RADU TEODORESCU

RELIGIE ȘI PSEUDORELIGIE

Cugir 2018

CUPRINS

Introducere
1. Păgânismul și neopăgânsimul ca pseudoreligii
2. Magia ca pseudoreligie
3. Ocultismul ca pseudoreligie
4. Mitologia ca pseudoreligie
5. Sectele sau ereziile ca pseudoreligii și despre fanatici și șarlatani în religie
6. Religiile fără Hristos ca pseudoreligii
Concluzii

INTRODUCERE

Cartea de față adresează o problemă veche. Este vorba de raportul care există între religie și pseudoreligie. Ce este religia credem că știe mai toată lumea. Religia este un cuvânt care provine din limba latină și înseamnă legământ și legătură. Este evident că este vorba de legătură cu Dumnezeu. Prin urmare a avea o religie sau a fi un om religios (homo religiosus) înseamnă a fi în legătură cu Dumnezeu. Problema pare să fie simplă dar vom vedea că nu este. Aceasta fiindcă de mai multe ori religia a fost falsificată. Așa se face că în loc de religie avem de a face cu pseudoreligia. Ce este pseudoreligia? Cuvântul pseudoreligie este un cuvânt format din doi termeni. Este vorba de termenul grecesc pseudo care înseamnă minciună, falsitate, neadevăr și de termenul religie pe care l-am definit mai sus. Prin urmare ce să înțelegem prin pseudoreligie? Prin pseudoreligie înțelegem că religia poate să fie falsificată sau de ce nu manipulată. Că acest fapt este posibil ne-o vor demonstra rândurile care vor urma din această carte. Că religia poate să fie falsificată nu trebuie să avem nici o îndoială. În lumea noastră se falsifică mai multe lucruri: bani, documente oficiale, istoria, diplome sau ștampile. Falsificarea este un fapt vechi decât lumea. Așa se face că la fel cum bani sunt falsificați la fel de bine și religia ajunge să fie falsificată. Poate unul dintre primele avertismente referitor la falsificarea religiei îl avem din Vechiul Testament atunci când aflat pe Muntele Sinai pentru a primii Decalogul (Cele zece porunci) Sfântul prooroc Moise primește de la Dumnezeu porunca: "Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, care te-a scos din pământul Egiptului şi din casa robiei. Să nu ai alţi dumnezei afară de mine! Să nu-ţi faci chip cioplit şi nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, şi din câte sunt pe pământ, jos, şi din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujeşti, căci eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care-i pedepsesc pe copii pentru vina părinţilor ce mă urăsc pe mine, până la al treilea şi al patrulea neam, şi mă milostivesc până la al miilea neam către cei ce mă iubesc şi păzesc poruncile mele" (Ieșire 20,2-6).[1]

Prima poruncă a Decalogului lui Moise face în acest sens o referire cât se poate de exactă la pericolul de a falsifica religia. Prin urmare a falsifica religia este înțeles ca faptul de a umbla după alți dumnezei. Pentru noi cei de azi care profesăm credința între-un singur Dumnezeu poate să pară ciudat acest fapt dar ceea ce vom vedea este că în istoria lumii și a umanității au fost mulți cei care au umblat după dumnezei străini decât adevăratul Dumnezeu. Mai ales în antichitate acest fapt poate să fie văzut și experimentat. Prin urmare am aflat că religia poate să fie falsificată. Dar cine să o falsifice? Și de ce să o falsifice? Vom răspunde în primul rând la întrebarea cine să falsifice religia? Falsifică religia cei care nu vor să creadă în Dumnezeu așa cum este El și la fel de bine după cum S-a revelat (descoperit) Dumnezeu oamenilor. Sunt mulți cei care nu sunt mulțumiți cum modul în care Dumnezeu s-a descoperit pe Sine oamenilor și prin urmare aceștia din răutate și din comoditate ajung să creeze imagina unui dumnezeu propriu lor. Iată că avem aici o răsturnare de situație: dacă Dumnezeu a creat omul după chipul și asemănarea Lui după cum ne spune Vechiul Testament, ei bine omul ajunge să își creeze un dumnezeu după chipul și asemănarea Lui. Sunt mai mulți care consideră că de exemplu Dumnezeul creștin revelat și descoperit în Iisus Hristos nu mai corespunde așteptărilor lor și așa se face că ei ajung să își creeze un dumnezeu propriu care să fie în conformitate cu ideile și cu doctrina lor.[2]

Prin urmare este adevărat că din cele mai vechi vremuri au fost mai mulți care au găsit inconvenient modul în care există Dumnezeu și cerințele lui Dumnezeu. Așa se face că ei au ajuns să schimbe modul în care este perceput Dumnezeu. Un astfel de caz avem cu primii doi frați din istoria lumii: Cain și Abel. Știm că acești frați au voit să aducă jertfe de mulțumire pentru tot binele primit de la Dumnezeu. În timp ce Abel a adus roade spre jertfă din tot ceea ce avea mai bun, Cain a adus o jertfă falsificată care era mai mult din produsele de care nu mai avea nevoie. Dumnezeu privește cu mulțumire la jertfa lui Abel și ignoră jertfa lui Cain. Cain devine invidios și îl ucide pe Abel. Avem aici de a face evident cu o contrafacere a religiei. Omul este chemat să aducă lui Dumnezeu în dar tot ceea ce este mai bun din lume, tot ceea ce este mai sublim și tot ceea ce este frumos. Sunt

---

1 Sfântul Grigorie de Nyssa, *Viața lui Mosie* (Editura Sfântul Gheorghe Vechi, 2008).

2 Că Dumnezeu nu se schimbă după cum se schimbă oamenii care sunt ființe trecătoare și muritoare ne-o spune dogmatica creștin ortodoxă când afirmă că Dumnezeu este imuabil. Faptul că Dumnezeu este imuabil înseamnă că Dumnezeu nu se află într-un proces de devenire așa cum este omul. Omul este o ființă care se schimbă: se schimbă din embrion în bebeluș, din bebeluș în copil, din copil în adult și din adult în bătrân. Ei bine aceste schimbări nu au loc în Dumnezeu care este o ființă dincolo de timp și de spațiu. Faptul că omul este schimbător este una argument destul de solid pentru mulți pentru a susține că în cele din urmă și Dumnezeu este schimbător. Dumnezeu nu se schimbă în ființa Lui și nici în caracterul Lui. Același Dumnezeu care i-a creat pe Adam și Eva este existent și în zilele noastre. Iată de ce trebuie să știm că dacă noi ne schimbăm ei bine acest lucru nu este valabil în cazul lui Dumnezeu. Este adevărat că pentru mulți imuabilitatea lui Dumnezeu ține mai mult de trecut fiindcă ei Îl schimbă pe Dumnezeu cu portretul unui dumnezeu pe care ei îl găsesc convenient și plăcut.

mulți care la fel ca și Cain nu fac aceasta. Așa se face că avem de a face cu pseudoreligia. Pseudoreligia este ceea ce înlocuiește adevărata religie cu falsa religie sau mai bine spus cu un surogat al religiei. Totuși care să fie motorul ultim al pseudoreligie? Sau mai bine spus care este motivația ultimă a pseudoreligiei? La această întrebare nu se poate oferii numai un singur răspuns. Iată care sunt răspunsurile la această întrebare:

1. pseudoreligia poate să apară din ignoranța omului față de Dumnezeu și de cele sfinte.
2. pseudoreligia poate să apară din răutatea oamenilor care doresc să îi inducă pe cei din jurul lor în eroare.
3. pseudoreligia poate să apară din lucrarea diavolească (demonică).

Prin urmare nu există numai un singur răspuns la întrebarea de ce apare pseudoreligia în lumea noastră. Sunt mulți care sunt cât se poate de neștiutori în cele ce privesc religia. Să ne aducem aminte în acest sens de un exemplu din Noul Testament. Este adevărat că Dumnezeu există ca Treime de persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Un caz care ne spune că de multe ori oamenii ajung să trăiască în pseudoreligie este ignoranța sau mai bine spus necunoașterea adevărurilor revelate de Dumnezeu. Pe timpul în care trăia Sfântul Apostol Pavel el a făcut o călătorie la Efes (un oraș din Turcia de azi) unde ne spun Faptele Apostolilor (19, 1-7) că s-a întâlnit cu 12 bărbați. Sfântul Pavel îi întreabă pe acești 12 bărbați dacă au primit Duhul Sfânt atunci când s-au botezat? Ei răspund că nici nu știu că există Duhul Sfânt. Atunci Sfântul Pavel își pune mâinile peste ei și rostind o rugăciune Duhul Sfânt se pogoară peste ei și cei 12 bărbați încet să proorocească (profețească) și să vorbească în limbi. Iată că avem aici un exemplu de ceea ce înseamnă pseudoreligia din ignoranță.[3]

Este prin urmare posibil ca unii să trăiască în pseudoreligie fără să știe că fac acest fapt. Acesta fiindcă pentru unii este destul de greu să înțeleagă problemele religioase și ceea ce implică ele. În acest sens aceștia oameni sunt nevinovați și nu prea putem să le imputăm mare lucru decât ignoranța în cele religioase. Iată de ce dacă omul nu știe cum se pune problema religioasă este adevărat că în cele din urmă el nu poate să fie învinovățit de credința lui trunchiată. De cele mai multe ori aceste persoane în cele din urmă se vor întoarce în spre adevărata religie și își vor da seama că sunt în greșeală. Cu acești oameni este bine să fim mai indulgenți fiindcă ei nu sunt oameni răi care vor cu orice preț să discrediteze religia și marile adevăruri religioase. Ignoranța este un lucru totuși care poate să devină un păcat dacă cel ignorant ajunge să trăiască numai în neștiință și nu se interesează deloc de propria lui credință. Că sunt mulți care trăiesc în ignoranță nu este deloc o noutate. Sunt mulți care nu își ridică nici un fel de problemă religioasă și trăiesc ca și cum Dumnezeu nu ar exista. Acest fapt nu este bun și trebuie să ne ferim de el. Ignoranța în materie de religie nu este o modalitate de a scuza lipsa noastră de interes în ceea ce privește credința în Dumnezeu. Trebuie să avem credință în Dumnezeu și să fim preocupați de propria noastră credință. Dacă suntem preocupați de propria noastră credință în cele din urmă vom ajunge să ne dăm seama dacă credința noastră este adevărată sau este falsă.[4]

După cum știm în lumea noastră sunt mai multe religii: hinduism, budism, islam, zoroastrianism sau bahai. Toate aceste religii susțin că sunt adevărate și că se închină unui și adevăratului Dumnezeu. Să fie oare chiar așa? Deși există un singur Dumnezeu cum se face că sunt mai multe religii? Răspunsul la această întrebare este simplu pentru cei care sunt autentic creștini. În lumea noastră nu operează și nu lucrează numai Dumnezeu ci la fel de bine sunt și puteri ale întunericului (diavoli) care voiesc să îl depărteze pe om de Dumnezeu. Cine să fie diavolii? Diavolii sunt ființe ale răului absolut care la origini au fost îngeri ai luminii și ai binelui dar care conduși de liderul lor satan s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și au voit să ia locul lui Dumnezeu din ceruri. Biblia prin sfinții prooroci Isaia (Isaia, 14, 12-21) și Iezechil (Iezechil 28, 11-19) ne relatează acest fapt. Este prin urmare adevărat că Biblia și sfinții părinți ne vorbesc cât se poate de clar că diavolii au fost inițial îngeri buni și fii ai luminii însă din mândrie fiindcă au dorit să devină dumnezei au ajuns să fie diavoli și fi ai întunericului. Așa se face că diavolii fac orice pentru a îl duce pe om cât mai departe de Dumnezeu și nu îl lăsa pe om să ajungă la Dumnezeu. Este un lucru evident de care nu trebuie să avem nici o îndoială. Diavolii sunt cei care la fel de bine pot să inspire sau mai bine spus să insufle mai multe pseudoreligii. În aceste rânduri vom insista mai mult asupra acestui fapt. Dacă îngerii lui Dumnezeu din ceruri se bucură când noi ajungem să fim aproape de Dumnezeu, ei

---

[3] Carlo Maria Martini, Umberto Eco, *În ce cred cei care nu cred?* (Iași, 2016).

[4] Se cunoaște în acest sens cazul indianului Sundar Singh care era hindus și care a manifestat un interes viu în materie de credință. El a fost un om preocupat de religie și de credința în Dumnezeu. Nemulțumit de practicile hinduse din propria țară va studia mai mult religia și va ajunge și la Hristos. Citind Biblia ajunge să aibă o revelație și să își dea seama că adevărata religie este cea care crede în Hristos. Sundar Singh va abandona hinduismul și se va încreștina. Va devenii un creștin autentic fiindcă a fost convins de propria experiență că adevărul se găsește în Hristos. Cazul lui Sundar Singh nu este unic fiindcă au fost mai mulți care trăind într-o religie și o credință fără de Hristos în cele din urmă se vor întoarce la Hristos și se vor boteza. Am dat numai un caz de convertire în care o persoană după ce a fost ignorantă față de Hristos în cele din urmă și-a venit în sine și s-a încreștinat.

bine nu același lucru îl fac diavolii. Am afirmat prin urmare în rândurile de mai sus că diavolii sunt cei care ajung să inspire în om ceea ce sunt pseudoreligiile sau aderența la o pseudoreligie. Ceea ce este mai trist este că au fost mai mulți oameni care îl loc să se împotrivească acestor lucrări de înșelare a diavolilor nu au făcut decât să se alăture lor și să facă și mai multă pagubă în plan religios. Această carte se va referii mai mult la faptul că mai multe religii care există în lumea noastră sunt de proveniență demonică fiind inspirate de diavoli. De ce fac diavolii aceasta? Ei o fac fiindcă după cum am spus sunt ființe care urăsc pe Dumnezeu și tot ceea ce ține de Dumnezeu și doresc să aducă pe cât mai multă lume în sfera lor de influență. Au fost unii care au afirmat că răutatea diavolilor nu va fii eternă fiindcă bunătatea lui Dumnezeu nu va permite acest lucru. În secolul al III-lea Origen din Alexandria a afirmat că Dumnezeu în cele din urmă îi va ierta pe diavoli și îl va aduce din nou la stadiul de îngeri. Teologia creștin ortodoxă a respins această părere pentru faptul că diavolii au căzut în mod premeditat și liber. Prin urmare ei au voit în mod liber fără să fie constrânș i de nimeni să nu mai aibă nimic de face cu Dumnezeu și a se dedica total și complet comiterii răului. Pentru acest lucru diavolii nu mai vor să fie iertați de Dumnezeu și doresc să fie eterni ființe ale răului.[5]

Un exemplu despre ceea ce înseamnă religia și pseudoreligia avem din viața Sfântului Pangratie. Sfântul Pangratie a fost ucenic al Sfântului Apostol Pavel. El va ajunge episcop în Sicilia. Va face o călătorie și va ajunge la Falcona unde era un idol închinat zeului Falcon. Sfântul Pangratie se roagă lui Hristos în fața idolului după care îi poruncește:

- În numele lui Hristos îți poruncești să te arunci în mare.

Fără să mai stea idolul se aruncă în mare. Acest fapt stârnește ura idolatrilor din Sicilia care merg și îl pârăsc pe Sfântul Pangratie la guvernatorul Siciliei pe nume Bonifatie. Bonifatie le promite că se va ocupa de problemă. În aceiași zi are o viziune în care îl vede pe Pangratie în lumină.

- Cine ești tu?
- Sunt Pangratie cel pe care vrei să îl judeci.
- și cum de te-ai arătat într-o lumină ca aceasta?
- Este lumina lui Hristos.
- Cum să fie și eu mai aproape de Hristos?
- Botează-te.
- Bine am să mă botez și voi devenii creștin.

Așa se face că ajutat de Hristos guvernatorul Siciliei se va încreștina. Idolatrii nu renunță la idolii lor și vin la Sfântul Pangratie și îi spun:

- Pangratie știi să se aproprie sărbătoarea zeului Liason.
- Da și ce este cu asta?
- Trebuie să vi și să jertfești zeului Liason.
- Vom mai vedea.

Pentru a face de râs pe idolii păgânilor Sfântul Pangratie face o mică biserică în regiune și se roagă cu putere în ea. După ce săvârșește liturghia idolii zeului Liason se sfarmă spre rușinea idolatrilor. Idolatrii merg la demonul din templul Liason și îl întreabă:

- Ce s-a întâmplat de s-au sfărâmat idolii ridicați în cinstea ta?
- S-au sfărâmânat din cauza rugăciunilor lui Pangrati, a răspuns demonul.
- De ce?
- Fiindcă Dumnezeul la care se închină el, Iisus Hristos este adevăratul Dumnezeu.
- Noi îți vom face din nou un templu.
- Faceți ce vrei numai nu îl mai lăsați pe Pangratie să se roage la Iisus.

Idolatrii din Sicilia fac un nou templu al idolilor și din nou Sfântul Pangratie se roagă și toate statuile idolilor se sfarmă. Sfântul Pangratie se roagă și mai mult și idolul Liason se aruncă în mare.[6]

---

5 Mănăstirea Paraklitu (Grecia), *Demonii și lucrările lor* (Galați, 2007).

6 Sfântul Pangratie este pomenit în Biserica Creștin Ortodoxă pe data de 9 februarie. Fără de nici o îndoială că viața Sfântului Pangratie se leagă foarte mult de combaterea idolatriei. Exista multă idolatrie în primul secol înainte de Hristos și despre acest fapt vom vorbii mai mult în rândurile care vor urma. Este bine să știm că Sfântul Pangratie a fost un om care a ajuns la posibilitatea de a face minuni prin rugăciune și prin multă credință. Deși sunt din ce în ce mai puțini cei care cred în puterea rugăciunii adevărul este că rugăciunea este un fapt care este cât se poate de activ în lumea noastră și la fel de bine orice rugăciune o face omul Dumnezeu îi răspunde într-un fel sau altul.

Este evident prin urmare că trebuie să fim atenți la ceea ce am enunțat mai sus din viața Sfântului Pangratie. Acesta fiindcă în această viață avem un fel de intersectare dintre adevărata religie și o pseudoreligie. Este mult timp de când a trăit Sfântul Pangratie, secolul I după Hristos, și prin urmare pentru mai multă lume exemplul lui nu mai poate să spună multe. Nu mai poate să spună multe fiindcă în zilele noastre noi nu ne mai confruntăm cu idolatria la fel cum au făcut-o cei din secolul I. Ceea ce putem vedea din rândurile de mai sus este faptul că Sfântul Pangratie propovăduia o religie și idolatrii o altă religie. Este clar că nu pot să fie două religii la fel de adevărate fiindcă există numai un singur Dumnezeu. Pentru a demonstra că credința idolatrilor a fost unul falsă Sfântul Pangratie prin rugăciune a ajuns să facă și minuni. Prin rugăciunile lui statuile zeilor din Sicilia s-au sfărâmat. Adevărul este că poporul obișnuit trebuia să fie adus la adevărata credință și acest fapt Sfântul Pangratie l-a făcut prin minuni. Minunile pe care le-a făcut Sfântul Pangratie nu au fost numai pentru contemporanii care au trăit cu el ci la fel de bine și pentru noi cei de azi. Noi cei de azi trecem foarte ușor peste viața Sfântului Pangratie și aceasta nu este bine. Minunile pe care le face un sfânt al lui Dumnezeu sunt făcute pentru a ne întări în credință și a ne convinge că trebuie să avem credință în Iisus.[7]

Iată prin urmare că religia poate să fie contrafăcută și demonii sunt cei care ajung să inventeze tot felul de religii pentru a îi face pe cei naivi și creduli să renunțe la Hristos. Care este în cele din urmă scopul demonilor? Scopul demonilor este să ne ducă în iad unde ne vom chinui veșnic. De ce doresc demonii să facă aceasta? Demonii sunt ființe care sunt conștiente că pentru ei nu mai există nici un fel de șansă de mântuire fiindcă ei din proprie inițiativă și din proprie voință i-au întors spatele lui Dumnezeu. Totuși ei sunt cei care din răutate vor ca și oamenii să moștenească iadul. Este o naivitate să crezi că slujim demonilor în această viață în cele din urmă vei ajunge să se scutești de chinurile veșnice ale iadului. Acesta fiindcă în cele din urmă demonii fac orice să atragă pe cât mai multă lume la iad. Una dintre metodele demonilor este să creeze pseudoreligii sau mai bine spus religii false pe care să le prezinte ca fiind adevăratele religii. Acesta este una dintre lucrările demonilor din lumea noastră. Pentru acest lucru am enunțat mai sus să una dintre cauzele pentru care apar mai multe pseudoreligii în lumea noastră este lucrarea diavolilor. Pentru cei care nu cred în Dumnezeu este cât se poate de adevărat că nu există nici un fel de demoni. Din viața Sfântului Pangratie care a fost consemnată din trecut am putut vedea că un demon care se ascundea în statuia zeului Liason a mărturisit că adevăratul Dumnezeu este Iisus Hristos. Iată prin urmare o dovadă incontestabilă că demonii sunt cei care sunt autori la mai multe pseudoreligii din lumea noastră. Nu trebuie să fim deloc indulgenți cu demonii fiindcă ei ajung să se folosească de orice ocazie pentru a distorsiona credința în Iisus și creștinismul ortodox. Iată prin urmare care este una dintre principalele cauze ale prezenței la mai multe pseudoreligii în zilele noastre. La fel de bine din întâmplarea de mai sus vedem că deși demonul din statuia zeului Liason le-a spus idolatrilor că adevăratul Dumnezeu este Iisus Hristos, aceștia nu au acceptat credința în Iisus ci au persistat în idolatrie.[8]

Din exemplul Sfântului Pangratie trebuie să învățăm un lucru: sunt unii care în loc să se solidarizeze cu Hristos și cu Dumnezeu Sfânta Treime ajung să se solidarizeze cu demonii. Deși demonul din statuia zeului Liason a mărturisit cât se poate de clar că Iisus Hristos este adevăratul Dumnezeu, idolatrii nu au acceptat acest fapt. Acesta ne spune că la fel de bine pseudoreligia poate să se nască și din răutate oamenilor. Sunt mai mulți oameni care știu să seducă și la fel de bine să manipuleze pe cei din jur. În cele din urmă ei vor ajunge să îi corupă pe cât mai mulți și în cele din urmă să îi arunce în iad. Răutatea omului este un lucru care se manifestă și prin religie. Sunt din ce în ce mai mulți cei care ne propun tot felul de religii și de credințe religioase care nu au nimic de a face cu Dumnezeu. De la yoga, bahai, meditația transcedentală sau New Age, lumea noastră este plină de oferte religioase. Sunt mulți care fiindcă sunt naivi și consideră că Biserica Creștin Ortodoxă cere prea mult în cele din urmă cad în plasa acestor pseudoreligii. Aceste pseudoreligii sunt cele care ne spun că a crede numai în Iisus și numai în Biserica Creștin Ortodoxă este mult prea mult. Am citit undeva exemplul cu un elefant care este pipăit de trei orbi. Primul orb a pipăit trompa și a ajuns la concluzie că elefantul este un tub. Al doilea orb a pipăit burta elefantului și a concluzionat că elefantul este un perete. Al treilea orb a pipăit coada elefantului și a

---

7 Radu Teodorescu, *Iisus Hristos Mântuitorul șansa umanității* (Cugir, 2017).

8 Trebuie să fim conștienți că demonii fac tot ceea ce pot pentru a îi înșela pe oameni. Acest lucru l-a făcut diavolul din primele zile ale umanității când a ajuns să îi corupă pe Adam și Eva că a încălca poruncile lui Dumnezeu nu este un lucru greșit ci din contră este ceea ce trebuie să facă omul. Prin sfinți și prin profeți de mai multe ori Dumnezeu a descoperi care este adevărata religie și care este religia pe care oamenii trebuie să o urmeze. Totuși, au fost mulți care în loc să urmeze descoperirilor lui Dumnezeu, au preferat o cale proprie sau mai bine spus un drum propriu. Iată de ce este bine să știm că trebuie să urmăm lui Dumnezeu fiindcă dacă nu vom face aceasta în cele din urmă vom ajunge sub influența demonilor. Trebuie să avem credință în Dumnezeu și în sfinții lui care au ținut să ne facă cunoscută voia Lui. Prin urmare este evident că voia lui Dumnezeu este mai puternică decât voia demonilor.

ajuns la concluzia că elefantul este o funie. La fel de bine ne spun cei care sunt cât se poate de răi că este și cu religia. Toate religiile sunt adevărate fiindcă toate au o parte de adevăr. Realitatea este cu totul alta. Deși există părți de adevăr în mai multe religii acesta nu înseamnă că aceste religii sunt și adevărate. Nu pot să fie adevărate fiindcă ele nu se bazează pe revelația lui Dumnezeu. Pentru ca o religie să fie adevărată ea trebuie să aibă o revelație a lui Dumnezeu. Revelația lui Dumnezeu este un lucru pe care adepții pseudoreligiilor ajung să îl falsifice și pentru acesta religia lor în nici un fel nu se numește religie ci mai mult pseudoreligie. Secolul al XXI-lea este un secol al pseudoreligiei. Acesta fiindcă răutatea unora este atât de mare că nu îi lasă pe cei simpli și nevinovați sau mai bine spus pe cei săraci cu inima să creadă în adevăratul Dumnezeu. Scopul acestei cărți este la fel de bine să ne aducă aminte că lupta dintre religie și pseudoreligie este veche și o putem găsii încă din antichitate.[9]

CAPITOLUL 1

PĂGÂNISMUL ȘI NEOPĂGÂNSIMUL CA PSEUDORELIGII

Păgânismul este cel mai bine cunoscut în zilele noastre ca unul care susține crezul în mai mulți dumnezei. Termenul de păgân este unul latinesc și îi desemna pe cei care trăiau la țară sau mai bine spus pe agricultori. Fiindcă aceștia erau considerați în imperiul roman un fel de pătură socială inferioară (paganus) în cele din urmă ei au ajuns să fie recunoscuți de romani ca o putere și prin urmare și religia politeistă a primit numele lor. Prin urmare termenul de păgân înseamnă în latină țăran dar cu timpul a ajuns să însemne credința în mai mulți dumnezei. Politeismul păgân a fost o religie extrem de răspândită în antichitate când a avut mai mulți adepți. Aceștia susțineau că în realitate nu există un singur Dumnezeu ci sunt mai mulți dumnezei. Așa se face că lumea antică era plină de templele zeilor (dumnezeilor). Realitatea este că nu se știe exact care au fost primii zei care au început să se fie cinstiți în locul adevăratului Dumnezeu dar cel mai probabil în orientul mijlociu au apărut primii zei ai lumii sau mai bine spus primele credințe în zei. În acest sens în regiunea Mesopotamei și Sumeriei erau cunoscuți zeii: Anu zeul cerului, Enlil zeul pământului, Enki zeul apelor, Utu zeul soarelui, zeul lunii Nannar, zeul dragostei și al rodniciei Innana și zeul naturii Dumuzi. Avem aici poate primii zei din istoria lumii. Acești dumnezei de cele mai multe ori erau asimilați cu elemente ale naturi: apă, pământ, soare sau lună. Este clar că nu putem să fim siguri de faptul dacă oamenii din proprie inițiativă au ajuns să modifice credința într-un singur Dumnezeu cu credința în mai mulți dumnezei. Ceea ce este sigur pentru noi cei de azi care trăim la 2000 de ani după Iisus Hristos este că demonii din cele mai vechi vremuri au voit să fie dumnezei. Așa se face că este cât se poate de posibil ca acești primi dumnezei pe care îi avem din Mesopotamia și din Sumeria sunt de fapt demoni. Demonii când au venit pe acest pământ s-au prezentat pe sine ca dumnezei. La fel de bine ei s-au prezentat pe sine ca o alternativă la vechea religie ce promova credința într-un singur Dumnezeu.[10]

Adevărul este că antichitatea a fost o epocă a umanității care a fost extrem de productivă în zei și în credința în zei. Mai toate popoarele antice aveau un panteon propriu. Cum se face că noi cei de azi ajungem să susținem că zeii antici nu au fost nimic altceva decât demoni? Să fie demoni cu mai multe nume? Adevărul este că pentru a înșela și pentru a induce în eroare demonii pot să își asume sau să își dea mai multe nume. Acesta fiindcă ei nu vor să fie deconspiraț i. La vremea lui Alexandru Macedon se pare că nu era o problemă că dacă un popor se închina la anumiți zei un alt popor avea alți zei la care se închinau. Au fost mai mulți cei care aparent nu au avut nici o problemă cu zeii altor popoare fiindcă lumea antică era extrem de deschisă la închinarea la mai mulți zei și zeii dintr-un popor deși nu erau venerați de zeii de la un alt popor nu erau desconsiderați. De fapt știm că Alexandru cel Mare pe unde mergea accepta zeii restului popoarelor ca fiind ai săi. Acesta fiindcă libertatea religioasă trebuia să fie recunoscută. Credința în zei a fost fără doar și poate o pseudoreligie. A fost o pseudoreligie fiindcă după cum am spus nu pot să existe mai mulți dumnezei. Nu poate să fie un infinit separat

---

9 Constantin Necula, *Pe cine incomodează ora de religie. Între datul legii și darul lui Dumnezeu* (Editura Agnos, 2015).

10 Ceea ce trebuie să știm este că în cele din urmă păgânismul este o mare eroare și o mare înșelăciune. Acesta fiindcă în nici un fel nu se poate vorbii de existența la mai mulți dumnezei. De ce nu se poate acest lucru? Nu se poate acest lucru fiindcă Dumnezeu este infinit. Fiindcă el este infinit nu putem să ne gândim la existența a două infinite. Este evident o contradicție în termeni pe care anticii evident că nu au recunoscut-o și au negat-o. Nu are cum sau mai bine spus este imposibil să credem în existența a două infinituri. Dacă două infinituri nu sunt posibile este adevărat că nici existența a doi sau mai mulți dumnezei nu este posibilă. Iată prin urmare care este marea aporie a păgânismului și de ce păgânismul a fost o aporie. Păgânismul a fost o aporie fiindcă a fost irațional. El a ajuns să susțină ceea ce este contrarațiunii și care nu pot să fie demonstrat în mod firesc.

de alt infinit fiindcă acesta este o contradicţ ie matematică. Această contradicţ ie de termeni și de concepte a fost resimțită în antichitate și a dus în cele din urmă la apariţ ia monoteismului care a fost cel mai bine susținut de poporul evreu care a fost și poporul ales al lui Dumnezeu. Poate părea aproape incredibil că în antichitate un singur popor a ajuns să mențină credința într-un singur Dumnezeu. Evreii au fost conștienți că credința în mai mulți dumnezei este o mare înșelăciune și la fel de bine este o lucrare a demonilor. Iată în acest sens ce se spune la Deuteronom 32, 17: "adus-au jertfe demonilor, și nu lui Dumnezeu, unor dumnezei noi, pe care nu i-au știut, care au venit de la vecinii lor și pe care părinții lor nu i-au cunoscut." Iată prin urmare că avem aici de a face cu ceea ce am putea denumii ca faptul că pseudoreligia este un lucru care este sădit în lume de demoni. Nu se poate să găsim o mărturie mai clară și mai evidentă decât acesta pe care o avem din Biblie la cartea Deuteronomului.[11]

Prin urmare este adevărat că lumea antică a fost o lume a zeilor. Era plină antichitatea închinată diferiților zei. Zei probabil că erau mai numeroși decât națiunile antice. Ceea ce este destul de interesant este că acești zei care nu erau decât demoni cu alt nume nu erau accesibili maselor largi de oameni decât numai dacă li se aduceau sacrificii (jertfe). Astfel că mai toți zeii (demonii) păgâni cereau jertfe. Uneori ele puteau să fie și jertfe umane. Se știe de exemplu că strămoșii românilor, dacii aduceau odată la patru ani o jertfă umană prin faptul că un om care era bine ales era aruncat într-o suliță. Acestui om mai înainte de a fi sacrificat i se spuneau toate dorințele dacilor și mai apoi se considera că prin moarte el ajungea să vorbească cu marele zeu al dacilor Zamolxe. Că păgânismul cerea uneori și jertfe umane nu este un lucru nou. Păgânii la fel de bine mai aveau și multe alte metehne. În păgânism nu exista la drept vorbind o noțiune de morală sau de moralitate. Orice om știe că nu poate să fie în legătură cu Dumnezeu dacă nu duce o viață imorală. Ei bine se pare că pentru păgâni moralitatea nu prea exista. Acesta fiindcă pentru păgâni prostituția de exemplu era considerată un lucru sfânt. Demența sau nebunia era considerată posesie a unei persoane de anumiți zei. Păgânismul a fost fără doar și poate o pseudoreligie fiindcă el a fost demonolatru. Maselor largi de oameni nu li se spunea acest fapt. Marii inițiați păgâni însă știau că ei nu se închină la zei ci mai mult la demoni. Acesta fiindcă ei erau persoane care s-au dat răului. În sine păgânismul trebuie să fie privit ca o expresie a răutății omului și a dorinței lui de a suci ierarhia valorilor morale și spirituale care a fost lăsată de Dumnezeu să guverneze această lume. Lumea păgână era o lume în care războiul era un lucru sfânt sau sacru. Se cunoaște de exemplu că grecii aveau un zeu exclusiv al războiului. Acest zeu de numea Ares. Pentru noi cei de azi este evident că în nici un fel războiul nu poate să fie considerat un lucru sfânt fiindcă el este mai mult un lucru rău care ajunge să distrugă și să creeze victime. Pământul nostru este înroșit de sângele celor care au murit în războaie. Ei bine în mentalitatea păgână războiul era un lucru sacru chiar dacă acolo se pierdeau vieți nevinovate. Avem aici încă o dovadă că păgânismul cu adevărat a fost o demonolatrie. Cei care se închinau la zei se închinau propriu zis la demoni.[12]

Pentru multă lume din zilele noastre este greu de acceptat că păgânismul antic a fost de fapt demonolatrie. Trebuie însă să spunem lucrurilor pe nume. Am putut vedea din întâmplarea de mai sus cu Sfântul Pangratie că demonii au mărturisit că Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat. Totuși, trebuie să știm care a fost motivul pentru care demonii au devenit demoni din îngeri ai luminii. Ei au devenit demoni din îngeri ai luminii fiindcă au voit să fie ca Dumnezeu. Prin urmare și în fața lumii demonii se prezintă pe sine ca fiind dumnezei sau dacă nu pe satan ca fiind dumnezeu. Este bine să învățăm din trecutul păgân al lumii fiindcă numai în acest fel în cele din urmă vom ajunge să știm care sunt lucrările demonilor. Este de subliniat aici că în timp ce creștinii de luptau cu diavolii și voiau să îi scoată pe cei posedați de sub puterea lor păgânii au fost unii care îi invitau pe diavoli să posede pe oameni. Este evident că atunci când cineva mergea și se închina la statuile zeilor într-un templu idolesc într-un anume fel acea persoane să oferea pe sine diavolilor. Diavolii au voit să fie dumnezei și păgânii au fost primii care au recunoscut acest lucru. Prin urmare păgânii din proprie inițiativă s-au predat pe sine diavolilor și nu numai atât: au ajuns să le ridice temple și locuri speciale de închinare. Ce și-ar fi dorit diavolii mai mult decât atât: să fie recunoscuți ca fiind dumnezei? Această realitate tristă care nu a fost nimic altceva decât o

---

[11] Părintele Rodion, *Oameni și demoni* (Galați, 2006).

[12] După cum am spus masa mare de oameni din vechime (antichitate) nu știa că se închină la demoni ci lor preoții (care erau marii inițiați în demonolatrie) le spuneau că se închină lui Zeus zeul zeilor, lui Odin, zeul zeilor pentru vikingi, lui Isis și Osiris pentru egipteni, lui Jupiter pentru romani etc. Iată prin urmare că este bine să știm că diferitele zeități din vechime erau cunoscute numai cu numele de masa mare de oameni. Preoții păgâni erau de fapt cei care prin diferite ritualuri ajungeau să intre în legătură cu demonii și să le facă în acest sens voia. Vom vedea acest lucru mai bine în paginile care vor urma. Iată prin urmare că preoția păgână era o preoția demonolatră care idolatriza demonii și care se foloseau de puterea demonilor pentru a își realiza anumite scopuri. Au demonii putere? Fiindcă ei au fost inițial îngeri de lumină este adevărat că ei au o oarecare putere fiindcă pot să facă tot felul de lucruri în virtutea staturii lor de foști îngeri. Totuși puterea demonilor pălește în fața lui Iisus Hristos care știm că a vindecat mai mulți demonizați.

pseudoreligie a durat mai bine de câteva sute de ani. Tot orientul mijlociu, Africa și Europa se închinau în fața diavolilor care pentru masele largi de oameni erau denumiți zei. Zeii erau cei care trebuiau cinstiți și urmați orbește în tot ceea ce făceau. Zeii nu erau morali fiindcă moralitatea nu este un lucru care pentru păgâni era demn de un zeu. Așa se face că păgânii nu aveau nici un fel de moralitate. Acest fapt poate să fie văzut din jocurile de gladiatori de la Roma în care unul sau mai mulți luptători erau puși să se lupte până la moarte în fața unor mulțimi exaltate, din cele peste 1000 de prostituate din Corint Grecia de la templul zeiței Afrodita, din jertfele de copii pe care cei din orientul mijlociu le aduceau în cinstea zeului Moloh, zeul norocului; după cum am spus din aruncarea în suliță a unui om la fiecare patru ani în Dacia pentru ca zeul suprem Zamolxe să poată să fie contactat, sau din bețiile publice care se făceau în Grecia în cinstea zeului Dionisios. Iată prin urmare care era nivelul de moralitate al păgânilor.[13]

Care a fost atitudinea lui Dumnezeu în fața acestui asalt al puterilor demonice care s-a manifestat în păgânism? Dumnezeu nu a rămas indiferent la opțiunile religioase ale păgânilor și în acest sens El a fost Cel care și-a ales un popor care să nu fie contaminat de demonolatria păgână. Acest popor după cum am spus a fost poporul evreu care a fost poporul ales al lui Dumnezeu. Prin Sfântul prooroc Moise Dumnezeu le-a transmis evreilor că atunci când jertfesc idolilor nu fac un lucru bun acesta fiindcă jertfa adusă în fața unui idol este ca un fel de curvie. Iată ce găsim scris în acest sens în Leivitic 17, 7: "să nu-şi mai aducă jertfele lor la idolii cu care curvesc. Aceasta va fi o lege veşnică pentru ei şi pentru urmaşii lor." Închinarea la idoli este denumită de Vechiul Testament ca și *curvie* în sensul că omul nu mai este credincios singurului și adevăratului Dumnezeu și asemenea cu un soț infidel el ajunge să curvească cu idolii. Iată că în acest text Dumnezeu este Cel care condamnă în mod direct idolatria păgânismului. Ceea cea fost destul de rău cu păgânismul a fost faptul că era idolatru. Ce să înțelegem din acesta? Din aceasta înțelegem că odată ce un sculptor ajungea să facă statuia unui zeu credincioșii trebuiau să se închine la acel zeu ca la zeul însuși. Cine nu se închina la statuia zeului era pedepsit cu pedepsele cele mai crunte. Așa se face că în cinstea zeilor au fost ridicate mai multe statui. Din viața Sfintei Tatiana Romana știm că atunci când ea s-a rugat și statuia zeului Apollo s-a sfărâmat din ea s-a putut vedea ca un umbră și s-a putut auzii ca un fel de urlet a unui duh care părăsea acel lor. Avem aici o dovadă de statuile zeilor ajungeau să fie locuite de demoni. Demonii care sunt ființe imateriale pot să treacă prin lucruri și obiecte materiale. Este evident în acest sens de ce marii inițiați pâgâni le cereau maselor de credincioși să se închine la statui ca la zeii înșiși. Acesta fiindcă demonii locuiau în aceste statui. Am văzut că acest fapt a fost descoperit și Sfântului Pangratie care când s-a rugat statuile zeilor s-au sfărâmat și din ele au ieșit diavoli. Iată prin urmare de ce păgânii le cereau maselor de credincioși să se închine în fața statuilor ca la zeii înșiși: fiindcă statuile erau cele care adăposteau prezența diavolilor.[14]

Iată prin urmare că în antichitate demonolatria a găsit un mod de propagare cât se poate de eficient. Acesta a fost păgânismul pe care mai apoi vor avea să îl combată creștinii. Este bine prin urmare să nu fim confuzi și să știm că demonii pentru a își realiza scopurile se folosesc de orice: minciună, înșelătorie, falsitate, corupție duhovnicească, imoralitate și deziluzie. Demonii au fost cât se poate de eficieți în antichitate fiindcă au reușit să facă pe un număr destul de mare să creadă că ei sunt adevărații dumnezei ai lumii. După cum am spus păgânismul se bazează pe o eroare de logică: nu au cum să existe mai mulți dumnezei fiindcă noțiune de Dumnezeu implică cu sine absolutul. Dacă există mai multe absoluturi atunci înseamnă că nu mai există nici un absolut. Iată prin urmare că păgânismul a fost o eroare de logică pe care anticii au sesizat-o destul de târziu. Atunci când se revelează, deși este supranatural, Dumnezeu se revelează omului într-un mod pe care omul să îl poată înțelege. Este în acest sens imposibil să existe mai mulți dumnezei ori tocmai acesta a fost teza principală a păgânismului. Așa se face că la un anumit nivel în antichitate a existat o anumită nemulțumire cu ceea ce ofereau lumii cultele păgâne. Aceste culte erau imorale și nici nu țineau de monoteism. Este clar că și în antichitate au existat minți luminate care și-au dat seama că păgânismul a fost o pseudoreligie. Cei trei magi ce au venit la ieslea pruncului Iisus care erau de credință păgână sunt în acest sens o dovadă. La fel de bine în Grecia antică au fost

[13] Michael York, *Pagan ethics: paganism as a world religion* (New York, 2016).

[14] Adevărul este că s-au scris multe lucruri despre păgânism și unii ar putea considera superfluu să mai vorbim și în aceste rânduri despre ceea ce a însemnat păgânismul. Este totuși de amintit că mai toate popoarele Europei au căzut în capcana păgânismului. Acum în zilele noastre este adevărat că păgânismul nu mai este o amenințare cum a fost în vechime dar totuși trebuie să știm ceea ce au făcut înaintații noștri. Pentru antichitate a fi un păgân era o normalitate. Chiar și unii dintre cei mai mari împărați ai antichității cum ar fii Alexandru Macedon, Iuliu Cezar, Augustus, Marcus Aurelius sau Adrian au fost păgâni. Nu putem în acest sens să trecem chiar așa de ușor peste trucurile păgânismului care s-a voit a fi religia religiilor în care era loc pentru orice zeu și orice zeitate. A îți schimba un zeu cu altul dacă nu îți convenea de unul era cât se poate de simplu în antichitate. Acesta fiindcă după cum am spus păgânii nu țineau la moralitate. Homosexualitatea nu era considerată un păcat în păgânism.

filosofi care s-au apropiat foarte mult cu învățăturile lor de mesajul creștin. Deși filosofii antici au fost păgâni totuși învățăturile lor au ajuns să fie cât se poate de morale și de salutate. Unii sfinți părinți sunt de părere că filosofia greacă a fost una dintre metodele prin care Dumnezeu i-a chemat pe greci la Hristos care în zilele noastre sunt creștini. Păgânismul a fost o pseudoreligie care sub masca lui ascunde demonolatria. Este posibil ca nu toți păgânii din vechime să fi știut acest fapt dar este cât se poate de evident că preoții păgâni care erau mari inițiați în tainele păgânismului știau foarte bine acest fapt. Mai multe exemple din antichitate ne vorbesc de acest fapt. Iată că păgânismul a ajuns să piardă pe foarte multe suflete și să le facă să ajungă în iad. Acesta fiindcă pentru antichitate în afară de iudaism nu a existat mântuire.[15]

Un alt exemplu care vine să întărească faptul că păgânismul a fost o pseudoreligie îl avem din viața Sfântului Conon care a trăit în secolul I după Hristos în Asia Mică în provincia Isauria. Sfântul Conon de tânăr s-a aflat în căutarea adevăratului Dumnezeu. Pentru acest lucru într-o zi i s-a arătat Sfântul Arhanghel Mihail care l-a instruit în credința creștină și care l-a și botezat creștin. Așa se face că Sfântul Conon a crescut în credință și în virtute. În Isuaria era însă o peșteră în care era sculptată statuia zeului Apollo, un zeu larg cinstit în vechime. Oamenii aveau obiceiul ca în ziua de prăznuire a lui Apollo să se adune în număr mare la statuia lui. Într-un an lumea se grăbea să meargă la peștera cu statuia lui Apollo. În fața lor a apărut Sfântul Conon care i-a întrebat pe pelerinii ce se grăbeau?

- Unde mergeți?
- Cum nu știi? Azi este ziua măritului Apollo și mergem la statuia lui să i ne închinăm.
- Mergeți degeaba.
- De ce să mergem degeaba?
- Fiindcă Apollo este un dumnezeu fals.
- Cum poți să spui una ca asta?
- Simplu. Vreți să vă dovedesc că Apollo este un dumnezeu fals?
- Dovedește.
- Adevăratul Dumnezeu nu este Apollo ci Domnul Iisus Hristos.
- Nu te credem până ce nu ne vei dovedii.
- Bine. Haideți să mergem la statuia lui Apollo.

Sfântul Carp cu mulțimea de oameni au mers la statuia lui Apollo. Acolo Sfântul Carp a îngenunchiat și s-a rugat cu multă putere. Dintr-o dată statuia lui Apollo s-a sfărâmat și din ea au putut vedea că a ieșit un diavol întunecat cu corne și aripi. Mulțimea la început s-a speriat. Diavolul a început să îi spună Sfântului Carp:

- Ce vrei de la mine?
- Vreau să spui adevărul acestor oameni.
- Ce adevăr?
- Cine este adevăratul Dumnezeu?
- Dacă le spun mă lași să plec?
- Te las.
- Singurul și adevăratul Dumnezeu este Iisus Hristos.

După acesta diavolul se spune că și-a luat zborul și s-a făcut nevăzut. Sfântul Carp s-a întors spre mulțimea uimită din Isauria:

- Vedeți? V-am spus și nu Apollo este adevăratul Dumnezeu și acum v-am și dovedit-o.

Adevărul este că au trecut aproape 1900 de ani de când a avut loc acest eveniment și pentru unii poate că povestea poate să pară banală. Pentru oamenii de acum 1900 de ani nu a fost așa fiindcă în urma minunii făcute de Sfântul Carp mulți aveau să se convertească și să treacă la creștinism.[16]

Păgânismul a fost o pseudoreligie care a înflorit în timpurile de mai înainte de Hristos și chiar câteva secole după Hristos. Aceasta fiindcă păgânii au fost cei care au voit să ducă pe cât mai multă lume în iad. Totuși

---

15 John Morenbon, *Pagan and philosophers: the problem of paganism from Augustine to Leibniz* (Pirnceton, 2015).

16 Iată prin urmare că din cele mai vechi vremuri a existat această neînțelegere sau mai bine spus acest conflict dintre religie și pseudoreligie. Acesta fiindcă în timp ce unii au fost sinceri în căutarea lor a lui Dumnezeu alții au fost cât se poate de perverși și au voit cu tot deadinsul să sucească sensul adevărat al religiei. Poate să unii au făcut-o din gelozie: de ce să se închine și alții numai la Dumnezeu pe când aș putea să o fac numai ei, dar cea mai mare parte dintre cei care au creat pseudoreligii fără doar și poate că au făcut-o din răutate. Omul este o ființă care se poate înrăii și când face acesta el se solidarizează văzut sau nevăzut cu demonii care sunt ființe dedicate etern răului și răutății. Iată de ce este bine să știm că religia nu trebuie să fie un fapt care să fie acceptat imediat și fără de nici un fel de cercetare. Acesta fiindcă sunt oameni răi care fiind plini de venin voiesc să îi facă și pe alții să cadă în pseudoreligie și în acest fel în cele din urmă să își piardă sufletul.

Dumnezeu nu a abandonat total și deplin umanitatea și a promis un mântuitor umanității care va zdrobii porțile iadului. Iadul a fost cel care a luat toate sufletele celor care au trăit mai înainte de Hristos. Este bine să știm că au fost mulți păgâni care au avut anumite tendințe în spre creștinism. De exemplu în Imperiul Roman știm de Cicero și de Seneca că au fost doi gânditori care au avut foarte multe idei și orientări creștine. Totuși ei nu au ajuns să creadă în Hristos. La fel de bine problema păgânismului a fost cât se poate de actuală și în cadrul iudaismului care era la vremea lui Hristos singura religie monoteistă din lume. Știm de exemplu că pe vremea Sfântului Ilie Tesviteanul chiar regele Israelului Ahab și regina lui Izabela s-au întors de la credința într-un singur Dumnezeu și au acceptat credința în Baal care era zeul suprem a mai multor zei. Credința în Baal a fost una păgâni și ea risca să contamineze tot Israelul. Așa se face că Sfântul Ilie i-a invitat pe preoții lui Baal (diavolul) pe Muntele Carmel unde prin rugăciuni trebuiau să pogoare foc din cer pentru a mistui jertfa care era adusă lui Dumnezeu și lui Baal. La rugăciunea preoților lui Baal nu s-a întâmplat nimic în timp ce la rugăciunea Sfântului Ilie s-a pogorât foc din cer care a mistuit jertfa de carne ce a fost adusă lui Dumnezeu.[17]

Adevărul este că venirea lui Hristos în lume a schimbat fundamental modul în care a fost privit și considerat păgânismul. Iisus a venit și propovăduit nu mai mulți zei sau dumnezei (politeism) ci un Dumnezeu iubitor, un Dumnezeu Tatăl care prin credință era dispus să îl adopte pe om. Nici un zeu păgân nu a făcut acest lucru. Din contră, zeii (demonii) păgâni erau prezențe distante și care de multe ori cereau chiar sacrificii umane în numele lor. Este evident că lumea antică nu a putut rămâne indiferentă la mesajul pe care l-a adus Iisus. De fapt în sânul lumii antice se simțea nevoia unui schimbări fiindcă păgânismul era unul care mergea împotriva legilor umane: accepta prostituția și homosexualitatea, cerea jertfe umane, nu considera adulterul un păcat, practica sclavia, condamna la moarte pe cei care nu se închinau zeilor. Iată numai câteva dintre nemulțumirile pe care mulțimea mare de oameni care nu era conștientă că păgânismul era demonolatrie le avea. Trebuia să se schimbe ceva. Cu alte cuvinte din zilele noastre era nevoie de o revoluție. Numai o revoluție mai putea să schimbe ceva dintr-o lume decadentă care a căzut în plasa demonilor (zeilor). Respins de evrei pentru care se și întrupase Iisus avea să aibă un succes mare în lumea păgânilor. Succesul lui Iisus a fost atât de mare că au fost mai mulți creștini care au fost gata să își dea viața pentru El. Așa se face că începând cu anul 67 anul în care la 29 iunie când crudul împărat Nero de la Roma avea să îi martirizeze pe Sfinții apostoli Petru și Pavel va începe în istoria lumii o perioadă de timp fără de precedent. Este perioada de timp în care creștinismul se va confrunta cu păgânismul. Fiindcă preoții păgâni erau demonolatrii este clar că ei nu au voit să renunțe atât de ușor la credința lor în demoni. Așa se face că ei au declanșat un război violent și nebunesc împotriva creștinilor. Acest război era cerut de demoni și prin urmare marii inițiați ai păgânismului trebuiau să se supună celor cărora își vânduseră sufletele. Anul 67 va marca începutul perioadei persecuțiilor anticreștine în care mii sau poate chiar zeci de mii de creștini aveau să își piardă viața ca martiri pentru Hristos.[18]

Din secolul I până în secolul al IV-lea când odată cu Sfântul Constantin cel Mare creștinismul va fi declarat religie oficială a imperiului, avem de a face cu ceea ce am putea denumii ca lupta dintre religie și pseudoreligie. Acesta fiindcă creștinismul a venit și a spus cât se poate de clar că nu există mai mulți dumnezei sau zei ci un singur Dumnezeu care este Tatăl omului. Până la Hristos nimeni nu a mai ajuns să Îl numească pe Dumnezeu Tată. Această noțiune era complet străină de păgânism care în nici un fel nu îi vedea pe zei ca tați ai oamenilor. Din contră, acești zei antici de multe ori se manifestau cât se poate de violent la adresa supușilor lor. Este cunoscut în antichitate termenul de hybris care era un fel de mândrie a omului în raport cu zeii (demonii). Dacă un om ajungea să se îmbogățească prea mult și să ducă o viață fără de probleme ei bine zeii (demonii) păgâni se puteau să se mânie pe acea persoană din gelozie. În acest sens termenul de hybris era aplicat tuturor celor care ajungeau să o ducă prea bine chiar dacă se închinau zeilor. Zeii de multe ori nu erau mulțumiți cu închinarea la ei ci puteau să îi pedepsească pe muritori care nu valorau mult. Iisus a venit și s-a prezentat pe sine ca Fiul lui Dumnezeu și pentru a demonstra acest lucru El a înviat din morți. În păgânism în mai multe sute de ani nu s-a

---

[17] Eliane Poirot, *Sfântul Prooroc Ilie în cultul bizantin* (Sibiu, 2002).

[18] Că primii creștini au fost cei care au ajuns să își dea viața pentru Hristos este un lucru remarcabil și ne spune că lumea era la un anumit nivel sătulă de aberațiile politeismului păgân. În lumea antică adevărul este că se simțea nevoia de ceva nou, de o credință care să predice și care să propovăduiească moralitatea, spiritualitatea, bunul simț, etica și iubirea. Lumea păgână era o lume fără de iubire fiindcă zeii erau zeii războiului și nu ai iubirii. Se știe de o poveste mai puțin cunoscută că în epoca în care erau persecutați creștinii un păgân a venit la un preot creștin și i-a cerut să îi boteze copii. Întrebat cum de este posibil una ca asta (fiindcă păgânii detestau pe creștini) păgânul a afirmat că vrea ca copii lui să fie fericiți și nu nefericiți cum era el. Iată prin urmare că și dintre păgâni au fost mai mulți care au simțit nevoia să se întoarcă la o religie și o credință a iubirii și a compasiunii. Țelul păgânismului nu era iubirea ci războiul.

auzit de nici o înviere din morți. Este evident că pentru mulți învierea lui Iisus a fost o provocare. Dacă Iisus a înviat din morți și a biruit dușmanul ultim al omului, moartea este clar că acest Iisus îi vrea binele omului. Așa se face că începând din secolul I după Hristos încet, încet creștinismul va prinde teritoriu din ce în ce mai mult. Acesta fiindcă Iisus a venit în această lume pentru mântuirea omului. Zeii nu ofereau nici un fel de mântuire a omului fiindcă în mai tot bazinul mediteranean era cunoscut faptul că ori credeai ori nu credeai în zei în cele din urmă destinația finală a omului era hadesul (iadul). Iată de ce din ce în ce mai mulți păgâni au început să devină receptivi la mesajul creștin. Un caz celebru în acest sens a fost Sfântul Ciprian din Cartagina care deși în tinerețe a fost păgân în cele din urmă se va converti la creștinism și va accepta să moară ca martir pentru Hristos.[19]

Deși mulți ar putea spune că pentru zilele noastre păgânismul nu mai este o problemă și nici o amenințare adevărul este departe de a fi acesta. Au început să apară mai mulți nostalgici ai păgânismului care voiesc să îi reînvie pe zeii morți. Așa se face că sunt din ce în ce mai multe voci în lumea noastră, este adevărat că mai puține în lumea creștin ortodoxă, care spun că în cele din urmă creștinismul a făcut un lucru rău că a înlocuit zeii cu persoana Domnului Iisus Hristos. Să ne aducem aminte că cel mai mare nihilist al lumii, Friederich Nietzsche era și el profund dezamăgit cu faptul că creștinismul a înlocuit cultul zeilor cu credința în Mântuitorul Iisus Hristos. Este adevărat că la un anumit nivel aceste nemulțumiri sunt izolate însă este bine să ne luăm măsuri de precauție. În cinematografie de exemplu au apărut mai multe producții care îi au ca protagoniști pe zeii antici. Este destul să amintim aici Furia titanilor (2012) un film care a adus câștiguri la box-office de nu mai puțin de 305,3 milioane de dolari. La fel de bine Înfruntarea titanilor (2010) a fost un film care și el îi are în centru pe zeii antic greci și care a avut un câștig la box office de 493, 2 milioane de dolari. Aceste filme ne fac să credem că în sânul maselor largi de oameni care deși se numesc pe sine creștini există un fel de nostalgie a vremurilor păgânismului. Erau vremuri în care erotismul și magia erau practicate fără de nici un fel de opreliște și la fel de bine erau vremuri în care nu exista nici un fel de îngrădire morală. Pentru cei care nu Îl iubesc pe Hristos sincer este adevărat că creștinismul și mai ales creștinismul ortodox este destul de închistat. Există restricții în alimentație (postul), restricții în sexualitate (înfrânarea și castitatea), restricții în vorbire (evitarea înjurăturilor și a vulgarității) etc. Toate acestea nu existau în păgânism care la un anumit nivel dorea un fel de eliberarea a omului de povara morală a conștiinței. Așa se face că mai ales în Occident au apărut mai mult mișcări și formații religioase care au ajuns să reînvie păgânismul. Această reînviere se numește neopăgânism. În rândurile care vor urma vom insista mai mult asupra neopăgânsimului din zilele noastre și la fel de bine pe care sunt principalele grupări neopăgâne ale zilelor noastre.[20]

Așa se face că în rândurile care vor urma ne vom referi mai mult la unele dintre principale curente neopăgâne din lumea noastră și vom sta și vom analiza care sunt motivațiile acestor grupări. Așa se face că una dintre primele mișcări neopăgâne care există la oare actuală este așa numita Strengheria din America de Nord. Ce este Strengheria? Este o mișcare păgână care a apărut în comunitățile italiene din America de Nord. Această mișcare este una care consideră că magia este un lucru ce duce la unirea cu zeii și la fel de bine ajunge să susțină că elementele naturii sunt un fel de prelungire a vieții zeilor pe pământ. La fel de bine Strengheria susține că de fapt Lucifer nu este diavolul din creștinismul ortodox ci mai mult un zeu care s-a îndrăgostit de zeița Diana. Din această dragoste s-a născut o femeie pe nume Iradia. Iradia avea de mică misiunea de a ajuta pe pământeni de a se elibera de captivitatea vrăjitorilor răi care prin vrăjile lor fac mult rău umanității. Una dintre cărțile de bază ale Strengheriei este numită Evanghelia vrăjitoarelor. Prin această carte se poate invoca ajutorul zeiței Diana. La fel de bine tot prin invocarea acestei cărți la fel de bine se poate atrage norocul asupra celui care face invocația. Este de amintit aici că Strengheria este o mișcare care consideră că norocul este un lucru care este garantat omului mai ales de zeița Diana care trebuie să fie invocată prin ritualuri magice. Este adevărat că zeița Diana a fost în vechime o zeiță care a fost proprie păgânismului antic. Iată cum neopăgânsimul nu face decât să

[19] John R. Curran, *Pagan city and Christian capital: Rome în the 4th century* (Oxford, 2000).

[20] Neopăgânsimul este un fel de Renaștere a păgânismului. Este la fel de bine adevărat că Renașterea italiană a fost la un anumit nivel un fel de înviere a idealurilor păgâne fiindcă Renașterea a pus mare accent pe eros și pe magie. Totuși, Renașterea nu s-a dezis total de creștinism și de persoana Domnului Iisus Hristos fiindcă erau mulți renaScentiști care erau de părere că se poate face o fuziune dintre ideologia păgână și Iisus Hristos. Ei de fapt susțineau un fel de eclectism religios. Dacă este să privim Renașterea în lumina vieților sfinților (mai ales a sfinților Pangratie și a Sfântului Carp pe care i-am enunțat mai sus) este cât se poate de adevărat că Renașterea a fost un mare fiasco. Renașterea a fost un fiască fiindcă cultura păgână era o cultură puternic îmbibată de elementul demonic și multe dintre realizările păgânismului antic au fost lucruri închinare demonilor. Să ne aducem aminte că până și Colosul din Rodos (Grecia), considerat o minune a lumii antice, avea o funcție dublă: 1. prima era de a închide portul din Rodos cu lanțuri și 2. a doua era de fapt o statuie închinată zeului Helios, zeul soarelui. Iată prin urmare că în sens creștin ortodox Renașterea italiană a fost un eșec.

reînvie zeii antici și să îi facă actuali prin magie. Ceea ce este mai trist este că în Strengheria după cum am putut vedea Lucifer nu este considerat diavolul ci un zeu care poate să fie invocat pentru a aduce noroc și pentru a face interesele celor care îl invocă. Este clar că această grupare neopăgână denumită Strengheria este una denomolatră fiindcă ea nu îl consideră de Lucifer un diavol ci din contră un zeu care dacă este chemat pe cale magică poate la fel de bine să fie de folos celor care îl invocă. Să fie lucrurile chiar așa? Puțin probabil. Când sunt invocați demonii fac doar un bine aparent fiindcă scopul lor este să câștige cât mai multe sufletele la iad. Este clar că ceea ce susține creștinismul ortodox este total incompatibil cu practicile italo-americane ale Strengheriei. La fel de bine un alt lucru care ne atrage atenție asupra Strengheriei este faptul că aceștia practică adorarea zeiței Diana dezbrăcați. Acesta fiindcă se consideră că zeița trebuie să fie venerată și adorată fără de nici un fel de inhibiție. Este evident că o astfel de atitudine nu poate în nici un fel să fie una cu care să fim de acord. Numele de Strengheria provine din latinescul strega care înseamnă vrăjitoare. Aceasta fiindcă se consideră că vrăjitoarele sunt cele care pot să ajungă să o invoce pe zeița Diana care este principala zeiță în acest cult al zilelor noastre.[21]

O altă mișcare neopăgână o avem de această dată din Anglia și se numește Wicca. Ce este Wicca? Este clar că este o mișcare neopăgână care are în centrul ei pe zei. Cel care a introdus această mișcare neopăgână publicului larg a fost englezul Gerard Gardner. Wicca are în centrul ei doi zei: este vorba de Zeița lunii și de Zeul cu Coarne. Termenul de Wicca provine din englezescul witch care înseamnă vrăjitoare. Acesta fiindcă în wicca se pune mare accent pe vrăjitorie. Ceea ce susțin adepții Wicca este că zeii lor sunt mai vechi decât Iisus Hristos fiindcă ei existau mai înainte ca să vină Iisus Hristos în această lume și prin urmare este adevărat că acești zei fiindcă au fost anteriori lui Iisus sunt mult mai importanți decât El și prin urmare nu trebuie să fie renegați și nici trecuți cu vederea. La fel de bine adepții Wicca sunt de părere că Zeița mamă sau Zeița lunii este cea care fertilizează pământul pentru ca oamenii să pot să scoată recoltele din el. Prin urmare iată că nu Dumnezeu Tatăl este centrul Wicca ci mai mult zeii care sunt cei care au de grijă pentru ca omul să ducă o viață cât se poate de prosperă și fără de nici o problemă. Zeița Mamă Lunară și Marele Zeu cu Coarne au fost de mai multe ori interpretate în Wicca un fel de ying și yang. În timp ce Zeița Mamă Lunară este interpretată ca fiind ying, Marele Zeu cu Coarne este interpretat ca fiind yang. Iată cum aceste ying și yang sunt cei care mențin un fel de echilibru între bine și rău. Este adevărat că cultul Wicca are mai multe elemente panteiste care spun că în cele din urmă aproape toate lucrurile care există sunt parte din Dumnezeu. Începând din anul 1970 mai mulți adepți Wicca au început să se îndrepte în spre conceptul de un singur mare zeu care este stăpân peste tot ceea ce există și care la fel de bine este identificat cu Logosul suprem al creației și al lumii. Acesta fiindcă mai mulți adepți Wicca au provenit din medii creștine și au adus cu ei și unele credințe creștine. Este adevărat însă că cu toate aceste infuzii creștine în cele din urmă cultul Wicca rămâne unul păgân care este tipic pentru neopăgânismul englez.[22]

Cultul Wicca susține că toți zeii sunt în cele din urmă parte din Zeul suprem și toate zeițele sunt în cele din urmă parte din Zeița supremă. Așa se face că ei consideră că zeița germanică Eostre, zeița hindusă Kali și Sfânta Maria din creștinism nu sunt decât manifestări ale aceleiași Zeițe supreme. La fel de bine zeul celtic Cernunnos, zeul grec antic Dionisios, și dumnezeul iudaic Yehova nu sunt decât manifestări ale Zeului suprem. Iată prin urmare cât de ecclestici sunt adepții cultului Wicca. Ei prin urmare nu văd nici un fel de diferență dintre creștinism și neopăgânism fiindcă consideră că în cele din urmă creștinismul nu este decât un fel de deviere de la Wicca. Așa se face că Sfânta Maria pentru ei este o altă formă de manifestare a zeiței supreme care singură este adevărată. Că zeul și zeița supremă pot lua mai multe înfățișări nu este nici o îndoială pentru adepții Wicca. Că Sfântul Pavel ne spunea că diavolul se poate da pe sine ca fiind înger al lumii nu trebuie să avem nici o îndoială. Acesta fiindcă zeul Wicca este unul care se poate manifesta concomitent în mai multe religii. Este evident aici cât de departe de adevăr este neopăgânsimul wicca. Acesta fiindcă se consideră că în cele din urmă nu contează forma religioasă a unui zeu ci mai mult conținutul acelui zeu. La fel de bine este cât se poate de

21 Michael F. Strmiska, *Moden paganism în world cultures* (Santa Barnara, 2005).

22 Este cu adevărat surprinzător că Wicca a ajuns să prea mai multe elemente creștine. Acesta fiindcă în cele din urmă este cât se poate de adevărat că între creștinism și neopăgânism nu poate să existe nici un fel de legătură. Cu alte cuvinte se ridică întrebarea: ce legătură poate să aibă Hristos cu demonii sau mai bine spus lumina cu întunericul? Este adevărat că cultul Wicca nu este extrem de răspândit în lume dar sunt mulți care cad capcană aceste ideologii neopăgâne fiindcă nu sunt fermi în credința lor și nici nu știu ceea ce trebuie să facă pentru a se menține în creștinism. Pe fondul apostaziei Angliei de la creștinismul ortodox este adevărat că acest cult neopăgân Wicca a câștigat teritoriu fiindcă fără să mai aibă o ortodoxie autentică în sânul ei Biserica Angliei a slăbit. Iată de ce trebuie să fim conștienți că acolo unde ortodoxia nu este apărată în cele din urmă se va ajunge la tot felul de deviații neopăgâne.

adevărat că la origini Wicca a fost un neopăgânism politeist dar mai apoi el s-a îndreptat în spre un fel de dualism care susține că zeii și zeițele sunt în cele din urmă diferențiați nu de acțiunile lor ci mai mult de sexualitatea lor. Iată prin urmare că mișcarea Wicca este una degerenrescentă ce nu poate să fie considerată ca una autentică. Acesta fiindcă un zeu sau mai bine spus un dumnezeu nu este în cele din urmă definit de sexualitatea lui ci mai mult de acțiunile pe care ajunge să le facă. Acest amănunt se pore că le-a scăpat adepților Wicca, unul dintre cele mai cunoscute curente neopăgâniste din zilele noastre. La fel de bine pentru adepții wicca lumea naturală este plină de spirite. Aceste spirile sunt cele care populează natura și tot ceea ce mișcă în ea. În acest sens în mișcarea Wicca sunt mai multe elemente animiste care sunt asemenea cu credințele tribale ale africanilor sau a aborigenilor australieni. Wicca este un cult care la fel de bine crede și în reîncarnare fiindcă cei care au murit se vor reîncarna în trupuri noi.[23]

O altă mișcare neopăgână a avem din Irlanda în Anglia și se numește Druism. Ce este prin urmare druismul? Druismul este o mișcare neopăgână irlandeză care promovează un fel de spiritualitate care este bazată pe promovarea armoniei și a echilibrului cu lumea naturală. Druismul susține că omul trebuie să aibă respect pentru toate ființele umane dar mai ales pentru mediul înconjurător care este sacru. Druismul a apărut în secolele al XVIII-lea și al XIX-lea mai ales. La fel de bine druismul mai susține venerarea strămoșilor mai ales a celor care au trăit în timpurile preistorice. Mișcarea se numește druism fiindcă ea încearcă să îi imite pe preoții păgâni britaniei din vechime care se numeau druizi. Druizii se văd pe sine ca un fel de continuatori ai religiilor păgâne ale druizilor antici și la fel de bine vor să le facă mai populare. Cu alte cuvinte druismul este un fel de înviere a păgânismului care nu este nimic altceva decât neopăgânism. La fel de bine fiindcă druizii din vechime practicau șamanismul la fel de bine șamanismul este practicat și de druizii din zilele noastre. Unii dintre druizi au fraternizat cu francmasoneria în timp ce alții au fraternizat cu New Age-ul. Druizii sunt cei care văd lumea naturală ca fiind plină de spirite și pentru acesta ei au ajuns să venereze natura și să o considere ca un fel de lucru sacru. Druizii au fost cei care au susținut că termenul pe care creștinii îl adresează lui Iisus ca fiind Logosul sau Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie înlocuit cu cel de zeiță. Cu alte cuvinte nu este vorba în cele din urmă de Iisus ca fiind Logosul lui Dumnezeu ci mai mult de Iisus ca fiind o zeiță acesta fiindcă zeiței și zeițele au existat mai înainte de venirea lui Iisus în lume și Iisus nu a făcut decât să pocească credințele tradiționale păgâne. Druizii de azi cred în ceea ce ei denumesc ca Awen care este un spirit ce inspiră poezia și artele în genere. Ei cred că pronunțând de trei ori numele lui Awen acest spirit în cele din urmă ca venii și se va pune pe lucru. Este de amintit aici că druizii au un ritual care se aseamănă cu liturghia creștină fiindcă în timp ce sunt adunați cu toții ei consumă alcool dintr-un potir și mai apoi mănâncă ritualic o pâine sau o prăjitură. Ca legătură istorică este adevărat că druizii sunt foarte aproape de ritualurile care aveau loc la Stonehenge. De fapt de mai multe ori druzii s-au adunat la Stonehenge fiindcă ei sunt persoane care practică venerarea celor care le-au precedat și prin urmare consideră că Stonehenge este site sacru.[24]

Druizii sunt cei care consideră că în cele din urmă omul trebuie să fie cât mai aproape de natură fiindcă omul nu trebuie să rănească natura. Mai mulți druizi au avut implicații în organizații ecologice. Ei sunt cei care cred că vindecarea sufletească a omului poate să vină numai din natură. Nu este vorba însă numai de o vindecare sufletească ci la fel de bine și de una trupească fiindcă în cele din urmă mai toate medicamentele de care are nevoie omul sunt din natură. Este evident că druzii nu consideră că vindecarea sufletului vine de la Mântuitorul Iisus Hristos fiindcă ei nu consideră că este nevoie de Iisus pentru ca omul să poată ajunge să trăiască o viață cât se poate de bună și fără de probleme pe pământ. Omul trebuie să recunoască pe zeii druizilor și în cele din urmă în acest mod în cele din urmă va ajunge să fie în armoniei cu natura și cu mediul înconjurător. Sunt mai mulți druizi care susţ ineau că druizii antici de fapt au fost monoteiști și credeau într-un singur Dumnezeu. Singura diferență dintre ei și evrei era că druizii din vechime nu aveau crezul în Mesia. Totuși ceea ce ne face să credem că druidimsul este mai mult un fel de acceptare formală a monoteismului este faptul că druizii acceptă reîncarnarea care este o învăţ ătură ce nu este acceptată de creștinism și mai ales de creștinismul ortodox. Iată prin urmare că am ajuns în cele din urmă să vorbim de încă un curent al neopâgânsimului care este mult mai rezervat în ceea ce

23 Kaatrin Macmorgan, *All one wicca: a study in the universal ecclectic tradition of Wicca* (Lincoln, 2001).

24 Este cât se poate de evident că druismul sau mai bine spun neodruismul este o mișcare neopăgână care dorește sunt o formă sau alte să reînvie crezurile antice păgâne. Sunt astfel mulți druizi care vorbesc cât se poate de frumos de armonia ce trebuie să existe între om și natură și între om și spiritele din natură. Totuși, nu se poate explica cum de neo-druizii de azi au ajuns să se unească cu francmasoneria și cu New Ege-ul care sunt un fel de manifestări panteiste ale religie. Neodruimsul de azi se prezintă ca o alternativă în fața unui Occident cât se poate de rupt de trecut și de tradiție. Acesta fiindcă prin apostazia de la ortodoxie este adevărat că occidentul a avut mult de pierdut. Ori druizii consideră că prin a se întoarce la practicile păgâne din preistorie ale druizilor antici în cele din urmă vor ajunge să suplinească acest gol care există în societatea occidentală și mai ales cea engleză cauzată din căderea de la ortodoxie.

îi privește pe zei care sunt văzuți mai mult ca un fel de spirite ale naturii. Dacă druizii din vechime erau sau nu erau monoteiști este în cele din urmă un mister. Ceea ce este clar este că druizii din vechime practicau magia care este un lucru ce se făcea prin invocarea spiritelor. Este clar că aceste spirite nu erau unele bune fiindcă îngerii lui Dumnezeu nu răspund invocațiilor magice. Acest fapt este cel care ne face să avem multe rezerve față de druizi și de credințele lor fiindcă aceștia au fost persoane care au ponegrit la un anumit nivel credința creștină. Ceea ce învățăm de la druizi este că au existat și forme mai domoale de manifestare a păgânismului și nu toate și-au propus un fel de înviere a zeilor antici. Druizii sunt mai rezervați în ceea ce privește zeii antici dar ei lucrau cu spirite care trebuie să știm că în nici un fel nu erau unele bune.[25]

Mărturiile de mai sus despre curentele neopăgâne din zilele noastre sunt cât se poate de evidente și la un anumit nivel ele ne aduc aminte de problemele cu care s-au confruntat sfinții apostoli în vechime când au voit să convertească lumea la Hristos. Știm de exemplu despre Sfântul Ioan Teologul că în drumurile lui misionare a dat peste o capiște idolească a zeiței Artemis. Sfântul Ioan a îngenunchiat și s-a rugat lui Hristos în fața statuii lui Artemis și a întrebat:

- Demone de cât timp locuiește aici?
- De 249 de ani.
- Ție îți zic că pleci de aici și să nu te mai întorci.

Se spune că demonul a plecat de acolo. La fel de bine se mai cunoaș te confruntarea dintre Sfântul Ioan și vrăjitorul Chinops. Acesta era un vrăjitor vestit așa de mult că unii îl considerau zeu. El era un vrăjitor care se închina în special zeului Apollo. Pe când Sfântul Ioan predica se spune că vrăjitorul Chinops s-a arătat și le-a spus celor care îl ascultau pe Sfântul Ioan:

- De ce îl ascultați?
- Fiindcă ne vorbește despre Hristos, au răspuns mulțimile.
- Este un mincinos și să nu îl mai ascultați.
- De ce?
- O să vă dovedesc de ce.

Kinops s-a întors către un tânăr din mulțime:

- Tatăl tău trăiește?
- Nu. A murit înecat în mare.
- Ei bine ca să îți arăt că zeii și Apollo sunt adevărații dumnezei voi învia pe tatăl tău.

Chinops a atins marea și un demon a luat chipul tatălui tânărului. Toată lumea a rămas uimită. Chinops s-a întors către Ioan:

- Ei Hristosul tău poate face una ca asta?
- Hristos nu m-a trimis să învii morții ci să predic la cei rătăciți.

Apoi Chiops a întrebat pe un altul:

- Tu ai copii?
- Am avut dar a fost ucis.

Chiops a strigat tare și un demon cu chipul copilului a apărut. Lumea s-a mâniat pe Ioan și l-a bătut lăsându-l la pământ aproape mort fiindcă le predica un zeu necunoscut. Chinops l-a provocat pe Ioan să îi demonstreze că el poate să stea în mare fără să moară. S-a aruncat în mare și le-a cerut demonilor să îl țină cât mai mult în mare fără să respire. Sfântul Ioan Teologul s-a rugat și în cele din urmă Chinops nu a mai putut ieșii din mare și a murit. Diavolii care luaseră chipul celor morți au dispărut și ei. Atunci lumea s-a convins să Chinops i-a înșelat.[26]

Iată prin urmare că și în zilele noastre se găsesc mai mulți nostalgici care regretă timpurile în care zeii au ajuns să fie cinstiți de lume și la fel de bine să aducă cât mai multe entități demonice în lumea noastră. Am putut vedea în cazul de mai sus că Sfântul Ioan Teologul a demonstrat foarte clar că zeița Artemis nu era de fapt o zeiță că un diavol care de 249 de ani înșela oamenii. Este clar că avem aici de a face cu răutate care întrece

---

25 John Michael Greer, *The druidry handbook: spiritual practice riooted in living earth* (Boston, 2006).

26 Avem și aici o mărturie cât se poate de concludentă că demonii sunt fără de putere în fața lui Iisus. Iată că demonii pot să ia chip de oameni și se pot prezenta pe sine cu o identitate falsă dar dacă noi avem credință în tare în Hristos în cele din urmă demonii nu ne pot face nimic rău. Neopăgânismul este fără doar și poate periculos fiindcă dorește să învie demonii din vechime și să aducă pe cât mai multă lume în înșelăciune. Pentru acesta este bine să știm că că cei care susțin neopăgânismul fac un lucru rău de care trebuie să ne apărăm și de care trebuie să ne ferim. Acesta fiindcă neopăgânismul sub o formă sau alta este la fel de bine tot o formă de demonolatrie. Cei mai mulți neopăgâni știu aceasta dar nu o spun maselor largi de oameni. Chiar dacă druidismul s-a prezentat pe sine ca un fel de religie monoteistă scopul său în cele din urmă este tot unul negativ.

înțelegerea minții omenești și care nu poate să fie numai una demonică. Să înșeli lumea și pe oameni 249 de ani este cu adevărat un lucru demonic. Pentru cei care sunt cât se poate de neinformați referitor la ceea ce a fost păgânismul informația de mai sus poate să pară una greu de crezut. Cum să ajungă un demon să înșele lumea timp de 249 de ani? Ei bine iată că se poate. Acesta fiindcă demonii fiind ființe spirituale sunt dincolo de timp și de spațiu și nu sunt afectați prea mult de timpul uman. Am spus de cele două întâmplări din viața Sfântului Ioan Evanghelistul cea cu zeița Artemis și cea cu vrăjitorul Chinops pentru a face pe cât mai mulți conștienți de care este diferența dintre adevărata religie și pseudoreligie. Pseudoreligia este o realitate ce nu poate în nici un fel să fie ignorată. Demonii sunt cei care inspiră de cele mai multe ori pseudoreligia dar după cum ne spune cazul vrăjitorului Chinops este cât se poate de adevărat că și unii oameni au ajuns să se solidarizeze cu demonii și să ajungă să se spună pe sine în slujba lor. Poate părea cât se poate de ciudat acest fapt pentru lumea de azi dar în cele din urmă este o realitate ce nu poate să fie ignorată. Psedudoreligia este un lucru care este creat de demoni care sunt cât se poate de creativi în acest sens.[27]

O altă mișcare de reînviere a păgânismului în zilele noastre este cea cu numele de Asatru. Ce este Asatru? Este încercarea de a învia credințele în zeii popoarelor germanice (englezii, danezi, germanii și scandinavii). Care sunt prin urmare zeii care sunt venerați în Asatru: Odin, Thor, Freya, Frigg, Freyr, Tyr și Heimdall. Ceea ce este adevărat este că cei care susțin Asatru sunt fără doar și poate nostalgici pentru timpurile în care zeii și templele lor împânzeau lumea antică. Asatru este o credință care a dorit să reînvie crezul că războinicii care mor pe câmpul de luptă în cele din urmă vor ajunge să intre imediat în Valhalla (raiul) împreună cu zeul Odin. Iată prin urmare că avem și aici de a face cu o dorință de a reduce pe vechii demoni ai lumii antice în lumea noastră. Concepția despre moarte a celor care susțin Asatru este cât se poate de ciudată. Ei susțin că sufletul și trupul de multe ori ajung să trăiască și după moarte. În acest sens oamenii care au fost răi continuă să trăiască și după moarte și ei pot ieșii din morminte pentru a le face rău celor morți. Pentru acesta pentru a îi oprii ei trebuie să fie omorâți și a doua sau a treia oară. Comunitățile Asatru sunt denumite kindreds. Preoții sunt numiți goti și preotesele ghitia. Preoții din cultul Asatru practică sacrificiile de animale mai ales pentru sîngele lor. Fiindcă sângele este un simbol al vieții în ritualurile Asatru de mai multe ori se ajunge la vărsare de sânge animal. După ce este sacrificat un animal îi este luat sângele și este dat să fie băut într-un ritual membrilor comunității Asatru. Acesta fiindcă se consideră că sângele are proprietăți speciale și la fel de bine și fiindcă zeii îl vor. Sângele este prin urmare central în practicile AsAtru. Acesta fiindcă el este un lucru sacru care trebuie să fie băut în comun în cinstea zeilor.[28]

Din cele spune până acum este evident că sunt mai mulți care sunt cât se poate de nostalgici față de demonolatria care a existat în lumea antică. Este puțin probabil că aceste mișcări neopăgâne vor ajunge în cele din urmă să fie majoritate în lumea dar prezența lor nu trebuie să fie ignorantă și nici trecută foarte ușor cu vederea. Acesta fiindcă lumea de azi este imprevizibilă și se poate oricând să se găsească pentru unii o portiță de a fi înșelați și a ajuns să creadă că neopăgânismul este adevărata religie. Trebuie să ne ferim de neopăgânism fiindcă scopul lui este să facă lucrarea demonică în lume. Această afirmație știm că este negată de neopăgâni fiindcă ei nu vor să spună pe față că slujesc demonilor dar în cele din urmă chiar acest lucru îl fac. Trebuie să avem în vedere că după 2000 de ani de creștinism și în zilele noastre sunt unii, mai ales în occident, care tânjesc după vechii zei (demoni) ai antichității. Acesta fiindcă ei consideră că Iisus nu are nimic să le spună și la fel de bine nu are nici un fel de impact în lumea de azi. Sunt mulți care sunt nemulțumiți de creștinism și chiar și de creștinismul ortodox. Acesta fiindcă creștinismul este unul care pune mare accent ca omul să fie o ființă bună și morală. Moralitatea este pentru mulți o mare problemă și așa se face că ei ajung să treacă la diferite culte neopăgâne. După cum am spus în mas media zilelor noastre și mai ales în cinema sunt înviate de multe ori cu succes personajele zilelor antici. Unii spun că aceste învieri de cinema sunt doar simple ficțiuni dar adevărul este că în sânul marilor mase după cum am putut vedea ele nu fac decât să nască un fel de nostalgie pentru vremurile de mai înainte de Hristos în care umanitatea era în majoritate păgână. Neopăgânismul de azi a ajuns să penetreze

---

27 James R. Lewis, *Witchraft today: an encyclopedia of wiccan and neopagan traditions* (Santa Barbara, 1999).

28 Fiindcă asatru a fost puternic influențat și de idei creștine este adevărat că în asatru sunt considerate ca fiind extrem de importante 9 virtuți: curajul, sinceritatea, cinstea, fidelitatea, disciplina, ospitalitatea, hărnicia, încrederea în sine și perseverența. Iată prin urmare că de și adepții astru sunt unii care doresc un fel de înviere a zeilor antici ai Europei în cele din urmă ei sunt cât se poate de atenți cu virtuțile creștine pe care evident le-au moștenit din creștinism. Sunt mai multe lucruri care sunt cât se poate de ciudate în Asatru dar ceea ce trebuie să știm este că în cele din urmă inițiații Asatru sunt demonolatrii. Pentru a fi cât mai pe gustul creștinilor din jur și pentru a aduna cât mai mulți adepți este adevărat că ei au adoptat și unele idei creștine. Acesta nu înseamnă că gruparea Asatru este una creștină. Din contră. Ea urmărește mai mult decât orice învierea vechilor credințe în zei.

din ce în ce mai mult sfera socială. Sunt din ce în ce mai multe curente sincretice care preiau din crezurile păgâne și ajung să le facă cât se poate de populare în sânul maselor largi de oameni. Scriind aceste rânduri considerăm că ne facem o datorie și îi trezim pe cei care consideră că în nici un fel neopăgânismul nu este un lucru greșit. Neopăgânismul nu este propriu zis o înviere a zeilor ci mai mult a demonilor care au jucat rolul de zei în lumea antică. Am văzut că într-o statui a zeiței Artemis a stat un demon din de 249 de ani până când prin rugăciunile Sfântului Ioan Teologul acest demon a fost în cele din urmă alungat. Demonii nu ne vor binele sub nici o formă și ei caută orice metodă pentru a ajunge să câștige pe cât mai mulți la iad. Iată de ce trebuie să fim conștienți că în lumea noastră de azi există mai multe grupări neopăgâne care voiesc să readucă cultul zeilor (demonilor) în atenția noastră. Nu putem să rămânem indiferenți în fața unui astfel de demers și trebuie să ne luăm măsurile de precauție și să ne protejăm de tot ceea ce este neopăgânism.[29]

CAPITOLUL 2

MAGIA CA PSEUDORELIGIE

Am ajuns în cele din urmă să vorbim despre o altă formă destul de cunoscută în care se manifestă pseudoreligia. Este vorba de magie. Ce este magie știe mai toată lumea. Magia este o formă de a manipula forțele supranaturale pentru a ajunge în cele din urmă să realizeze unele scopuri care sunt voite de magician sau de cel care intră în contact cu magicianul. Știm că există două forme de magie: 1. magia albă și 2. magia neagră. Ceea ce este de remarcat încă din primele rânduri când vorbim despre magie este faptul că magia vorbește de existența unor forțe supranaturale care prin anumite invocări sau anumite ritualuri pot ajunge să se manifeste în formă vizibilă. Cine să fie aceste forțe supranaturale cu care operează magia? Creștinismul ortodox ne spune cât se poate de clar că aceste forțe supranaturale cu care operează magia sunt demoni. Totuși, în magia albă sunt unii care susțin că ei pot să opereze și cu îngeri. Acesta fiindcă prin anumite invocații ritualice în cele din urmă îngerii pot să fie contactați și puși să facă anumite lucruri care sunt spre beneficiul magicianului. Este prin urmare adevărat că există forțe supranaturale în lumea noastră fiindcă în cele din urmă însuși Dumnezeu este o ființă supranaturală. Ceea ce trebuie să ne întrebăm este dacă magia se folosește de Dumnezeu pentru a își realiza scopurile? Biblia ne spune de mai multe ori că Dumnezeu nu răspunde invocațiilor magice fiindcă ele nu sunt demne de El. Dumnezeu răspunde oamenilor prin rugăciune și în nici un fel prin magie. Magia și ritualurile ri (pentagrama, globul de cristal, cărțile de tarot sau osul de ghicit în magia chineză etc) în nici un fel nu sunt compatibile cu rugăciunile pe care le adresăm lui Dumnezeu. Acesta fiindcă este evident că rugăciune nu prea are de a face cu invocațiile ritualice ale magiei. Este bine să știm că din cele mai vechi timpuri Dumnezeu a adus mai multe avertismente împotriva magiei. Iată ce spunea Dumnezeu în acest sens în Vechiul Testament la Levitic 19, 26 un fapt cât se poate de clar: "să nu bei nimic cu sânge, să nu practici ghicitul și nici vrăjitoria." Sfântul prooroc Ieremia îi avertiza pe evrei în cartea sa: "în ceea ce vă privește nu ascultați proorocii voștri, ghicitorii vorștri, pe cei care tălmăcesc vise, pe vracii voștri sau pe vrăjitorii voștri care vă vorbesc spunându-vă: nu veți slujii regelui Babilonului" (Ieremia, 27, 9-10).[30]

Că Dumnezeu a fost cât se poate de intransigent cu magia ne-o spune un alt text din Levitic: " dacă cineva se duce la cei ce cheamă pe morţi şi la ghicitori ca să curvească după ei, Îmi voi întoarce Faţa împotriva omului aceluia şi-l voi nimici din mijlocul poporului lui" (Levitic 20, 6). Devine evident că magia este un lucru care este condamnat de Dumnezeu dar cu toate acesta ea este larg răspândită în lumea noastră și la fel de bine a fost răspândită în vechime. Biblia ne istorisește de cazul primului rege ale Israelului Saul că după ce a căzut din grațiile lui Dumnezeu el a avut un război cu filistenii și a voit să știe dacă în cele din urmă va câștiga sau va pierde acest război. Fiindcă el a dat ordin ca sfântul prooroc Samuel să fie ucis fiindcă l-a mustrat s-a dus la o vrăjitoare care atât de versată era în arta magiei că putea să cheme morții și să vorbească cu ei. Vrăjitoarea l-a

---

[29] Sara M. Pike, *New Age and neopagan religions în America* (New York, 2004).

[30] Este clar că avem aici un avertisment în ceea ce privește magia și practicile magice. De mai multe ori magicienii ajuns să facă anumite profeții și trebuie să știm că în antichitate erau mai multe oracole care profețeau viitorul contra la niște sume generoase de bani. Acesta fiindcă este adevărat că demonii au o oarecare putere. Să ne aducem aminte de magicienii din Egipt cu care s-a confruntat Sfântul Prooroc Moise. Sfântul prooroc Moise a schimbat un toiag în șarpe și la fel de bine au făcut și magicienii egipteni. Sfântul prooroc Moise a schimbat apa în sânge și la fel de bine au făcut și magicienii egipteni. Este clar că demonii au o oarecare putere și pentru acest lucru nu este bine să mergem să ne amestecăm cu cei care practică magia. Acesta fiindcă în nici un fel nu ne va fi de folos. Trebuie să fugim de magie fiindcă magia este o formă de a intra în contact cu demonii. Sunt cunoscute mai multe cazuri de magie în care magicienii și-au vândut sufletul lor diavolului pentru a ajunge să primească puteri de la el.

adus din morți pe Sfântul Samuel care i-a proorocit lui Saul că va pierde războiul. Saul nu crede și consideră că este o prevestire răutăcioasă fiindcă Samuel voia să se răzbune dar cu adevărat în cele din urmă cuvintele lui Samuel se vor împlinii și Saul va murii răpus pe câmpul de luptă. Rămâne până azi un mare semn de întrebare dacă sufletul chemat din morți al lui Samuel a fost chiar al lui sau un demon a luat chipul lui? Acesta fiindcă după cum am spus magicienii lucrează cu demoni. Tindem să credem că sufletul văzut de regele Saul a fost un demon mai mult decât sufletul proorocului Samuel. Iată prin urmare că magia este efectivă și a fost prezentă din cele mai vechi zile ale umanității. Magia însă ajunge să se prezinte pe sine ca un fel de religie. Acesta fiindcă ea operează cu "forțe supranaturale." să fie acest lucru chiar așa? Puțin probabil. Magia operează mai mult cu demoni care sunt invocați prin tot felul de ritualuri care mai de care mai ciudate.[31]

Așa se face că în zilele noastre am ajuns să fim extrem de toleranți cu magia. Una dintre cele mai de succes producții de cinema din zilele noastre este cunoscute trilogie Harry Potter care nu este nimic mai mult decât o explorare a universului magic. Pentru urechea noastră modernă Harry Potter este mai mult divertisment dar ceea ce s-a putut constata este că au fost foarte mulți tineri care inspirați de filmul Harry Potter au devenit interesați de magie. Temele magice sunt puternic exploatate de cinematografia din zilele noastre când magia a devenit o adevărată sursă de imaginație a scenariștilor și a regizorilor din zilele noastre. Este bine să nu ne înșelăm. Verdictul pe care Dumnezeu l-a dat în Vechiul Testament magiei a fost unul cât se poate de definitiv. Iată ce ne spune în acest sens Leviticul: "dar, dacă un om sau o femeie cheamă duhul unui mort sau se îndeletnicește cu ghicirea, să fie pedepsit cu moartea; să-i ucideți cu pietre: sângele lor să cadă asupra lor" (Levitic 20, 27). Magia este evident că este o pseudoreligie care pretinde întotdeauna că face binele și că operează cu forțele binelui dar acesta este cât se poate de fals și eronat. În nici un fel magia nu face bine ci mai mult ea este una care prin invocațiile ei ajunge să aducă demonii în lumea noastră. Că magia este veche nu este nici o îndoială. Încă din vechime au fost mai mulți care au devenit conștienți că există o lume a spiritelor și prin urmare au făcut tot ceea ce a fost posibil să intre în contact cu ele. Este evident că aceste străine cu care au intrat în contact primii oameni au fost demoni. Așa se face că au fost mai mulți care din vechime și-au vândut sufletul lor demonilor pentru a putea obșine faimă, bani, putere, celebritate etc. Că diavolii lucrează prin magie nu este nici o îndoială. Se cunoscut mai multe cărți ritualice prin care sunt invocați diavolii (cele mai multe se numesc grimorii). Iată că magia este un fapt pe care nu putem să îl contestăm și pe care în nici un fel nu putem să îl ignorăm. Demonii sunt invocați de exemplu în magie pentru a provoca moartea unui dușman sau pentru a face ca prin lucrarea lor să fie stârnit sentimentul de iubire a unei persoane care nu are iubire față de cel care o iubește. La fel de bine în evul mediu erau magicieni care prin diferite ritualuri invocau demonii ca să ajute ca anumite armate să câștige asupra altora.[32]

Ceea ce a putut să fie observat este că de multe ori pentru a câștiga favorurile demonilor uni magicieni au ajuns să practice nu numai ritualuri stric magice ci și ritualuri satanice. Aceste ritualuri au culminat prin Liturghia neagră ce este un fel de liturghie creștină întoarsă pe dos. Săvârșirea unei astfel de liturghii este un lucru care poate să atragă simpatia diavolilor și prin urmare magicianul ajunge să aibă mari puteri care îi sunt conferite lui de diavoli. Iată care este prin urmare legătura dintre magie și satanism. Este clar că magia este la un anumit nivel o formă mai mică de satanism. Acesta fiindcă de multe ori magicianul își vinde sufletul lui satan pentru a ajunge să dobândească de la el anumite favoruri. Una dintre cele mai cunoscute creații literare ale lumii este Faust a lui Goethe care ne pune în față tocmai acest *pact cu diavolul* pe care Faust îl face pentru a ajunge să dețină tinerețe. Pentru ca să fie tânăr din nou și pentru ca să câștige iubirea celei pe care o dorea Faust își vinde sufletul diavolului. Avem aici fără doar și poate o operă literară care a fost inspirată din magie. Mulți tind să creadă că magia este doar o simplă ficțiune fiindcă nu s-a demonstrat științific că magicienii operează cu puteri supranaturale. În cele din urmă ceea ce trebuie să știm este că în nici un fel magia nu este un lucru științific ci este mai mult o pseudoreligie. Ca pseudoreligie magia imită legătura pe care omul o are cu Dumnezeu. La fel cum omul se roagă lui Dumnezeu pentru anumite lucruri la fel de bine și magicianul ajunge să își vândă sufletul

---

[31] Ioan Petru Culianu, *Eros și magie în Renaștere 1484* (Iași, 2003 ediția a III-a).

[32] Nu este în interesul acestei cărți să între în amănunte în ceea ce privește practicile prin care demonii erau invocați. De multe ori ele sunt cât se poate de grotești și implicau uciderea de broșate, păsări, pisici sau câței. Ceea ce este bine să știm și ceea ce ne face magia să fim conștienți este că există demonii sunt operativi în lumea noastră. Este adevărat că demonii nu pot să ghicească viitorul. Atunci cum se face că unele vrăjitoare pot să ghicească viitorul? Fiindcă demonii sunt alături de noi de mai multe mii de ani (au fost demonii pe care Iisus i-a izgonit din oameni) ei au ajuns la o anumită cunoaștere a naturii umane care este mult mai eficient decât cunoașterea pe care o avem noi. Așa se face că în cele din urmă ei pot anticipa viitorul. Adevărul este că numai Dumnezeu cunoaște viitorul. Din experiența pe care o au demonii cu umanitatea ei pot ajunge să intuiască reacțiile și modul în care se întâmplă anumite lucruri în lumea noastră. Iată prin urmare cum în cele din urmă viitorul intuit de demoni ajunge să fie comunicat pe cale telepatică magicienilor.

diavolului pentru a ajunge să dobândească mai multe beneficii imediate care consideră el că i-au fost refuzate de Dumnezeu. În acest sens este adevărat că mulți magicieni inițial au fost creștini dar au ajuns să nu primească lucruri de care erau obsedați de la Dumnezeu și prin urmare au ajuns să se întoarcă în spre demoni. Iată de ce este bine să știm că magia înseamnă fără doar și poate și o formă de răzbunare împotriva lui Dumnezeu. După cum am spus există o strânsă legătură dintre magie și satanism fiindcă pe cum un om devine tot mai afundat în magie pe atât de mult el se demonizează sau mai bine spus se satanizează. Așa se face că unii magicieni au primit puteri speciale de la diavol: a lua chipuri diferite, a avea capacitatea de a chinui pe dușmanii lor sau unele vrăjitoare au ajuns chiar să zboare pe o coadă de mătură. Toate aceste puteri sunt date de diavoli în funcție de gradul de răutate la care au ajuns magicienii.[33]

Magia este un lucru cu multe ramificații fiindcă ea este susținută de demoni. Sunt de exemplu mai multe poțiuni magice care odată consumate pot produce impotența în cei care le consumă sau se cunosc unele metode care prin consumul la o anumită poțiune magică pot să facă femeile să avorteze fără să sufere nici un fel de intervenție medicinală. Că sunt multe ramificări ale magiei nu poate să fie nici o îndoială dar ceea ce trebuie să fim convinși este că niciodată magia nu este orientată spre bine. Acesta fiindcă magia este un când în care demonii sunt liberi să opereze după cum doresc ei. Pentru sceptici și necredincioși este bine să știe că magia face văzut faptul că diavolul nu este numai produsul imaginației bolnave a creștinilor ci el este o forță activă care face orice pentru a ajunge să corupă și să câștige pe cât mai mulți la iad. Magicienii s-au dezvoltat pe parcursul timpului și au ajuns să aibă tot felul de puteri dintre care amintim: a schimba dispoziția cuiva din ură la iubire, control asupra tunetelor și fulgerelor, control asupra ploii sau unii au mers atât de departe că au ajuns să transforme un om într-un animal. Au fost și vrăjitoare care au ajuns la fapte cât se poate de scârboase. De exemplu se cunoaște în evul mediu o vrăjitoare care a ajuns să întrețină raporturi sexuale cu demoni. De pe urma acestui raport femeia a născut un monstru. La fel de bine mai mulți magicieni au ajuns ca prin forțele satanice pe care au ajuns să le controleze să poate să aducă asupra unor oameni boli și dureri fără de nici o o cauză. Este evident aici că magia este un lucru care operează în lumea noastră cu mai multe forțe demonice pentru a își realiza scopurile rele. Că magia este un fel de "școală a răului" nu este nici o îndoială. Acesta fiindcă magia este un lucru care urmărește întotdeauna niște scopuri egoiste. Este vorba de ceea ce vrea magicianul și de ceea ce ține el să realizeze. Știm de exemplul de Sfântul Ciprian a fost în tinerețe magician. El era atât de versat în magie că putea să schimbe dispoziția sufletească a oamenilor și chiar putea să zboare prin aer după cum dorea. La Sfântul Ciprian știm că a venit un tânăr care s-a îndrăgostit de o tânără creștină pe nume Iustina. Acesta i-a cerut lui Ciprian să se folosească de magie pentru a o face pe Iustina să îl iubească. Sfântul Ciprian s-a folosit de mai multe dintre magiile sale dar fără de nici un efect fiindcă Iustina se ruga și vrăjile lui nu aveau nici un efect. Acest fapt a ajuns să ridice mai multe semne de întrebare în inima lui Ciprian care nu era obișnuit cu asemenea negații. Așa se face că el s-a dus să o cunoască pe Iustina și de la ea a aflat de Hristos. În cele din urmă Sfântul Ciprian se va converti și din vrăjitor va devenii creștin.[34]

Este adevărat că magia are o oarecare putere pe care o primește de la diavoli dar ceea ce trebuie să știm este că în nici un fel această putere nu este mai mare decât puterea lui Hristos. Pentru cei care sunt creștini autentici în cele din urmă magia nu are nici un efect și nici o putere. Acesta fiindcă Hristos nu poate să conlocuiască cu diavolii. Acolo este Hristos diavolii pleacă și nu vor să aibă nimic de a face cu acea persoană și acel om. Totuși, diavolii după cum am văzut a dreptul să ispitească pe un om. Exemplul pe care l-am dat cu Sfântul Ciprian și tânăra Iustina ne spune cât se poate de bine să puterea diavolului este limitată în timp ce puterea lui Hristos este nelimitată. Aceasta nu înseamnă că trebuie să îl slujim și să credem în Hristos numai pentru puterea lui nelimitată ci mai mult fiindcă Hristos este Cel care a adus în lume legea iubirii și a întemeiat religia iubirii. În fața iubirii lui Hristos și a iubirii de Hristos magia nu mai are nici un efect. Acesta fiindcă susținătorii magiei diavolii în nici un fel nu pot să iubească fiindcă demonii sunt ființe care s-au dedicat pe sine veșnic urii și

[33] Will Goldson, *Exclusive magical secrets* (New York, 1977).

[34] Că magia este o forță satanică nu poate să fie nici o îndoială. Este plină lumea de dovezi care vorbesc de modul în care se manifestă magia și care sunt rezultare pe care ea ajuns să le obțină. Iată de ce este bine să știm că trebuie să ne ferim de magie. Sunt magicieni mari și magicieni mai slabi dar în cele din urmă cu toții lucră cu puterea diavolului. La fel ca păgânismul magia este un fel de slujire a diavolului. Pentru a ajunge să obțină favorurile diavolului magicienii fac tot felul de lucruri care mai de care mai spurcate. După cum am spus în evul mediu au fost mai multe mărturii de femei magiciene care au mărturisit că au avut relații sexuale cu diavolii pentru a ajunge să obțină de la ei favoruri. Lumea magiei este evident una decadentă care în cele din urmă sfârșește în iad fiindcă magicienii sunt cei care pentru a obține unele lucruri de la diavol își vând sufletul diavolului. Iată prin urmare care este destinația ultimă a magiei: iadul.

vrăjmășiei. Iată de ce puterea lui Hristos este mai mare decât forța satanică a magiei. Magicienii din vechime au făcut lucruri care au depășit legile fizice. Acesta fiindcă ei au considerat că diavolul este cel care trebuie să fie slujit. Ceea ce nu știu magicienii este că indiferent dacă îl slujesc prin magie pe diavol în cele din urmă sufletul lor tot în iad va ajunge. Acesta fiindcă în această lume diavolul se poate folosii de magicieni pentru a atrage cât mai mulți creduli la ideile și idealurile lui de revoltă și rebeliune împotriva lui Dumnezeu. Diavolul se folosește de magicieni pentru a îndepărta pe cât mai multă lume de Dumnezeu. Se cunoaște cazul unui egiptean care aflat în cadrul unui ritual magic și-a făcut cruce. Ritualul a dat eșec din această cauză. Egipteanului i s-a spus să nu își mai facă cruce. De această dată ritualul a fost încununat de succes. Iată prin urmare că este adevărat că diavolii nu suportă crucea lui Iisus.[35]

O întâmplare mai puțin cunoscută despre magie o avem tot din viața Sfântului Ioan Teologul. Se spune că pe când el se afla exilat în insula Patmos în regiunea Miriunsa era un templu închinat zeului Dionisios (zeul vinului și al beției). Sfântul Ioan Teologul s-a dus și s-a rugat lui Hristos în fața templului și acesta s-a prăbușit. În momentul prăbușirii în templu erau 12 preoți idolatrii ai zeului Dionisios. Aceștia au murit sub ruine. Lumea a început să fie mirată de puterea Sfântului Ioan. În Patmos în acele zile era un magician pe nume Nortian. Acesta s-a dus și le-a spus oamenilor care au venit să vadă ruinele templului lui Dionisios.

- Să nu credeți pe Ioan și puterea lui.
- De ce? Au întrebat mirați oamenii.
- Fiindcă este un șarlatan și un prefăcut.
- Cum poți să dovedești aceasta?
- Iată eu mă voi ruga zeului Dionisios și el îi va învia pe cei 12 preoți ai săi care au murit în templu.
- Să vedem și dacă faci așa vom crede din nou în zeul Dionisios.

Nortian a făcut mai multe invocații magice prin care le-a transmis demonilor să ia chipul celor 12 preoți morți. Tot în acest timp simțind care sunt planurile lui Nortian, Sfântul Ioan îl trimite pe ucenicul lui Porhor să meargă și să alunge pe demonii invocați de Nortian. Prohor vine și cu adevărat demonii nu îl mai ajută pe Nortian. Mai mult la rugăciunile Sfântului Ioan Teologul Nortian orbește. Toate acesta s-au întâmplat sub privirile oamenilor din Patmos. Mai apoi Sfântul Ioan Teologul se arată lui Nortian.

- Renunți la credința în zei? L-a întrebat Sfântul Ioan.
- Deși le-am slujit toată viața îmi dau seama că am greșit.
- Foarte bine. Tot ceea ce trebuie să faci este să te pocăiești.
- Ce trebuie să fac pentru a devenii creștin? a întrebat orbul Nortian.
- Să te botezi în numele lui Iisus.
- Accept să mă botez.

Nortian s-a botezat și mai apoi imediat după botez vederea i-a revenit.

Avem și aici încă un caz care ne spune că magia nu este o religie în adevăratul sens al cuvântului ci mai mult o pseudoreligie. Acesta fiindcă ea nu este una care lucrează cu Dumnezeu ci cu puterea demonilor. Din întâmplarea de mai sus putem să vedem că demonii pot să ia chip de om sau mai bine spus a unor persoane anume. Acesta fiindcă demonii se pot preface în mai multe lucruri pentru a înșela. După cum tot ceea ce face demonii este o înșelătorie este cât se poate de adevărat că și magia este o mare înșelătorie demonică.[36]

Prin urmare este adevărat că magia este și una albă. Știm că magia albă este una care este separată de magia neagră. Ce este prin urmare magia albă? Magia albă este o modalitate de a manipula energiile care ne înconjoară pentru a ne face ca în cele din urmă să ajungem să trăim cât se poate de fericiți fără să avem nici un fel de problemă. Magia albă este cea care susține că de fapt toate intențiile noastre sunt un fel de manifestare a vibrațiilor care există în jurul nostru și pe care noi le putem în acțiune prin intențiile noastre. Așa se face că pentru magia albă este cât se poate de adevărat că omul trebuie să își pună în acțiune energiile pozitive și să evite energiile negative care există în jurul lui. Magia albă are prin urmare un fel de vedere cât se poate de "mistică"

---

35 Julius Evola, *Introduction to magic: ritual and practical tecniques for the magus* (Inner Traditions, 2001).

36 Poate părea destul de ciudat pentru mai mulți să susținem că magia este un lucru demonic dar în cele din urmă așa este și nu este deloc de mirare că în Vechiul Testament pedeapsa pentru magie era moartea. De mai multe ori în lumea noastră auzim expresiile: a fost un timp magic, a fost o întâlnire magică, a fost poveste magică, a fost un gust magic etc. Acesta fiindcă sunt puțini cei care sunt conștienți de care sunt implicațiile pe termen lung ale magiei. Magia în nici un fel nu este un lucru care este bun deși aparent este. Prin magie unii au ajuns chiar și la levitație. Nu este acest fapt magic? Cu adevărat că nu este fiindcă diavolul nu oferă nimic niciodată de gratis fără să ceară ceva în schimb. Ce ne cere diavolul pentru faptul că ajungem să practicăm magia? Ne cere sufletul nostru nemuritor. Se merită să ne vedem sufletul nostru nemuritor pentru un dram de plăcere pe care ni-l oferă diavolul? Credem că nu și orice om care are un cap pe umeri va fi de acord cu acest fapt.

asupra lucrurilor. Cu alte cuvinte magia neagră nu este pe față o lucrare cu demonii ci mai mult un fel de atenție cu energiile cu care ne confruntăm în viața de zi cu zi. Este adevărat că de mai multe ori aceste energii sunt unele care sunt inspirate în noi de diavoli dar la fel de bine și îngerii sunt cei care pot să ne inspire prin diferite gânduri și prin diferite intenții. Trebuie după magia albă să ținem cont de energiile care sunt în noi și în jurul nostru (de la alți oamenii) fiindcă acestea în cele din urmă ne vor ajuta să fim cât se poate de efectivi cu viața noastră. Că magia neagră se bazează mult pe superstiție nu este nici o îndoială. Acesta fiindcă de exemplu magia neagră susține că nici un fel de vrajă nu poate să aibă loc dacă cineva s-a atins de un mort. La fel de bine magia albă susține și unele lucruri care sunt aparent creștinești cum ar fi de exemplu ținerea duminicii. Ceea ce este cel mai ciudat este că deși magia albă nu neagă rugăciunea susține că atunci când se rostesc anumite incantații magice trebuie mai apoi să fie spusă și o rugăciune. Este oricum o asociere ciudată. Cum să faci incantații magice și în același timp să te și rogi? Este evident că aceste lucruri sunt incompatibile fiindcă nu poate să existe legătură dintre rugăciune și incantația magică.[37]

La fel de bine magia albă este una care folosește mai multe obiecte din care unele trebuie să spunem că sunt cât se poate de ciudate: os de pisică neagră, dinte de la om, osul din capul negru de la un cocoș, aripi de pește, dinte sau unghia luate de la un mort etc. Toate aceste obiecte ciudate sunt un fel de totemuri care sunt încărcate pentru magician cu anumite energii pe care prin descântece și prin ajutorul demonilor în cele din urmă magicianul va ajunge să se folosească pentru anumite lucruri care el dorește să le realizeze. Magia neagră este fără doar și poate un fel de magie slabă care nu ajunge să materializeze decât niște puteri mici ale diavolilor. După cum vom vedea numai în magia neagră se va ajunge la contactul efectiv cu forțele infernale. Pentru magia albă de exemplu un vârtej care este format de mai multe ape la fel de bine poate să fie un lucru care aduce cu sine energii ce pot să fie folosite în magie. De multe ori ritualurile magice trebuie să fie făcute noaptea și dacă numai o singură dacă cântă un cocoș ritualul trebuie închis imediat. La fel de bine este cât se poate de adevărat că în magia albă de multe ori punctele cardinale sunt cât se poate de importante fiindcă se consideră că sunt mai multe puteri care stau în funcție de punctele cardinale. Aceste fapte evident că sunt cât se poate de legate de superstiție. De fapt de ce să nu spunem că superstiția joacă un rol extrem de important în magia albă. Acesta fiindcă demonii sunt de multe ori fricoși și nu vor să apară fiindcă le este frică de îngeri. De exemplu am întâlnit undeva pe cineva care nu răspundea la sonerie decât dacă soneria suna de trei ori fiindcă dacă cel care suna nu suna de trei ori însemna că este semn rău. Este prin urmare adevărat că trebuie să fim cât se poate de atenți cu superstiția și să ne dăm seama că tocmai acesta este și scopul magiei albe. Scopul ei este să creeze cât mai multă confuzie și dacă se poate la fel de bine și de frică în inimile și sufletele oamenilor. Nu contează în cele din urmă dacă oamenii sunt credincioși sau nu ci ceea ce contează în cele din urmă este ca frică să fie indusă.[38]

Ca să fim mai convingători despre ceea ce este magia albă vom da în rândurile care urmează un exemplu de invocație magică sau descântec care este rostită cu mai multe ocazii: "foc, aer, pământ, și apă binecuvântate fiți. Semnele leului și al cerului, semn al tuturor celor de sus, binecuvântate fiți. Luna ispita nopții, întuneric și lumină binecuvântate fiți. Nord și sud și est și vest, verde, roșu, violet, alb și negru binecuvântate fiți. Puteri din nord, puteri din vest, puteri din sud, puteri din est binecuvântate fiți. Stâlpi de potop și stâlpi de foc, sângele pământului adorat și invocat, binecuvântate fiți. Înalt și adânc, apă și pământ, binecuvântate fiți. Amin." Avem aici o incantație magică ce este tipică magiei albe. Ceea ce putem vedea este că în această incantație sub invocate puteri din toate punctele cardinale. Cine să fie aceste puteri? Este evident că aceste puteri sunt demonii. Demonii în realitate nu țin cont prea mult de punctele cardinale dar pentru o conferii un fel de caracter artistic incantației este adevărat că în cele din urmă sunt menționate și punctele cardinale. Iată prin urmare că și magia albă deși nu recunoaște deschis este un care face recurs la demoni și la sprijinul lor. Sunt din ce în ce mai mulți avocați ai magiei albe care susțin că ei nu au de a face nimic cu puterile infernale. Acesta este o mare minciună. Este adevărat că ceea ce diferă magia albă de magia neagră este mai mult intensitatea ritualului care la fel de bine presupune o predare mai mică sau mai mare demonilor. Nu trebuie să avem nici un fel de îndoială că magia albă

37 Paola Zambelli, *White magic, black magic in European Renaissance* (Leiden, 2007).

38 Că demonii sunt ființe fricoase ne-o spune faptul că ei niciodată nu lovesc pe față. De exemplu demonii pot să facă o persoană să ajunge să își curme zilele dar acest fapt nu îl fac prin a se arăta acelei persoane căreia i-au pus gând râu ci o mai mult se ascund prin gânduri și sugestii pe care le pun în inima și în sufletul celui care doresc să se sinucidă. Dacă demonii s-ar arăta în persoană unui posibil sinucigaș probabil că acesta nu se va mai sinucide fiindcă va ști exact de unde îi vin gândurile de sinucidere. Ceea ce trebuie să știm este că la fel cum Dumnezeu poate să vorbească cu noi telepatic prin intermediul gândurilor la fel de bine și demonii pot să o facă. De multe ori gândurile pe care le avem sunt sugestii ale demonilor. Este adevărat că noi avem libertatea de a primii sau a respinge aceste sugestii. Iată prin urmare dovadă supremă că demonii sunt ființe fricoase: ei nu lucrează niciodată pe față ci din umbră.

este una care lucrează cu puterile demonice. Acesta fiindcă demonii pot să se prezinte pe sine ca fiind unii care lucră binele. Întotdeauna binele pe care îl lucră demonii este numai unul aparent și prin urmare nu trebuie să avem nici un fel de îndoială în acest sens. La fel de bine mai multe dintre ritualurile magiei alba se leagă de mai mult de woodoo care la fel de bine este tot un fel de magie. Că woodoo este tot o formă de magie nu încape în discuție. Acesta fiindcă există în magia albă un ritual care se numește *ritualul cu păpușa vie*. Acest ritual cu păpușa vie este la fel ca și ritualul woodoo. Woodoo este prin urmare un cult magic în care sunt invocate mai multe zeități africane cum ar fi: Mawu (care este și zeul suprem), mai apoi urmează ceea ce africanii woodoo denumesc ca la care sunt zeitățile inferioare cum sunt: Erzulie, Gu, Sakpata, Hebieso etc. Iată prin urmare că sunt mai multe similitudini dintre magia albă și practicile woodoo care sunt la ora actuală destul de răspândite în lume. Magia alba este prin urmare o formă mascată de lucrare cu diavolul pentru a atrage pe cât mai mulți spre magie care este un lucru plăcut diavolului. În acest sens de mai multe ori unii au fost atrași să devină magicieni pentru magia albă ca mai apoi să ajungă în cele din urmă să practice magia neagră.[39]

Adevărul este că în mod propriu nu există o separație dintre magia albă și magia neagră. Această separație a fost făcută de magicieni mai mult numai pentru a crea confuzie. Să ne aducem aminte că fariseii din timpul lui Iisus L-au acuzat că scoate demonii cu domnul demonilor, Belzebut. Iată prin urmare că au fost unele încercări încă din timpul lui Iisus care au voit să Îl asimileze pe Iisus forțelor demonice care sunt în spatele magiei. Că magia este una care lucrează cu demonii nu este nici o îndoială. De fapt în mai multe cărți de magie Iisus este prezentat ca un mare magician. Acesta fiindcă demonii sunt cei care vor să arunce confuzie asupra persoanei lui Iisus. Așa se face că mai mulți magicieni de fapt au voit să Îl facă pe Iisus unul care a ținut de magie. În acest sens se știe de un ritual care a existat în Persia antică care s-a asemănat foarte mult cu viața lui Iisus. Un condamnat la moarte pentru fărădelegile lui era luat și timp de o lună era ținut ca un rege. I se punea o cunună pe cap, ședea pe tron, i se aduceau cele mai bune mâncăruri și nu i se refuza nici o dorință. După o lună condamnatul era ucis cu brutalitate. Ei bine mai mulți magicieni au considerat că acest ritual i s-a aplicat și lui Iisus. Iisus a fost primit de Florii în Ierusalim ca un rege pentru ca la o săptămână de la această primire să fie executat pe cruce. Pentru mai mulți magicieni acesta nu a fost decât un ritual magic care a fost aplicat deținuților în Persian antică. Este clar că o asemenea este cât se poate de neveridică pentru creștinul ortodox însă nu trebuie să avem nici o îndoială că sunt mai mulți magicieni care consideră că Iisus a făcut minuni prin puteri magice. Acesta fiindcă după cum putem să ne dăm seama magia este un lucru murdar care funcționează cu puterea demonilor. Nu trebuie să ne îndoim că forțele supranaturale pe care le invocă magicienii sunt demoni.[40]

La fel de bine ceea ce trebuie să știm este că magicienii chiar dacă se prezintă pe sine ca oameni ai binelui nu sunt. Sunt foarte mulți care apelează în zilele noastre la magicieni și la vraci mai ales când au probleme și necazuri. Acesta fiindcă ei doresc o ieșire imediată din situație care să nu le îngreuneze în nici un fel viața. Apelarea la magicieni care prin descântecele lor pot să rezolve o situație dificilă este probabil una dintre cele mai proaste soluții la care poate cineva să ajungă. De ce spunem acest fapt? Spunem așa fiindcă odată ce am ajuns să apelăm la magicieni și la vrăjitori nu facem decât să invităm demonii în viața noastră. Sunt foarte puțini cei care sunt conștienți că magicienii operează și lucrează cu demoni. Acesta fiindcă se consideră că magicienii sunt un fel de inițiați care ajung să manevreze și să manipuleze anumite puteri și energii din natură care sunt cunoscute numai unui anumit număr de inițiați. Iată prin urmare că sunt mulți neștiutori care calcă în cursele magiei fără să știe în ce se bagă. Se știe de exemplul unui vrăjitoare care avea putere prin magie asupra a 300 de demoni. Când această vrăjitoare dorea ca un lucru să aibă loc și el nu avea loc nu făcea decât să trimită demonii să realizeze scopul ei. Așa se face că ea a voit să instige sentimente de dragoste în inima unui creștin față de o femeie care îl iubea în ascuns. Au fost trimiși toți cei 300 de demoni pentru a realiza acest lucru însă demonii s-au întors învinși mărturisindu-i vrăjitoarei că nu se pot atinge de bărbat fiindcă este spovedit și împărtășit. Avem aici un caz ce ne spune foarte clar că demonii nu pot nimic împotriva puterii lui Iisus și că orice reușită a lor împotriva creștinilor este o faptă pur conjuncturală. Sunt mai multe cazuri de magicieni care inițial au crezut în puterea

---

[39] Taylor Ellwood, *The pop culture grimoire: an anthology of pop culture magic* (Megalithica Books, 2008).

[40] Magia este un fapt care a fost puternic prezentă în păgânism și la fel de bine este încă prezentă în neopâgnism. Acesta fiindcă comunicarea dintre magicieni și zeii se făcea evident prin magie. Mai multe dintre ritualurile de invocare ale zeilor sunt comune cu ritualurile de invocare magice. Este evident că există o legătură cât se poate de strânsă dintre magie și demoni care fuzionează una cu alta pentru scopuri comune. Sunt din ce în ce mai mulți care uită în zilele noastre că în păgânism magia era un lucru obișnuit și cât se poate de des întrebuințată. În zilele noastre zeii au fost înlocuiți cu anumite "puteri supranaturale." Prin urmare zeii nu mai sunt denumiți în zilele noastre zei ci puteri supranaturale. Nu trebuie să avem nici o îndoială. Aceiași zei care se ascundeau în spatele cultului lor se ascund acum în magie. De fapt nu ar putea exista magie dacă nu ar exista demoni care sunt și cei ce o susțin.

demonilor dar care mai apoi în cele din urmă și-au dat seama că acesta este o înșelăciune și în cele din urmă s-au convertit la creștinism și la credința în Iisus Hristos. Este adevărat că aceste convertiri sunt mai rare dar în nici un fel nu putem să ne trecem cu vederea. Am văzut în rândurile de mai sus că un astfel de caz a fost Sfântul Ciprian care era puternic implicat în magie. Se poate întâmpla ca un magician să fie sedus de puterile pe care demonii le conferă magicianului fără să fie conștient că aceste puteri vin de la demoni. Acesta fiindcă demonii nu se fac pe sine cunoscuți din primele momente ale magiei. Că lumea de azi este o concepție confuză despre magie nu este nici o îndoială. Sunt din ce în ce mai mulți care realmente cred că vechii zei antici ai păgânilor sunt cei care se manifestă în magie. Acesta fiindcă ei consideră că în cele din urmă Iisus nu a fost Fiul lui Dumnezeu ci numai unul dintre zei. Iată cum unii sunt cât se poate de naivi și nu știu în ce direcție se îndreptă.[41]

Sunt mai multe ritualuri ale magiei negre care sunt destul de ciudate. De exemplu se știe că în magia neagă exista un fel de ritual al sabatului. Acest ritual la sabatului nu era ca sabatul de la evrei ci era mai mult o întrunire pe care magicienii o făceau noaptea de două ori pe săptămână. Ei bine de ce făceau magicienii acest ritual al sabatului de două ori pe săptămână? Pentru a se întâlnii cu satan. După ce se întâlneau și se ungeau cu o poțiune specială pe piele și spuneau anumite incantații în mijlocul magicienilor se arăta însuși satan. Acesta se arăta într-o formă anume: sub forma unui țap cu coarne lungi, având față umană, barbă ascuțită, nas coroiat și piele neagă. Iată prin urmare că perioada de sabat satan ajungea să își viziteze supușii care nu erau nimeni alții decât magicienii. În acest ritual fiecare magician mergea la satan (care avea pe cape o coroană de coarne lungi) și se pleca în fața lui jurându-i credință și supunere eternă. În acest ritual aveau loc mai multe lucruri scârboase: se mânca de exemplu tocană cu carne de broască râioasă, vinuri amestecate cu afrodisiace sau tocana mai putea să fie făcută și din carne de copii care au murit la naștere. După ce mâncau fiecare dintre magicieni trebuiau să îi dea socoteală lui satan pentru faptele comise. După acesta sabatul se încheia. Iată prin urmare un ritual al magiei negre denumit sabat pe care mai mulți nu îl cunosc care a avut loc de mai multe ori în Europa. Nu trebuie să ne îndoim de existența lui fiindcă el ne spune că cu adevărat diavolul nu este o pură ficțiune ci o existență adevărată. Pentru care ce nu cred că magicienii lucrează cu puterea diavolului avem aici o dovadă cât se poate de clară că acestui fapt. În vechime și mai ales în evul mediu mai toți magicienii erau unii care lucrau pentru diavol. Este adevărat că numai în ritualurile magiei negre întâlnim acest sabat care era mai mult un fel de dare de seamă a magicienilor în fața lui satan. Devine evident pentru orice om de bine cât de nocivă și cât de dezastruoasă poate să fie magia. Acesta fiindcă ea îl aduce pe satan în lumea noastră, conducătorul puterilor infernului. Pare părea ciudat pentru lumea de azi să credem un astfel de ritual dar el există și este făcut de cei care din răutate ajung de își vând sufletele lui satan.[42]

Un alt lucru în care se poate vedea la fel de bine lucrarea magiei sunt blestemele. Sunt mai multe blesteme pe care magicianul ajunge să le facă în numele celui care solicită: o fostă iubită, un dușman, o persoană asupra căreia vrei să te răzbuni sau uneori au fost și preoți care au apelat la magie pentru a își blestema credincioșii care nu i-au ascultat. Blestemul evident că în magie se face în conformitate cu un anumit ritual pe care nu îl vom descrie aici din criză de timp. Ceea ce trebuie să știm este că atunci când un blestem este făcut în numele demonilor sau mai bine spus cu puterea demonilor și persoana în cauză nu este o persoană credincioasă și un bun creștin el poate ajunge să fie efectiv sau mai bine spus să prindă și să nu fie pur și simplu o înșiruire de cuvinte. Demonii sunt cei care sunt uniți cu magicianul și prin urmare pot să ducă la îndeplinire blestemul pe care acesta îl rostește împotriva cuiva. Sunt unii care ar putea găsii aceste rânduri mai mult un fel de superstiție. Cum să fie efectiv blestemul fiindcă ele este numai o înșiruire de cuvinte? Blestemul este o înșiruire de cuvinte dar la fel de bine el poate să fie efectiv fiindcă în spatele lui se ascund demonii care de abia așteaptă să poată comite răul. Ori un blestem aruncat asupra unei persoane nu este nimic mai mult decât o invitație pe care magicianul o face ca demonii să acționeze. Cu siguranță că demonii vor acționa fiindcă el se folosesc de orice ocazie și de orice oportunitate pentru a face răul. Realitatea este că blestemele magice nu sunt numai o simplă superstiție ci sunt unele care pot să devină realitate dacă cel în cauză sau mai bine spus cel blestemat nu este un

---

41 Jean Seznec, *Survival of the pagan gods: mythological tradition and its place in Renaissance humanism and art* (Pantheon Books, 1953).

42 Iată prin urmare că din nou satan în imită pe Dumnezeu. La fel cum Dumnezeu Tatăl prin Iisus Hristos a instituit o religie creștinismul, la fel de bine și diavolul a ajuns să instituie o religie sau mai bine spus o pseudoreligie care se numește magie. Că magia este o pseudoreligie nu poate să fie nici o îndoială. Ea imită legătură creștinilor cu Hristos numai că în cazul magiei nu mai este vorba de o legătură cu Hristos ci de o legătură cu satan. Pentru omul de azi care crede numai ceea ce este științific este greu de crezut că satan este o prezență reală și vie în lumea noastră însă magie ne confirmă că el există cu adevărat și ajunge să se arate magicienilor în carne și oase. Că pornirile lui satan sunt numai spre distrugere și răutate nu este nici o îndoială. Magicienii de multe ori prin puterile lor demonice au adus necazuri și moarte năpăraznică asupra celor nevinovați sau la fel de bine au ajutat pe unii răi să se răzbune pe adversarii lor. Iată prin urmare că forțele demonice ale magiei sunt destul de operative în lumea noastră.

creștin ortodox autentic și genuin. Iată prin urmare că magia poate să fie operativă în lumea noastră și la fel de bine ea poate să facă mult rău. Pentru acesta din cele mai vechi timpuri Biserica Creștin Ortodoxă a condamnat magia și pe magicieni. În lumea noastră mai ales printre țigani sunt mai mulți care se ocupă cu magia. De fapt pe unde au mers țiganii și-au creat o reputație ca fiind unii care au practicat magie. Termenul de țigan în limba engleză de fapt se leagă de aplecarea spre magie a unor țigani. Termenul pentru țigani în engleză este de gypsy care vine de la englezul egyptian. Acesta fiindcă în Egipt în timpul lui Moise erau mulți magicieni și prin urmare pentru mulți a fi egiptean însemna a fi magician. Fără să facem nici o afirmație rasistă sau discriminatorie este adevărat că țiganii au ajuns să facă magie fiindcă religia din țara lor de baștină India era una care în nici un fel nu le interzicea acest lucru. Știm că indienii strămoșii țiganilor sunt hinduși și nu creștini.[43]

Un alt obiect pe care de multe ori magicienii ajung să îl folosească în ritualurile lor este pentagrama. Pentagrama este un simbol pe care îl întâlnim încă din antichitate și care a avut mai multe întrebuințări. El este la fel de bine un simbol pe care și magicienii în folosesc fiindcă în cele din urmă simbolismul ei este capul diavolului cu cele 5 colțuri al lui. Pentagrama este un simbol care fiindcă îl reprezintă pe diavol se consideră că poate să tragă puterile infernului să opereze acolo unde dorește magicianul. La fel de bine trebuie să știm că în magia păgână pentagrama este un simbol care era asimilat cu venerarea naturii. Fiindcă magicienii sunt cât se poate de apropiați de natură și după cum am spus uneori chiar ajung să controleze elementele ale naturii cum sunt ploaie, tunete sau fulgere, ei bine pentagrama era un fel de simbol al unirii dintre magicianul păgân și natură. La fel de bine fiindcă pentagrama este formată din triunghiuri concentrice ea de multe ori ajunge să fie interpretată ca un fel de ying și yang care reprezintă femininul și masculinul din lumea zeilor. Lumea magiei era conștientă în păgânism că spiritele sau zeii pot să fie masculini și feminini. Acesta fiindcă magia păgână cunoștea zei și zeițe. Ei bine pentagrama însemna în magia păgână un fel de echilibru dintre forțele masculine și cele femeile ale zeilor. Iată care sunt sensurile pentagramei și de ce ea este un simbol cât se poate de magic. Mai mulți magicieni se folosesc de acest simbol la fel cum creștinii se folosesc de cruce. Este adevărat că în magie sunt mai multe simboluri și nu numai unul singur care este crucea lui Iisus. Ceea ce considerau magicienii în lumina pentagramei este că forțele feminine și cele masculine ale zeilor erau cele care trăiau într-un echilibru la fel de cum triunghiurile din pentagramă sunt într-un echilibru. Când nu mai exista un echilibru dintre forțele masculine și cele feminine ale zeilor și zeițelor în cele din urmă se ajungea la haos. Iată de ce pentragrama este folosită de unii magicieni pentru a aduce haosul în regiunile în care ei au dușmani sau în regiunile peste care ei vor să se răzbune.[44]

Este foarte adevărat că magia operează cu forțe demonice pe care le invocă să vină în lumea noastră. Ceea ce trebuie să știm este că în ceea ce privește magia au fost și cazuri în care s-a căzut în extremă. Se știe în acest sens că în evul mediu în timpul inchiziției magia a ajuns să fie pedepsită cu arderea pe rug. Acesta fiindcă Biserica Catolică a voit un fel de epurare a elementului magic din lumea catolică. Era destul o singură pâră la un inchizitor pentru ca o vrăjitoare sau un vrăjitor să fie ars pe rug. Ei bine trebuie să știm că inchiziția medievală a greșit. A greșit fiindcă în cele din urmă a fi sau a nu fi magician, sa lucra sau a nu lucra magie este în cele din urmă un act de libertate. Este adevărat că a face magie este un lucru rău dar ceea ce trebuie să știm este că nu putem să trecem în nici un fel peste libertatea omului, în cazul nostru al magicianului. Marea greșeală și o eroare a magicienilor este că ei consideră că în nici un fel contactul cu demonii nu va ajunge să îi veteme. Aici magicienii se înșeală amarnic. Mai mulți magicieni au crezut că prin practica magiei au ajuns să se pună bine cu demonii și în cele din urmă să evite chinurile iadului. Ceea ce trebuie să fie spus este că demonii nu țin cont de magicieni și din contră în iad magicienii sunt mult mai chinuiți în iad decât cei care nu au făcut magie. Magicienii sunt într-un anume sens persoane care nu mai judecă corect sau mai bine spus la un anumit nivel și-au ieșit din minți. Ei sunt persoane care s-au dedicat răului și ajung să facă mult rău. La fel de bine ei trăiesc într-un univers ciudat în care sunt posedați de demoni și consideră că acesta este o virtute. Trebuie să nu avem nici un fel de îndoială în

---

[43] Angus Fraser, *Țiganii* (București, 1998).

[44] Răzbunarea este un sentiment cât se poate de comun magicienilor. Ei se răzbună prin magie pe adversarii și dușmanii lor. La fel de bine acest fapt ne spune cât de înapoiați sunt la un anumit nivel magicienii. Acesta fiindcă mai mulți magicieni nu au trăit decât pentru a se răzbuna. Este adevărat prin urmare că magia nu cunoaște noțiune de iubire fiindcă demonii care o susțin nu sunt ființe ale iubirii. În magie se ajunge întotdeauna la blesteme dar niciodată la binecuvântare. Aceasta nu poate să ne lase indiferenți. Că magia cultivă ură față de cei din jur nu este nici un fel de îndoială. Magicienii experimentați de cele mai multe ori sunt persoane singuratice și care trăiesc într-o lume a lor pe care nu vor să o împărtășească cu nimeni. Acesta fiindcă ei ar putea să fie deconspirați și în cele din urmă pedepsiți. Totuși, ceea ce trebuie să știm este că pentru magicienii care practică magia, ea este ca o religie. Pentru acesta magicienii trebuie să se lepede de Hristos și să nu mai aibă nimic de a face cu el.

ceea ce îi privește pe magicieni. Pactul pe care ei îl fac cu diavolul în această lume nu îi va scutii de chinurile iadului. Magicienii cred că prin prietenia lor cu demonii în cele din urmă vor ajunge să ducă o viață veșnică fericită. Este posibil în acest sens ca demonii să le promită tot felul de lucruri. Mai mulți sfinți părinți au fost cei care au văzut că magicienii sunt chinuiți în iad. Iată care este în cele din urmă destinație ultimă a magicienilor: focul cel veșnic al iadului. Am văzut în rândurile de mai sus că încă din Vechiul Testament Dumnezeu a condamnat magie și a considerat magia ca fiind un lucru rău. Sunt din ce în ce mai mulți care contestă acest fapt și pentru a se bucura de niște plăceri limitate în cele din urmă au ajuns să își vândă sufletul diavolului. Diavolul în cele din urmă nu este interesat de magicieni ca ei să o ducă bine pe lumea cealaltă ci mai mult ca ei să fie chinuiți pentru totdeauna. Iată cum magicieni sunt seduși la fel ca păgânii antici pentru a face răul și pentru a slujii diavolului.[45]

Din viețile sfinților știm că la un moment dat Sfântul Grigorie Taumaturgul (+270) mergea pe drum. L-a prins o furtună și a căutat un loc unde să se adăpostească. Singurul lucru care avea acoperit în acea regiune era un templu al idolilor. Sfântul Grigorie a intrat în interior ca să se adăpostească. Ceea ce nu știa Sfântul Grigorie era că în acest templu erau câțiva preoți care aveau darul ghicitului și a cunoașterii viitorului. Sfântul Grigorie a simțit prezența diavolilor din acel templu și a început să se roage. Pe cum se ruga diavolii au început să fugă din templu. Atunci au venit și preoții idolești să vadă ce se întâmplă în templu.

- Cine ești? L-au întrebat preoții pe Sfântul Grigorie.
- Sunt Grigorie.
- Și ce faci aici?
- Am venit să mă adăpostesc de ploaie.
- Noi vedem că te rogi.
- Da. Mă și rog.
- Foarte bine. Ce poate să fie mai bine decât să te rogi zeilor?
- Eu nu mă rog zeilor.
- Cum adică nu te rogi zeilor?
- Eu mă rog lui Iisus Hristos.
- Nu cumva tu ești creștin?
- Da. Sunt creștin.
- Atunci să pleci de aici.
- Dacă voi ziceți am să plec.

Între timp ploaia se oprise. Sfântul Grigorie a plecat din templul idolesc și și-a văzut de drum. Ceea ce nu au fost conștienți preoții idolatrii a fost că prezența și rugăciunile Sfântului Grigorie au gonit pe toți diavolii din templu. Diavolii plecând din templu în cele din urmă preoții și-au pierdut puterea să mai ghicească viitorul. Un singur preot idolatru și-a dat seama că acest lucru a avut loc din cauza rugăciunilor Sfântului Grigorie. El s-a dus și la căutat pe Sfântul Grigorie.

- Sfinte Grigorie ce trebuie să fac să devin creștin?
- Trebuie să te botezi.
- Vreau să mă botez.
- Cum vrei să te botezi tu care ești preot idolatru?
- Am văzut că rugăciunile tale au izgonit diavolii din templul meu.
- Acum știi că Hristos are putere peste diavoli?
- Da și știu că tu ești un om sfânt.

Se spune că în cele din urmă acel preot idolatru s-a botezat și a devenit creștin.[46]

Magia continuă să fie o problemă și în zilele noastre. Pe internet circulă mai multe site-uri care oferă serviciile unor magicieni mai mult sau mai puțin renumiți care doresc să câștige cât mai mult. Ceea ce trebuie să

---

45 Sfântul Nicodim Aghioritul, *Despre vărjitorie* (București, 2003).

46 Adevărul este că mai mulți preoți idolatrii din vechime nu erau conștienți că slujeau demonilor. Acesta fiindcă au fost și printre ei unii care au fost seduși de cine știe ce oferte pe care inițiații păgâni le-au făcut lor. Că idolii de multe ori s-au sfărâmat în fața sfinților nu este nici o îndoială. Se știe foarte bine că la intrarea Sfintei Maria, Maica Domnului în Muntele Athos mai mulți idoli ai lui Apollo s-au sfărâmat. Iată de ce este bine să știm că magicienii sunt și unii care nu sunt conștienți că lucrează cu puterea diavolilor. Puterea demonică este mare și la fel de bine cât se poate de ascunsă. Numai magicienii bine versați în ale magiei ajung să îl vadă pe diavol în persoană. Am văzut că acest ritual se numește ritualul sabatului când diavolul vine în persoană între cei mai mari și mai renumiți magicieni. Trebuie să fim cât se poate de conștienți că magia nu convinge ci seduce și pentru acesta ea nu este în nici un mod credibilă.

știm este că niciodată magicienii nu fac serviciile lor pe gratis ci întotdeauna ei cer anumite sume de bani. Iată de ce trebuie să ne ferim de magie fiindcă magicienii nu lucră cu Dumnezeu ci din contră sunt dușmani ai lui Dumnezeu. Este adevărat că nici un magician nu va recunoaște pe față că lucră cu diavolul dar cei mai versați magicieni știu foarte bine că tocmai acest fapt în fac. Trebuie să știm că magia este o realitate care poate să fie nocivă. Acesta fiindcă acolo unde sunt magicieni la fel de bine într-un anume sens energia spirituală din jurul lor se populează și devine una cât se poate de negativă. De multe ori demonii pot să fie simțiți ca un fel de energie. Este o energie care incită la mânie din orice, o energie care incită la iritabilitate din orice, o energie care incită la răzbunare și o energie care incită la hulă și necredință în Dumnezeu. Aceste energii sunt demonice pot să fie trimise de magicieni în jurul celor cu care trăiesc sau sunt vecini. Iată cum un lucru aparent inofensiv ca magia poate să fie extrem de nociv. Pentru acest fapt sfinții părinți ne sfătuiesc să evităm să avem de a face cu persoane care fac magie. Fie că găsim o broască moară în pragul nostru sau un mănunchi de oase și mizerie sau cine știe ce altă boscoană este bine să nu atingem aceste obiecte care pot să aducă cu sine mai multe probleme.[47]

Este prin urmare adevărat că deși magia este tot una și toată în cele din urmă lucrează cu diavolul magia neagră este cea care este făcută de persoane care sunt cât se poate de rele. Se cunosc în acest sens ritualuri magice care ajută răzbunarea, ritualuri magice care pot să aducă moarte subită și năprasnică a unei anumite persoane, magie pentru a câștiga mai mulți bani și mai multe averi, magie pentru a ajunge să obții iubirea unei persoane care te ignoră etc. Toate aceste fapt sunt făcute de magicieni prin invocarea puterilor demonice ale infernului. Așa se face că sunt magicieni care au ajuns la un asemenea grad de lucrare cu demonii că pot să preia gândurile unei anumite persoane și să le facă ale lor. Manipularea gândurilor este un lucru pe care demonii îl fac și care este la un anumit nivel un început al posesiei demonii. Magicienii cu cât se apropie mai mult de demoni pot în cele din urmă să le imite actele și are loc la un anumit nivel ceea ce am putea denumii ca un fel de "transfer subiectiv" de puteri. Așa se face că prin invocații demonii de multe ori magicienii pot să intre în mintea victimei și să îi inducă gânduri și sentimente pe care în mod normal persoana nu le are. Acesta este o tehnică ce se denumește în termeni moderni: mind control. Este tehnica prin care prin magie poți ajunge să controlezi mintea cuiva. Că demonii sunt cei care ajung să controleze uneori mintea oamenilor nu este nici o îndoială. Demonii sunt cei care când ajung să fie bine înrădăcinați în mintea oamenilor le pot spune să se sinucidă și ei o vor face. Oamenii cred că propriu zis gândul de sinucidere este al lor dar în realitate este el demonilor. Manipularea gândurilor este un lucru pe care magia îl face și au fost mai mulți magicieni care au ajuns să impună gândurile lor în anumite persoane fără ca acestea să fie conștiente de faptul în sine. Este cât se poate de evident că un om prin propriile puteri nu are cum să controleze gândurile unei anumite persoane ci numai prin ajutorul demonilor pot să facă acesta.[48]

Prin urmare ceea ce am încercat în rândurile de mai sus să facem este că demonstrăm că pentru magicieni și pentru vrăjitori magia este fără doar și poate o adevărată religie. Este de fapt o religie cu susul în jos. Acesta fiindcă magia este cea care Îl înlocuiește pe Dumnezeu cu diavolul. La fel de bine ceea ce am putut vedea este că la fel bine magia dorește în cele din urmă să facă răul deși sunt mai multe pretenții ale ei aparente că ea ar urma binele. În nici un fel nu trebuie să ne lăsăm înșelați. Acesta fiindcă magia este un fapt nefiresc. De ce este magia nefirească? Ea este nefirească fiindcă este la un anumit nivel o răsturnare a realității. Este o răsturnare a realității fiindcă magia este una care îl înlocuiește pe Dumnezeu cu diavolul. La fel ca în cazul păgânismului diavolul este cel care dorește să ajungă Dumnezeu sau mai bine spus să Îl detroneze pe Dumnezeu. Nici un magician bine versat în tainele magiei nu va recunoaște aceasta însă în cele din urmă acesta este scopul ultim al magiei. Este prin urmare adevărat că magia este pseudoreligie. Este o pseudoreligie fiindcă nu poate exista religie decât numai cu Dumnezeul adevărat. Motivele pentru care magicienii ajung să recurgă la magie sunt variate. Ele pot să vină dintr-o nemulțumire cu lumea din jur, din dorința de a te îmbogății, din dorința de a dobândii faimă etc. Ceea ce trebuie să fim conștienți este că nici un magician nu se naște magician ci mai mult magicienii ajung să devină magicieni. Sunt unii care pur și simplu simt un fel de tracțiune morbidă în spre tot ceea ce este rău și tot ceea ce

---

[47] Ioan Pop Crușeu, *Magie și vrăjitorie în cultura română* (Iași, 2013).

[48] Demonii sunt ființe care nu vorbesc cu gura ci telepatic. Ele transmit vorbește prin telepatie și pentru acest fapt este adevărat că de multe ori se poate întâmpla ca în mintea noastră să avem gânduri străine. De exemplu putem să avem din senin gândul de a fuma, gândul de a bea alcool, gândul de a ne certa, gândul de a ne droga etc. Toate aceste gânduri sunt transmise de demoni în mod telepatic spre noi și la fel de bine modul în care este făcut poate să fie unul cât se poate de subtil pentru ca noi să nu ne dăm seama că sunt gânduri rele. Demonii mizează foarte mult pe ignoranța oamenilor de a îi considera ca fiind ființe care în nici un fel nu ne voiesc rău ci din contră ne voiesc binele. Așa se facă că în cele din urmă demonii ajung să controleze pe cineva deplin. Acesta mai ales dacă persoana în cauză nu își face un proces de conștiință riguros și bine pus la punct. Demonii prin magie la fel de bine încearcă să intre în mintea noastră fiindcă făcând acest lucru în cele din urmă ajung să ne controleze deplin.

este spurcat în lumea noastră. Că mai multe ritualuri din magie sunt cu adevărat spurcate în nici un fel nu poate să fie negat. Am văzut că de exemplu în cadrul ritualului de sabat magicienii ajung să mănânce carne de copil mort. La fel de bine ritualurile magice implică a folosii apă cu care au fost spălați morții sau la fel de bine bucăți din frânghia cu care s-a sinucis cineva. Iată prin urmare că lumea magiei este o lume morbidă fiindcă în sine demonii care o controlează sunt ființe morbide. Totuși pentru unii în ciuda la toate aceste lucruri magia este o adevărată religie. La acesta se mai adăugă și o obsesie a unor romancieri sau a unor regizori de cinema și de televiziune de a aborda subiecte cu teme magice. Este adevărat că mai toate aceste romane sau filme au un final fericit dar în cele din urmă ceea ce trebuiam să știm este că în mintea la mai mulți filmele și cărțile cu teme magice îi fac să considere că magia este un lucru obișnuit și firesc al lumii noastre. Biserica Creștin Ortodoxă în nici un fel nu consideră că magia este un lucru firesc și obișnuit al lumii noastre fiindcă magia nu face decât să îi aducă pe demoni în lumea noastră.[49]

CAPITOLUL 3

OCULTISMUL CA PSEUDORELIGIE

Ocultismul este o altă pseudoreligie. Ocultismul este în sens inițial "doctrină ezoterică potrivit căreia există forțe invizibile care animă întregul univers, cunoscute prin alchimie și parapsihologice și captate prin intermediul inițiaților, privilegiaților, prin hipnoză, spiritism."[50] Termenul de ocult este de origine latină și înseamnă ceea ce este ascuns, ceea ce este secret. Că ocultismul este o ezoteric nu încape în nici o îndoială. Ezoteric înseamnă că ocultismul este un fel de sistem închis în nici un fel nu este o noutate. Ocultismul este cel care pretinde un fel de aderență ca la un fel de religie. La fel de bine ca magia și ocultismul consideră că există forțe supranaturale în lumea noastră care prin anumite tehnici pot să fie folosite pentru a realiza anumite scopuri ale omului mai mult sau mai puțin egoiste. La fel de bine ocultismul este cel care la un anumit nivel studiază paranormalul. Acesta fiindcă se consideră că forțele oculte au puteri paranormale. Iată prin urmare că ocultismul este unul care seduce prin caracterul lui secret și prin faptul că este descoperit numai unui anumit timp de inițiați. Sunt din ce în ce mai multe grupuri și societăți care sunt ascunse sau mai bine spus au un caracter ocult. Una dintre cele mai cunoscute este francmasoneria. Francmasoneria este un grup care inițial a fost format dintr-o asociație a arhitecților din Franța. Ceea ce este comun masoneriei este credința într-o ființă supremă a universului pe care ei o denumesc Marele Arhitect. Acest Mare Arhitect nu este în nici un fel Dumnezeu Tatăl ci este mai mult un fel de ființă care este pancosmistă ce cuprinde mai multe religii. Francmasonii susțin că nu au nimic de a face cu diavolul dar după cum vom vedea masoneria prin caracterul ei ocult înclină mult spre satanism. Masoneria prin urmare este un fel de privire generică asupra religiei și nu are conștiința că Iisus Hristos este fiul lui Dumnezeu întrupat pentru mântuirea omului. Pentru acesta în masonerie care este împărțită în loji și în grade în cele din urmă Biblia este o carte care este egală cu Coranul musulman, cu Vedele hinduse, cu Dao de Jing sau Tripitaka budistă. Este clar că pentru un necunoscător în cele religioase masonerie este un fel de ecclectism sau mai bine zis un fel de amestec religios.[51]

Prin urmare masoneria este o organizație ocultă care evident că dorește să Îl înlocuiască pe Domnul Iisus Hristos fiul lui Dumnezeu cu un concept abstract al unui Mare Arhitect al Universului care este transreligios și care recunoaște toate religiile din lume. Că țelurile masoneriei sunt oculte ne-o spune și faptul că ea dorește un fel de dominație globală a lumii. Lumea trebuie să fie stăpânită de masoni în accepția lor fiindcă numai ideologia masonică este cea care poate să ofere tot ceea ce are nevoie lumea. Prin urmare țelurile masoneriei este de a institui un fel de guvern global care să fie condus se lojele masonice. Masoneria am spus că este ocultă fiindcă ea acceptă magia și vrăjitoria și nu le consideră ca fiind rele ci din contră ca metode pentru a își atinge scopurile.

---

49 Antoaneta Olteanu, *Școala de solomonie: divinație și vrăjitorie în context comparat* ((Editura Paideia, 1999).

50 Dicționarul explicativ.

51 Faptul că masoneria este o societate secretă ne face să fim conștienți de caracterul ei ocult. La ora actuală se crede că la nivel mondial sunt aproximativ 4 milioane de masoni. La un anumit nivel ea prezintă asemănări cu școlile de mistere din antichitate. Este greu de prezentat o istorie a francmasoneriei fiindcă se consideră că ea a început încă de la momentul în care Solomon a început să construiască templul. Acolo după unii au apărut primii francmasoni. La fel de bine sunt opinii care susțin că chiar și piramidele din Egipt au fost tot opera masonilor. Iată prin urmare că deși masonii au apărut inițial în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea unii merg mai departe și susțin că de fapt originile masoneriei sunt mult mai vechi. Unii cred că până și pitagoreicii lui Pitagora și cavalerii templieri au fost masoni. Este clar că toate aceste opinii sunt simple elucubrații și sunt departe de adevăr. Adevărul este că sunt din ce în ce mai multe persoane care sunt interesate de francmasonerie în zilele noastre și unii devin masoni din proprie curiozitate.

Ceea ce a făcut ca masoneria să devină un fel de mișcare mondială a fost faptul că în occident interesul pentru Biserică a scăzut din ce în ce mai mult și au fost foarte mulți care au simțit nevoia unui noi religii. Să fie o religie care să fie iluministă și care să nu mai fie atât de strânsă în canoanele sfinților. Așa se face că pentru masoni Biblia este o altă carte sfântă între alte mari cărți sfinte ale lumii este un lucru obișnuit. Ocultismul masoneriei a făcut pe mai mulți creștin ortodocși să creadă că Marele Arhitect pe care îl postulează în cele din urmă masonii nu este decât diavolul însuși. Este adevărat că masonii nu lucră cu demonii la fel cu o fac magicienii despre care am vorbit în capitolul anterior dar ceea ce este propriu masonilor este un fel de acceptare a demonilor ca și ființe care duc la iluminare. Este iluminare care vine în primul rând prin cunoaștere. Că masoneria este deschis împotriva Bisericii Creștine și a Bisericii Creștin Ortodoxe nu este o noutate. Ei spun că Biserica este mult prea îngustă în viziuni și nu are nici un fel de orientare generică în universul religios al omului.[52]

O altă organizație ocultă este rozcrucinanismul. Rozicrucianismul a apărut în Occident în secolul al XVII-lea și considera că există o cunoaștere secretă (ocultă) care nu este accesibilă omului obișnuit ci numai marilor inițiați. Aceștia erau cei care cunoașteau cel mai bine marile taine ale lumii și la fel de bine cabala, hermetismul, alchimia și unele doctrine mistica care aveau conotații creștine. Fiindcă a fost o organizație secretă este adevărat că mai multe elemente din rozicrucianism au fost oculte. Rozicrucianismul a fost cel care a susținut că lumea se va se transforma prin religie ci mai mult prin știință. Cu alte cuvinte rozicrucianismul era pentru o înlocuire a religiei cu știința. Acesta fiindcă este cât se poate de adevărat că rozicrucianismul nu prea avea multe în comun cu Biserica Creștină ca să nu mai vorbim de Biserica Creștin Ortodoxă. La fel de bine mai multe dintre idealurile rozicrucianismului în ceea ce privește știința au fost comune cu francmasoneria. Numele de rozicrucianism provine de la Christian Rosencruz care inițial a fost doctor și filosof german. Acesta a făcut o călătorie prin secolul al XIV-lea sau la XV-lea prin orientul mijlociu unde a cunoscut mai multe sisteme de credințe religioasă. A fost în mod expres impresionat de sufismul islamic. Iată prin urmare că rozicrucianismul la fel ca franscamsoneria în primă instanță este un fel de eclectism ocult care consideră că mai multe religii sunt adevărate și că sunt mai multe căi de a ajunge la Dumnezeu și nu numai una: cea a Bisericii după cum susține creștinismul. Rozicruciansimul nu a fost atât de radical în conceptele sale ca masoneria dar a susținut că a venit timpul ca Europa să treacă într-o nouă formă de iluminare care vedea prin știință. Pentru rozicruciansim descoperirile științe în nici un fel nu erau compatibile cu cele ale religiei. Acesta fiindcă pentru rozicrucieni doctrina lor avea puterea ca prin știință în cele din urmă religia să ajungă fie depășită. Rozcrucienii erau cât se poate de interesați de alchimie care susținea că o substanță se poate transforma în altă substanță prin diferite invocații oculte și nu prin chimie. Că alchimia este o știință ocultă nu trebuie să avem nici un fel de îndoială. Scopul alchimiei era de a produce aur din atingerea obiectelor din jur. În cele din urmă acest fapt s-a dovedit o minciună ceea ce a dat o mare lovitură rozicrucianismului.[53]

Fiindcă rozicrucianismul a avut un caracter ocult este foarte adevărat că au fost mai multe fuziuni ale rozicrucianilor cu francmasoneria. Acesta fiindcă ambele erau curente care voiau să vină cu o viziune nouă și una care să fie capabilă să conducă lumea. Așa se face că prin secolul al XIX-lea mai mulți rozicrucieni au pactizat cu lojele masonice. Totuși au existat mai multe voci tradiționale care au susținut că trebuie să mențină și unele dintre ideile creștine. Așa se face că în rozicrucianism s-a născut Frățietatea rozcruciană creștină care susținea că cu adevărat Iisus nu a fost chiar fiul lui Dumnezeu dar El a fost în cele din urmă un exemplu de altruism. La fel de bine în acest sens un rozicrucian trebuie să fie o persoană alturiscă fiindcă numai prin altruism în cele din urmă va ajunge să stăpânească lumea. Rozcrucienii au ajuns să vorbească de 12 Ființe Superioare care au fost cele care au stat în jurul germanului Christain Rozercruz. Rămâne însă neclar dacă aceste 12 Ființe Superioare erau îngeri sau demonii. Rozcrucienii l-au considerat pe Christian Rozercruz ca o persoană iluminată de forțe supranaturale și pentru acesta ceea ce a făcut el și toate activitatea lui poate să fie considerată ca un fel de nouă religie. Este o religie care se comunică numai celor inițiați. Așa se face că încă cde la început rozicrucianismul a fost o mișcare cu ușile închise. Se consideră în acest sens că adepții rozicrucianismului prin

---

[52] Alber G. Mackey, *Istoria francmasoneriei* (București, 2017).

[53] Ceea ce a propus rozicruciasmismul și care este și faptul pentru care am ajuns să considerăm rozicrucianismul ca fiind o mișcare ocultă este faptul că în cele din urmă în accepția lor religia ca fi cea care va fi înlocuită cu știința. Dacă omul reușește să dezvoltate o știință care să fie amplă în cele din urmă el nu va mai avea nevoie de religie. Este clar că rozicrucienii deși erau la un anumit nivel îmbibați de cabala și de misticism în cele din urmă erau împotriva religiei și mai ales a creștinismului. De fapt ei s-au văzut pe sine ca o alternativă adusă Bisericii Creștine. Ideile lor fără doar și poate că au avut destul de mult impact într-o societate occidentală care nu mai avea nimic de a face de mai multe vreme cu dogmele creștine care erau considerate de mulți ca compromise de actele inchiziției. Se simțea nevoia la ceva nou după inchiziție și în cele din urmă rozcruciansimul tocmai acest lucru l-a oferit.

meditație vom ajunge să fie conștienți că în această lume nu există numai trupuri materiale ci la fel de bine și trupuri subtile care sunt ale unor ființe iluminate și mai presus de mintea umană. La fel de bine este foarte adevărat că rozicrucienii consioderau datele din astrologie ca fiind adevărate. Ei s evedeau pe sine ca un fel de persoane care trebuiau să se ilumineze prin știință, cabala și alchimie pentru a pregătii timp de 600 de ani umanitatea pentru a intra în Zoria Peștilor (după unii a Vărsătorului), care însemna intrarea într-o nouă epocă a umanității. Este clar că rozicrucienii credeau în astrologie se chiar s-au folosit de ea pentru a își consolida poziția în fața lumii. Că astrologia este o mare înșelăciune și în nici un fel nu este o știință vom vedea mai apoi în capitolele care vor urma. Trebuie să fim cât se poate de conștienți că rozicrucianismul a este fără doar și poate o mișcare ocultă fiindcă ea face din creștinism nimic mai mult decât un fel de credință care este echivalentă cu cabala și alchimia. Este evident că nu putem să reducem creștinismul numai la alchimie și la cabala. Ori tocmai acest lucru este ceea ce fac rozicrucienii.[54]

O altă mișcare cu caracter ocult este teosofia sau Societatea Teosofică. Ceea ce trebuie să știm este că teosofia pleacă la început de la o premisă cât se poate de bună și de ortodoxă: este vorba despre faptul că înțelepciunea lui Dumnezeu poate să fie cunoscută și la fel de bine împropriată și de om. Prin urmare teosofia pleacă de la idea că Dumnezeu este originea înțelepciunii. Totul pare cât se poate de ortodox în acest sens, însă ceea ce nu este corect cu teosofia este că ea consideră că metoda de a cunoaște înțelepciunea lui Dumnezeu este aceiași cu tehnicile din cabala.[55] Prin urmare este adevărat că în teosofie omul este menit să cunoască înțelepciunea lui Dumnezeu care este considerată o taină. La fel de bine teosofia susține reîncarnarea sufletului care trece prin mai multe cicluri ale încarnării. Teosofia consideră că la fel de bine ateismul poate să fie un lucru bun dacă el poate să te ducă la cunoașterea înțelepciunii lui Dumnezeu. Este cât se poate de evident în acest sens ce aberație susține teosofie care este o știință pe care numai cei inițiați o primesc. Cum să poți să ajungi să cunoști înțelepciunea lui Dumnezeu dacă ești ateu? Acesta este o contradicție în termeni pe care teosofia nu pare să o considere o problemă. Acesta fiindcă în cele din urmă înțelepciunea lui Dumnezeu este un lucru tainic și care vine în om prin diferite metode pe care nu putem să ne cuprindem cu mintea la fel de bine. Prin urmare teosofia este de acord și cu creștinismul dar la fel de bine și cu ateismul. Aceste două căi pot să fie căi ale teosofiei în cele din urmă. Din afirmația de mai sus orice cititor care gândește mai bine își poate da seama că avem de a face cu o contradicție de termeni. Acesta fiindcă în nici un fel ateismul nu este compatibil cu creștinismul. Iată de ce în cele din urmă trebuie să afirmăm că teosofia este o pseudoreligie. Ea pare că accepte lucruri contrare care nu au nimic de a face una cu alta. Teosofia este cea care susține că în cele din urmă toate religiile sunt adevărate fiindcă ele cu toate nu fac decât să îl ducă pe om la perfecționare. Este loc pentru budiști, hinduși, musulmani și zoroastrieni în teosofie. Cu toții aceștia merg pe căi diferite dar finalul lor este același: a face din om o persoană mai bună și a perfecționa omul. La fel de bine teosofia acceptă și spiritismul care este considerat o modalitate de a vorbii cu lumea de dincolo. Că spiritismul este o înșelăciune demonică ne-o spus o întâmplare care a avut loc în Grecia. Un preot ortodox a intrat în legătură cu o persoană care practica spiritismul. Preotul i-a spus acelei persoane că în spiritism nu sunt contactați cei morți ci diavolii. Preotul s-a dus la o ședință de spiritism în care a cerut să fie chemat sufletul unui călugăr care murise nu de mult. Fiind contactat preotul a început să vorbească cu o voce care vedea de nicăieri. I-a spus acelei voci că el nu este sufletul călugărului ci diavolul. Vocea a negat de mai multe ori că este diavolul. După ce a făcut acest lucru vocea a urlat puternic. Atunci preotul le-a spus celor din jur că ceea ce au auzit a fost un diavol fiindcă călugărul pe care l-a chemat să vină era un om extrem de blând din fire și care nu urla.

Iată prin urmare că teosofia consideră că spiritismul nu este în nici un fel comunicare cu diavolii ci mai mult comunicare cu sufletele celor morți. Creștinismul ortodox consideră că spiritismul este o practică ocultă fiindcă cu adevărat cei care sunt invocați nu sunt sufletele ci diavoli. Ei bine nu acest lucru îl face și teosofia ci la fel de bine pe lângă cabala și reîncarnare teosofia mai adaugă încă un element ocult la scara ei de practici. Este adevărat că în teosofie nu se face prea mult caz de popularitate și de faptul dacă sau nu doctrinele prind la

---

54 Frances Yates, *Iluminismul rozicrucian* (București, 1998).

55 Cabala este un fel de sectă a iudaismului care susținea că Vechiul Testament are cu sine încifrat pentru fiecare literă a alfabetului ebraic un anumit simbol și că textul Torei în cele din urmă conține un mesaj dublu. Prin studiu acestui mesaj în cele din urmă inițiatul avea să ajungă la cunoașterea la mai multe taine și chiar la cunoașterea propriului eu. Propriul eu poate să fie cunoscut cu adevărat numai prin cabala. La fel de bine cabala mai susține și credința în sefirot care este un fel de arbore magic al vieții care este împărțit în 10 părți care sunt principalele părți ale universului. Omul ajunge să cunoască acest sefirot și în cele din urmă să fie parte din univers. Cabala are mai multe elemente de magie pe care le-a preluat din religiile orientului mijlociu. La fel de bine sefirotul este ceea ce unește naturalul cu metafizicul și cu ceea ce ține de lumea superioară a universului.

masele largi de oameni dar ceea ce trebuie să știm este că teosofia este o pseudoreligie care în nici un fel nu are un criteriu de selecție în ceea ce privește problematica religioasă a omului. Nu orice dogmă și orice doctrină se postulează în lumea religioasă este în cele din urmă și adevărată. Teosofia este în aceste sens un fel de recunoaștere oficială a tuturor formelor de pseudoreligie care există în lumea noastră. Știm că întemeietoarea teosofiei a fost o femeie pe nume Elena Blavatsky. Ea a susținut că a fost contactată de mai multe ori de versiuni și credea că planeta Venus este populată de ființe cu viață. Cine să fie oare venusienii care au vizitat-o pe doamna Blavatsky dacă nu demonii? Cu toții știm că nu există viață în univers însă nu de aceiași părere era și doamna Blavatsky care fără să fie ancorată în creștinismul ortodox a ajuns la tot felul de rezultate problematice în materie de religie. Iată cum s-a născut încă o pseudoreligie în lumea noastră și pe care o cunoaștem azi cu numele de teosofie. Acesta fiindcă teosofia este fără doar și poate o minciună și susține mai multe minciuni.[56]

Sfinții sunt cei care au avut contact direct cu forțele oculte care ajung uneori să bântuite lumea noastră. Un atsfel de caz a fost în secolul al IV-lea Sfântul Nicole al Mirelor Lichei. Este mai puțin cunoscut că atunci când se ruga rugăciunea Sfântului Nicolae era atât de puternică încât se sfărâmau statuile idolilor. Așa se face că în Mira localitatea unde locuia Sfântul Nicolae era un templu al zeiței Artemis. Sfântul Nicolae s-a dus și s-a rugat în fața acestui templu. Dintr-o dată din templu au ieșit mai mulți diavoli întunecați.

- Ce ai cu noi Nicolae?
- Plecați de aici și să nu mai reveniți niciodată.
- Dar unde să ne ducem?
- Să mergeți în focul cel veșnic.
- Nu, Nicolae nu ne trimite acolo.
- În numele lui Iisus Hristos să mergeți în focul cel veșnic.

În cele din urmă diavolii nu au avut nimic de făcut și au mers în iad. Pentru această întâmplare Mira a devenit un loc de pelerinaj unde veneau mulți oameni. La fel de bine Sfântul Nicolae a ridicat o biserică frumoasă în Mira care aduna mulți pelerini. Așa se face că o corabie de pelerini la un moment dat se îndreptau spre Mira. Înainte de a se sui pe corabie o bătrână s-a arătat căpitanului vaporului cu un vas legat cu un capac și i-a spus:

- Domnule dacă nu te superi nu poți să îmi duci și mie acest vas până la Mira?
- De ce? A întrebat căpitanul.
- Fiindcă sunt bătrână și nu pot să călătoresc și aș vrea să trimit acest vas cu untdelemn ca să fie ars la Biserica lui Nicolae.
- Bine, îți voi duce vasul.

Căpitanul a luat vasul și l-a pus la un loc numai de el știu. După ce a ieșit în larg cu corabia i s-a arătat Sfântul Nicolae care i-a spus:

- Eu sunt Nicolae cel la care veniți voi.
- Văi cum de ai apărut aici? Noi știam că ești în Mira.
- Cu credință în Dumnezeu totul este posibil.
- Ce pot să fac pentru tine Sfinte Nicolae?
- Poți să iei vasul care ți l-a dat bătrâna să îl aduci în biserica mea și să îl arunci în valuri.
- Dar de ce? Este un vas plin cu untdelemn?
- Fă ce ți-am spus și vei vedea.

Căpitanul a luat vasul și l-a aruncat în mare. Când l-a aruncat din el a ieșit un foc imens cu miros de pucioasă.

- Ce este acesta Sfinte Nicolae? A întrebat căpitanul.
- Bătrâna care ți-a dat vasul a nu a fost o bătrână ci un diavol. El ți-a dat vasul fiindcă diavolii nu se pot apropia de biserica mea pentru ca tu aducându-l acolo să poată să ardă toată biserica mea.
- Mulțumesc că m-ai lămurit Sfinte Nicolae și mărire lui Dumnezeu pentru toate.[57]

---

[56] Rene Guenon, *Thesophy: history of a pseudo-religion* (Sophia Perenis, 2004).

[57] Sfântul Nicoale este poate unul dintre cei mai cunoscuți și mai îndrăgiți sfinți ai Bisericii Creștin Ortodoxe. El a fost un luptător aprig împotriva păgânismului și am putut vedea că la rugăciunea lui statuile zeilor de sfărâmau. Ne putem da seama în acest sens de câtă credință avea în rugăciune Sfântul Nicolae dacă putea să facă ca prin rugăciune o statuie de piatră să se sfărâme. Ceea ce trebuie să știm este că Sfântul Nicolae nu a făcut aceste minuni pentru a arăta lumii când de credincios este ci mai mult pentru a ne întări și a ne asigura că ținând credința creștin ortodoxă suntem pe calea ce bună. Există o categorie de oameni care ajung să creadă în Dumnezeu numai dacă văd sau aud de minuni. Ei bine iată că am ilustrat în rândurile de mai sus mai multe minuni pe care le-a făcut Sfântul Nicolae.

Adevărul este că mai multe dintre minunile pe care le-a făcut Sfântul Nicolae au fost făcute pentru a ne demonstra că cu adevărat creștinismul ortodox este adevărata credință. Trăim într-o lume care este cât se poate de adevărat că fără să știe și fără să creadă în sfinți ajunge să cadă în capcana demonilor. Am văzut în întâmplarea de mai sus că un demon a voit să distrugă biserica unde slujea Sfântul Nicolae. Nu trebuie să avem nici un fel de îndoială în acest sens. Demonii fac orice (în cazul de sus au luat înfățișarea de bătrână) pentru a ne separa de Biserica Creștin Ortodoxă. Dacă este să ne uităm la Istoria Universală a Bisericii Creștin Ortodoxe vom vedea că de multe ori demonii chiar și au reușit să distrugă Biserica. Anul 1054 a fost anul în care a avut loc una dintre cele mai triste întâmplări din istoria Bisericii; a fost anul marii schisme în care Biserica Ortodoxă s-a separat de Biserica Catolică. Iată de ce este bine să știm că demonii pentru a câștiga pe cât mai mulți la iad se pot prezenta pe sine ca un fel de forțe impersonale oculte ale universului, un fel de seforți care ajung să îi inițieze pe cei aleși în tainele unor noi religii. Dintre aceste noi religii este și teosofia de care am vorbit în rândurile de mai sus.[58]

O altă mișcare ocultă este New Age. Poate una dintre cele mai cunoscute mișcări oculte ale zilelor noastre este New Age. Prin urmare ce este New Age? New Age este o mișcare cu caracter religios care susține în primă instanță pentru toată lumea că omenirea are nevoie de spiritualitate pentru a putea să se maturizeze și pentru a putea să avanseze în Noua Epoca în care va intra ducă ce această epocă în care trăim se va termina. Prin urmare New Age recunoaște că omul are nevoie de spiritualitate fiindcă în orice caz spiritualitatea este un lucru care îl ajută pe om în problemele cu care se confruntă în viața de zi cu zi. Adevărul este că New Age se leagă de epoca istorică a Zodiei Vărsătorului care este recunoscută că va urma epocii în care suntem noi în zilele de azi. Iată prin urmare că orientarea generică a New Age-ului este legată de astrologie fiindcă zodia vărsătorului este una care ține implicit de astrologie (asupra astrologiei vom revenii în rândurile care vor urma). Fiindcă această Nouă Epocă a Vărsătorului se consideră că va fii una care va îngloba pe toată lumea și va și una care va efect la nivel de umanitate în cele din urmă New Age susține că toate religiile și toate credințele religioase sunt adevărate. Prin urmare poți fi în același timp și creștin și adept al New Age. Această viziune holistă a religiei în New Age se datorează în primul rând faptului că în sine Epoca Vărsătorului este o epocă ce nu va ține cont de religiile proprii ale omului ci ea va venii ca un fel de evoluție în procesul existenței omului pe acest pământ. New Age va fi această epocă la fel cum în trecut a existat Antichitatea și Evul Mediu. Adevărul este că adepții New Age sunt cei care au preluat mai mult o problemă care ține de istorie și de istorici și au ajuns să o facă una ocultă. Probabil că primii new age-ști care au apărut în secolul al XX-lea a fost cât se poate de încrezători că ei vor ajunge să confere denumirea unei noi epoci istorice din istoria lumii. New Age are în componența ei mai multe elemente oculte cum ar fi: astrologia, yoga, mitologia, hipnoza, credința în OZN-uri, panteismul și credința în reîncarnare. Iată prin urmare că New Age este cât se poate de deschis în spre fenomenele oculte. Acesta fiindcă în cele din urmă ocultismul este văzut de New Age ca o expresie a spiritualității.[59]

Că fondul generic al New Age-ului este unul ocult ne-o spune orientarea lui astrologică. New Age-ul consideră că în momentul de față de aflăm în epoca Peștilor și vom trece în Epoca Vărsătorului. Această epocă a vărsătorului se va caracteriza printr-o creștere mare în spiritualitate. Este fără doar și poate o spiritualitate care va face ca toate religiile să trăiască în armonie fiindcă această spiritualitate va fi una superioară care nu va mai merge pe negația altor spiritualități ci mai mult pe acceptarea lor. Scenariul pe care ni-l propune New Age-ul este cu adevărat unul științifico-fantastic. Acesta fiindcă de mai multe sute de ani creștinii încearcă să aducă mai mult spiritualitate în lume și rezultatele în acest sens sunt destul de slabe. Cum se face că New Age-ul este cel care propovăduiește o spiritualitate care va ajunge să împace toate religiile? Poate iudaismul care L-a condamnat pe Iisus la răstignire să se împace cu creștinismul care a recunoscut că condamnarea lui Iisus la răstignire a fost o mare greșeală și o mare eroare? Cu siguranță că nu. Au trecut 2000 de ani de la răstignirea lui Iisus Hristos și iudaicii au rămas iudaici în timp ce creștinii au rămas creștini. Este cât se poate de adevărat că ceea ce propovăduiește New Ageul este o mare minciună. Noi ca și creștini ortodocși știm cine este "tatăl minciunii":

---

[58] Helena Blavatsky, *The key to theosophy* (Societatea Teosofică, 1899).

[59] Ceea ce trebuie să știm este că în nici un caz ocultismul nu are prea multe în comun cu spiritualitatea. Acesta fiindcă spiritualitatea este un lucru care se leagă de dogme și în ceea ce privește dogmele New Age-ul este cât se poate de redus. Iată de ce este bine să știm că nu putem să vorbim de spiritualitate în orice context și în orice moment. Deși New Age-ul face un apel la spiritualitate în cele din urmă acest apel este unul fals. De ce este fals? Este fals fiindcă în mentalitatea New Age Domnul Iisus Hristos este pus pe picior de egalitate cu Mohamed, Buddha, Zoroastru sau Krișnamurti. Iisus Hristos prin învierea lui ne-a dovedit că este fiul lui Dumnezeu ceea ce nici un alt întemeietor de religie nu a mai făcut. Acesta este ceea ce ne face să credem că în cele din urmă New Age-ul este o credință care are o inspirație demonică ce urmărește într-un anume fel ștergerea personalității Mântuitorului Hristos din istoria lumii și transformarea Lui în mit.

diavolul. Faptul că New Age-ul este o mișcare ocultă ne-o spune și recunoașterea lui a unor elemente oculte cum ar fi cabala, neopăgânismul și șamanismul ca fiind adevărate. Prin urmare vom putea vedea mai multe zeități păgâne în New Age care sunt pe același picior de egalitate cu Iisus Hristos. În sine New Age-ul se caracterizează printr-o viziune extrem de optimistă și care dorește să fie cât se poate de generoasă. Fiecare dintre noi avem un fel de "scânteie divină sau dumnezeiască" în noi și tot ceea ce trebuie să facem este numai să ținem aprinsă această scânteie indiferent de religia în care ne găsim și în cele din urmă vom ajunge să ne realizăm pe noi ca persoane. Așa se face că Iisus și creștinismul pe care L-a adus El în lume este numai una dintre sutele și poate chiar miile de posibilități pe care omul poate să le găsească în această lume pentru a ajunge să se mântuiască. La fel de bine ceea ce trebuie să știm este că bazele New Age-ului se găsesc în teosofie. Alice Baliey a fost o englezoaică ce inițial a făcut parte din Societatea Teosofică. Emigrată în America Alice susține că a început să primească miște mesaje telepatice de la tibatanul Djawal Khul. Aceste mesaje pe care Alice le-a publicat în mai multe cărți susțineau nevoia unor grupuri de bunăvoință mondială care au fost de fapt și primele grupuri New Age. Mai apoi destinele mișcării au fost preluate de francezul Paul Le Cour.[60]

O altă doctrină ocultă este hermetismul. Prin urmare ce este hermetismul? Hermetismul este o doctrină care consideră că alchimia, astrologia și magia sunt mari adevăruri care sunt revelate de Dumnezeu și ele sunt la un anumit nivel ceea ce am putea denumii ca adevărata religie a omului. La fel de bine prin aceste doctrine (astrologie, magie și alchimie) în cele din urmă omul ajunge să dobândească mântuirea. În acest sens este adevărat că hermetismul are șapte legi universale. Prima lege este cea a mentalismului și care susține că tot ceea ce este perceput de noi din lumea materială în cele din urmă este spirit. Acest spirit este dincolo de orice definiție pe care i-o poate conferii omul dar el este în cele din urmă un fel de spirit universal, infinit și viu. O a doua lege a hermetismului este legea corespondenței care spune că există un fel de armonie între cele de sus și cele de jos. Acesta fiindcă tot ceea ce are loc în lumea spiritului are o corespondență în lumea materială. O a treia lege a hermetismului susține că nimic nu stă în acest univers fiindcă totul este vibrație. Dacă este vibrație este cât se poate de adevărat prin urmare că avem de a face cu mișcarea care este prezentă în tot universul. Cu cât un obiect vibrează mai mult cu atât mai mult el este superior în ierarhia lumii și a universului. Fiincă spiritul vibrează mai mult este adevărat că el este superior fiindcă materia vibrează mai puțin și este mai inferioară. A patra lege a hermetismului este polaritatea care susține că în cele din urmă extremitățile coincid. Cu alte cuvinte polii opuși au o natură comună în grade diferite. A cincea lege a hermetismului este legea ritmului. În tot ceea ce există în lumea noastră hermetismul consideră că există ritm care este un fel de expresie a mișcării. A șasea lege a hermetismului este legea cauzei și a efectului care susține că tot ceea ce există în această lume are o cauză și un efect. Prin urmare hermetismul consideră că nu există hazard în mod real în lumea noastră fiindcă totul are un efect. Prin urmare hazardul nu poate exista. A șaptea lege a hermetismului și ultima este cea care consideră că genul feminin sau masculin este un lucru prezent în tot ceea ce este lumea noastră. Nu există ființă care să nu aibă un gen.[61]

La fel de bine ceea ce conferă un caracter ocult hermetismului este faptul că întemeietor al hermetismului este considerat un alexandrin din Egipt pe nume Hermes Trismegistul. Cine a fost Hermes Trismegistul? Hermes Trismegistul a fost un magician care se ocupa cu alchimia (alchimia este credința că prin anumite incantații margine substanțele se pot schimba în aur și în alte pietre scumpe). Este adevărat că Hermes a voit la fel de bine să facă un fel de legătură dintre magie și filosofie. Acesta fiindcă pentru mai mulți din vremea lui filosofia era un lucru confuz. Filosofia era confuză fiindcă ea nu se amesteca cu practicile magice ale timpului. Așa se face că Hermes a studiat filosofia și a fost puternic impresionat de Platon. Pentru acesta ca filosof el s-a încadrat în curentul filosofic al neoplatonismului. Prin urmare Hermes a voit să demonstreze că la un anumit nivel magia și neoplatonismul sunt două lucruri care concordă în cele din urmă și care nu sunt contradictorii unul altuia. Iată de ce la fel de bine Hermes a mai studiat și cabala. Acesta fiindcă el considera că în cele din

---

60 Bruno Wurtz, *New Age. Paradigma holistă sau revrăjirea vărsătorului* (Timișoara, 1994).

61 Este foarte adevărat că legile hermetismului sunt unele adevărate și provin din fizică. Ceea ce nu este cât se poate de consecvent cu hermetismul este fără doar și poate faptul că în hermetism se consideră că în cele din urmă magia este un lucru bun care vine de la Dumnezeu și mai mult decât atât adepții hermetismului consideră că magia este chiar o revelație de la Dumnezeu. Am văzut mai sus că din cele mai vechi timpuri, timpurile Vechiului Testament, Dumnezeu a condamnat magia prin profeții și prin sfinții lui. Așa se face că este destul de curios faptul că hermetismul a ajuns să considere că magia vine de la Dumnezeu. Iată de ce trebuie să știm că hermetismul este o mișcare ocultă care amestecă elementele fizicii și ale științei cu magia și astrologia. Prin urmare este bine să fim conștienți că magia și astrologia nu sunt în nici un fel științe ci sunt mai mult practici oculte. Pentru acesta hermetismul este un fel de pseudoreligie care ajunge să considere că Dumnezeu este autorul magiei și al astrologiei.

urmă creștinismul se leagă de cabala și este un produs al ei. Unii au mers atât de departe cu admirația față de Hermes că au ajuns să îl zeifice adică să îl considere un zeu pe pământ. De fapt acest lucru este cât se poate de tipic lumii antice care a ajuns să zeifice mai mulți muritori (Zamolxe al dacilor a fost un filosof ce după moarte a fost zeificat). Iată prin urmare că întemeietorul hermetismului a fost considerat un dumnezeu pe pământ de adepții hermetismului. Acest fapt este încă unul ocult care ne spune că în nici un fel un om nu poate să fie considerat un dumnezeu sau un zeu pe pământ. Hermes Trismegistus pentru unii are o identitate care s-a manifestat prin faptul că în persoana lui au fost doi Hermes. Unul care cred egiptenii că a trăit mai înainte de Moise și unul care a trăit după Moise. Este evident că avem de face în cazul hermetismului cu o pseudoreligie care nu este sigură nici de identitatea fondatorului ei.[62]

O altă mișcare ocultă este antroposofia și ea a fost întemeiată de Rudolf Steiner. Anstroposofia este cea care susține că lumea spirituală poate să fie cunoscută prin studiul științific. Acesta fiindcă prin știință în cele din urmă omul nu face decât să se elibereze pe sine în spiritualitate. Această premisă a antroposofiei este una cât se poate de optimistă fiindcă în cele din urmă ajunge să considere că știința este o metodă de spiritualizare a omului. În sens inițial este bine să știm că antroposofia lui Steiner nu s-a voit pe sine ca un fel de religie dar ea are un caracter profund religios prin faptul că susține că în cele din urmă toate religiile sunt adevărate și ele duc la un fel de descoperire în om a unei funcții spirituale. Prin urmare indiferent că este budism, hinduism sau islam toate aceste religii nu fac decât să îl ducă pe om la un fel de cunoaștere ezoterică universală. Deși nu pretinde, adevărul este că antroposofia este fără doar și poate un fel de pan-religie care cuprinde mai toate marile religii ale lumii care sunt cu toate căi spre un fel de iluminare ezoterică. Antroposofia lui Steiner este cât se poate de sensibilă la noțiunile hinduse de reîncarnare și karma. Cu toți știm ce este reîncarnarea. Odată ce moare sufletul se reîncarnează în alt trup și duce o viață care este conformă cu viața care a fost dusă în viața anterioară. Dacă sufletul a dus în viața anterioară o viață bună în cele din urmă va ajunge să se încarneze ca un om bogat sau mai bine spus ca o personalitate marcantă a lumii. Dacă sufletul a dus o viață rea și a crimei el va ajunge să se încarneze ca un cerșetor sau ca o persoană săracă. Această lege a încarnării este ceea ce hindușii denumesc ca și karma. Karma este o lege imuabilă care este stabilită de comportamentul unei persoane într-o viață anterioară. Pentru antroposofie este adevărat că omul este încadrat atât în microcosmos cât și în macrocosmos. Acesta fiindcă tot ceea ce face omul în această viață în cele din urmă va ajunge să aibă o consecință în viața spirituală. Deși antroposofia recunoaște existența lui Iisus Hristos este foarte adevărat că Iisus nu are aceleași prerogative ca în creștinism. Dacă în creștinismul ortodox Iisus este mântuitorul care poate să mântuiască de iad ei bine în antroposofia Iisus are mai mult o funcție științifică: El este Cel care dă sens evoluției științifice și antropice a omului.[63]

Că antroposofia este o mișcare ocultă ne-o spune o carte scrisă de întemeietorul ei, Rudolf Steiner: Știința ocultă. Realitatea este că Steiner s-a inspirat foarte mult din teosofia atunci când a întemeiat antroposofia. Acesta fiindcă el în tinerețe a și frecventat adunările societății teosofice. Ceea ce a fost un fel de obsesie a unui Steiner este că există o lume spirituală care trebuia să fie studiată prin elemente științifice. Prin urmare orice om de știință în laboratorul lui putea să studieze spiritualitatea. Acesta a fost una dintre cele mai puternice învățături ale lui Steiner. Că această opinie este eronată și greșită ne-o spune faptul că în nici un fel lumea spirituală nu poate să fie studiată cu elementele lumii empirice. Este o distincție pe care trebuie să o facem și de care în nici un fel Steiner nu a ținut cont. El era convins că de fapt lumea spirituală este o lume ocultă. Acesta fiindcă în lumea spirituală în cele din urmă ajungem să intră nu prin rugăciune și prin Iisus Hristos ci prin elemente oculte. Iată prin urmare că ceea ce a denumit Steiner ca fiind o lume spirituală este mai mult o lume ocultă decât o lume a lui Dumnezeul. Este cât se poate de adevărat că în cazul lui Steiner asistăm la un fel de deformare a spiritualității care este considerată un fel de știință empirică fiindcă poate să fie studiată cu formele de studiu ale științei pure cum este fizica, chimia, geologia sau astronomia. Este adevărat că există o lume spirituală dar ea nu este în nici un fel o lume empirică ceea ce antroposofia lui Steiner neagă. Iată cum antroposofia devine cu adevărat o

---

62 Hermes Trismegistos, *Corpus hermeticum* (Editura Herald, 2015).

63 Este prin urmare adevărat că antroposofia la un anumit nivel nu face decât să "desfigureze" persoana lui Iisus Hristos. Acesta fiindcă este bine să știm că Iisus Hristos ca fiul lui Dumnezeu nu trebuie să fie adaptat după cine știe ce doctrină. Doctrinele religioase sun cele care sunt chemate să se adapteze după Iisus și nu invers. Este clar că acest fapt nu are loc în antroposofie. Iată de ce este bine să știm că prin faptul că Iisus nu este privit ca Mântuitor în antroposofie antroposofia nu face decât să își manifeste caracterul ocult. Acesta fiindcă ocultismul de multe ori îl recunoaște pe Iisus ca un fel de întemeietor de religie între alte religii. Sunt multe cazuri în care ocultismul vorbește de Iisus ca fiind un fel de mare inițiat care este și el parte din planul universal al restului religiilor. Demonii este adevărat că sunt cei care dacă nu pot să distrugă definitiv persoana li numele lui Iisus în cele din urmă Îl distorsionează și Îl facă să nu mai își atingă scopul. Scopul principat al lui Iisus ca Fiul lui Dumnezeu a fost acela de a Îl mântui pe om de iad.

pseudoreligie. Deși Steiner nu și-a propus să întemeieze o religie în mod expres ceea ce trebuie să știm este că toate demersurile lui la un loc mers în spre faptul că antroposofia este un fel de religie. Adevărul este evident: antroposofia nu este în nici un fel o religie ci este mai mult o pseudoreligie. Prin urmare în antroposofia avem încă o mișcare ocultă care deși nu susține că este o religie în cele din urmă operează cu elemente religioase pe care le amestecă într-ul fel de ecclectism cât se poate de generic. Este adevărat că antroposofia se înrudește cu teosofia din care a preluat mai multe elemente. Acesta fiindcă antroposofia este un fel de amestec de învățături oculte cu adevăruri creștine. Este adevărat că Steiner a încercat să ofere un fel de orientare creștină mișcării sale dar ceea ce trebuie să știm este că el nu a reușit acesta fiindcă a preluat mult prea multe elemente din hinduism. Nu poate să fie făcută un fel de asemănare dintre creștinism și hinduism numai pentru faptul că ele sunt religii. Acesta fiindcă după cum există un singur Dumnezeu nu poate să existe decât o singură religie.[64]

O altă mișcare ocultă este Ordo Templis Orientis. Acesta este o mișcare ce a fost întemeiată de Karl Kellner și Theodor Reuss la începutul secolului al XX-lea (unul dintre cei mai cunoscuți membrii ai organizații a fost ocultistul Alister Crowley). Adevărul este că Ordo Templis Orinetis a fost la început o parte din francmasonerie dar mai apoi s-a desprins de ea după ce a intrat în ea ocultistul Alister Crowley. Acesta a venit cu unele sloganuri care susțineau că în a îți face propria voia în cele din urmă constă toată religie și este destul să își faci propria voie pentru ca în cele din urmă să te simți liber. La fel de bine Ordo Templis Orientis a preluat mai multe elemente din gnosticism care susțineau că există un fel de cunoaștere a forțelor oculte care poate să îl ducă pe om la iluminare. La fel de bine în Ordo Templis Orientis sunt preluate mai multe elemente din magie, hermetism și yoga. Ordo Templis Orientis este cea care susține că ajută pe om să își descopere adevăratul sine fiindcă adevărul este că omul nu știe cine este cu adevărat dacă nu intră în această asociație ocultă. Că această cunoaștere de sine poate să fie dobândită prin magie nu este în nici un fel negat. De fapt magia este cea care ocupă un loc important în mișcare. La fel de bine pentru această organizație ocultă sexualitatea ocupă un loc central. Acesta fiindcă se consideră că perversiunile sexuale nu sunt în nici un fel păcate condamnate de Hristos și de Biserică ci mai mult metode prin care se ajunge la iluminare. Iată de ce este bine să știm că trebuie să fim cât se poate de precauți în ceea ce privește Ordo Templis Orientis fiindcă ea este fără doar și poate o mișcare ocultă degenerescentă care își ascunde perversiunea sub masca religiei. Acest gen de comportament este cu adevărat unul periculos și care trebuie să fie evitat. În nici un fel nu putem să considerăm că perversiunea este o metodă de a ajunge să se iluminezi religios. Este adevărat că perversiunea sexuală poate să fie un fel de iluminare ocutlă. Acest fapt este posibil fiindcă ocultul nu este ceva care merge pe ceea ce este moral și tradițional ci ajunge să confunde lucrurile și de ce să nu spunem că uneori o face cu bună știință.[65]

Că Ordo Tempis Orientis este un fel de religie ne-o spune și faptul că ei ajung să săvârșească un fel de liturghie gnostică ce este proprie acestei mișcări oculte. Ordo Tempis Orientis se dorește să fie o mișcare universală care să cuprindă toată lumea. Adevărul că această mișcare ocultă este cunoscută numai în occident și nu prea mare popularitate. Acesta fiindcă după cum am spus deși se dorește să fie o mișcare de influență internațională în cele din urmă ea este una care are un profund caracter secret. Este adevărat că în acest sens în Ordo Templis Orientis lucrurile se bat cap în cap. Este interesant că deși mișcare susține că poate să existe o mișcare etică sau mai bine spus care să fie cât se poate de centrată pe virtuți după cum am spus mișcarea este cât se poate de permisivă în ceea ce privește perversiunile sexuale. Este cu adevărat un amestec destul de ilar dintre virtuți și perversiuni sexuale. Acesta fiincă adepții Ordo Tempis Orientis sunt cât se poate de convinși că sexualitatea este o modalitate de unire cu transcendentul. Iată prin urmare o contradicție în termeni pe care trebuie să o avem în vedere. Realitatea este că mai toate pseudoreligiile se contrazic în termeni și sunt cât se poate de confuze când vine vorba de inconsecvente cu ele însele. Acesta fiindcă după cum am spus ocultismule este unul care are ca scop să desfigureze creștinismul ortodox sub orice formă. Fiindcă nu poate să facă acest fapt în mod deschis în cele din urmă ajunge să îl facă în mod mai voalat. Așa se facă că mișcările oculte sunt cât se poate de

---

64 Rudolf Steiner, *Știința ocultă* (București: Univers Enciclopedic, 2003).

65 Că în taină Ordo Templis Orientis este o mișcare satanistă nu este în nici un fel ceva de negat. Acesta fiindcă acest amestec de ocult și pervesiune sexuală este ceea ce face ca să ascundă adevărata față satanistă a organizației. Prin urmare este adevărat că sunt două tendințe în Ordo Templis Orientis: una ocultă și alta satanistă. Este fără doar și poate că ocultismul este o formă de manifestare a satanismului. Satanismul este sau mai bine spus poate să fie exprimat ca ocult sau ca ocultism. Adevărul este că nici un ocultism nu va recunoaște că este ocultism dar ceea ce trebuie să știm este că în cele din urmă ocultiștii îl slujesc pe satan. Scopul ocultismului nu este de a îl ilumina pe om sau de a îl aduce pe om mai aproape de Dumnezeu ci mai mult de a aduce pe om ca un slujitor al diavolului. Iată de ce este bine să ne ferim de ocultism chiar dacă unele teorii ale ocultismului sunt cât se poate de atractive în primă instanță. Trebuie să știm că în cele din urmă ocultismul nu ține cont de moralitate și de viața morală sunt puține sistemele oculte care își ridică problema vieții morale.

convinse că de exemplu magia și astrologia nu sunt în nici un fel lucruri imorale ci mai mult sunt fapte prin care omul ajunge la iluminarea religioasă. De fapt ceea ce denumesc ocultiștii ca fiind o iluminare religioasă este mai mult un fel de iluminare ocultă. Iluminarea ocultă este un fel de "pseudo-lumină" care vine de la demoni. Demonii sunt extrem de activi în ocultism și ei fac orice pot pentru a seduce pe cât mai multă lume. Acesta fiindcă ei știu că timpul lor în această lume este limitat și în cele din urmă trebuie să câștige pe câți mai mulți la iad în mod grăbit. Acesta fiindcă demonii se tem de Dumnezeu dar în cele din urmă vor să aducă pe cât mai multă lume la întuneric. Că ocultismul este un întuneric nu poate să fie nici o îndoială. Este un întuneric spiritual care ajunge să îl orbească pe om și să îl facă să nu mai știe în ce direcție să apuce. Iată de ce trebuie să știm ceea ce este ocultismul și în nici un fel să nu ne lăsăm seduși de ofertele lui.[66]

O povestire mai puțin cunoscută despre care sunt implicațiile oculte ale magiei o avem de această dată din Anglia. Aici se spune că un om a voit să se îmbogățească.

- știu ce voi face. Trebuie să găsesc o comoară și voi fi bogat, și-a spus englezul. El a căutat mai mult timp o comoară însă nu a găsit nici una.
- Se pare că nu am noroc. Voi merge și voi vorbii cu un magician pentru a mă ajuta să găsesc o comoară. Englezul a auzit de un magician vestit care putea să facă lucruri ieșite din comun. S-a dus la el.
- Bună ziua, a spus englezul.
- Bună ziua, a răspuns magicianul.
- Am venit la dumneavoastră fiindcă am nevoie de ajutor.
- Cu ce te pot ajuta?
- Știți eu vreau să mă îmbogățesc.
- Toată lumea vrea acesta.
- Așa este. Dar tu au putea să mă ajuți dacă ai vrea.
- Hmmm. Pot să te ajut cu o singură condiție.
- Ce anume?
- Te pot ajuta să găsești aur dar am nevoie de 2 pahare de sânge de om.
- Sânge de om?
- Exact.
- Nu m-am gândit la asta.
- Este ce am nevoie să faci rost de aur.

Englezul i-a dat magicianului 2 pahare din sângele lui. Adevărul este că în acea noapte a găsit 100 de monede de aur. Cum omul este unul care se lăcomește englezul s-a dus din nou la magician.

- Magia ta funcționează. Am găsit 100 de monede de aur.
- Dacă vrei să găsești 200000 de monede de aur, am nevoie de 50 de pahare de sânge de om sau 2 pahare de sânge de copil.

În acea noapte un copil a dispărut din orașul englezului. Englezul a furat un copil, l-a ucis și i-a furat sângele. Cu toate acestea a reușit să găsească în acea noapte numai 2000 de monede de aur. Când prietenii au venit a doua zi să îl caute pe englez l-au putut găsii spânzurat în casa lui. Ce se întâmplase? Între timp pe englez l-au cuprins mustrările de conștiință fiindcă a ucis un copil nevinovat și a preferat să își ia viața.

Avem aici o poveste adevărată ce ne spune de care sunt urmările celor care practică magia și ocultismul. Consecințele pot să fie cât se poate de neprevăzute și la fel de bine neplăcute.[67] Iată prin urmare că avem în întâmplarea de mai sus o poveste cu final trist dar una care este cât se poate de pedagogică pentru noi care de multe ori nu prea știm cum să privim ceea ce susține ocultul. Acesta fiindcă în cele din urmă ocultul este unul care nu susține pe diavol pe față ci prin tot felul de ideologii ademenitoare care ne promit marea cu sarea. Trebuie să fugim de ocultism fiindcă în nici un fel el nu ne vrea binele. Marii ocultiști sunt cei care și-au vândut sufletele diavolului și au ajuns să se pună pe sine în slujba diavolului. Iată de ce este bine să fugim de ocultism

---

66 Francis King, *Ritualurile secrete ale OTS* (Samuel Weiser, 1973).

67 Că demonii sunt cei care ajung să se manifeste în ocult nu este nici o îndoială. Ocultismul este un fel de înrăire nobilă a ocultismului. Acesta fiindcă ocultismul vine cu tot felul de ideologii înalte: armonie universală, pace între popoare, înțelegere între etnii, iubire cosmică. Toate acestea sunt de fapt numai sloganuri prin care demonii încearcă să prindă pe cât mai mulți în capcanele lor fiindcă ceea ce doresc ei în cele din urmă este să îl piardă pe om. În sens creștin ortodox este cât se poate de adevărat că ocultismul este o modalitate prin care ocultistul ajunge să își vândă sufletul diavolului. Acesta fiindcă în cele din urmă ocultistul este cel care renunță la Hristos în favoarea diavolului. Diavolul vine cu tot felul de ideologii care mai de care mai seducătoare și care promit mult mai mult decât ceea ce poate oferii creștinismul. Toate acesta sunt iluzii fiindcă nici o mișcare ocultă nu poate să ofere ceea ce oferă creștinismul: mântuirea. Iată de ce este bine să ne ferim de ocultism.

și de ocultiști fiindcă ei fac orice pentru a ne câștiga la doctrinele lor bolnave. Am văzut că în aceste doctrine magia, astrologia, alchimia sau perversiunile sexuale sunt cât se poate de firești și de obișnuite. Iată prin urmare că este bine să ne ferim de ocultism și să ne dăm seama că el în nici un fel nu ne face bine și nici nu ne ajută. Deși susține că este rațional și să investigația științifică este una ce în cele din urmă este cât se poate de folositoare omului în cele din urmă ocultismul este unul care otrăvește prin seducție. Ocultismul seduce pentru ca câștiga cât mai multe suflete pentru iad. Iată de ce este bine să fim atenți cu mișcările oculte din zilele noastre. Am văzut că ocultism a existat încă din antichitate. Este destul de interesant în acest sens că în mai toate epocile istorice au existat mișcări oculte și ocultismul este o constantă a lumii noastre. Nu este acest fapt ciudat? Cu siguranță că da, ocultismul nu este consecvent și de fiecare dată își schimbă chipul. Acesta fiindcă Hristos nu lasă ca lucrarea ocultă a diavolului să fie nestânjenită în această lume. Iată de ce multitudinea organizațiilor oculte ne spune că nu putem să avem încredere în ocultism.[68]

O altă mișcare ocultă și poate una dintre cele mai populare din lume la ora actuală este astrologia. Astrologia este o pseudoștiință care susține că există o legătură dintre mișcările stelelor pe bolta cerească și semnele zodiacului. Aceste mișcări sunt cele care cuprind mai multe date utile pentru a cunoaște mai bine personalitatea omului. Cu alte cuvinte astrologia ajunge să considere că macrocosmosul este unul care influențează personalitatea omului. Prin urmare astrologii consideră că modul în care pe mișcă pe boltă stelele afectează viața omului. La fel de bine evenimentele istoriei sunt la fel de bine influențate de mișcarea stelelor. Așa se face că pentru a prezice mai multe evenimente din istoria omului astrologii studiază stelele și modul în care apar ele pe bolta cerului. Așa se face că dacă unele stele luminează mai puternic înseamnă fie noroc sau fie calamitate în funcție de astrolog sau dacă stelele luminează mai slab evident că sunt mai multe interpretări pe care le fac astrologii. Astrologia este o pseudoștiință foarte veche pe care o găsim încă din Mesopotamia. Prin urmare astrologia este cea care stă la baza horoscopului care pretinde că poate să prezintă anumite evenimente din viața omului. La fel de bine spune și magia. Iată că sunt astrologia și magia sunt două lucruri care se înrudesc. Atât magia cât și astrologia pretind că pot să prevadă viitorul și mult mai mult că îl pot cunoaște. Astrologia modernă nu mai crede faptul că spațiul cosmic era rezervat în antichitate zeităților. Anticii credeau că zeii locuiesc în spațiul cosmic și prin urmare zeii de acolo puteau să comunice telepatic viitorul, oracolelor sau astrologilor. Dacă în evul mediu astrologia era considerată cu adevărat o știință în tot sensul adevărat al cuvântului în zilele noastre nu mai este valabilă această opinie. În zilele noastre este cât se poate de clar că astrologia este o pseudoștiință ce în nici un fel nu poate să confere adevărul. Realitatea este că în lumea noastră însă astrologia continuă să existe și la fel de bine să își găsească pe mulți naivi care să o creadă și care să o considere ca fiind una adevărată. Acesta fiindcă sunt unii care vor să viseze că în cosmos sunt puteri dincolo de înțelegerea noastră ce controlează viața de pe pământ. Este evident că o astfel de opinie nu are nici un fel de susținere științifică.[69]

Că astrologia este o știință ocultă nu poate să fie nici o îndoială. Acesta fiindcă se consideră că există o forță supranaturală în univers care prin intermediul stelelor și a planetelor ajung să influențeze viața omului și a umanității. Fără doar și poate că acesta este o mare înșelăciune de care din ce în ce mai mulți oameni de știință devin conștienți. Este ca și cum am spus că fiindcă apa curge printr-un râu în cele din urmă noi vom avea sau nu noroc. Este adevărat că foarte mulți recurs la astrologie din disperare. Este disperarea că nu vor avea noroc. Așa se face că ei recurg la astrologie care va ajunge să le "prevadă" norocul. Sunt mulți naivi care cred în astrologie și în horoscop. Vedem foarte multe preziceri astrologice în ziare, pe internet, la radio sau la televizor. Acesta fiindcă sunt mulți care consideră că cu adevărat în univers și pe planete există forțe oculte care pot să modifice sau să schimbe cursul vieții pe pământ. Nu poate să fie o prostie mai mare. Astrologia face și ea parte din cadrul religiilor oculte fiindcă susține că există forțe oculte în univers pe care omul nu poate să le cunoască

---

[68] Alexandrian, *Istoria filosofiei oculte* (București, 1994).

[69] Ceea ce este însă demn de remarcat din cele spuse mai sus este că anticii considerau că cosmosul este populat de zei și că mai mulți zei își aveau locuințele în cosmos. În zilele noastre sunt din ce în ce mai mulți care cred că cosmosul este locul extratereștrilor. Iată că de ști sub o altă formă sunt mai mulți care consideră că cosmosul este populat de ființe. Să fie zeii și extratereștrii o simplă coincidență? Cel mai probabil nu. Mai mulți părinți duhovnicești sunt de părere că pentru a venii pe pământ din iad diavolii trec prin spațiul cosmic. Prin urmare diavolii nu sunt în nici un fel străinii de spațiul cosmic. Iată prin urmare că lucrurile se leagă. Anticii considerau că universul este populat de zei, modernii consideră că universul este populat de extratereștri și creștinii ortodocși consideră că diavolii pot să meargă prin spațiul cosmic. Cine să aibă dreptate? Creștinismul ortodox nu susține că diavolii locuiesc în spațiul cosmic ci în iad însă ei pot să iese în spațiul cosmic. Mai multe înregistrări NASA au arătat mai multe ființe ciudate care umblau sau s-au făcut manifeste prin spațiul cosmic sau spațiul lunar.

decât printr-un ritual special de inițiere. Așa se face că se consideră că sunt în univers 12 zodii care sunt cele care împart lumea în funcție de data nașterii. Fiecare din nou ne naștem în funcție de o anumită zodie care este și cea ce în cele din urmă va ajunge să ne definească personalitatea și drumul în viață. Iată de ce este bine să fim cât se poate de atenți cu astrologia. Au fost mai mulți care din dorința de a avea noroc au mers și au pariat toată averea lor la jocurile de noroc fiindcă astrologii le-au prezis că vor avea noroc. Au pierdut tot ce aveau și de multe ori au rămas pe drumuri. Că astrologia este un fel de superstiție este un fapt indubitabil. În antichitate mai mulți regi și împărați nu începeau un război sau nu terminau un război până nu consultau un astrolog. Se cunoaște în acest sens cazul împăratului roman Tiberiu care era extrem de superstițios și care la palatul său avea o grupare destul de largă de astrologi care erau puși să îi prevadă impactul acțiunilor lor. Împăratul Tiberiu nu lua nici o decizie mai importantă pentru imperiu mai înainte de a se consulta cu astrologii.[70]

CAPITOLUL 4

MITOLOGIA CA PSEUDORELIGIE

Mitologia nu a fost în mod inițial o pseudoreligie însă cu timpul a devenit o pseudoreligie. Ce este mitologia? Mitologia este un termen compus care înseamnă în sens inițial poveste. Termenul de mythos în limba greacă înseamnă poveste. Prin urmare mitologia avea ca scop să povestească modul cum a apărut lumea, cum funcționează elementele naturale etc. Prin urmare care să fie caracterul de pseudoreligie al mitologiei? Mitologia este un cea care susține că în univers și în lume există forțe fabuloase care conduc și care stăpânesc tot ceea ce există. În antichitate aceste ființe erau zeii. La un anumit nivel ceea ce trebuie să știm este că mitologia se aseamănă cu legendele fiindcă sunt povestiri remarcabile însă ceea ce deosebește mitologia de legende este că legendele au un sâmbure de adevăr în timp ce mitologia este o povestire pur imaginară. Sunt mai mulți care au putut să observe paralelisme dintre mitologiile antice și genul științifico-fantastic din literatura și cinematografia din zilele noastre. Că au existat și încă mai există multe mitologii nu este nici o îndoială. Cea mai celebră mitologie a fost mitologia greacă. Vom vedea că aici găsim mai multe personaje mitologice cum ar fi Hercule (numele grecesc adevărat este de Heracles), Perseu, Tezeu sau Promoteu. Toate aceste persoane și multe altele sunt persoane imaginare are mitologiei grecești. La fel de bine mai există o mitologie egipteană, o mitologie scandinavă, o mitologie chineză sau o mitologie polineziană. Este clar că mai toate popoarele care mai înainte au fost păgâne și-au creat o mitologie. Funcția mitologiei însă în antichitate a fost una cât se poate de religioasă: fiindcă ea conținea povestiri imaginare despre interacțiunea dintre zei și oameni este adevărat că scopul era să creeze cât mai multe evlavie față de zeii păgânismului. La un anumit nivel este adevărat că mitologia se identifică cu păgânismul dar totuși cele două nu sunt identice.[71]

Că mitologia este un fel de religie primitivă a omului nu este în nici un fel un fapt negat. Mai toate popoarele tribale au și o mitologie. Ele nu consideră că lumea trebuie să fie explicată prin metode religioase sau științifice ci mai mult prin metode mitologice. Acesta fiindcă există o lume a zeilor și a spiritelor care poate să fie contactată și la fel de bine care poate să fie utilă omului. În acest sens adevărul este că deși mitologia are o tendință spre fantastic și spre povestirile fantastice modul în care se manifestă este unul primitiv. Omul trebuie să rămână la un nivel primitiv fiindcă numai în acest fel în cele din urmă el va ajunge să se realizeze pe sine ca persoană. Iată prin urmare care este fața adevărată a mitologiei: o întoarcere spre primitivism a omului. Trebuie să știm că sunt destul de mulți adepți ai mitologiei. Acesta fiindcă adepții sau "fanii" mitologiei consideră că ei pot să trăiască în perfectă armonie cu spiritele naturii și cu zeii fără să aibă nevoie de civilizație sau de o religie organizată. Este adevărat că de multe ori miturile din mitologie seduc. Ele sunt povești pe care azi le-am echivala cu producții cinema ca Star trek sau Star wars. Iată de ce este bine să știm că primitivismul mitologic este unul nociv pentru om. Este unul nociv pentru om fiindcă Dumnezeu nu l-a creat pe om ca să trăiască în

---

[70] Christopher Macintosh, *The astrologers and their creed* (Arrow Books, 1971).

[71] Raportul dintre mitologie și păgânism este unul cât se poate de ambiguu. Acesta fiindcă zeii nu erau ființe imaginare în timp ce miturile lor erau. Prin urmare mitologia venea să arunce un fel de semn de întrebare referitor la existența zeilor păgâni. Miturile sunt la un anumit nivel un fel de parabole ale păgânismului. La fel cum Iisus s-a folosit de parabole pentru a își face pe înțeles mesajul său la fel de bine zeii se foloseau de mitologii și de mitologie pentru a își face cunoscute intențiile și gândurile. Totuși, mitologia nu s-a identificat cu păgânismul în mod deplin. Acesta fiindcă în mitologia întâlnim mai multe elemente de folclor, cultură, de ficțiune sau de psihologie. Iată prin urmare că mitologia nu s-a redus numai la păgânism. Am ales să vorbim de mitologie fiindcă după cum vom vedea ea este încă prezentă în credințele aborigenilor americani și asuralieni și în triburile africane. Totuși, politeismul este scopul ultim al mitologiei. Mitologia urmărește să cultive în inimile adepților un fel de nostalgie a comuniunii omului cu zeii din cer.

primitivism ci mai multă să își facă o civilizație. La un anumit nivel trebuie să știm că mitologia și civilizația nu prea sunt compatibile. Acesta fiindcă zeii mitologiei nu sunt pentru ca omul să trăiască în civilizație ci el poate să trăiască foarte bine în viața de trib sau mai bine spus viața primitivă. Mitologia este o religie (pseudoreligie) care consideră că miturile (deși sunt povestiri fantastice) trebuie să fie acceptate pur și simplu fără să fie chestionate. În acest sens în mai toate comunitățile primitive există un mitolog chiar dacă el nu se numește mitolog (el este un vraci, vrăjitor sau șaman după caz) care creează mituri și pe care adepții primitivismului le consideră ca fiind adevărate. Prin urmare fiindcă mitologia nu se folosește de nici un fel de experiment științific este adevărat că ea se bazează pe dictonul: crede și nu cerceta. Miturile deși se știe că sunt povestiri fantastice trebuie să fie crezute și acceptate de toată lumea fiindcă ele au fost inspirate de spiritele naturi sau de zei. Iată prin urmare care este genul de manifestare generic a mitologiei.[72]

Prin urmare pentru a înțelege mai bine mitologia este bine să știm că trebuie să regresăm în spre o religie primitivă care în sens istoric ține mai mult de mezolitic și neolitic. Este evident că numai o minte bolnavă ar ajunge să consideră că primitivismul este un lucru bun pentru om dar în cele din urmă au existat mai mulți care au susținut acesta și care sunt adepții primitivismului. Mitologia era o religie care era extrem de bună în vremurile când omul vâna cu arcul și cu sulița și probabil că locuia în peșteri și în corturi. Cu timpul însă mitologia se va dezvolta și va avea un fel de modificare în constituția ei și va devenii una care va fii împărțită pe națiuni dar care va menține spiritul religiei primitive viu. Acesta fiindcă după cum am spus viața cu zeii nu era o viață care avea nevoie de civilizație. Nu era nevoie ca omul să știe să scrie, nu era nevoie ca omul să ajungă să locuiască în orașe ci putea la fel de bine să locuiască în triburi și la fel de bine omul nu avea nevoie nici de științe fiindcă la fel de bine el putea să trăiască numai cu mitologia. Iată cum mitologia în primitivism nu este numai om pseudoreligie ci la fel de bine și o pseudoștiință. Este prin urmare adevărat că în mitologie zeii deși erau eterni s-au născut. O importantă operă cu caracter mitologic este Teogonia lui Hesiod scrisă sub forma unui poem. Această Teognie ne spune foarte clar că zeii s-au născut. Teogonia a fost scrisă prin secolul al VIII-lea înainte de Hristos și prin urmare trebuie să fie mai veche de 2800 de ani. Hesiod este cel care vorbește că cea care a fost la început și mai înainte de zei a fost un fel de Necesitate pe care el o denumește moira și din care și prin care au fost aduși la ființă zeii. Zeii prin urmare au venit fiindcă era necesar ca ei să vină în existență. Înaintea zeilor nu a existat decât nimicul sau haosul. Este clar că Teogonia lui Hesiod ridică mari semne de întrebare în ceea ce privește zeii antici fiindcă noțiunea de zeu (dumnezeu) presupune noțiunea de eternitate. Un zeu sau un dumnezeu este veșnic și nu are nici un început și nici un sfârșit. Fiindcă zeii au un început este clar că nu putem să vorbim despre ei cu un fel de pseudo-zei.[73]

Așa se face că au existat în antichitate două tipuri de mitologii: unele erau legate de ritualul politeist și care era mai mult un fel de explicație pe care preoții sau marii inițiați o dădeau ritualurilor pe care le făceau și alta de tip practic prin care se explicau anumite fenomene din lumea naturală. Trebuie să știm că un astfel de ritual a fost de fapt și Flacăra Olimpică ce este o practică ce există și în zilele noastre. Știm din antichitate că focul era un element sacru acesta fiindcă el a fost furat de Prometeu de la zei și adus oamenilor. Pentru că a fost furat de Prometeu de la zei în cele din urmă Promoteu a fost condamnat să fie legat de un munte din masivul Caucaz și acolo veneau niște păsări (vulturi) și îi mâncau ficatul. Spre seară ficatul creștea la loc și a doua zi de dimineață vulturii veneau din nou și îi mâncau ficatul lui Prometeu. Avem aici un mit ritualic care explica maselor mari de credincioși care este sensul focului în lumea noastră. Este evident că pentru cei care credeau în mitologie în cele din urmă focul nu era un element care ținea de lumea materială ci mai mult de mitologie. El venea direct de la zei (este posibil ca "focul zeilor" să nu fie altul decât flăcările iadului în care se chinuia demonii). Este clar că anticii au avut o venerație anume pentru foc fiindcă după cum am putut vedea el a fost un element mitologic. Focul era mitic și avea o proveniență supranatural fiind unul dintre cele mai diafane din lumea fizică. Existau la fel de bine și unele mituri ale originii care explicau cum a apărut un anumit obiect. La fel de bine mitologia se găsește în

---

[72] Ionuț Pârvescu, *Dicționar de mitologie* (Editura Cartex, 2012).

[73] Că Hesiod recunoaște că zeii nu au existat din veșnicie ne duce cu gândul la mare adevăr pe care ni-l spune creștinismul ortodox că diavolii au fost creații inițial de Dumnezeu și prin urmare au avut un început. Iată de ce este bine să știm că adevărul de credință creștin ortodox se confirmă. Ceea ce venerau anticii în mitologie nu erau zei ci mai mult demoni. Lucrarea lui Heisiod nu este o teogonie ci mai mult o demonogonie sau mai bine spus o naștere a demonilor. Vedem aici exuberanța demonilor care prin gura lui Hesiod au ajuns să considere că de fapt deși ei s-au născut (fiindcă au fost creație de Dumnezeu) în cele din urmă ei sunt ființe veșnice. Nu poți să fi și veșnic și în același timp să te și naști. Aceste două noțiuni sunt cât se poate de incompatibile una cu alta. Pentru păgâni este adevărat că în cele din urmă nu conta prea mult această imposibilitate teologică și ei credeau că zeii deși sunt născuți sunt totuși adevărați. Mitologia este în acest sens un fel de folclor politeist.

vechime amestecată cu astrologia. Acesta fiindcă toate cele 12 zodii care nu sunt altele decât constelații astronomice aveau o explicație mitologică. De fapt numele galaxiei Andromeda, a doua galaxie de la Calea Lactee era de origine mitologică. Adromeda era soția lui Perseu. Cine era Perseu? Perseu a fost o ființă mitică ce era fiul lui Zeus și a lui Danae fiica Acrisos regelui Argosului. Iată prin urmare că unele denumiri ale planetelor sunt din mitologie și ele sunt cât se poate de legate de ea. Acesta fiindcă în mentalitatea primitivă planetele sunt cât se poate de legate de mituri și în fiecare planetă se poate descoeprii un mit. De fapt miturile erau un fel de povestiri științifico-fantastice pe care anticii ajungeau să le confere unor lucruri care erau dincolo de capacitățile lor de înțelegere. În acest sens fiindcă se lega de astrologie este cât se poate de adevărat că mitologia a fost un element prin care mai multe credințe și practici oculte au ajuns să fie popularizare. Vedem și aici că demonii s-au folosit în antichitate de mitologie pentru a îi duce pe oameni departe de Dumnezeul cel adevărat.[74]

Ceea ce este adevărat este că sunt mai multe elemente care ne fac să credem că există o asemănare dintre mitologie și Biserica Scientologică din zilele noastre. Acesta fiindcă Biserica Scientologică este una care crede că științifico-fantasticul nu este numai o plăsmuire a minții omului ci mai mult o parte integrantă din viața lui religioasă. Prin urmare științifico-fantasticul atât în mitologie cât și în scientologie nu este divertisment ci mai mult o realitatea religioasă. Este prin urmare cumva trist că mitologia a ajuns în anume sens să îi orbească pe antici și să creadă în poveștitile mitice ca fiind unele adevărate fiindcă erau inspirate de zei. În acest fel este adevărat că în mitologia de mai multe ori avem de a face cu demizei sau cu semizei. Am spus că mitul lui Perseu este unul care este născut dintr-o astfel de credință. Persul nu era un om normal ci era fiul lui Zeus pe care Zeus la născut cu o pământeancă. Caracterul științifico-fantastic al mitului lui Perseu nu poate să fie negat. El a devenit mai nou centrul de a atenție la mai multe producții de cinema. Locuitorii din Argos orașul lui Perseu îl sfidează pe Hades, zeul infernului și acesta îi pedepsește cu eliberarea unui monstru marin dacă nu vor ajunge să o aducă jertfă umană pe prințesa Argosului. Perseu dorește să evite acest lucru și merge și discută cu niște vrăjitoare dacă mai este vreo posibilitate să salveze Argosul. Vrăjitoarele îi spun că este o posibilitate să ucidă monstrul lui Hades dacă merge în iad să taie capul Meduzei, o ființă jumate om jumate demon (șarpe) care când privea pe cineva în ochi îl transforma instantaneu în piatră. Perseu ajutat de Zeus se duce în iad și de acolo în urma la mai multe lupte soldate cu mai multe pierderi ajunge în cele din urmă să taie capul Medusei. Reîntors în Argos, el reușește să arate capul Meduzei monstrului marin al lui Hades. Monstrul se transformă instantaneu în piatră și Argosul este salvat. Că Perseu era un semizeu nu poate să fie nici un fel de îndoială. El zbura pe un cal cu aripi pe nume Pegas și la fel de bine era capabil să intre în iad fără să fie afectat de el. Avem aici nu o mitologie propriu zisă ci mai mult un scenariu de film științifico-fantastic. Că filmele științifico-fantastice au mare credibilitate pentru mai mulți naivi din zilele noastre nu poate să fie nici o îndoială. Ei bine tocmai pe acest element miza și mitologia antică sau mitologia epocii primitive. Miza pe forța de seducție a mitului. Cu cât mitul era mai original și mai autentic cu atât mai mult părea credibil. Nu este surprinzător că în zilele noastre avem o Biserică Scientologică ce și ea se folosește pe povestea științifico-fantastică ca de un element religios.[75]

Este adevărat că unele mituri au fost inspirate și din teme filosofice. Se știe de exemplu de mitul lui Ouroboros care este un mit ce susținea că există un șarpe care își mănâncă propria coadă fără ca ea să se termine la un anumit moment. Acest mit era unul care la un anumit nivel portretiza viața umană: omul mănâncă din mâncare pentru ca mai apoi să o elimine prin fecale. Acest mit al Ouroborosului care este un șarpe ce se devoră singur este la un anumit nivel un corespondent filosofi al vieții omului ce este formată din timp pe care omul îl folosește pentru ca în cele din urmă să moară. Dacă este să ne gândim la acest mit este cât se poate de adevărat că el este unul trist. De fapt toate miturile sunt triste fiindcă ele sunt inspirate de diavoli. Să ne aducem aminte de Narcis. Mitul lui Narcis este unul care ne spune că Narcis s-a îndrăgostit de sine și pentru a se admira a fost condamnat să se privească într-un lac. Fiindcă se iubește pe sine în cele din urmă de fiecare dată când

---

74 Leonardo Magini, *Star, myths and rituals in Estruscan Rome* (New York, 2015).

75 Adevărul este că există o legătură dintre fantastic și religie. Când Moise a despărțit Marea Roșie în două a fost un lucru fantastic. Când Moise a poruncit ca pământul să se desfacă și să îi înghită pe Datan, Core și Abiron a fost un lucru fantastic. Când Moise a reușit ca prin credință să schimbe un toiag în șarpe a fost un element fantastic. Când aflați în pustia Sinaiului Moise a lovit cu toiagul o piatră și a ieșit un izvor de apă din el a fost un element fantastic. Enumerarea minunilor ar putea continua. Minunile pe care le face Dumnezeu sunt lucruri fantastice și prin urmare sunt unii cum au fost cei din antichitate care au uitat diferența dintre imaginație și fantastic. Așa se face că s-a născut mitologia. Că zeii antici nu erau bine intenționați la adresa oamenilor nu este nici o îndoială. Acesta fiindcă mai toate popoarele din jurul Mării Mediterane știau că mai de vreme sau mai târziu se vor duce în hades (iad). Prin urmare ei știau că mai mult erau un fel de marionete ale zeilor (demonilor). Totuși fiindcă viața poate să fie dublată și de uitare și de ignoranță în cele din urmă ei se făceau că nu știau de care va fi destinația lor ultimă și îi acceptau pe zei și mitologiile lor ca fiind adevărate.

voiește să atingă apa lacului acesta se tulbură și el nu se poate atinge. Acest lucru Narcis în face în veșnicie. Este adevărat că în mitul lui Narcis există și puțin adevăr dar el este mai mult o poveste care se potrivește demonilor care s-au voit din iubire de sine și din mândrie dumnezei. Fiindcă nu pot să realizeze acest fapt în cele din urmă ei se chinuia veșnic. Este bine să știm prin urmare că mai multe mituri au fost inspirate de diavoli. Erau diavolii care pentru a seduce pe omul antic își găseau anumiți poeți, scriitori (cum a fost exemplul lui Hesiod) sau povestitori care prin poveștile lor fantastice să seducă pe cât mai multă lume la credința în politeism. Trebuie să știm că în antichitate diavolii au fost destul de eficienţ i îi a îi seduce pe oameni. Acesta fiindcă au fost mulți care realmente au crezut în mituri și au ajuns să se identifice cu ele. La fel cum în zilele noastre unii se identifică cu sectele care vin cu tot felul de dogme ingenioase și care oferă o soluție imediată și facilă la problemele omului la fel de bine și mitologia antică a fost o soluție la problematica omului antic. Mitologia era cel care îl făcea pe omul antic să fie mulțumit cu viața lui primitivă și să o considere ca o binecuvântare de la zei.[76]

Că diavolii sunt o prezentă reală și nu numai o simplă fantezie este un lucru care a fost atestat de următoarea întâmplare ce o vom reda în rândurile de mai jos. Se spune că într-o familie o cruciuliță de purtat la gât a ajus să fie o dispută dintre soț și soție. Soțul în trecut de încurcase cu niște vrăjitori.

- Uite ți-am cumpărat o cruciuliță de pus la gât, a început soția.
- Nu am nevoie de ea, a răspuns soțul.
- De ce?
- Fiindcă mă incomodează.
- Cum să te incomodeze?
- Ba mă incomodează. Îmi place să am gâtul liber.
- Tu nu știi că crucea lui Hristos poate să te apare?
- Mă pot apăra și singur.

Femeia nu a mai zis nimic dar fiindcă își iubea soțul când acesta nu era atent în căptușeala hainei cu care umbla de mai multe ori a croit și o cruciuliță. Într-o zi soțul și-a luat haina cu pricina fără să știe ce a făcut soția și a plecat la drum. Trebuia să treacă peste un pod foarte înalt. Pe când voia să treacă podul a putut auzii o voce care i-a spus:

- Tasos vrei să treci podul?

Taosos s-a uitat în toate punctele cardinale și în sus dar nu a văzut pe nimeni.

- Tasos mă auzi?
- Te aud. Cine ești?
- Sunt prietenul tău nevăzut.
- Prieten nevăzut?
- Exact. Am venit la tine fiindcă vreau să trecem podul împreună.
- De ce?
- Fiindcă așa simt eu. Dar mai înainte de a trece podul trebuie să faci un lucru pentru mine?
- Ce lucru?
- Vreau să îți dai jos haina de pe tine.
- De ce?
- Fiindcă nu îmi place de ea.
- Nu știu cine ești și cum de vorbești fără să fi văzut dar ia mai lasă-mă în în pace.

Tasos a trecut podul și a continuat drumul. A rămas mirat de vocea care a auzit-o și i-a spus întâmplarea femeii sale. Femia a înțeles că vocea a fost vocea unui diavol. Tasos nu a voit să o creadă și în cele din urmă s-a dus la un duhovnic vestic pentru explicații. Femeia i-a spus duhovnicului că în haina lui Tasos a croit o cruciuliță.

- Fiul meu Tatsos, cred că știu ce s-a întâmplat cu tine. Vocea pe care ai auzit-o a fost vocea diavolului care a voit să te arunce în prăpastie numai fiindcă soția ta a croit o cruce în haina ta nu a îndrăznit acest lucru și ți-a cerut să îi dai haina jos. Dacă ți-o dădeai acum probabil că erai mort.

Avem mai sus o poveste adevărată ce ne spune că diavolii pot chiar să se materializeze ca să îi ducă pe oameni la pierzanie. Pentru a face politeismul mai credibil este adevărat că diavolii în vechime i-au găsit îmbrăcămintea mitologiei.[77] Este evident că țelul demonilor a fost de îi seduce pe oameni prin mitologie și de îi ține captivi într-o lume a imaginației în care oamenii visau cu ochii deschiși la cai înaripați, ciclopi, sirene, câmpuri paradisiace elizieene etc. Că diavolii au reușit în scopul lor în vechime nu poate să fie în nici un fel

[76] Varerile Estelle Frankel, *From girl to goddess: the heroine's journey trough myths and legends* (McFarland, 2010).

[77] Graham Hancock, *Amprentele zeilor* (Editura Aldo, 2001).

trecut cu vederea. Acesta fiindcă demonii sunt cei care pentru a ajunge să intre în mintea oamenilor se folosesc de imaginație. Sfântul Siluan Atonitul, un sfânt al secolului al XX-lea chiar spunea în învățăturile lui că "imaginația este tunelul prin care diavolul pătrunde în mintea omului." Nu este în nici un fel un fapt ușor de trecut cu vederea că toate mitologiile făceau apel la imaginație. Era ca un fel de transă hipnotică în care anticul intra când asculta "faptele mărețe" ale zeilor pe care aceștia le făceau pentru a domina mințile anticilor. Unii antici este adevărat că și-au oferit demonilor mintea pentru a fi umplută cu cât mai multe povestiri mitologice prin care să seducă pe cât mai mulți ascultători. Este adevărat că miturile de cele mai multe ori erau inspirate din realitățile imediate ale vieții omului antic. A fost și acesta o strategia prin care demonii au ajuns să seducă și să facă cât mai multe victime în numele politeismului. La fel cum copii sunt fascinați de povestirile pe care le adus de la părinții lor la fel de bine și anticii erau vrăjiți de povestirile pe care le auzeau de la mitologii lor.[78]

Anticii care prin mitologia au ajuns să accepte primitivismul ca un mod de viață aveau cu totul altă explicație la anotimpuri. Sunt mai puțini cei care cunosc mitul Demtrei și al Persefonei. Care este acest mit? Îl vom expune în puține rânduri în acest capitol. Demetra care era zeița fertilității și a agriculturii avea o fiică foarte frumoasă. Persefona. Hades, zeul iadului, s-a îndrăgostit de Persefona. Fiindcă Demetra nu a voit să lase iubirea dintre Hades și Persefona să aibă loc Hades o răpește pe Persefona și o duce cu el în iad. Demetra se întristează și pleacă din Muntele Olimp în căutarea Persefonei. Fiindcă pe unde trecea ea pământul devenea neferil în cele din urmă Hades a trebuit să o dea înapoi pe Persefona. Numai că aici a apărut o problemă. Fiindcă Persefona a mâncat din mâncarea infernului nu se mai putea ridica la suprafață. Demetra a ajuns la un compromis: Persefona stătea 9 luni cu mama ei Demetra iar restul timpului din an se întorcea de acum la actualul ei soț Hades din iad. Cât timp Persefona este cu mama ei vara domnea pe pământ. Când se întorcea în iad la Hades, iarna începea. Iată prin urmare care este explicația mitologică a anotimpurilor din lumea noastră. Nu este nimic științific aici ci totul este mitologic. Acesta este o explicație care era larg răspândită în antichitate. Este clar că mitologia a ajuns să plece de la anumite elemente adevărate ale lumii în care trăim și căreia i-a conferit cu totul alte sensuri și conotații care evident că erau legate de politeism. Este cu adevărat extrem de interesant de remarcat ușurința cu care anticii asociau iadul cu Olimpul locul unde petreceau zeii. Zeii nu păreau deloc deranjați de existența iadului fiindcă în realitate cel mai mare peste iad era un zeu: Hades. Este adevărat că în toate miturile există un sâmbure de adevăr fiindcă dacă nu ar fi nici un sâmbure de adevărat probabil că nu le mai credea nimeni din antichitate. Este și aici aceleași joc de manipulare pe care demonii l-au practicat de la începuturile lumii. Este adevărat că între antici au existat și oameni care nu erau demonolatrii. Ei erau credincioși simplii. Să ne aducem aminte din Noul Testament că un grup de greci păgâni s-au dus să îl viziteze pe Iisus fiindcă au auzit de El și îl considerau un om obișnuit. Prin urmare este adevărat că nu toți anticii erau profund demonolatrii cum erau preoții păgâni sau oracolele de la temple.[79]

Pentru ca să înțelegem de ce mitologia a fost atât de răspândită în lumea antică trebuie să înțelegem contextul social în care acest lucru a avut loc. Anticul era un om care nu avea televizor cum avem noi, nu avea presă și nici radio. Viața lui decurgea între partide de vânătoare și pescuit, munca câmpului și îngrijirea familiei. Poate că mai era și prezența la templele zeilor din când în când deși probabil că și aceasta era destul de sporadică. În ansamblu avem un om antic ce se confrunta cu o viață dură. Era oare viața pe care zeii i-au destinat-o? Zeii aveau nevoie să fie umanizați. Era nevoie de o religie chiar care să prezinte pe zei ca fiind umani, care să înțeleagă contextul vieții dure pe care o ducea anticul. Dacă ne vom uita în statistici vom vedea că rata mortalității în antichitate era mult mai mare decât în zilele noastre. Acesta fiindcă medicina nu era atât de avansată ca în zilele noastre și prin urmare bolile nu puteau să fie combătute atât de eficient. Știm că boala antichității a fost lepra care anual lua mii de victime. În antichitate nu se găsise un antidot la lepră. Iată prin urmare că în acest context dur al antichității pentru ca anticul să fie menținut în politeism avea nevoie să creadă că zeii erau unii care îl înțelegeau și îl compătimeau. Așa se face că a apărut mitologia. Mitologia cuprindea

---

78 Anna Milbourne, Louie Stowell, *Mituri și legede din Olimp* (Corint Junior, 2015).

79 Un alt lucru prin care demonii au ajuns să manipuleze pe antici a fost printr-un așa numit cult al eroilor. Eroul era un lucru cât se poate de sacru în vechime. Să ne aducem aminte că de exemplu vikingi politeiști aveau crezut că toți morții de pe câmpurile de luptă intrau imediat în rai dimpreună cu Odin zeul suprem. Ei intrau în ceea ce vikingi denumeau ca Valhalla, raiul lui Odin. Eroul apare în toate miturile antice. Deși unii eroi erau imaginari cum a fost cel al lui Perseu, pe care l-am intenționat mai sus, este adevărat că în cele din urmă de la eroul imaginar semizeu se ajungea ca zeul însuși să fie considerat un erou. Odin, Jupiter, Zeus, Isis și Osiris erau priviți în antichitate ca eroii supremi ai lumii. Putem vedea și în aceste lucruri cum demonii sunt cât se poate de "credincioși" idealului lor de îndumnezeire fără de Dumnezeu, de slavă și de glorie gratuite. Iată cum prin *cultul eroului* ei au ajuns să manipuleze lumea antică să îi considere mari eroi și mari lideri. Ei, care au creat iadul. Ce ironie a sorții.

poveşti despre zei în care ei erau cât se poate de umani: am văzut că Hades o răpeşte pe Persefona fiica Demetrei şi o duce cu el în iad, Perseu luptă pentru salvarea Argosului, Ouroborosul este unul care se devorează pe sine, la fel cum neamul omenesc se devorează pe sine pentru a se naşte din nou etc. Toate aceste lucruri mitologice îl plasau pe antic într-un univers fascinant. Zeii (demonii) nu erau departe de problemele omului obişnuit ci chiar îi împărtăşeau soarta. Adevărul este că pentru a menţine pe cât mai mulţi în minciuna politeismului demonii au trebuit la un anumit nivel să fie creativi şi să creeze un fel de ambient plăcut omului. Ei bine mitologia a fost cea care a creat acest ambient plăcut şi care la fel de bine a sedus pe foarte mulţi din vechime. După cum am evidenţiat în rândurile de mai sus demonii pot lucra pe faţă dar la fel de bine pentru a înşela ei pot să ia diferite chipuri cum ar fi chiar inspiraţia poetică şi literară. Dacă este să privim mulţimea de aluzii la zei pe care o face Homer în Iliada şi Odiseea lui este foarte adevărat că putem crede că de multe ori în spatele inspiraţiei literare şi poetice pot să fie entităţi demonice. Aşa se face că mitologia a devenit un câmp literar şi poetic al inspiraţiei demonice.[80]

Prin urmare am ajuns să ne dăm seama că mitologia este o religie a primitivismului. Deşi ea este bazată pe povestiri fantastice aceste povestiri care în nici un fel nu pot să fie dovedite ştiinţific şi istoric ajung să fie primite şi cinstite de cei care sunt adepţii unui mod de viaţă primitiv. Iată prin urmare că de multe ori mitologia fuzionează cu folclorul şi prezintă vieţile zeilor într-o formă orală folclorică ce este extrem de uşor acceptată de masele largi de oameni. Că mitologia ajunge să se muleze pe folclorul unei anumite etnii nu este nici o îndoială. Ielele, vârcolacii, sâmzâienele sau mătrăgunele sunt toate elemente pe care le întâlnim în mitologie şi nu numai ci la fel de bine şi în folclor. Mitologia ca una care a fost inspirată de diavoli a urmărit să popularizeze marile adevăruri ale politeismului. Prin urmare omul antic şi la fel de bine cel din triburile de azi se simte inspirat de mitologie fiindcă vede că mitul este o forţă, o putere. Mitul prin urmare nu convinge pe cale raţională fiindcă nu prea există multă raţionalitate în el ci convinge mai mult prin forţa emoţiilor. Sunt mulţi care sunt persoane foarte emoţionale şi aceste persoane ajung în cele din urmă să fie inspirate de încărcătura emoţională a miturilor. Că miturile pot să fie uneori blasfematorii nu este nici o îndoială. Unul dintre cei mai mare mitologi ai timpuriilor moderne a fost americananul Joseph Campbell. Acesta a scris o serie de cărţi intitulată Măştile lui Dumnezeu. Prin aceste cărţi Campbell nu a făcut decât să condamne monoteismul şi să susţină politeismul mitologic primitiv. Iată prin urmare că politeismul nu este prezentat numai într-o formă simplă ci la fel de bine el are o formă mitologică prin care este exprimat şi făcut pe înţelesul mulţimii. Mitologia vede timpul ca fiind unul mitologic. Este cu adevărat un timp în care zeii au fost cu oamenii pe pământ şi exista un fel de armonie în toate. Aşa se face că în mitologie zeii sunt cauze şi rezolvarea la mai toate problemele cu care se confruntă omul. Acesta fiindcă omul este învăţat în mitologie că nu poate trăii fără de zeu.[81]

Că mitologia a avut mare trecere în antichitate ne-o spune faptul că chiar unii filosofi au ajuns să creeze mituri. Poate unul dintre cei mai cunoscuţi a fost filosoful grec Platon. Platon este autor la mai multe mituri dintre care cel mai cunoscut este mitul peşterii. Ce este acest mit? Acest mit este cel care susţine preexistenţa sufletelor. Cu alte cuvinte Platon credea că sufletele oamenilor nu apar în momentul naşterii ci mai mult ele există în rai mai înainte de a fi trimise de zei în trupuri. Aşa se face că aceste sufletele sunt unele care propriu zis nu ajung să cunoască lumea ci mai mult cunoaşterea este un fel de rememorare a ceea ce era cunoscut deja. Platon a denumit această rememorare *anamneză*. El spunea că sufletul omului este la fel cu mai mulţi oameni care din naştere au fost crescuţi legaţi cu faţa la peretele dintr-o peşteră. Tot ceea ce puteau ei vedea erau umbrele care erau reflectate pe pereţi. Când un om a ajuns în cele din urmă liber şi a ieşit şi a văzut lumina soarelui şi mai apoi s-a întors şi le-a spus şi celor din peşteră că există lumină, oamenii din peşteră l-au considerat nebun. Acesta este de fapt atitudinea lui Platon referitor la cei care nu cred în preexistenţa sufletelor. Când el a ajuns să susţină preexistenţa sufletelor în cele din urmă a fost considerat nebun. Iată prin urmare care a fost forţa

---

[80] Fred DeRuvo, *Demons in disguise* (Study to Grow Know, 20110).

[81] Unirea dintre om şi zeu este una mitologică. Este mitologică fiindcă ea este cea care naşte mituri. Aceste mituri sunt povestiri fantastice care sunt mai apoi sursă de inspiraţie şi pentru alţii. Iată prin urmare că demonii care sunt fiinţe ale mândriei au ajuns să îşi găsească unii adepţi care să le facă jocul. Acest joc este unul care susţine că atunci când omul ajunge în comuniune cu zeii (demonii) în cele din urmă va urma o aventură fantastică. Este fantastic să fi în comuniune cu zeii (demonii). Zeii (demonii) mitologiei sunt cei care asumă toate prerogativele lui Dumnezeu. Este în acest sens în înţelesul mitologic cât se poate de eronat să crezi numai într-un singur Dumnezeu. Sunt mai mulţi dumnezei şi cu toţii te invită la o aventură fantastică. Această aventură fantastică este mitologică. Zeii (demonii) sunt întotdeauna corecţi. Dacă Promoteu nu fura focul de la zei (demoni) în mod sigur el nu era pedepsit. Iată prin urmare cum zeii mitologiei au ajuns să se prezinte ca o alternativă a monoteismului care oricum este plictisitor. Să crezi într-un singur Dumnezeu? Nu, adevărul este că poţi crede în mai mulţi dumnezei.

miturilor antice care a ajuns să creeze mituri și în filosofie. Este adevărat că mai multe mituri, în special al lui Platon, nu au ajuns să îi includă pe zei dar în cele din urmă aceste mituri se bazau pe relația fantastică pe care zeii o aveau cu muritorii. Decepția demonică a miturilor era să îi facă să creadă pe oameni că cu adevărat să crezi în mai mulți zei era un lucru fantastic, era un lucru extraordinar. Că acesta a fost o minciună nu poate să fie nici o îndoială. Aceasta fiindcă adevărul este că nu există mai mulți zei ci un singur Dumnezeu în carae omul trebuie să creadă. Iată prin urmare de ce mitologia primitivă este o pseudoreligie. Ea este o pseudoreligie fiindcă ajunge să divinizeze anumite spirite care aparent ar exista în natură și pe care numai cei care acceptă mitologia ca adevărată vor ajunge în cele din urmă să le cunoască și să intre în raporturi cu ele. Mitul a fost una dintre cele mai mari tehnici de înșelare a omului și ceea ce este trist este că și în zilele noastre sunt mai mulți care cred în mituri.[82]

Este de amintit aici că în timp ce poporul ales scria Biblia în care sunt prezentate faptele interacțiunii dintre Dumnezeu și poporul ales la fel de bine mitologii politeiștii ajungeau să prezinte faptele interacțiunii dintre zei și muritori. Era într-un anume fel un fel de competiție dintre profeții Vechiului Testament și mitologii politeiști. Care dintre ei să fie avut dreptate? Adevărul este că există o mare diferență dintre modul în care au scris profeții Vechiului Testament și modul în care au scris mitologii politeismului. Acesta fiindcă se poate observa că profeții nu au scris niciodată mai mult decât a avut loc sau decât le-a cerut Dumnezeu. Ei bine mitologii politeiști de cele mai multe ori au ajuns să recurgă la imaginație pe care au considerat-o o sursă vie de inspirație. Unde lucrurile nu mergeau foarte bine în politeism și mitologii recurgeau la imaginație. Ori este cât se poate de adevărat că nu există nimic imaginar în Biblie. Facerea, Ieșirea, Psalmii, Iov și restul nu sunt imaginare și nici nu au fost povestiri inventate ci mai mult lucruri care au avut loc în realitate. De aici se poate observa ce mare diferență există între mitologie și Vechiul Testament. Timpul Vechiului Testament este un timp haric, în care harul lui Dumnezeu ajungea să fie împărtășit oamenilor. Timpul mitologic era numai un timp imaginar în care mitologii erau inspirați de zei pentru care crea povestiri care să alimenteze imaginația politeiștilor. Este evident aici o mare diferență pe care trebuie să o avem în vedere. Avem de a face aici cu două tipuri de inspirație: o inspirație care vine de la Dumnezeu și o altă inspirație care venera de la zei. Pe cine să credem în cele din urmă? Orice om sănătos la mintea va ajunge să creadă ceea ce vine de la Dumnezeu și nu ceea ce vine de la demoni. Trebuie să ne ferim de lucrarea demonică fiindcă ea în nici un fel nu ne este benefică. Sunt și în zilele noastre unii care studiază miturile politeismului și sunt impresionați de meșteșugul literar pe care îl găsesc acolo. Acesta fiindcă acești oameni nu sunt atât de avansați duhovnicește ca să își poată da seama de care este lucrarea demonilor și de care este lucrarea lui Dumnezeu. Că demonii imită lucrarea lui Dumnezeu nu poate să fie în nici un fel un lucru care să fie pus la îndoială. Acesta fiindcă după cum am văzut că în timp ce Dumnezeu îi inspira pe profeți, diavolii îi inspirau pe mitologi să creeze tot felul de minciuni.[83]

Iată prin urmare că miturile deși nu se propun pe sine ca o religie în cele din urmă ele asumă funcția sacră a unei religii. Este probabil cea mai mare răsturnare a situației. Că unele mituri se contrazic pe sine nu este nici o îndoială. De exemplu ceea ce mai puțini știu este că zeul zeilor și dumnezeul dumnezeilor la greci, Zeus a fost un zeu suprem care la origini a provenit din alt Zeu suprem: Cronos. Teologic ceea ce trebuie să știm este că este imposibil să considerăm că Dumnezeu este originar de undeva sau mai bine spus că Dumnezeu este o devenire din altceva fiindcă prin caracterul Lui de Dumnezeu, El nu are nici o origine și nici o devenire. Acest fapt nu există în mitul lui Zeus. Mai mult sunt unii care susțin că creația pământului a avut loc mai înainte de a apariția zeilor. De exemplu în mai multe mitologii pământul este zeificat și este denumit zeul sau zeița Gaia. Avem aici un cerc cât se poate de vicios al mitologiei care evident că nu este consecvent cu sine. Acesta fiindcă dacă vom sta și vom studia mai mult mitologia politeistă vom vedea că are extrem de multe lacune teologice. Mitologia politeistă se vrea mai mult un fel de popularizare a politeismului și pentru a face acesta ajunge să se împrumute din filosofie și din folclor care sunt mai mult elemente ce vin să camufleze inconsistențele teologice

---

[82] Louis Herbert Gray, *Mythology of all races* 12 volume (1916-1932).

[83] Că mitul a ajuns să fie considerat o poveste sacră sau mai bine sfântă nu este nici o îndoială. Miturile pentru politeiști erau un fel de Biblie a religiei lor. Sunt cu adevărat miturile povești sacre? Puțin probabil. Nu putem să vorbim de sfințenie acolo unde nu sunt respectate anumite dogme care sunt fundamentale credinței. Cu alte cuvinte sfințenia este un lucru dogmatic și care se manifestă dogmatic. Ei bine dogmele adevărate ale credinței erau întotdeauna lăsate la o parte de mitologi care considerau că nu trebuie să țină cont de ceea ce învăța Dumnezeu. Miturile sunt produsul libertății umane de a opta între Dumnezeu și diavol. Trebuie să știm că diavolul se află într-un fel de "concurență" cu Dumnezeu. Acesta fiindcă el se consideră mai bun și mai capabil decât Dumnezeu. Este bine să avem acest lucru în vedere. Diavolul prin mitologie reușește să seducă pe om dar în nici un fel nu îl poate mântui. Tot ceea ce poate oferii diavolul în cele din urmă este damnarea la iad.

ale sistemului lor. Nu trebuie să avem nici un fel de îndoială în acest sens: mitologia este cu adevărat o pseudoreligie. Este o pseudoreligie fiindcă se propune pe sine o alternativă la teologia creștin ortodoxă care consideră că în cele din urmă o poate întrece fiindcă este mult mai aproape de sufletul oamenilor. Miturile sunt întotdeauna povestiri populare care sunt făcute pentru a fi acceptate și la fel de bine considerare povestiri pedagogice. Se știe în acest sens că din vechime oamenii au voit să zboare. Fiindcă acest lucru nu a fost posibil în vechime s-a creat ți un mit în acest sens. Este mitul lui Icar și Dedal. Zeus are doi fii cu fata unui împărat fenician. Pe fiul cel mai mare în cheamă Minos. La maturitate Minos are un copil la rândul lui care s-a născut mostru. Pe monstru îl chema Minotaur. El se hrănea cu oameni. În Creta era un artist pe nume Dedal care era vestit pentru meșteșugul lui. Minos în cheamă pe Dedal în Fenicia și îi cere să construiască o casă din care nu se mai putea ieșii. Scopul era să îl bage acolo pe Minotaur pentru ca acesta să moară. Dedal face acest lucru însă mai apoi regele Minos îi cucerește pe atenieni și le cere tribut 7 oameni pe ani pe care să îi arunce lui Minotaur pentru a fi mâncați. Printre atenieni era și Tezeu care merge și îl omoară pe Minotaur. Când aude acest lucru regele Minos îl închide pe Dedal și fiul lui Icar în palat pentru ca să nu poată pleca. Aceștia doi își fac aripi și în cele din urmă ajung să zboare. Icar a voit să zboare cât mai sus și Helios zeul soarelui a început să dogorească și a ajuns să topească aripile de ceară a lui Icar. Icar se prăbușește în mare și moare. Dedal găsește refugiu la regele Siciliei. Minos vine după el dar Dedal face un cazan cu smoală fierbinte în loc de cel cu apă de spălat al lui Minos în care în cele din urmă Minos moare.[84]

Acest mit grec este unul care ne spune în primul rând că în mitologie moralitatea nu era un lucru care contra prea mult. De ce acesta? Acesta fiindcă deși Zeus, zeul zeilor, avea o soție în Olimp pe Hera, el merge și mai are și alte soții după cum vroia el. Avem de face aici cu un fel de sens cât se poate de eronat a ceea ce este moralitatea. Zeul sau dumnezeu nu se poate pogorî atât de mult ca el să nu mai fie un exemplu de moralitate. Orice Dumnezeu adevărat presupune și noțiunea de moralitate. Este vorba de moralitate fiindcă a fi moral este un lucru cât se poate de potrivit unui Dumnezeu. Este evident că avem aici o mare diferență dintre Dumnezeul Vechiului Testament și dumnezeii mitologiei. În timp ce Dumnezeul Vechiului Testament le cere oamenilor să fie morali, ei bine în mitologie zeii nu sunt morali în nici un fel. Ei ajung să se îndrăgostească de femei și să aibă copii cu ele. Este evident în acest sens că moralitatea nu este un lucru care caracterizează mitologia. Fiindcă nu prea există moralitate și cele mai elementare norme de morală ajung să fie desconsiderate și încălcate în cele din urmă este adevărat că mitologia nu poate să fie numai de inspirație demonică. Dacă prin mit ajungem să îi punem în fata omului exemplul unui om imoral este cât se poate de adevărat că nu facem decât să distrugem orice moralitate pentru el. Acesta fiindcă nu poți să ceri moralitate de la cineva dacă tu nu ești un exemplu de moralitate. Zeii (demonii) mitologiei sunt imorali. Ei sunt pătimași și iute la război. Este clar că nu avem de a face aici cu entități duhovnicești morale ci mai mult cu entități demonice. Pare greu de acceptat pentru urechea de azi că mitologia este un fel de demonologie folclorică dar în cele din urmă acesta este adevărul și nu putem să îl prezentăm altcumva decât este el.[85]

Că moralitatea zeilor (demonilor) nu este o problemă în mitologie ne-o spune mitul lui Psyche și Cupidon. Psyche este o femeie frumoasă care ajunge să fie idolatrizată pentru frumusețea ei. Așa se facă că lumea nu o mai venera pe zeița Venus pentru frumusețea ei ci ajunge să o venereze pe Psyche. Venus se mânie și îl trimite pe zeul Cupidon fiul ei să vină pe pământ și să o determine pe Psyche să se îndrăgostească de o creatură hidoasă pentru ca să ajungă să nu mai fie cinstită de oameni. Cupidon se îndrăgostește în secret de Psyche și ajunge să o atragă într-un loc necunoscut unde fără să fie văzut de Psyche ajunge să se căsătorească cu el. Venus află și pentru a scăpa de Psyche o supune la mai multe munci. Psyche reușește să treacă peste toate aceste munci. În cele in urmă căsătoria cu Cupidon este recunoscută de toată lumea. Avem aici o poveste mitologică ce ne spune cât de vulnerabili erau zeii (demonii) mitologiei. Deși trimis să o distrugă pe Psyeche Cupidon se îndrăgostește de ea. Este prin urmare extrem de interesant cât de ușor în mitologie zeii ajungeau de se îndrăgosteau de partenere muritoare cu care uneori chiar aveau copii și formau familii. Este un motiv care apare recurent în

[84] Robert Grave, *Greek myths,* (Penguin, 1992).

[85] Sfinții părinți ne spun că demonul niciodată nu convinge ci el mai mult seduce. El seduce prin promisiuni, prin plăcere și chiar prin mitologie. De ce să nu spunem că una dintre metodele prin care demonii îi seduc pe cei care creduli și mai naivi este prin mitologie. Mitologia este cea care îi prezintă omului un univers fantastic în care totul este posibil. Totul este posibil și chiar imoralitatea zeilor pe care politeistul îi adoră. Că mitologia nu trece de proba moralității nu pot să fie nici o îndoială. Acesta fiindcă după cum am spus zeii sunt ființe care devin cât se poate de imorale când vine vorba de interesul lor propriu. Ei fac copii pentru ca mai apoi să îi abandoneze fără să se mai intereseze de ei. Iată de ce mitologia este un fapt care ridică mari semne de întrebare pentru creștinismul ortodox. Cum se face că nu există nici un fel de mitologie în cadrul creștinismului ortodox? Nu există fiindcă mitologia a fost din cele mai vechi timpuri câmpul în care demonii au inspirat tot felul de povestiri pentru a ajunge să înșele pe cât mai mulți.

mitologie și care pe noi ca și creștini ortodocși ar trebuie să ne pună pe gânduri. Acesta fiindcă în sens moral nu poate să fie acceptat ca un zeu sau un dumnezeu să ajungă să se unească cu mai multe femei muritoare. Nu este cum lucrurile funcționează în lumea spirituală. Ei bine în mitologie acest gen de căsătorii sunt foarte obișnuite. Este clar că se pierde un echilibru esențial care trebuia să existe între om și Dumnezeu. Acest raport este unul care nu poate să fie schimbat și nici modificat fiindcă zeul sau dumnezeul are un loc în ierarhia de valori și omul are un cu totul alt loc. Aceste locuri eventual pot să fie depășite numai în momente extreme sau în situații cu totul excepționale. În mitolgoia căsătoria și dintre zei și muritori este un motiv extrem de des întâlnit și aici am dat numai cazul lui Psyche și al lui Cupidon care este unul dintre cele mai cunoscute. În acest sens referitor la aceste căsătorii dintre zei (demoni) și muritori avem o referință în cartea Facerii 6, 1-4 din Biblie: "când au început oamenii să se înmulţească pe faţa pământului, şi li s-au născut fete, fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; şi din toate şi-au luat de neveste pe acelea pe care şi le-au ales. Atunci Domnul a zis: „Duhul Meu nu va rămânea pururea în om, căci şi omul nu este decât carne păcătoasă: totuşi zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani". Uriaşii erau pe pământ în vremurile acelea, şi chiar şi după ce s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, şi le-au născut ele copii: aceştia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu nume".[86]

În Atena Grecia se spune că a fost o femeie care nu se înțelegea cu soțul ei. Femeia s-a gândit ce să facă și în cele din urmă a auzit de o vrăjitoare că poate să repare căsnicii. S-a dus la ea.

- Am venit la tine fiindcă am nevoie de ajutor.
- Cu ce te pot ajuta?
- Ei vezi, eu nu mă prea înțeleg bine cu soțul meu.
- Și vrei ca eu să repar această problemă?
- Exact. Mă poți ajuta?
- Sigur. Te pot ajuta.
- Vai ce mă bucur. Ce trebuie să fac?
- Așteaptă puțin.

Vrăjitoarea a făcut câteva descântece pe niște boabe de năut.

- Tot ce trebuie să facă este să iei aceste boabe de năut și să le duci la tine acasă și să le ții acolo.
- Acesta este tot?
- Da. O să vezi că dacă vei ține aceste boabe de năut mai mult la tine acasă toate lucrurile vor fi bine.

Femeia a luat boabele de năut și le-a dus acasă. În acea seară însă s-a întâmplat un lucru înfricoșător. În timp ce dormea femeia a putut vedea un demon urât și negru că s-a apropiat de la pe la miezul nopții și i-a spus:

- Ești a mea. Te voi omorî.

Demonul a continuat să o amenințe de mai multe ori pe femeie și i-a prevestit că în viitor o va ucide. A doua zi femeia s-a dus și și-a cumpărat o icoană cu Sfânta Maria și a pus-o pe perete. Când demonul a venit din nou femeia s-a rugat la Sfânta Maria. Demonul a dispărut alungat de puterea rugăciunii. După ce demonul a plecat femeii i s-a arătat Sfânta Maria.

- Sfântă Marie vai ce mă bucur că m-ai scăpat.
- Tu ești de vină fiindcă a venit demonul.
- De ce?
- Fiindcă ai mers la vrăjitoare și au luat acele boabe de năut pe care s-au făcut descântece.
- Le arunc chiar acum.
- Așa să faci și să nu mai mergi pe la vrăjitoare ca să nu îți fie ție și mai rău.[87]

În zilele noastre sunt mai mulți așa numiți mitologi care doresc într-un anume fel să reactualieze pentru omul contemporan marile mituri ale antichității. Anual apare mai multe zeci de cărți pe piața internațională care nu fac decât să reactualizeze marile "adevăruri" ale mitologiei. Așa se face că există o piață de cărți de mitologie

---

[86] Karen Armstrong, *A short history of myth* (Conongate, 2006).

[87] Povestea de mai sus este una care ne spune că în mare demonii nu au prea mult influență asupra noastră dacă nu le-o oferim noi. Prin magie și vrăjitorie de multe ori ajungem să invităm demonii în viața noastră. Un alt lucru prin care ajungem să îi invităm pe demoni în viața noastră este prin mitologie. Fie că citim cu atenție și uneori fascinați legendele Olimpului (care sunt extrem de populare) sau fie că citim cărți ale mitologilor contemporani este adevărat că la un anumit nivel nu facem decât să îi invităm pe demon în viața noastră. În zilele noastre sunt mulți care când studiază mitologia consideră că acest fapt este numai o simplă studiere a unor povestiri antice. Trebuie să știm că fiindcă mitologia a fost inspirată de demoni ea fără doar și poate ajunge să ne pună în contact cu inspirația demonică a acestor entități. Prin urmare, nu înseamnă că mitologia trebuie să fie interzisă ca studiu ci mai mult că trebuie să fim conștienți că ea este de origine demonică.

care studiază mitologia antică voind să o actualizeze pentru timpurile noastre. Trebuie să fim atenți cu mitologia fiindcă tot citind cărți de mitologie în cele din urmă vom ajunge să ne inspirăm din ele. Miturile se prezintă ca fiind povestiri cât se poate de simple și de nevinovate dar adevărul este că în spatele lor găsim o cu totul altă realitate. Este realitatea care ne spune că în cele din urmă din mituri ne putem inspira. Că miturile au o anumită putere nu poate să fie în nici un fel nici o îndoială. Acesta fiindcă miturile sunt cât se poate de efective în momente de criză. Când omul este într-o criză existențială el face orice pentru a ieși din ea. De multe ori el recurge la sfaturile anticilor care crede el că pot să îi fie de folos și la fel de bine să îl îndrume în grautățile cu care se confruntă. Așa se face că au fost unii care au vorbit de "puterea mitului." Mitul este o putere fiindcă el ajunge să inspire și să întărească. Viața este mult mai ușor de trăit când găsim mituri antice care ne comunică povești cu care și noi putem să ne identificăm. Inspirația reală a miturilor este numai o iluzie fiindcă demonii vor ca noi să ajungem să fim dependenți de ei. La fel cu femeia din povestea de mai sus este destul să luăm câteva boabe de năut pentru ca în cele din urmă în viața noastră demonii să vină în carne și oase.[88]

Ceea ce este adevărat este că odată cu descoperirea Americii deși descoperitorii și fondatorii Americii au fost persoane creștine în mare, au apărut totuși mai multe mitologii americane. Acesta fiindcă nativii americani nu au acceptat creștinismul ci au dorit să trăiască după legile mitologiei. În America vom găsii o puternică gamă de mituri ale nativilor americani denumiți și amerindieni. În acest sens este cunoscut că nativii americani care duc o viață primitivă sunt cei care nu cred propriu zis în Dumnezeu Sfânta Treime după cum a fost descoperit de Iisus Hritos ci mai mult într-o lume a spiritelor în care conducător este Marele Spirit. Acest mit al marelui spirit este unul dintre cele mai răspândite mituri din America și mai este cunoscut și ca mitul lui Manitu. Manitu este marele spirit. El la anumit nivel are și unele tendințe panteiste fiindcă se consdieră că este prezent în tot ceea ce există și el este cel care însuflețește lumea materială. Manitu este cinstit cu dansuri rituale care se consideră că dacă sunt executate corect în cele din urmă pot să aducă ploaia. (Mitul lui Manitu este prezent în special printre grupul de nativi americani denumit algonquian). Există mai multe mituri ale lui Manitu care sunt cât se poate de naive în formă și în exprimare. Manitu este invocat pentru a ajuta la vânat și la agricultură. Mitul lui Manitu este fără doar și poate un fapt care îl leagă pe nativul american cu lumea naturală în care sunt mai multe spirite. Există spirite care sunt prezente în plante și la fel de bine există spirite care sunt prezente în insecte sau animale. Preoții lui Manitu sunt șamanii care ajung să practice tot felul de dansuri rituale pentru ca Manitu să fie cinstit. Că mitologia lui Manitu este una primitivă nu putem să avem nici un fel de îndoială. Acesta fiindcă indigenii americani sunt unii care nu acceptă civilizația. Civilizația este văzută de mai mulți care un fel de rupere a armoniei care există cu natura și cu mediul înconjurător. Prin urmare este adevărat că miturile nativilor americani sunt destul de diferite față de cele ale lumii antice. Acesta fiindcă nativii americani nu prea vorbesc despre zei ci mai mult despre spirite. Șamanul este unul care este inițiat în lumea spiritelor.[89]

Ceea ce este evident este că în mitologie fie că vorbim de Zeus, Manitu, Jupiter, Odin Ukko, Perun sau de Pnagu, avem de a face cu una și aceiași entitate: diavolul. Diavolul este autorul din umbră al mitologiei care este un fenomen de proporții mondiale. Dacă vom sta și vom studia mai mult vom vedea că mai toate popoarele lumii au o mitologie. Fie că este magie, șamanism, ocultism sau primitivism cu toate acestea sunt metode prin care mitologia a ajuns să fie cunoscută în lume. Nu trebuie să avem nici o îndoială că miturile sunt produse ale demonilor fiindcă demonii se folosesc de ele după cum am spus pentru a îi putea stăpânii pe oameni. Este destul să stăpânești mintea unui om pentru ca în cele din urmă să faci ce vrei cu trupul lui. Mitologia este una care se adresează intelectului omului fiindcă scopul ei este în primul rând seducerea intelectului omului. Dacă reușești să seduci intelectul cuiva înseamnă că ai reușit să cucerești toată persoana cu suflet și trup. Iată de ce trebuie să știm că mitologia care promovează un mod de viață primitiv fiindcă este o religie a primitivului este o pseudoreligie pe care o găsim mai pe toate meridianele pământului. Trebuie să ne dăm seama care sunt implicațiile mitologiei care se prezintă pe sine cât se poate de atractiv mai ales copiilor: sunt mai multe povestiri fantastice care urmăresc să educe mintea lor. Să fie lucrurile chiar așa? Mai mulți părinți duhovnicești sunt de

---

[88] Joseph Campell, *Myths to live by* (Penguin Compass, 1993).

[89] Șamanismul este fără doar și poate o practică a mitologiei. Acesta fiindcă șamanul este cel mare în urma unor dansuri sau în urma consumului de stupefiante sau a unor plante care pot induce stări halucinogene în cele din urmă se consideră că șamanul poate să ajungă la un stadiu avansat de comunicare cu zeii și cu spiritele. Este adevărat că la ora actuală cei mai mulți șamani sunt întâlniți în America dar la fel de bine există și șamani în stepele Siberiei din Rusia. Ceea ce putem vedea este că în mitologia din zilele noastre există o puternică legătură cu vrăjitoria și șamanismul. Acesta fiindcă miturile ajung să fie create de șaman care intrând prin diferite metode artificiale în stare de extaz în cele din urmă ajunge să aibă revelații de la zei și de la spirite. Este bine să fim conștienți că miturile antice nu prea vorbesc mult de magie și șamanism dar cele din zilele de azi sunt cât se poate legate de aceste realități.

părere că este bine să fim conștienți de duhul în care sunt elaborate mai mult creații intelectuale ale omului. Duhurile rele pot să fie autoare a unor povești care în aparență sunt bune. Am văzut din exemplul de mai sus cu femeia din Atena care avea probleme în căsnicia că vrăjitoarea pe care a consultat-o să îi rezolve problemele din căsnicie i-a dat niște boabe de năut. Nimic mai simplu și mai firesc. Totuși descântecele pe care le-a făcut vrăjitoarea au adus cu sine un demon în casa femeii. La fel de bine se poate întâmpla și cu mitologia. Poveștile mitologice sunt un fel de descântece ale demonilor care par cât se poate de inofensive. Așa se face că nu este nimic greșit să știi despre cine a fost Sisif. Sisif a fost un om rău care în viața de apoi a fost pedepsit de zei să care un bolovan pe un deal. Când ajungea sus de la sine bolovanul se prăbușea înapoi la poalele dealului și Sisif trebuia din nou să aducă bolovanul înapoi. Pentru mulți mitul lui Sisif pare inofensiv. Dacă vom spune că acest mit l-a inspirat pe ateul Camus să scrie chiar o carte pe această temă vom vedea că mitologia nu este chiar atât de inocentă pe cât pare. Nu este inocentă fiindcă ea este o pseudoreligie.[90]

CAPITOLUL 5

SECTELE ȘI EREZIILE CA PSEUDORELIGII ȘI DESPRE FANATICI ȘI ȘARLATANI ÎN RELIGIE

Adevărul este că dintotdeauna a existat o categorie de oameni care au voit să fie diferiți de restul. Fie că vorbim de modul în care își decorează casa, de modul în care se îmbracă, de modul în care vorbesc sau de modul în care se comportă, dorința de a fi diferit este una veche de când există lumea. În sine fiecare dintre noi voim să fim oameni speciali și prin urmare fiindcă voim să fim oameni speciali ajungem să ne considerăm diferiți de restul. A fi diferit nu este un lucru rău atâta vreme când acesta implică a face binele și a fi un om al virtuții. Totuși, realitatea este că sunt și unii care vor să fie diferiți de restul și pentru aceasta ajung să facă unele lucruri reprobabile. Fiindcă unii vor să fie diferiți de restul se îmbată, înjurăm, fură, nu țin cont de nici o normă a bunului simț sau în cele din urmă chiar sabotează. Sunt și acestea metode a fi diferit de restul nu? Prin urmare adevărul este că nu este nimic rău să fim diferiți de restul atâta vreme cât dorim să facem binele. Dacă locuim într-un mediu decadent, este bine să facem binele fiindcă în acest mod în cele din urmă vom ajunge să îi influențăm și pe alții din jur și să îi facem să fie și ei oameni ai binelui. Iată de ce a fi diferit este în sine un lucru bun dar numai în anumite circumstanțe și în anumite ocazii. Trebuie să fim oameni buni și prin aceasta să facem o diferență în lumea noastră sau mai bine spus să arătăm prin bine să suntem diferiți.[91]

Această nevoie de a fi diferit de restul există și în religie. Așa se face că din cele mai vechi vremuri unii au voit să fie diferiți decât restul credincioșilor și au ajuns să se separe de ei. Dacă toată lumea crede într-un anume fel, ce este greșit dacă tu ajungi să crezi într-un alt fel diferit decât restul? Această nevoie de a fi diferit este cea care a creat ceea ce cunoaștem ca fenomenul sectelor. Este plină lumea noastră de secte. În creștinism fie că vorbim de iehoviști, de baptiști, de penticostali, de evanghelişti sau de adventiști putem vedea că mai prin toate satele și orașele noastre sunt unii care cred diferit și se comportă diferit. Ei nu sunt ca restul, ei sunt diferiți. Este evident că orice sectă se consideră pe sine ceva special sau mai bine spus ceva deosebit. Orice sectar crede că el deține un adevăr pe care restul nu îl au și el este un om superior. Sunt rare cazurile în care unii recunoscut că nu pot să fie ca restul și în cele din urmă se simt inferiori și recurg la secte. Secta este un adevărat fenomen. Ea este un fenomen care are loc cu ușile închise și în care pot să pătrundă numai cei inițiați. Dacă nu ești inițiat în fundamentele sectei în cele din urmă nu poți să fi un membru credibil. Secta din zilele noastre ca un fenomen de ansamblu nu se aseamănă cu Biserica și mai mult cu religiile de mistere păgâne. Ce erau aceste religii de mistere păgâne? Erau un fel de organizații secrete în care pentru a intra trebuia să fii inițiat. Numai cel inițiat putea intra într-o religie de mistere. În acest sens poate cea mai cunoscută religie de mistere era cea de la Eleusis din Grecia antică. Ce erau mistere de la Eleusis? Erau în primul rând un fel de sectă din cadrul păgânismului. Aceste religii totuși se axau mai mult pe cultul zeiței Demetra care era zeița agriculturii fără de care viața nu ar fi posibilă pe

90 Ronald H. Fritze, *Invented knowledge: false history, false science and pseudo-religions* (Reaktion Books, 2009).

91 Mai ales în lumea modei există dorința de a fi diferit. Vedem că hainele se schimbă de la sezon la sezon și de la an la an. Acesta fiindcă unii chiar și în îmbrăcăminte sunt altfel decât restul. Prin urmare nu este nimic rău a fi diferit dar totuși trebuie să știm că a fi diferit trebuie să fie un fapt care se încadrează în limitele bunului simț. Că sunt unii care vor să fie diferiți fără să țină cont de bunul simț nu este nici o îndoială. În școli sunt unii care se i-au la luptă cu restul colegilor fiindcă vor să fie diferiți de restul. În Pictură Picaso a voit să fie diferit de resteul și a ajuns să introducă abstracționismul în pictură care este mai mult un fel de antiartă. În muzică unii vor să fie diferiți și au ajuns să cânte cântece satanice pentru că ele sunt diferite de restul de cântece pe care le cântă restul.

pământ. Secta de la Eleusis considera că ei au putut să o vadă de zeița Demetra în carne și oase când ea li s-a arătat sub forma uni bătrâne când o căuta pe fiica ei Persefona răpită de Hades, zeul iadului. Prin urmare secta de la Eleusis considerau că au văzut în persoană pe zeița Demetra. Cel mai probabil cei din Eleusis au fost vizitați de un demon cu chip de bătrână pentru ca să înșele pe cât mai mulți. Este probabil ca marii inițiați de la Eleusis să știe că Demetra era un demon, dar acest fapt nu putea să fie divulgat fiindcă ar fi pierdut credibilitatea cultului Demetrei în ochii mulțimilor. Ceea ce putem să învățăm de mai sus este că și printre păgâni au existat unii care au voit să fie diferiți de alții și au ajuns să se grupeze în anumite secte și anumite organizaț ii religioase secrete care să fie mai diferite de restul și să susțină în acest sens ceea ce am putea denumii un mod de viață diferit și superior. Orice om are dorința să fie superior însă aceasta devină o problemă când un om dorește să devină superior în probleme de credință și religie. Iată prin urmare că păgânii chiar ei au avut probleme cu unii care nu mergeau după cursul mulțimii și voiau mai mult de la zei. Am ilustrat aici numai cazul de la Eleusis dar exemple ar fi mult mai multe.[92]

Dacă au existat în antichitate secte în cadrul păgânismului au existat secte în cazul mozaismului poporului ales care deținea adevărata religie? Adevărul este că da, a existat o sectă destul de cunoscută la timpul ei și în cadrul mozaismului poporului ales. Este vorba de esenieni. Cine erau esenienii? Esenienii a fost o sectă a mozaismului din secolul II-I înainte de Hristos care trăiau ca monahii fiind unii care părăseau lumea și nu se căsătoreau, excludeau femeile din grupul lor, urmau legea lui Moise și care printre altele credeau în pedepsirea păcatelor după moarte. Esenienii prin urmare erau unii care credeau în venirea lui Mesia dar nu era un Mesia care îi elibera pe oameni de chinurile iadului ci mai mult îi elibera pe oameni de eliberarea de stăpânirea romană păgână. Esenienii țineau toate lucrurile în comun și respingeau sclavia. Un lucru pe care esenienii îl făceau și care se deosebea de cultul mozaic de la templul de la Ierusalim era că ei nu sacrificau animale. Este bine știut că în cultul mozaic de mai înainte de Hristos se aduceau jertfe de animale și chiar Sfântul David într-unul dintre cei mai cunoscuți psalmi 50 ai săi spunea: atunci vor pune pe altarul Tău viței. Iată prin urmare că esenienii nu mergeau cu restul de evrei și respingeau aducerea de jertfe animale care era o practică cât se poate de obișnuită a timpului. La fel de bine după esenieni se credea că după moarte ei își vor primii înapoi sufletele. Mai multe dintre ritualurile esenienilor includeau spălarea cu apă. Trebuie să știm că esenienii era propriu zis o sectă mozaică și prin urmare erau cât se poate de influențați de ideile mozaismului. Pentru acesta este mai greu să facem o distincție dintre ei și mozaism. Am văzut că nu nevoia de aduce jertfe de animale la templul de la Ierusalim la fel de bine ei nici nu recunoșteau preoția evreiască și considerau că preoți sunt numai bătrânii lor din sectă. Iată prin urmare că una dintre cele mai vechi secte mozaice este cea a esenienilor. Deși mai tot poporul lui Israel mergea după anumite legi și după anumite obiceiuri care erau acceptate de toată lumea, ei bine acest fapt nu avea loc în cazul esenienilor care aveau o cale proprie de înțelegere a mozaismului. Mai multe despre această sectă s-au aflat în anul 1947 când un beduin arab a descoperit o grotă cu mai multe scrieri eseniene la Qumran.[93]

Totuși cum se face că din cele mai vechi timpuri ale umanității au fost unii care au găsit de cuviință să nu accepte religia care a fost inspirată de Dumnezeu și să considere că trebuie să meargă pe o cale separată? Cum se face la fel de bine că Dumnezeu na îngăduit acest lucru și la fel de bine îl îngăduie și în zilele noastre? Să fie oare un lucru bun să ajungi să trăiești într-o sectă? Adevărul este că secta poate să fie și o lucrare diavolească. De ce spunem aceasta? Spunem acesta fiindcă sunt mai mulți care intră în secte din dorința de a deforma adevărul de credință revelat de Dumnezeu. Probabil că esenienii știau foarte bine care este adevărul de credință iudaic dar au preferat să meargă pe o cale proprie. Acesta fiindcă ei se vedeau pe sine mai buni și mai capabili. Să ne aducem aminte că și satan în ceruri s-a văzut pe sine mai bun și mai capabil decât Dumnezeu cel care L-a creat și i-a dat viață. Prin urmare sunt unii care intră în secte nu fiindcă realmente cred în ele ci mai mult dintr-un sentiment de rebeliune față de Dumnezeu. Acesta fiindcă aceste persoane sunt cât se poate de refractare la idea de credință organizată. Mândria este un fapt care la fel de bine poate să ducă la apariția sectelor. Acesta fiindcă sectele sunt cele care susțin că deținut tot adevărul și numai prin ele în cele din urmă omul poate să ajungă la mântuire. Calea spre mântuire ne spun sectanții că este una care merge prin individualizarea omului și a persoanei. Pentru ca să te mântuiești trebuie să te separi de restul și chiar de creștinii ortodocși. Acesta fiindcă în cele din urmă numai prin invidualizare în cele din urmă se poate ajunge la mântuire. Sectele sunt puternic individualiste și individualizante. Ca să ajungi la mântuire nu ai nevoie de restul ci mai mult de propria ta persoană. Adevărul este

92 Maurice Briant: *Misteriile din Eleusis. Originea si natura lor. Ritualul de initiere.*, (Editura Herald, Bucuresti, 2009).

93 Enid S. Smith, *The essenes wehо changes churchianity* (Rays, 1959).

că ortodoxia susține tocmai contrarul: trebuie ca oamenii să se ajute între ei pentru ca în cele din urmă să ajungă să se mântuiască. Iată care este sensul mântuirii și modul prin care în cele din urmă omul ajunge să se mântuiască. Este bine să fim cât se poate de atenți cu sectele fiindcă sectele sunt cât se poate de exclusiviste. Există mântuire numai în sectă și cei din sectă nu se pot mântui și nici nu pot să ajungă la mântuire dacă nu respectă de multe ori orbește adevărurile sectei. Secta este un fel de metodă prin care adeptul ajunge să fie spălat la creieri dacă nu gândește ca secta. La fel de bine un alt fenomen pe care îl întâlnim în cazul sectelor este izolaționismul. Deși sectanții trăiesc într-o lume majoritar creștin ortodoxă se fac că nu îi văd pe creștinii ortodocși și continuă să meargă după secta lor chiar cu prețul că se izolează de restul. Să fie acesta sensul creștinismului? Iisus a spus "ca toți să fie una." Prin urmare este adevărat că trebuie să ținem la unitate și să ne dăm seama că izolaționismul nu este în nici un fel o soluție la problemele noastre.[94]

Sectele sunt fără doar și poate o incapacitate de a te adapta la condițiile în care Dumnezeu cere ca toți oamenii să trăiască după anumite legi comune. Secta este cea care te face să crezi că ceea ce se aplică tuturor nu ți se aplică și ție în mod special fiindcă în cele din urmă tu ești special și diferit de restul și este o persoană cu totul deosebită. Că mândria este baza la mai multe secte în nici un fel nu putem să ne îndoim. Omul mândru consideră că el nu are un drum identic cu al restului pentru a ajunge la mântuire și pentru a ajunge la Dumnezeu. El are un drum propriu ce în nici un fel nu trebuie să fie confundat cu al gloatei. Cine vrea să meargă cu gloata în cele din urmă este un prost. Numai proștii merg cu gloata, oamenii superiori au propriul lor drum. Acest gen de gândire a fost extrem de des întâlnit în creștinism și știm de mai mulți creștini care au ajuns să se separe de Biserică fiindcă ei s-au văzut pe sine cu totul speciali și care în nici un fel nu pot să meargă ca gloata. Iată de ce este bine să știm că secta ajunge să fie fondată de oamenii mândrii care fără să știe se pun pe sine în slujba demonilor. Demonii nu se bucură dacă Biserica lui Hristos prosperă, ci din contră ei sunt cei care fac orice pentru a oprii lucrarea Bisericii Creștin Ortodoxe. Așa se face că în cele din urmă avem de a face cu mai multe secte creștine. În cele din urmă aceste secte creștine sunt cu adevărat pseudoreligii. Acesta fiindcă după cum vom vedea în rândurile care vor urma ele sunt bazate pe erezii care sunt învățături eronate de credință. Biserica creștină s-a confruntat cu secte din cele mai vechi timpuri. Încă din timpul apostolilor a existat o sectă a nicolaiților care este menționată de Sfântul Ioan Teologul. Cine erau nicolaiții? Erau o sectă care considera că Hristos nu a fost om adevărat ci mai mult numai o arătate de om fiindcă El a fost numai Dumnezeu. La fel de bine nicolaiții militau pentru un compromis cu păgânismul și acesta se manifesta prin libertinaj sexual. În cele din urmă ei au fost condamnați de sfinții apostoli. Ebioniții au fost o altă sectă de la începuturile creștinismului care respingeau nașterea feciorelnică a lui Iisus. Pe Iisus îl considerau un om simplu care a atras atenția asupra lui prin faptul că a lucrat foarte mult virtuțile. Iisus a fost fcrutul relației sexuale pe care Sfânta Maria a avut-o cu un necunoscut. La fel de bine ebioniții respingeau scrierile Sfântului Apostol Pavel pe care îl considerau un apostat al legii.[95]

Că mai multe secte creștine și paracreștine din zilele noastre sunt pseudoreligii poate să fie foarte ușor depistat. Știm de exemplu de o sectă care se intitulează Copii Domnului și care a fost fondată de David Berg. Această sectă este una care susține că sexul cu copii (pedofilia) nu este un păcat și practică pedofilia; la fel de bine pentru a aduce mai mulți membrii în sectă femeile din sectă erau îndrumate să practice prostituția cu scopul de a racola noi membrii. O altă sectă o avem de această dată din Uganda Africa și se numește Mișcarea pentru restaurarea celor zece porunci. Liderul cultului a prezis că sfârșitul unii va venii pe data de 1 ianuarie 2000. Fiindcă sfârșitul lumii nu a venit pe data de 1 ianuarie 2000, liderul grupului a mutat data sfârșitului pe data de 1 martie 2000. Când 500 de membrii ai sectei s-au întâlnit pentru a aștteptata sfârșitul lumii biserica în care erau adunați a explodat fiindcă în ea s-am plasat o bombă. Că sunt mai multe secte periculoase și în afara creștinismului ne-o spus următoarele fapte. Așa numita Biserică a Unificării este sectă care îl consideră pe coreeanul Sun Myung Moon ca o ființă dumnezeiască sau ca un fel de dumnezeu pe pământ. Cei mai mulți

---

[94] P. I David, *Călăuză creştină: sectologie* (Argeș, 1994).

[95] Din primele zile ale creștinismului unii au voit să fie altfel decât restul creștinilor și deși Biserica era încă mică în cele din urmă au ajuns să își facă propriile lor secte. Nicolaiții și ebioniții sunt probabil cele mai bune exemple. Este adevărat că o sectă poate să fie insuflată de demoni care doresc în acest sens să distrugă Biserica lui Hristos. La un anumit nivel putem să spunem că primele secte ale lumii creștine au apărut fiindcă creștinismul era încă în formare și nu exista o mărturisire de credință unanimă a marilor adevăruri de credință creștin ortodoxe. Totuși, ceea ce trebuie să știm este că au fost mai mulți care fiind puternic motivați de păgânism am voit să răstălmăcească adevărul de credință pe care l-a descoperit Hristos în lume. Iată de ce este bine să știm că secta creștină trebuie să fie privită în sens dublu: poate să fie o lucrare a diavolului și la fel de bine poate să fie și un fel de înșelăciune pe care un om rău dorește să o realizeze.

adepți ai acestei secte de sorginte coreeană sunt tineri care sunt chemați să se închine în fața lui Moon ca lui Dumnezeu. Este evident că avem de a face aici cu un fenomen ce ne spune până unde pot merge sectele din zilele noastre. Adepții Bisericii Unificării sunt educați într-un spirit profund anticreștin și la fel de bine trebuie să aibă o adeziune fanatică pentru Moon. Am enunțat în rândurile de mai sus numai câteva dintre cele mai deviante secte care există la ora actuală în lumea noastră. Că sunt mai multe persoane deviante în zilele noastre care au deviat de la adevăr și care nu mai vor să fie corectate ci mai mult să fie acceptate așa cum sunt nu poate să fie în nici un fel trecut cu vederea. Acesta fiindcă se consideră că în cele din urmă cei care sunt cu deviații de comportament și atitudine nu trebuie în nici un fel să fie desconsiderați și la fel de bine nici marginalizați ci lor trebuie să li se confere egalitate de drepturi cu restul creștinilor sau a celor ce cred în Dumnezeu. Iată prin urmare că prin secte religia ajunge să fie falsificată și să devină din religie o pseudoreligie.[96]

Se spune că o creștină ortodoxă avea un fiu. Dorința ei era ca fiul ei să se căsătorească cu o fată frumoasă. A auzit de o vrăjitoare care avea puterea de a face căsătorii și s-a dus la ea.

- Am venit la tine fiindcă voiesc să îmi căsătoresc fiul cu o fată frumoasă.

- Cred că știu de ce ai nevoie.

- Te ascult și fac orice îmi cei spune.

Vrăjitoarea s-a dus și făcut niște descântece peste o sticlă plină de jumate cu apă.

- Tot ce trebuie să faci este să iei apa aceasta care este APA DRAGOSTEI și mai apoi să mergi să i-o dai fiului tău să bea.

- Bine așa am să fac.

Femeia a luat sticla cu APA DRAGOSTEI și a plecat. Pe drum a putut vedea că tocmai era Boboteaza și mai multă lume lua aghiasma mare. Fiindcă nu avea nici o altă sticlă cu ea s-a dus să ia și ea aghiasmă. I-a cerut preotului să îi toarne apă în sticlă și dintr-o dată sticla s-a spart.

- Vai părinte ce ați făcut?

- Ce să fac fiica mea? Nu am făcut nimic.

- Ba da părinte, mi-ați spart sticla în care aveam APA DRAGOSTEI.

- Ce aveai?

- APA DRAGOSTEI.

- De unde ai luat această apă?

- De la o vrăjitoare să mă ajute să îl căsătoresc pe fiul meu cu o fată frumoasă.

- Tu zici că ai venit cu o apă de la o vrăjitoare și în aceiași sticlă ai pus și aghiasmă?

- Da părinte. Ce este rău în asta?

- Fiică tu trebuie să știi că Dumnezeu și diavolul nu pot să stea în același loc.

- Adică nu am făcut bine că am pus apă sfințită peste apa de la vrăjitoare și din acea s-a spart sticla din senin?

- Exact. Să îți fie învățătură de minte și să nu mai umbli pe la vrăjitoare.

Avem aici o poveste care ne spune ce înseamnă să facem compromisuri. Sunt mai mulți creștini ortodocși care sunt cât se poate de permisivi cu sectele și sectanții. Acesta fiindcă ei consideră că în nici un fel sectele nu sunt un lucru rău.[97]

Lumea sectelor este mai aplă decât am crede și în ele se manifestă mai multe apucături care sunt departe de a fi creștine. Se cunoaște în acest sens secta din Statele Unite ale Americii Ku Klux Klan care deși spune că este creștină promovează și susține rasismul. Această sectă a apărut imediat după încheierea războiului civil din America timp în care președintele Lincoln a abolit scalvia. Este prin urmare adevărat că Ku Klux Klan este o sectă deviantă care crede că ura este o trăsătură creștină. O altă sectă care la fel de bine este deviantă o avem în Japonia și a fost fondată de Shoko Asahara. Secta se numește Aum Shinrikyo care în traducere înseamnă "adevărul suprem." cum se manifesta secta lui Asahara? Secta se manifesta prin furt, crimă și donații luate cu prețul vieții. Când în cele din urmă autoritățile au venit la reședința lui Asahara au putut găsii la el un dispozitiv

[96] Traian Tandin, *Secte criminale* (București, 2008).

[97] Sectele sunt fără doar și poate un fel de mentalitate duplicitară. Mai multe persoane excentrice care au nevoie de consiliere psihologică și psihiatrică au ajuns să considere că în nici un fel nu trebuie să recurgă la ajutor de specialitate ci tot ceea ce trebuie să facă este să de curs propriei paranoia care este văzută de ei ca o dovadă de curaj. Că sunt mai multe secte deviante nu încape în nici o îndoială. Se cunosc ramuri ale penticostalismului în care există așa numiții vorbitori în limbi. Aceștia după ce ascultă o predică nebunească cu urlete și zbierete se simt că sunt cuprinși de Duhul Sfânt și încep să bolborosească tot felul de cuvinte fără de înțeles. Unii ajung de se tăvălesc pe jos. Acesta este considerat de ei ca fiind darul glosolaliei. Iată prin urmare că practicile unor secte sunt cu adevărat frenetice. Acesta fiindcă se consideră că omul în religie trebuie să manifeste tot ceea ce este mai instinctual și mai brav în el.

de gaz intoxicant care era capabil să omoare aproape 4 milioane de persoane. Asahara plănuia probabil un genocid de 4 milioane de persoane dar faptele au făcut că a fost prins la timp. Iată care este realitatea unor secte pe care nu le prea cunoaștem și pe care este bine să știm că totuși ele acționează în lumea noastră. Sectele criminale sunt mult mai multe dar în rândurile de mai sus noi am insistat numai pe câteva care sunt mai cunoscute. Mai ales în Statele Unite ale Americii se cunosc mai multe cazuri de secte așa zis creștine care promovează sinuciderea în comun. În America au fost mai multe cazuri de predicatori "harismatici" care au ajuns să le ceară adepților ca în numele sectei să își ia viața. Sunt fapte care au avut loc și care nu pot să fie în nici un fel contestate. Că în secte se ajunge la lucruri groaznice nu este nici o îndoială. La un anumit nivel este adevărat că sectele sunt fără doar și poate o manifestare a mai multor sociopați, care sunt persoane ce nu se pot acomoda cu lumea din jur și cu societatea obișnuită. Pentru a își ascunde defectele acești sociopați pot la fel de bine să se ascundă sub mantia religiei și ajung să întemeieze secte.[98]

Ca să înțelegem mai bine secta și mentalitatea ei este mai întâi de toate necesar să înțelegem ce este o erezie. O erezie este o învățătură care ia naștere în sânul Biserici oficiale și care evident este o abatere de la dogmele acestei Biserici. Prin urmare este bine să știm că ereziile sunt cele care au dus la divizarea Bisericii și împărțirea ei în mai multe secte și confesiuni. Pentru a fi creștin și mai ales creștin ortodox trebuie să fi o persoană care este fidelă învățăturilor lăsate de Iisus Hristos. Iisus Hristos nu a fost un om oarecare ci a fost Dumnezeu și om. Iată de ce este bine să știm că odată ce s-a format o Biserică Creștin Ortodoxă pe baza a tot ceea ce a propovăduit și învățat Iisus și apostolii Săi în cele din urmă s-a ajuns la erezie. Prima mare erezie din istoria Bisericii Creștin Ortodoxe a fost arianismul. Arianismul a fost o erezie care susținea că Iisus Hristos nu a fost fiul lui Dumnezeu ci numai o creatură a lui Dumnezeu Tatăl. Mai apoi a urmat erezia pnevmatomahă care susținea că Duhul Sfânt nu este Dumnezeu. Mai apoi a urmat erezia monofizită care susținea că Iisus Hristos a avut numai o fire, cea dumnezeiască și nu și cea omenească; mai apoi a urmat erezia monotelită care susținea că Iisus Hristos a avut numai o singură voință, cea dumnezeiască și nu și cea omenească. A urmat mai apoi erezia origenisită care susținea că la sfârșitul tuturor timpurilor Dumnezeu Tatăl îi va mântui pe diavoli fiindcă El nu va suferi ca diavolii să fie trimiși la chinuri veșnice. A urmat mai apoi erezia iconoclastă care susținea că închinarea la icoane este idolatrie și moaștele și icoanele nu trebuie să fie cinstite de oameni. Așa se face că aproape 400 de ani au tot apărut erezerii în sânul Bisericii Creștin Ortodoxe. Una dintre cele mai mari lovituri pe care a primit-o Biserica Creștin Ortodoxă a apărut în ceea ce cunoaștem azi ca catolicismul. Erezia catolică a apărut treptat și s-a bazat pe faptul că papa de la Roma este înlocuitorul lui Iisus pe pământ și pentru acesta papa este infailibil sau mai bine spus în probleme de credință nu poate greșii. Erezia catolică însă cuprinde mai multe alte erezii mai mici: crezul în purgatoriul, un loc de expiere prin chinuri între rai și iad, împărtășania cu pâine nedospită (ostie) a credincioșilor și numai cu vin a preoților, adausul Flioque care susține că în Dumnezeu Sfânta Treime Duhul Sfânt purcede de la Tatăl și de la Fiul și nu numai de la Tatăl cum susține ortodoxia, practica indulgențelor în care în schimbul unor sume de bani anumite păcate erau iertate de papa, celibatul preoților de mir sau spovedania auriculară în care preotul se închide într-un ghișeu fără să îl vadă pe cel care se spovedește.[99]

Este evident că în cele din urmă catolicismul a ajuns să fie o erezie deși în sens inițial Biserica Creștin Ortodoxă era o biserică catolică sau mai bine spus o Biserică Universală. Cu timpul mai ales creștinii din Roma au ajuns să considere că această universalitate a Bisericii este cuprinsă în ceea ce este cunoscut azi ca *primatul papal* prin care se consideră că papa este mai mare peste toți episcopii și preoții Bisericii Creștine. Că primatul papal este un fel de enfatuare a papei de la Roma este un fapt ce nu poate să fie contestat. Deși sunt din ce în ce mai mulți care neagă acest fapt în cele din urmă prin toate aceste erezii pe care le-a acceptat catolicismul el a ajuns să fie mai mult o pseudoreligie. Acesta fiindcă știm foarte bine că de la Iisus și de la Apostoli avem o tradiție pe care o cunoaștem cu numele de tradiția ortodoxă. Faptul că catolicismul a fost o erezie ne-o spune și reforma protestantă ce s-a născut din el. Avându-i ca lideri Martin Luther, Jean Calvin și Huldryc Zwingli în cele din urmă avea să se nască o nouă Biserică ce a fost denumită ca Biserica Protestantă. Ceea ce este de amintit aici

---

98 Larry Kahaner, *Cult that kill: proving the underworld oclt crime* (Grand Central Pub, 1994).

99 Că ereziile sunt un fel de pseudoreligie nu poate în nici un fel să fie negat. Acesta fiindcă erezia este un fel de rebeliune față de Biserica Creștin Ortodoxă ce a fost și prima dintre Bisericile Creștine. Iată de ce trebuie să știm ceea ce este o erezie și care modul în care se manifestă ea. Este adevărat că o erezie poate să fie inspirată de un demon fiindcă dacă nu pot să distrugă din temelii Biserica lui Hristos demonii ajung să răstălmăcească marile adevăruri de credință creștin ortodoxe. Nu trebuie să ne îndoim că demonii pot să inspire erezii fiindcă am văzut în rândurile de mai sus că ei pot să inspire la fel de bine și mitologii. Demonii sunt extrem de creativi atunci când vine vorba să răstălmăcească un anumit lucru. Acesta fiindcă prin acest fapt în cele din urmă îi aruncă pe cât mai mulți în întuneric.

este că această Biserică Protestantă a protestat în primul rând împotriva Bisericii Catolice dar mai apoi va ajunge să nu mai țină cont de nici o Biserică Ortodoxă. Era firesc ca Bisericile Protestante să se întoarcă în spre ortodoxie dar nu au făcut aceste lucruri și au mers pe o cale proprie. Luther a fost cel care a venit cu erezia că pentru a te mântui nu sunt necesare faptele bune ci numai credința. Calvin a venit cu erezia că oricât fapte bune ar face omul în această lume în cele din urmă Dumnezeu mântuiește numai pe cei pe care i-a predestinat la mântuire. Prin urmare omul indiferent dacă face fapte bune sau fapte rele nu contează ci ceea ce contează este pe cine a predestinat Dumnezeu la mântuire și pe cine a predestinat la iad. Zwingli nu a fost destul de departe de Luther și prin urmare nu am voit să dezbatem mai mult cazul său. Ceea ce am dorit să evidențiem este că erezia este fără doar și poate o pseudoreligie. Ea este respingerea unor dogme care au fost revelate de Dumnezeu și care trebuie primite și păstrate așa cum le-a revelat Dumnezeu. Prin urmare este bine să știm că erezia deși nu se prezintă pe sine ca o m minciună este o minciună. Cu alte cuvinte în termeni religiși și teologici minciuna se numește în teologie erezie.[100]

Prin urmare este bine să știm că există o legătură destul de strânsă dintre secte și erezii. Aceasta fiindcă mai toate sectele se bazează pe erezii. Totuși sunt și unele secte care nu se bazează pe ideologii ci mai multe pe imoralitate. De exemplu în Rusia există o sectă denumită Biserica Cropului lui Hristos. În această sectă sunt mai multe practici neortodoxe cum ar fii faptul că copii sunt despărțiți de familie (vorbim de copii celor care fac parte din sectă) și sunt crescuți separat de familie în spiritul sectei. La fel de bine fiecare membru al sectei trebuie să doneze 10% din veniturile sale sectei. Avem de a face aici cu un caz cât se poate de ieșit din comun. Copii de mici nu se bucură de căldura maternă și de grija paternă fiindcă nu li se permite și ei sunt îndoctrinați pentru ca pe viitor să devină adepți fanatici ai sectei. La fel de bine această sectă rusească susține că medicii nu trebuie să fie consultați când cineva este bolnav ci trebuie să fie consultați numai vracii pe care îi are secta. Așa se face că mai mulți membrii ai sectei au murit fiindcă fără de ajutor medical când erau bolnavi în cele din urmă nu au mai avut nici o șansă la supraviețuire. Avem aici o sectă care nu ține prea mult de o anumită erezie ci mai mult de practici sociale deviante. Acesta fiindcă după cum am spus viața în cadrul sectelor poate să fie cu adevărat periculoasă. Această sectă îi învață pe adepții ei că a consulta medici este un lucru care în nici un fel nu ține de practica sectei. Cu riscul că au murit mai mulți adepți fanatici ai sectei nu au consulat medici când s-au îmbolnăvit pentru a nu încălca preceptele sectei. Iată prin urmare până unei poate să meargă fanatismul religios al sectelor și la fel de bine cât de periculos poate să fie. O altă sectă periculoasă și care are practici cât se poate de ciudate este Hare Krișna, o sectă ce inițial a fost fondată în New York. Această sectă susține că adepții trebuie să își doneze tot avutul sectei și la fel de bine pentru a se reîncarna trebuie să mănânce și să doarmă cât mai puțin. Prin anul 1990 mai mulți dintre membrii sectei au făcut plângere la poliție împotriva sectei fiindcă liderii sectei îi agresau sexual pe membri, îi epuizau psihic și îi epuizau fizic.[101]

O altă sectă ce este mai puțin cunoscută este secta lui Osho. Osho este o sectă ce a fost fondată în anul 1966 și care consideră că omul trebuie să își exprime liber sexualitatea și prin urmare în cadrul sectei este încurajată pedofilia. Iată prin urmare cât de departe pot să meargă unii psihopați în materie de religie. Ei ajung să considere pedofilia ca fiind un lucru normal și care nu are nimic imoral în ea. Putem vedea și în cazul acestui Osho care la origini a fost un diplomat cât de multă perversiune este el fiindcă el sub masca religiei ajunge să considere că imoralitatea este un lucru firesc ba mai mult chiar cerută de preceptele religioase. Este clar că în secte ajung să se refugieze mai mulți care sunt incapabili să se adapteze unei vieți normale în mediul social. Că sunt mai mulți inadaptați care ajung să se ascundă sub masca unei anumite secte nu este nici o noutate. Acesta fiindcă după cum am spus aceste persoane suferă de anumite fobii religioase pe care ajung să se materializeze sub masca doctrinelor sectelor. Secta este o ieșire facilă din situație. Fiindcă Dumnezeu este nevăzut și dă impresia că nu este activ în lumea noastră în numele Lui se pot ridica mai multe ideologii cât se poate de ciudate și uneori

---

[100] Arsenie Viangloftis, *Ereziile contemporane o adevărată amenințare* (București, 2006).

[101] Devine evident că în secte s-au manifestat de mai multe ori persoane psihopate sau sociopate. Acesta fiindcă aceste persoane au ajuns să fie obsedate de anumite tematici religioase pe care le-au citit sau cu care au intrat în contact. Așa se face că sectele sunt un mediu al paranoicilor în mai multe cazuri. Cele pe care le-am expus în paginile acestei cărți sunt numai câteva. Trebuie să știm că există și o paranoia care este motivată religios. Este o paranoia care se poate manifesta prin frica de un iminent sfârșit al lumii, prin frica paranoică de pierderea mântuirii, prin frica de restul semenilor etc. Acești paranoici sunt persoane care în mod obișnuit ar trebuie să caute ajutor de specialitate. Ei nu o fac fiindcă sunt convinși că sunt persoane normale și integre și prin urmare cei care trebuie să se schimbe sunt cei din jurul lor care nu sunt ca ei. Motivația lor ajunge să fie una religioasă și duce la întemeierea de secte. Se știe în acest sens că Martorii lui Iehova pot să devină cu adevărat incomozi: ei pot să se oprească de mai multe ori pe zi pe stradă pentru a îți oferii publicațiile sectei.

imorale care în cele din urmă sunt ideologii bolnave ale adepților sau ale fondatorilor sectei. Lumea sectelor este cu adevărat un lucru care ne pune pe gânduri. Dacă nu ești acceptat de Biserica Creștin Ortodoxă sau de alte confesiuni creștine tot ce ai de făcut este să întemeiezi o sectă în care să te manifești cât se poate de liber și în care să pui în practică tot ceea ce îi trece prin minte. Toate aceste fapte sunt cele care ne conturează imaginea că secta este cu adevărat un mediu al pseudoreligiei sau mai bine spus al religiei false. Chiar dacă sunt mai multe secte cum sunt baptiștii, iehoviștii, penticostalii sau adventiștii în cele din urmă acesta sunt secte și ele intră sub incidența pseudoreligiei. Nu este suficent să îți improriezi câteva idei creștine la care să adaugi propriile tale idei și opinii pentru ca să fi cu adevărat Biserica lui Hristos. Iată de ce este bine să fugim de secte și să ne dăm seama că ele sunt niște pseudomanifestări religioase. Acesta fiindcă în cele din urmă omul este o ființă liberă și în nici un fel nu poate să fie constrâns cu forța la o anumită religie. Religia trebuie să fie o manifestare a libertății omului și în nici un fel a constrângerii forțate.[102]

O altă sectă deviantă este de această dată Biserica Eutanasierii.[103] Ce susține această sectă ce este mai puțin cunoscută? Această sectă susține că pe planetă sunt mult prea mulți oameni sau mai bine spus că am ajuns să trăim pe o planetă suprapopulată. Așa se face că populația planetei la nivel global trebuie să scadă. Pentru acesta trebuie să fie eutanasiați câți mai mulți oameni. Cu fiecare om care moare pe acest pământ secta înregistrează o victorie. Ceea ce este destul de interesant este că nici unul dintre membrii sectei nu s-a eutanasiat singuri ci ei cer ca eutanasia să fie aplicată numai celor din jur sau mai bine spus oamenilor nevinovați. O astfel de gândire este cu adevărat diabolică. Iată prin urmare că mai multe secte care se prezintă pe sine ca instituții religioase au idealuri diabolice cum este eutanasierea în masă. Nu putem rămâne indiferenți la aceste de opinii și de păreri care sunt motivate baisămite religios. Ordinul Templului Solar este o sectă care inițial a fost fondată în Belgia. Adepții acestei secte au ajuns la concluzia că pentru a se mântui cel mai bine este să se sinucidă. Așa se face că între anii 1993-1997 au avut loc mai multe sinucideri în masă între adepții acestei secte. Aceasta fiindcă ei considerau că sinuciderea nu este un păcat ci este o cale mai rapidă de a ajunge în rai. Fiindcă secta a ajuns să fie cunoscută în mai multe țări ale lumii sinucideri în masă între membrii sectei ai avut loc în Belgia, Franța; Canada și Elveția. O altă învățătură a sectei pentru cei care nu au ajuns să se sinucidă era că adepții sectei nu vor ajunge să fie uciși al sfârșitul lumii ci fiindcă făceau parte din sectă în cele din urmă vor ajunge pe planeta Sirius. La fel de bine putem vedea și aici când de nocive pot să fie unele secte și la fel de bine ce mari aberații pot să susțină. Este adevărat că mai toate sectele extremiste practică un fel de spălare a creierilor ale adpților că aceștia în cele din urmă ajung să accepte orbește ceea ce susține secta. Iată de ce este bine să știm că nu esdte de glumă cu sectele. Sunt din ce în ce mai multe persoane care doresc să comită răul și în cele din urmă ajung să înființeze cele mai ciudate și mai ieșite din comun secte. Că fenomenul sectar este unul degenerescent nu pot să fie în nici un fel combătut. Sectele sunt cele care consideră că totul în materie de religie poate să fie acceptat. Nu trebuie să te reții de la nimic. Am văzut că sunt secte care susțin pedofilia, furtul, crima, sinuciderea în masă sau înfometarea ritualică. Toate aceste lucruri sunt manifestări ale răului. Răul în cele din urmă se poate manifesta și prin secte care devin instrumente ale demonilor. Demonii pot la fel de bine să inspire mai multe ideologii sectare care după cum am putut vedea pot să aibă consecințe fatale. Trebuie să ne ferim de secte fiindcă ele pot să ne atragă într-un cerc vicios din care cu greu mai putem ieșii.

Vrem nu vrem secta este o prezență omniprezentă a mediului nostru social. În sine deși știu că sunt mai multe nici o sectă nu recunoaște că greșește ci toate sectele susțin că ele dețin adevărul. Este imposibil să fie mai multe adevăruri în sens creștin ortodox fiindcă în cele din urmă Iisus a fost unul și el în nici un fel nu a voit să întemeieze mai multe secte. Dacă ne vom uita în Noul Testament vom vedea că nu face referință la mai multe secte ci Iisus a vorbit numai de o singură Biserică, Biserica pe care nici porțile iadului nu o vor birui. Cum se face că dacă sectanții citesc aceste cuvinte ale lui Iisus în nici un fel nu vor să ajungă se înțeleagă cu restul sectelor și cu restul creștinilor? Să fie acesta o atitudine creștină? Dorința de a continua cu opiniile proprii când toate

---

[102] Antonie Alevizopol, *Ortodoxia în fața sectelor. În caputarea dreptei credințe* (Editura Meteor, 2017).

[103] Eutanasia este cea care susține că dacă un om este bolnav și dependent pe viață de aparate medicale el poate la fel de bine să ceară prin membrii familiei ca aceste aparate să fie oprite și astfel să înceteze din viață fiindcă viața nu mai merită să fie trăită în acele circumstanțe. Eutanasia fost combătură de Biserica Creștin Ortodoxă fiindcă au fost mai multe cazuri de persoane care după mai mult timp au ajuns să își revină din coma în care erau. Iată de ce eutanasia nu este în nici o soluție. Prin faptul că Biserica Eutanasierii susține că mase largi de populație trebuie să fie eutanasiate înțelegem că ei promovează ca acestor persoane să li se dea eventual injecții letale prin care să fie oprită viața. O astfel de gândire pentru ei este motivată religios: planeta este supraplată și noi trebuie să facem orice pentru a ajunge să rărim densitatea populației de pe planetă. Evident că numai Dumnezeu are dreptul de a da viață și la fel de bine de a o lua.

aparențele sunt împotriva ta este fără doar și poate manifestarea unei deficiențe psihice de a te știi orienta în lumea în care trăiești. Este bine să fim conștienți că în nici un fel sectele și sectanți de azi nu vor să se adapteze cerințelor Bisericii Ortodoxe deși mai mulți dintre ei ar putea să o facă. Acesta fiindcă de ce să nu spunem în ei a ajuns să se statornicească un fel de răutate. Este răutatea care te face să nu mai faci parte din Biserica lui Hristos și de a îșI urma propriu drum care eventual nu mai are nimic de a face cu Hristos și Biserica Lui. Adevărul este că liderii sectelor știu foarte bine că adevărul este deținut de Biserica Creștin Ortodoxă dar fiindcă ei doresc să producă mai multe pagube Bisericii Creștin Ortodoxe se ambiționează să meargă pe un drum care nu are nimic de face cu Biserica Creștin Ortodoxă. Iată de ce chiar sectele creștin ortodoxe sunt periculoase. Sunt periculoase fiindcă ajung să pericliteze mântuirea adepților sectei. Sunt mulți care sunt atrași de sectă din naivitate fiindcă consideră că oriunde este spus numele lui Iisus în cele din urmă nu este bine o problemă dacă ajungi să participi.[104]

Islamul este o religie care a dat lumii secte. Deși oficial islamul este o religie care vorbește de pace și înțelegere în lume adevărul este că există unele ramuri ale islamului care sunt cât se poate de reprobabile. Una dintre aceste ramuri ale islamului știm că este doctrina jihadului. Această doctrină este cea care susține că toată lumea trebuie să fie adusă la închinarea în fața profetului Mahomed și a lui Alah chiar dacă aceasta va realiza prin război. Iată prin urmare că islamul este credința care susține că în numele lui Dumnezeu (Alah) trebuie să fie deschis războiul. Este vorba de un război sfânt care a fost cerut de Mohamed. Trebuie să știm prin urmare că Jihadul este un război ce este motivat religios. Să fie Dumnezeu cel care cere război în numele Său? Puțin probabil. Acesta fiindcă știm că profetul Isaia L-a denumit pe Dumnezeu în Vechiul Testament ca Domn al păcii. Dumnezeu Tatăl este Domn al păcii și în nici un caz un Domn al războiului. Deși în zilele noastre sunt mai multe curente care se opun Jihadului islamic cum ar fi sufismul, adevărul este că în mentalitatea musulmană războiul sacru în numele lui Alah este un concept larg răspândit. Numele lui Alah propovăduit de musulman trebuie să fie propovăduit chiar cu prețul sabiei. De fapt această realitate a putut să fie constatată foarte bine în Imperiul Otoman care am fost un imperiu islamic. Ceea ce a fost tipic acestui imperiu a fost faptul că pe unde a cucerit teritorii convertirea la islam era obligatorie. Așa se face că cel mai mult au avut de suferit de pe urma acestui imperiu au fost țările balcanice. Este adevărat că în numele islamului în perioada otomană au fost făcuți mai mulți martiri creștini ce nu au voit să treacă la islam. Iată de ce este bine să știm că islamul este o credință ce propovăduiește o doctrină ce în nici un fel nu poate să fie acceptată ca fiind una ortodoxă: războiul sacru. Iisus i-a fericit pe făcătorii de pace și nu pe făcătorii de război. Este evident că numai o pseudoreligie poate să ajungă să considere că războiul este o modalitate de propovăduire a unor doctrine religioase. Acest fapt este cel care ne face să considerăm că în cele din urmă islamul este fără doar și poate o pseudoreligie.[105]

Ca să avem o imagine mai bună referitor la ceea ce este islamul este bine să aruncând o privire în cadrul islamului și să ne dăm seama de ce a produs el de-a lungul timpului. Ceea ce mai toți dintre noi știm este că mai multe dintre sectele islamice sunt unele care au ajuns să recurgă la terorism. Acesta fiindcă se consideră că teroristul care moară într-un atentat terorist merge imediat în rai dimpreună cu cei pe care i-a ucis. Așa se face că aceste mișcări teroriste au devenit cât se poate de obișnuite în lumea musulmană. Organizația fundamentalistă Hamas este poate una dintre cele mai cunoscute. Acesta este una care militează pentru câștigarea teritoriilor care în prezent aparțin de Israel, Fâșia Gaza și Cisiordania. De mai multe ori Hamas a organizat mai multe atentate teroriste care după ei au fost motivate religios. Ei nu fac decât să îi aducă pe infideli la credința în profetul Mohamed. Hamas este o organizație care este formată din fanatici și din fundamentaliști islamici care cred cu fanatism în Coran și în tot ceea ce a ținut de Mohamed. Pentru Coran și pentru Islam ei sunt fata să facă orice crimă și orice atentat terorist. În acest sens liderii Hamas consideră că teorismul este una dintre cele mai eficiente modalități de a rezolva problema palestiniană. Trebuie să știm că Hamas consideră că Palestina (Israelul) este de drept al arabilor și nu al evreilor. Liderii Hamas au organizat mai multe atentate sinucigașe împotriva oponenților politici ceea ce ne spune cât de înrăiți sunt adepții ideologiei Hamas. Nu poate să fie nici o îndoială

---

104 Cristian Bădiliță, *Biserici, secte, erezii. Dialoguri fără prejudecăți despre marile tradiții creștine* (Editura Vremea, 2011).

105 Ceea ce trebuie să știm este că în islam Iisus nu este fiul lui Dumnezeu întrupat ci mai mult un profet care a fost un înainte mergător pentru Mohamed. La fel cu Sfântul Ioan Botezătorul a pregătit calea pentru Iisus, la fel de bine Iisus a este cel care a pregătit calea pentru Mohamed. Ceea ce trebuie să avem aici în vedere este un fapt ce nu poate să fie în nici un fel negat: Mohamed nu a înviat din morți în timp ce Iisus a făcut-o. Iisus a înviat din morți pentru a ne demonstra sau mai bine spus pentru a ne lăsa o dovadă cât se poate de clară că El este fiul lui Dumnezeu. Fiindcă este Fiul lui Dumnezeu în nici un fel Mohamed nu poate să fie mai mare decât Iisus. Prin urmare mahomedanii nu au o înțelegere sau mai bine se fac că nu au o înțelegere adevărată a cine a fost Iisus și a care a fost sensul lucrării Sale în lume. Iată de ce în cele din urmă islamul nu este decât o mistificare a adevărului religios al creștinismului și prin urmare o pseudoreligie. Că islamul este o pseduoreligie ne-o spun și mulțimile de secte fanatice care au ieșit din el.

că cei care susțin că terorismul și atentatele sinucigașe sunt o modalitate de exprimare religioasă sau a convingerilor religioase greșesc și sunt eronați. Acesta fiindcă în nici un fel terorismul nu poate să fie acceptat de religie. Ei bine nu acest fapt este considerat în Orientul Mijlociu în care terorismul este o modalitate de a îi aduce pe infideli la credința în Mohamed. Este clar că avem de a face aici cu o pseudoreligie și în nici un fel cu o religie adevărată. Acesta fiindcă nici un sfânt nu a vorbit de Dumnezeu care unul care susține terorismul și atentatele sinucigașe. Nu trebuie să avem nici un fel de îndoială în acest sens și la fel de bine trebuie să știm că toate aceste extreme ale islamului nu fac decât să îl discrediteze și să îi confere profilul unei pseudoreligii. Acesta fiindcă după cum am spus credința în Dumnezeu în nici un fel nu este compatibilă cu terorismul și atentatul sinucigaș. Statisticile arată că gruparea Hamas între anii 2000 și 2008 au creat în jur de 1170 de victime care au fost produsul terorismului și a atentatelor sinucigașe.[106]

Că demonii pot să fuzioneze cu oamenii și la fel de bine că demonii sunt cei care de multe ori îi instigă pe oameni la război ne-o spune o poveste mai puțin cunoscută pe care o avem din secolul al IV-lea. Este o poveste care îl are în centru pe Iulian Apostatul (361-363). Știm că Iulian Apostatul este cel care voit ca după convertirea imperiului bizantin de către Sfântul Constantin să readucă păgânismul ca religie oficială a imperiului. Se spune că Iulian Apostatul prin practici păgâne putea contacta demonii. Așa se face că Iulian Apostatul a pornit un război cu Persia. Avea nevoie de cineva care să spioneze Persia și fiindcă el era un om care și-a vândut sufletul demonilor a invocat prin magie un demon căruia i-a spus:

- Am mare nevoie de ajutorul tău.
- Te voi ajuta numai să îmi spui cum.
- Vreau că cuceresc Persia și am nevoie de cineva care să meargă nevăzut și să îi spioneze pe persani.
- Bine voit merge și îi voi spiona pe persani.

Se spune că demonul a plecat să îi facă voia lui Iulian Apostatul. Pe cum zbura prin aer la un moment dat a trecut peste un loc în care se nevoia un călugăr pe nume Puplie. Fiindcă rugăciunile călugărului erau extrem de puternice demonul a rămas nemișcat în aer 10 zile. Fără să poată înainte mai departe din cauza rugăciunilor lui Puplie demonul s-a întors fără nici un rezultat la împăratul Iulian Apostatul.

- Ai ajuns în Persia? A întrebat Iulian pe demon.
- Nu, îmi pare rău.
- Cum? Nu ai reușit să îi spionezi pe persani?
- Nu am reușit.
- De ce?
- Eu zburam prin aer când am trecut peste locul unde se nevoia un călugăr cu viață sfântă pe nume Puplie.
- Așa și ce este cu asta?
- Rugăciunile lui sunt așa de puternice că m-au ținut pe loc 10 zile.
- Puplie spui că se numește acest călugăr?
- Da. Din cauza rugăciunilor lui nu am mai putut să înaintez mai departe.
- Lasă că o să mă ocup eu de acest călugăr. Voi da ordin să fie omorât.

Adevărul este că Iulian Apostatul nu a mai ajuns să își ducă la capăt promisiunea de a îl omorî pe Puplie fiindcă la trezi zile după ce demonul s-a întors a fost ucis în război.

Avem aici o întâmplare în care ni se spune că demonii ascultă de multe ori de cei care își vând sufletul lor. Fără doar și poate că Iulian Apostatul a fost unul dintre ei. Așa se face că și în materie de religie unii ajung să facă voia demonilor. În orientul mijlociu după cum am văzut sunt mai multe organizații teorirste și sinucigașe care nu fac decât să ducă la îndeplinire voia demonilor. Demonii vor să ducă lumea noastră în haos și în război total așa cum s-a întâmplat cu cele două războaie mondiale în secolul al XX-lea.[107]

O altă organizație teroristă o avem de această dată din Liban și este intitulată Hezbollah. Ceea ce este cu adevărat demn de știut este că Hezbollah în traducere înseamnă Partidul lui Dumnezeu. Hazbollah la fel de bine

---

[106] Falzur Rahman, *Revival and reform in islam: a study of islamic fundamentalism* (Oxford, 2003).

[107] Este cu adevărat un act demonic și în nici un fel unul religios a ajuns să folosești terorismul și atentatele sinucigașe în scopuri religioase. Adepții fundamentalismului islamic sunt unii care consideră că ei au o misiune religioasă prin faptul că trebuie să îi aducă pe infideli la credința în Mahomed. De fapt ei sunt persoane care nu fac decât să slujească intereselor demonice. Demonii sunt ființe ale teorii care unde își fac simțită prezența aduc frică și teroare. La fel de bine și fundamentaliștii islamici prin actele lor teroriste nu fac decât să aducă lucrarea demonică în lumea noastră. Pentru Orientul Mijlociu este cu adevărat o modă sau mai bine spus atentatele teroriste și cele sinucigașe sunt un fapt normal care face parte din viața de zi cu zi. Acesta fiindcă aceste persoane au ajuns să fuzioneze cu puterile demonice pe care le și slujesc. Este evident că fără să creadă că Iisus este fiul lui Dumnezeu și mântuitorul islamicii s-au dat pe sine demonilor.

este o organizație fundamentalistă islamică ce a ajuns să facă mai multe lucruri care sunt ilegale cum ar fi traficul de stupefiante și spălarea de bani. Hezbollah a apărut în mod inițial prin anul 1982 când Israelul a invadat Libanul. Fiindcă au voit să respingă această invazie este adevărat că în mod legitim liderii Hezbollah au avut o oarecare dreptate. Totuși, nu poate să fie separată afilierea religioasă a Hezbollahului de religie. Așa se face că pe stagul Hezbollahului scrie: Numai obștea lui Alah este învingătoare. Prin urmare în cazul Hebollah avem de a face cu o grupare de origine politică ce încurcă religia cu lupta politică. Lupta pentru eliberarea teritorilor ocupate ale Libanului a ajuns să fie considerată o luptă pentru Alah. Este evident că avem aici fără doar și poate o distorsionare a sensului și a adevărului religios. Nu trebuie să amestecăm lupta politică cu religie ceea ce Hezbollah o face. La fel de bine am văzut din întâmplare de mai sus că a făcut-o și Iulian Apostatul în secolul al IV-lea pentru a ajunge să câștige Persia Iulain Apostatul a cerut ajutorul demonilor. La fel de bine Hezbollah este o organizație care în cele din urmă nu face decât să susțină fanatismul religios.[108]

Una alt fenomen terorist care este tipic islamului este ceea ce cunoaștem în zilele noastre ca fenomenul mujahedin. Cine sunt mujahedinii? Mujahedinii au fost inițial luptători afgani împotriva Uniunii Sovietice. După ce războiul rece s-a încheiat mujahedinii au continuat să își menținem pozițiile fiindcă războiul lor a fost încununat de o victorie. Așa se face că având în vedere fondul islamic al culturii țării lor ei au devenit din luptători antisovietici luptători fundamentaliști pentru drepturile islamului. Adevărul este că deși mujahedini au apărut în Afganistan ei mai apoi s-a răspândit în țările vecine mai ales în Pakistan. Așa se face că mujahedinii au devenit susținătorii unui terorism internațional. Este bine să avem acest fapt în vedere și să ne dăm seama că mujahedinii sunt fără doar și poate un fel de manifestare a fanatismului. La fel de bine în Afganistan un alt fenomen de manifestare a fudametalismului religios este talibanul. Talibanul este un fel de mișcare fundamentalistă ce susține Jihadul prin care toți cei care nu îl recunosc pe Mohamed sunt considerați infideli și prin urmare dușmani. Că talibanul face un fel de amestec dintre puterea politică și religie nu este în nici un fel un lucru ce poate să fie negat. Acesta fiindcă talibanii se numesc pe sine studenți ai Coranului. Totuși ei au ajuns la conducerea Afganistanului și de mai multe ori au ajuns să impune un fundamentalism național religios. Talibanii sunt de fapt fanatici religioși ce sunt gata să ucidă pe orice nu se închină lui Alah și nu îl recunoaște pe Mohamed ca fiind profetul său. Talibanii din zilele noastre au fuzionat cu Al-queada care este o organizație teroristă ce este cel mai bine cunoscută pentru atentatele teroriste din anul 2001 din Statele Unite ale Americii. Mai toată lumea știe că cel care a organizat aceste atentate teroriste a fost Osama bin Laden care a ajuns să intre în istoria lumii care unul dintre cei mai mari teoriști din toate timpurile. De fapt Bin Laden nu a făcut decât să pună în aplicare principiile fundamentaliste ale jihadului după care toți cei care nu îl recunosc pe Mohamed sunt dușmani și trebuie eliminați. Fiindcă americanii nu îl recunosc pe Mohamed în cele din urmă ei au devenit dușmanii lumii musulmane. De fapt Bin Laden nu a făcut să dea curs decât unei tendințe generice a lumii musulmane care dorește ca prin atentate teroriste să inducă teroarea în cei care nu cred în Mohamed.[109]

Ultima grupare teoristă islamică de care vom vorbii în aceste rânduri este ISIS (Islamic state of Irak and Syris, Stratul Islamic al Iracului și Siriei). Isis a apărut în anul 2014 când a declanșat un război în Irak pentru a îl cucerii și a îl trece sub un guvern fanatis extremist. Așa se face că a venit și riposta comunității internaționale care a recționat împotriva forțelor Isis. Ca răspuns soldații Isis au luat mai mulți cetățeni americani și britanii și i-au decapitat în direct la televizor pentru ca toată lumea să îi poată vedea și ca să țină cont de ei. Totuși, fiindcă Isis este o organizație teroristă care militează pentru un fundamentalism islamic radical. Raidurile aviatice ale aliaților Irakului nu au încetat și au continuat și după decapitări. Isis este o grupare care teoretic își are rădăcinile în climatul irakian care a apărut imediat după ce Sadam Husein a fost executat. Isis a fost de fapt format prin anul 2006 ca un fel de unificare a mai multor organizații extremiste sunate din nordul Irakului. Ei au comis mai multe atentate teroriste chiar și asupra populației musulmane fiindcă nu au fost mulțumiți de soarta Irakului. Așa se face că Isis a devenit o organizație teroristă care după cum am putut vedea practică decapitarea. Prin 2010 lider al Isis a fost denumit Abu Bakr al-Baghdadi care odată ce a izbucnit războiul civil în Siria a ajuns să implice

---

108 Wiliam M. Arkin, *Divinign victory: airpower in the 2006 Israel-Hezbollah war* (Air Unbiversity Press, 2007).

109 Al-queda este poate cea mai emblematică organizație teoristă ismaică ce ne spune despre cât de rău sunt înțelese principiile religioase în orientul mijlociul. În mentalitatea orientului mijlociu Dumnezeu este o temă care nu este nici o problemă dacă este abordată printr-un atac sinucigaș sau prin acte de terorism. În ultimii ani atentatele teroriste s-au înmulțit mai ale în vestul Europei ce este considerată de musulmani ca un fel de centru al infidelilor. Știm de mai multe atentate în Franța (la Paris și la Nyssa), de un atentat în Germania, de câteva atentate în Spania etc. Iată prin urmare că fundamentaliștii religioși sunt cei care au ajuns să își manifeste ura mai ales față de creștini pe care îi disprețuiesc prin atentate teroriste. A recurge la terorism este în sens creștin tot una cu a face voia demonilor. Acesta fiindcă demonii sunt cei care îi împing pe cei care își i-au viața în atentate sinucigașe.

organizația lui și în acest război. Gruparea din Siria trimisă de el a avut mare succes devenind între timp una dintre cele mai puternice din Siria. Isis a reușit să atragă pe mai mulți luptători din alte țări care au ajuns să creadă în inepțiile jihadiste. Este clar că Isis este o mișcare jihadistă ce susține că războiul este un lucru sacru fiindcă așa a fost cerut de Mohamed. Iată de ce este bine să știm că Isis este una dintre cele mai noi mișcări teroriste din lume care de fapt nu face decât să continua tradiția mișcărilor teroriste islamice ce au făcut mai multe victime în secolul al XX-lea. În ultimii ani Isis devenit o mișcare teroristă care este răspândită la nivel internațional și pe care o găsim în țări pe cum Algeria, Tunisia, Libia, Egipt, Yemen sau Afganistan. Iată că avem și aici de face cu o altă mișcare fanatică ce nu face decât să ne confirme că este o organizație pseudoreligioasă care militează pentru terorism și război.[110]

CAPITOLUL 6

RELIGIILE FĂRĂ HRISTOS CA PSEUDORELIGII

Am ajuns prin urmare la unul dintre cele mai generice capitole ale cărții noastre acesta fiindcă trebuie să știm că nu tot ceea ce se numește pe sine o religie este în cele din urmă o religie. La fel cum un magazin alimentar trebuie să îndeplinească anumite condiții pentru a ajunge să fie lăsat să funcționeze am putea spune că și în materie religie trebuie să fie respectate anumite condiții pentru ca o religie să fie denumită religie. În sens creștin știm că religie înseamnă re-legarea sau reconectarea omului cu Dumnezeu. Fiindcă primii oameni au păcătuit (Adam și Eva) la un anumit nivel ei au ajuns să se separe de Dumnezeu. Prima separație a omului de Dumnezeu a fost prin faptul că primii oameni au pierdut raiul pentru care au fost creați. Pentru mulți din lumea noastră aceste vorba sunt simple fantezii. Cine să îl creadă pe Sfântul prooroc Moise că primii oameni Adam și Eva au cunoscut trupește ceea ce a fost raiul? Deși Adam și Eva s-au separat la un anumit nivel de Dumnezeu și consecințele acestei separații de Dumnezeu pot să fie trăite de toți cei care suntem urmașii lor, în cele din urmă ceea ce trebuie să știm este că legătura cu Dumnezeu Tatăl poate să fie refăcută după venirea în lume a fiului lui Dumnezeu, Domnul Iisus Hristos. Adevărul este că dintre toate religiile lumii numai creștinismul Îl recunoaște pe Iisus ca fiind fiul lui Dumnezeu Tatăl. Este cu adevărat că un lucru trist fiindcă deși avem mărturii că Iisus a făcut mai multe minuni pentru a își arăta și demonstra în fața oamenilor dumnezeirea (vindecări de orbi, muți, surzi, șchiopi, paralitici sau demonizați) totuși sunt foarte mulți care nu Îl consideră pe Iisus Hristos ca Fiul lui Dumnezeu și nici măcar nu vor să îl recunoască drept un întemeietor de religie.[111]

Realitatea este că sunt mai multe religii care nu vor să știi de Iisus că este fiul lui Dumnezeu. Acesta fiindcă pentru unii este dincolo de orice înțelegere cu se poate ca Dumnezeu să aibă un fiu? Dumnezeu Tatăl este Cel care a dat naștere unui fiul dincolo de timp din veșnicie. Prin urmare fiindcă este născut din veșnicie Iisus este Dumnezeu adevărat și nu poate să fie nici o îndoială în acest sens. Iisus și-a demonstrat dumnezeirea Sa în fața umanității întregi prin învierea lui din morți. Prin învierea lui din morți Iisus a învins moartea și la fel de bine a devenit începător la mântuirii celor care cred în El. Că Iisus este o persoană centrală a istoriei lumii sunt de acord mai multe religii sincretiste. Am văzut de exemplul că New Age Îl recunoaște pe Iisus ca unul dintre marii iluminați ai lumii alături de Mohamed, Buddha sau Zoroastru. Totuși ceea ce Îl separă și Îl face unic într-un anume fel pe Iisus este faptul că El a înviat din morți. A înviat din morți pentru a demonstra că El este fiul lui Dumnezeu și în El se cade să credem. Învierea lui Iisus este contestată de multe religii fără de Hristos. Asupra acestor religii vom insista mai mult în aceste rânduri. Cum se face că deși Iisus a împlinit toate profețiile scrise despre El cu sute de ani mai înainte sunt destul de mulți cei care nu Îl recunosc ca Fiul lui Dumnezeu? Sunt mai multe religii care nu au cum să îl recunoască pe Iisus ca fiul lui Dumnezeu fiindcă aceste religii au fost inspirate de demoni și prin urmare nu voiesc să aibă nimic de a face cu Iisus. Demonii sunt cei care neagă pentru naivi toate evidențele și le spun multora că învierea lui Iisus a fost numai un mit, o poveste pe care apostolii au creat-o

110 Mindy Belz, *They say we are infidels: on the run from Isis with the persecuted Christian of Middle East* Washington, 2016).

111 Iisus este persoana centrală a istoriei umane și El este cel care a deschis posibilitatea de mântuire a omului. Până la Iisus mântuirea de iad era imposibilă. Pentru a scăpa de iad nu există nici o altă alternativă decât a crede în Iisus. Credința în Iisus însă nu trebuie să fie una firească ci trebuie să fie una firească și naturală. Nu este nimic nefiresc în credința în Iisus și nu trebuie să avem îndoieli ca Toma necredinciosul în cee ace îl privește pe Iisus. Că Iisus este persoana centrală a istoriei omului ne-o spune faptul că trăim în secolul al XIX-lea de la Hristos. Mai bine spus suntem în anul 2018 de la nașterea lui Iisus Hristos. Iată prin urmare că până și cronologia timpului a ajuns să fie măsurată de la Iisus. Pentru aceasta este bine să Îl recunoaștem pe Iisus ca fiul lui Dumnezeu Tatăl întrupat pentru mântuirea noastră.

pentru a înșela pe cât mai mulți oameni. Adevărul este că la nivel de planetă în sens religios suntem divizați. Suntem divizați în: iudaici, hinduși, budiști, șintoiști, taoiști, zoroastrieni, șikism, bahai, jainism sau refastrari. Iată prin urmare că trăim într-o lume care la 2000 de ani după Iisus este cât se poate de fragmentată și de separată religios. Acesta fiindcă de ce să nu spunem lucrarea demonică este una care este cât se poate de înfloritoare pe planeta noastră. Am ajuns ca ființe umane să nu voim să știm unii de alții pentru simplul fapt că avem religii diferite. Religia care în mod normal ar trebuie să fie un curent de unificare al lumii a ajuns să fie un curent care să separe și să divină lumea. Trebuie să avem aceasta în vedere mai ales în zilele noastre când sunt din ce în ce mai mulți care se simt izolați. Ajungem să ne izolăm unii de alții ca ființe umane prin religie în loc să trăim în comun iubire de iubire. Ceea ce ne spun sfinții părinți ai ortodoxiei este că lucrarea demonilor este să dividă și să dezbine. Ei bine iată de demonii au reușit să ne dividă la nivel de umanitate în probleme de religie. Ce este de făcut? Ceea ce trebuie să facem este să ne rugăm unii pentru alții. Rugăciunea este un lucru pe care îl au în comun toate religiile. Dacă ne rugăm unii pentru alții în cele din urmă avem mai multe șanse să alungăm demonii care ne divid în probleme de religie.[112]

Sunt din ce în ce mai puțini cei care își ridică problema că în lumea noastră sunt la lucru mai mulți demoni care nu fac decât să distorsioneze și să trunchieze marile adevăruri despre existența la lui Dumnezeu. Pentru a ne reduce la tăcere și a ne face slabi demonii sunt cei care duc o adevărată muncă de dividere a lumii. Se știe că poți să cucerești un anumit teritoriu geografic prin a îl divide. Dacă oamenii sunt divizații între ei în cele din urmă a îi cucerii și ai îi stăpânii este un lucru cât se poate de ușor. Așa se face că acest gen de tactică îl aplică demonii și nu noi cei de azi. Suntem cu toții ființe umane dar am ajuns să avem religii atât de diferite că parcă suntem veniți de pe alte planete. Nu este posibil să lăsăm ca dezbinarea în probleme de religie să ajungă să se stăpânească așa se mult că nu mai știm unii de alții. Iată prin urmare că sfinții părinți ai ortodoxiei au dreptate. Demonii ne divid în materie de religie pentru ca în cele din urmă să nu mai dorim să știm unii de alții și nici chiar să mai dorim să dialogă. Dialogul interreligios în zilele noastre este unul extrem de dificil. Acesta fiindcă în religie sunt mai mulți fanatici și fundamentaliști care consideră că nu trebuie să știe de semenii lor care și ei cred în Dumnezeu. Avem un singur Dumnezeu dar avem atât de multe religii că am ajuns să nu mai știm numărul lor adevărat. Iată de ce în secolul al XIX-lea se simte nevoia unei unificări religioase și a mai mult dialog interreligios. Acesta fiindcă numai în acest fel ajungem să fie biruitori împotriva demonilor. Iisus ne-a spus în Noul Testament că demonii ies cu post și cu rugăciune. Cu cât de rugăm mai mult, cu cât postim mai mult cu atât mai mult avem șanse să stopăm lucrarea demonică din lumea noastră. Diavolul este cu adevărat o ființă care ne dă de furcă dar el nu este o ființă care nu poate fi înfrântă. Sfântul Iacob a fost cât se poate de clar și de optimist în acest sens. El ne spunea în epistola lui: "împotriviți-vă diavolului iar el va fugii de la voi" (Iacob 4, 7). Iată prin urmare că avem asigurare de la un sfânt că puterea diavolului poate să fie înfrântă și biruită. Dacă aceasta este un lucru posibil este bine să știm că în cele din urmă vom reușii să creăm o umanitate mult mai unitară în sens religios.[113]

După cum am arătat în rândurile de mai sus trebuie să fim conștienți că fundamentalismul și fanatismul în probleme de religie nu face decât să ducă la o pseudoreligie. Sunt din ce în ce mai multe pseudoreligiile fiindcă la fel de bine este din ce în ce mai des întâlnit fundamentalismul și fanatismul. Să fie fundamentaliștii și fanaticii cei care să ne reprezinte în materie de credință și de religie? Orice om sănătos la minte știe că în nici un fel fanaticii și fundamentaliștii nu sunt cei care pot să vorbească pentru noi. Iată prin urmare că la 2000 de ani de la Hristos când prin învierea lui Iisus ne-a demonstrat că este fiul lui Dumnezeu sunt destui de mulți care neagă pe Iisus și nu vor să Îl recunoască. Cum se poate una ca alta? Cum se poate să existe o religie care să fie fără de Hristos fiul lui Dumnezeu Tatăl? Se poate fiindcă sunt mai mulți oameni răi care au ajuns să facă din religie o modalitate de a slujii demonilor. Am văzut că în vechime au fost mai mulți care au slujit demonilor. În acest sens păgânismul antic nu a fost nimic altceva decât o demonolatrie sau mai bine spus o adorare a demonilor. Din proprie inițiativă au fost mai mulți care în loc să Îl slujească pe Dumnezeu Tatăl au preferat să slujească pe demoni. Iată cum în cele din urmă este adevărat că toți cei care slujesc demonilor sub diferite forme și sub

112 Michael van Vlymen, *Angels and demons: encounters in the unseen realm* (USA, 2015).

113 Dialogul interreligios în zilele noastre este unul cât se poate de formal. Este formal fiindcă se consideră că el în nici un fel nu poate să ne fie de folos. La ce folos să dialogăm dacă credem atât de diferit? Problema este că sunt din ce în ce mai puțini cei care se întrebă de ce credem atât de diferit? Mulți dintre noi credem diferit fiindcă am ajuns să fim înșelați de diavol. Este un adevăr pe care trebuie să îl exprimăm oricât de multă stupoare ar provoca el pentru unii. Trebuie să avem tendința să ne vedem unii pe alții ca posibili prieteni și frați și cu ca posibili dușmani și inamici. Au fost mult prea multe cazurile în care religia a devenit un subiect de controversă și chiar de crimă. Suntem în secolul al XIX-lea și trebuie să fim conștienți că nu mai putem repeta greșelile trecutului. Numai prin unire religioasă și interreligioasă în cele din urmă vom putea rezista atacurilor demonilor.

diferite nume în nici un fel nu au dreptul să fie denumiți ca oameni ai religiei. Nu pot să fie denumiți ca oameni ai religiei fiindcă demonolatria în nici un fel nu este o religie. Cel mult demonolatria este o pseudoreligie și în nici un fel o religie adevărată în adevăratul sens al cuvântului. La 2000 de ani după Hristos lucrurile nu stau deloc bine în ceea ce privește religia pe planeta noastră. Nu stau bine fiindcă sunt mulți care nici nu vor să știe de religie ci tot ceea ce contează pentru ei este o viață de plăceri în care să nu aibă nici un fel de probleme. Devine evident că trebuie să fim cât se poate de atenți cu cei care voiesc să falsifice religia. Evreii din vechime au voit să falsifice învierea lui Iisus. Deși erau conștienți că Iisus a înviat după ce chiar ei au ajuns să Îl ucidă, ei au fost dispuși să îi plătească pe soldații romani care au fost puși să păzească mormântul lui Iisus să spună lumii că Iisus nu a înviat ci că apostolii venind au furat trupul lui Iisus. Iată cum sunt mulți care din fanatism și din răutate ajunge să falsifice religia pentru a pierde cât mai multe suflete.[114]

Una dintre cele mai vechi așa zise religii ale lumii este iudaismul sau mozaismul. Iudaismul este o religie care a apărut propriu zis odată cu patriarhul Avraam care a fost chemat să iese din pământul său și să meargă în Urul Caldeei. Cartea de bază a iudaismului știm că este Tora care în mare este identică cu Vechiul Testament din Biblia creștină. Ceea ce trebuie să știm este că una dintre credințele fundamentale ale iudaismului este venirea lui Mesia. Mesia este privit de evrei nu ca un eliberator de iad ci mai mult ca un politician care va veni și va stabilii o împărăție a Israelului care nu va avea pereche în toată lumea. De mai bine de 5000 de ani evreii îl așteaptă pe Mesia. Când Iisus a venit în lume și a propovăduit că El este Mesia evreii nu L-au crezut și L-au considerat un impostor. Acesta fiindcă în contextul istoric de acum 2000 de ani evreii nu au voit să accepte că Iisus a venit în această lume pentru o misiune mult mai mare decât eliberarea de robia romană. Iisus a venit pentru a oferii omului șansa la mântuire. Iată cum evreii au devenit o religie fără de Hristos. După anul 70 templul de la Ierusalim a fost distrus și din el a mai rămas numai un zid care a primit numele de Zidul Plângerii. Aproape zilnic mai mulți evreii merg la acest zid și se roagă lui Yahve (Dumnezeu în ebraică) pentru gloria pierdută a Ierusalimului. Zidul Plângerii a primit acest nume fiindcă acolo evreii merg acolo să plângă gloria trecută a lui Israel când templul de la Ierusalim era considerat una dintre minunile lumii antice. Iată prin urmare că evreii au avut o șansă la mântuire. Această șansă a fost Iisus pe care ei au respins-o și mai mult au cerut chiar să fie răstignită. Așa se face că și în zilele noastre evreii sunt în așteptarea lui Mesia. Ei bine de 2000 de ani acest Mesia nu a mai venit. Este bine să știm că de la răstignirea lui Iisus care a fost un act deliberat și foarte bine gândit de mai marii evreilor din aceste zile este adevărat că iudaismul nu mai poate să fie denumită o religie în adevăratul sens al cuvântului. Cea mai bună dovadă în acest sens este chiar învierea lui Iisus care a demonstrat că Dumnezeu nu mai consideră poporul ales ca fiind Israelul. Când în al doilea război mondial Germania nazistă a exterminat 6 milioane de vrei nu a venit nici un Moise care să îi elibereze pe evrei din robia germană. Iată prin urmare o altă dovadă de iudaismul nu este o religie adevărată ci o pseudoreligie. Deși evreii recunosc existența lui Dumnezeu, Dumnezeul evreilor este unul mutilat. Este un Dumnezeu mutilat fiindcă chiar ei au făcut acest lucru când L-au pus pe Iisus pe cruce.[115]

Că au fost și unii evrei care pe parcursul timpului sa-au convertit la creștinism nu este o noutate. Să ținem minte că unul dintre cei mai vechi rabini evrei Gamaliel (învățătorul Sfântului Apostol Pavel) când a fost întrebat dacă trebuie să fie sau nu persecutați creștinii au spus că cel mai bine este ca ei să nu fie persecutați fiindcă dacă creștinismul este un lucru care vine de la Dumnezeu și evreii vor ajunge să îi persecute pe creștinii ei fac un păcat iar dacă creștinii nu sunt de la Dumnezeu ei vor ajunge să se piardă de la sine. Convertirile evreilor la creștinism sunt totuși excepții fiindcă în mare evreii nu vor să știe de Iisus. Sunt mulți evrei care consideră și în zilele noastre că Sfânta Maria nu a născut de la Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ci a căzut în păcat cu un vecin de la ei pe nume Iohan. Cazurile cele mai celebre de convertire a unor evrei la creștinism au venit în mare în diaspora iudaică din lume. Știm astfel în România de celebrul caz la convertirii părintelui Nicolae Steinhardt care după ce s-a convertit s-a și călugărit. În Franța secolului al XX-lea o antă evreică ce s-a convertit la creștinism a fost Simone Weil care a ajuns să devină o practicată catolică. La fel de bine o altă femeie celebră evreică ce s-a convertit la

---

[114] G. R. Evans, *A brief history of religions* (Blackwell Publishing, 2003).

[115] Să ne aducem aminte că deși Iisus a venit "întru ai Săi" ai Săi nu L-au primit. Deși Iisus a făcut mai multe minuni pe care nimeni nu le mai făcuse înainte de ei, în cele din urmă evreii au avut chiar o adversitate față de Iisus fiindcă Iisus a criticat aspru indulgențele pe care le practicau evreii în materie de religie. Se știe în acest sens că de exemplu templul de la Ierusalim la timpul lui Iisus a devenit mai mult un centru comercial decât un templu. Se vindeau tot felul de lucruri printre care cel mai des animale care să fie sacrificate la templu. Iisus are o atitudine negativă în acest sens pentru comercializarea templului ceea ce îi face pe liderii iudaici să devină dușmanii pe față a lui Iisus. Iată prin urmare cum iudaismul dintre religie adevărată și veridică a ajuns să se transforme într-o pseudoreligie. Că iudaismul este o pseudoreligie ne-o demonstrează și radicalii evrei din zilele noastre care consideră un lucru de rușine să fie un creștin.

creștinism a fost Edith Stein. Deși au existat și unii evrei care adevărul este că și-au venit în fie este adevărat că în cele din urmă creștinismul și mai ales creștinismul ortodox continuă să rămână un lucru străin de iudaism. Sunt mai multe dialoguri ce au loc între creștini și evrei dar se pare că în nici un fel evreii nu doresc convenirea la Hristos. Aceasta fiindcă ei persistă și în zilele noastre la 2000 de ani după răstinirea lui Iisus să creadă că Iisus a fost un fals Mesia. Cum poate Iisus să fie un fals Mesia dacă El a înviat din morți și prin aceasta și-a dovedit dumnezeirea Lui? Iată prin urmare că fără să fim antisemiți trebuie să afirmăm că fiindcă în resping pe Hristos evreii sunt adepții unei pseudoreligii pe care se ambiționează să o susțină cu toată puterea. Poate că acesta este și o lucrare demonică ca timp de 2000 de ani să te ții departe de Hristos. Ceea ce trebuie să știm însă este că demonii nu pot să oprească pe nimeni care cu adevărat dorește să fie cu Hristos și să se mântuiască.[116]

O poveste care ne spune că demonii nu suportă creștinismul ortodox și nici cultul creștin ortodox o avem din mănăstirile creștin ortodoxe. Se spune că într-o mănăstire era un călugăr care era chinuit de diavolul desfrâului. Într-o zi a ajuns la capătul puterilor.

- Doamne nu mai suport. Ajută-mă că nu mai știu ce să fac! Dintr-o

dată i s-a arătat demonul desfrâului cu un chip negru și hidos.

- Călugăre mă auzi?
- Cine ești tu?
- Eu sunt cel care te împing la desfrânare.
- De ce nu mă las în pace?
- Să te las în pace? Nici vorbă.
- Nu vezi că mai adus pe culmile disperării?
- Așa și trebuie. Uite fiindcă tot te plângi sunt gata să îți fac o favoare.
- Ce favoare?
- Tu ai în chilia ta o icoană cu Maria și pruncul Iisus nu?
- Așa este.
- Dacă nu te vei mai închina la acea icoană te voi lăsa în pace.
- Lasă-mă să mă gândesc.
- Bine călugăre. Fie voia ta.

Demonul a dispărut. Călugărul s-a dus și i-a spus acestea unui călugăr mai bătrân.

- În nici un caz să nu accepți această ofertă, i-a spus călugărul bătrân.
- Dar de ce cuvioase părinte?
- Fiindcă îți vei pierde mântuirea.
- Cum să îmi pierd mântuirea dacă nu mă mai închin la icoane?
- Prin faptul că nu te mai închini la icoane care sunt chipul lui Iisus, al Sfintei Maria și al sfinților în cele din urmă te lepezi de Hristos.
- Așa este. Vă mulțumesc că m-ați lămurit.

Se spune că în cele din urmă călugărul nu a renunțat să se mai închine la icoane. În cele din urmă și demonul s-a depărtat de la el.

Întâmplarea de mai sus am spus-o pentru a face cât mai clar și cât mai pe înțeles că demonii nu iubesc creștinismul ortodox și sunt gata să facă orice compromis pentru a stopa creștinismul ortodox și lucrarea lui în lume. Totuși, trebuie să știm că cu Hristos putem să biruim peste demoni.[117]

Prin urmare ceea ce trebuie să fim atenți este dacă o religie vine de la Dumnezeu sau de la demoni. După 2000 de ani de creștinism ar fi cât se poate de hilar să ne mai întrebăm dacă cu adevărat există demoni și dacă ei sunt activi în lumea noastră. Trebuie să fim atenți cu demonii și să știm că în cele din urmă oriunde apar ei nu fac decât să lucreze răul sub orice formă. Una dintre lucrările demonilor prin urmare este să divizeze lumea în materie de credință. Deși am mai enunțat acest fapt am dorit să revenim puțin asupra lui fiindcă numai așa vom reuși să înțelegem deplin de ce demonii doresc să ne dividă în materie de credință. Unirea oamenilor în materie

[116] James A. Bernstein, *Uimit de Hristos. Călătoria mea de la iudaism la ortodoxie* (Sibiu, 2011).

[117] Fiindcă sunt răutatea absolută demonii sunt irațional și ajung să creadă în mintea lor că unele compromisuri pe care le fac sunt atât de avantajoasă că nimeni nu le-ar refuze. Adevărul este că sunt și mulți creștini ortodocși autentici care au reușit să se opună lucrării demonice și în cele din urmă să îi alunge pe demoni. Cei care nu cred că demonii sunt o realitate activă în lumea noastră pot să studieze mai bine marile adevăruri de credință creștin ortodoxe și mai ales viețile sfinților care s-au confruntat cu aceste puteri infernale și în cele din urmă au reușit să le învingă. Demonii sunt puteri ale infernului care deși în aparență fac un compromis pentru noi în realitate urmăresc cu totul altceva. Că de demonii sunt irațional nu poate să fie nici o îndoială. De cele mai multe ori ei nu au o motivație precisă și sigură când fac răul dar îl comit doar de dragul de a comite răul.

de credință este un lucru care creează armonie, iubire și comuniune. Fiindcă demonii sunt iraționali (nebuni) este așa ei nu mai înțeleg sensul comuniunii, al armoniei și al iubirii dintre oameni. Prin urmare ei fac tot ceea ce pot ca în cele din urmă să ajungă să îl corupă pe om și să îl dividă. Acesta fiindcă în sine demonii sunt niște ființe divizate. Ei sunt uniți doar de dorința de a comite răul dar în sine nici unul nu se iubește le altul. Iată prin urmare că este bine să fim cât se poate de realiști în ceea ce privește acțiunile demonilor. La fel de bine trebuie să știm că sunt și unii care ajung să se solidarizeze cu demonii. Acesta fiindcă ei simt ură în inima lor și realitatea este că nu conștientizează ce este elementul demonic. Este bine prin urmare să fim cât se poate de atenți cu demonicul fiindcă el este de cele mai multe ori sursa diviziunii religioase și a pseudoreliilor. Pentru a reuși să creeze o pseduoreligile demonii studiază foarte bine natura psihicului uman și tot ceea ce ține se facultățile sufletești ale omului. Ei ajung să le manipuleze și în cele din urmă să îi facă pe cei în cauză să creadă că ei de fapt sunt viețuitori într-o adevărată religie.[118]

Hinduismul este o altă mare religie a lumii care este răspândită mai mult în India și în Nepal. Ce susțin hindușii știu mai mulți dintre cei care au ajuns la studiul istoriei religiei. Știm că hindușii sunt politeiști și nu cred că Iisus este Fiul lui Dumnezeu. Ei cred în trei zei principali Vișnu, Șiva și Brahman și în mai mulți zei inferiori care sunt responsabili de anumite elemente ale naturi și la fel de bine mai multe ocupații ale omului. Știm că hindușii cred în reîncarnare ce este o doctrină ce susține că după moarte sufletul uman se încarnează în alt trup și tot așa până în cele din urmă va ajunge la nirvana care este pierderea sufletului și a ființe umane în neant. Iată prin urmare că hinduismul are și un element nihilist. Dacă este să analizăm religios care este semnificația nirvanei vom vedea că ea este cu adevărat o doctrină nihilistă. Acesta fiindcă în cele din urmă nimicul este destinația ultimă a somnului. Această învățătură nihilistă hindușii o au în comun cu budiștii. Hinduismul trebuie să știm că este panteist fiindcă este o învățătură care susține că în cele din urmă Nimicul este Marele Tot. Pentru hinduși realitatea este că viața de aici este mai mult un fel de stadiu de robie. Acesta fiindcă omul este unul care trăiește după legile nemiloase ale karmei. Omul nu este liber în acest univers panteist în care totul este Dumnezeu și Dumnezeu este totul. Faptul că Dumnezeu este tot una cu materie nu este o noutate pentru hinduși. În cele din urmă toți oamenii sunt parte din Dumnezeu și ei trebuie să ajungă la o eliberare de această lume ce nu poate să fie realizată decât prin nirvana care este contopirea cu Dumnezeu (Brahman) nimicul. Este clar că în acest punct doctrina hindusă este cât se poate de ambiguă. Acesta este așa fiindcă deși afirmă că Dumnezeu este totul în toate, în cele din urmă omul trebuie să se elibereze pe sine de ciclul reîncarnărilor din această lume. Rămâne o mare întrebare pe care hindușii nu pot să o soluționeze cum se face că dacă Dumnezeu este totul în toate ei trebuie să se elibereze de această lume prin ciclul reîncarnărilor în nimic (nirvana)? Această incoerență în gândirea hinduismului ne face că credem că cu adevărat hinduismul este o pseudoreligie. Este o pseudoreligie fiindcă nu îl recunoaște pe Hristos. Că hindușii au avut o tendinț ă anticreștină încă de acum 2000 de ani ne spune faptul că atunci când Sfântul Toma a predicat evanghelia lui Hristos în India și a fost ucis de indieni. Iată prin urmare că hindușii sunt antihriști. Acesta fiindcă ei nu vor să Îl recunoască pe Iisus cel înviat.[119]

Realitatea este că aproximativ 1 miliard de persoane sunt hinduse (din regiunea Indiei și a Nepalului mai ales). Acest număr înseamnă că aproximativ 15% din populația lumii este hindusă. A afirma că toți acești 1 miliard de oameni sunt adepții unei pseudoreligii poate să fie pentru mai mulți un fel de glumă. Cum să spui că o religie care are 1 miliard de aderenți este o pseduoreligie? Realitatea este cu totul alta. Am văzut de exemplu că în antichitate mai toată populația lumii era păgână. În zilele noastre s-a demonstrat că păgânismul era o pseudoreligie. Nu este atunci posibil ca și hinduismul să fie o pseudoreligie? De ce hindușii s-au simțit amenințați de prezența Sfântului Toma pe care l-au ucis? Sunt întrebări care dacă vom sta mai bine și vom medita ne spun că cu adevărat unele forme ale hinduismului sunt exponente ale demonolatriei. Nu se poate ca un miliard de persoane să nu voiască să știe de Hristos, de Sfânta Maria, de sfinții apostoli și de sfinții Bisericii. Este o imposibilitate și numai o persoană care a ajuns să fie stăpânită de diavoli sau să fie în slujba diavolilor ar

---

118 John Behr, *A devenii om. Meditații de antropologie creștină în cuvînt și imagini* (Iași, 2017).

119 Un contact destul de dur cu hinduismul și practicile lui l-au avut creștinii ortodocși prin migrația țiganilor. Țiganii sunt de fapt descendenții hindușilor de azi. Că țiganii s-au convertit la creștinismul ortodox după ce au migrat în estul Europei nu este o noutate. Acesta fiindcă ei au voit să fie asimilați deplin cu cultura în care au ajuns să trăiască. Oricum modul de viață a al țiganilor originar hinduși este numai unul formal creștin ortodox. Sunt în realitate puțini țigani care i-au în serios creștinismul ortodox și trăiesc o viață creștin orotodoxă. Acesta fiindcă în sinele colectiv al țiganilor încă mai există o puternică mentalitate colectivă hindusă. Acesta nu înseamnă că și în rândul țiganilor sunt unii care sunt creștini ortodocși autentic dar în mare și ca idee generică pentru țigani creștinismul ortodox este mai mult o problemă de superstiție și de asimilare cu nou cultură în care au ajuns să trăiască.

putea să facă aceasta. Ei bine hinduşii au făcut-o mai cu toţi misionarii creştini care au ajuns să predice pe Hristos în India şi Nepal au fost desconsideraţi şi consideraţi ca fiind persoane inoportune. Hinduismul este cu adevărat o pseudoreligie ce face mult rău sufletelor celor care voiesc să se mântuiască. Acesta fiindcă fără de Hristos nu există mântuire. Este clar că hinduşii îl resping şi acum după 2000 de ani pe Hristos. Este un lucru dovedit că după învierea lui Hristos orice religie care nu face recurs la Hristos este o pseudoreligie. Că unii hinduşi sunt demonolatrii ne-o spune modul lor de viaţă. Ei sunt oameni care nu ţine la norme de civilizaţie, la norme de igienă, la norme de conduită morală. Acesta fiindcă în cele din urmă hindusimul nici nu are un cod moral foarte bine pus la punct. Mai mulţi guruşi hinduşi s-au dovedit a fi şarlatani care în numele religiei au făcut extrem de multe victime şi foarte mult rău. Este bine să avem aceste fapte în vedere când vorbim de hinduşi care deşi pretind că sunt o religie în realitate nu sunt. Faptul că sunt un miliard de hinduşi în India şi Nepal nu înseamnă că religia lor nu este o pseudoreligie. Este o pseduoreligie care la un anumit nivel este un fel de amestec dintre politeism şi panteism.[120]

Una dintre cele mai cunoscute religii ale timpului nostru este budismul. Budismul este o religie care iniţial a fost hindusă dar a venit ca o reformare a hinduismului. Reformatorul a fost un indian pe nume Sidarta Gaumata (560-480 înainte de Hristos). Acest Sidarta a fost nemulţumit de hinduism şi a voit să vină cu o nouă religie. În sine budismul a rămas şi el panteist ca hinduismul, adică consideră că lumea şi Dumnezeu sunt de fapt unul şi acelaşi lucru. Budismul este în special o religie a Asiei şi este răspândit în ţări pe cum China, Tailanda, Coreea, Mongolia sau Vietnam. Buda manifestă o interes în spre religie ceea ce îl face pe tatăl lui care era rege peste un trib să fie îngrijorat. El ia măsuri ca fiul lui să nu îl părăsească dar în cele din urmă inevitabilul are loc: Buda pleacă de acasă şi se întâlneşte cu un călugăr bătrân de la care învaţă mai multe lucruri dintre care cel mai important a fost efemeritatea vieţii. El îl întrebă pe vechiul călugăr cum poate să învingă efemeritatea vieţii şi călugărul îi spune că există o cale: meditaţia. Buda se decide să părăsească lumea şi merge şi locuieşte în pustie timp de şase ani. Ajunge la concluzia că acest timp de şase ani nu i-a fost de folos fiindcă nu l-a condus la iluminare. El începe atunci să mediteze şi îşi dă seama că ceea ce trebuie să rezolve el este eliberarea de suferinţă. Suferinţa din lume a fost un lucru care l-a marcat pe Buda fiindcă toţi se întâlnesc cu ea. El ajunge prin urmare la concluzia că lumea este o iluzie şi prin urmare şi suferinţa din ea este o iluzie. Buda ajunge să îşi dea seama că în viaţă există un fel de lege a de determinismului universal care ţine toate lucrurile să fie într-un fel de cauzalitate. Este vorba de legea cauză-efect. Buda ajunge să îl convertească pe tatăl său la budism dar la fel de bine şi pe fiul său Rahula. Buda va murii în vârstă de 80 de ani de dizenterie. Prin urmare budismul este cel care susţine că oricine se trezeşte din "somnul ignoranţei" şi are un contact nemijlocit cu realitate este un buda (un iluminat). Adepţii budismului susţin că au existat mai mulţi buda fiindcă el a fost produsul unei reîncarnări. Prin urmare Sidarta Gautama a fost numai unul dintre buda. La fel ca în hinduism şi în budism omul trebuie să se elibereze din această viaţă şi să ajungă la nirvana. Nirvana este eliberarea de cauzalitatea lumii din jur şi din ciclul reîncarnărilor. Omul care trăieşte în lumea mundană şi care nu s-a "trezit" prin meditaţie este un om care după budism este suspus suferinţei. Acesta fiindcă el trăieşte în ignoranţă şi nu are cum să nu fie afectat de suferinţă.[121]

Este prin urmare evident că nu există loc pentru Hristos în budism ce este o învăţătură ce nu are nimic de a face cu El. La vremea când poporul ales al lui Israel scria Biblia Buda era cel care a început să aibă iluminaţiile ce au dus la fondarea noi sale religii. Este adevărat că budismul este în mare o religie a Asiei şi nu a prea avut mare succes dincolo de graniţele ei. Ceea ce trebuie să ştim însă este că cel mai probabil Buda (iluminatul) a fost inspirat în învăţăturile lui de demoni. Acesta fiindcă el nu crede într-un singur Dumnezeu personal care se interesează de fiinţele umane ci mai mult într-un dumnezeu universal panteistic ce este cuprins în toate şi în tot ceea ce există. Este de amintit aici că deşi Hristos a venit în lume şi a înviat acest fapt este negat de budişti ce consideră că Iisus nu a fost decât o iluzie şi la fel de bine eventual un iluminat mai mici. Budiştii din zilele

120 Alf Hitebeliltel, *Criminal gods and hindu devotees: esseys on the guardians of popular hinduism* (New York, 1989).

121 După budism există trei caracteristici ale lumii: 1. impermanenţa, 2. non-sinele, 3. insatisfacţia sau durerea. (Trebuie să amintim aici că reîncarnarea în budism se numeşte samsarasa). Fiindcă trăieşte în această lume este adevărat că omul este supus vieţii sub mai mulţi factori extrerni şi impersonali: 1. corpul (materialitatea), 2. senzaţiile, 3. percepţiile (sau cele cinci simţuri ale omului), 4. activitatea minţii 5. conştiinţa. Fiindcă omul este supus acestor factori impersonali sufletul (atman) în sine nu există fiind doar o iluzie. Sufletul nu poate să existe fiindcă el este într-o continuă transformare şi prin urmare supus vieţii efemere. Când se reîncarnează omul este concomitent acelaşi dar şi altul fiindcă el are şi alte elemente în viaţa lui. Prin urmare budismul nu consideră ca hinduismul că sufletul se reîncarnează de la un trup mort la un embrion nou ci mai mult este continuarea unui individ nou a existenţei care până atunci se manifesta în cel decedat.

noastre nu cred în nimic din ceea ce a predicat și a propovăduit și își duc viața separat de mesajul creștin. Ei nu cred că demonii pot să activeze în această lume fiindcă lumea aceasta este pentru ei după cum am văzut o iluzie. Iată de ce este bine să știm că privită în sensul învierii lui Hristos budismul este o pseudoreligie. El nu poate să fie considerată o religie atâta timp cât neagă învierea lui Hristos. Învierea lui Hristos a fost un fapt ce a avut loc și care a fost dovedit și chiar științific. Acesta fiindcă învierea este un fapt care a venit să dovedească dumnezeirea lui Hristos. Fiindcă budiștiti neagă dumnezeirea lui Hristos nu putem să vorbim de budism ca o religie în adevăratul sens al cuvântului ci mai mult ca de o pseudoreligie. Iată de ce sunt din ce în ce mai mulți budiști care îi consideră pe creștini ca fiind unii ce sunt înșelați. În zilele noastre există în lume un număr de aproximativ 489 milioane de budiști (majoritatea trăiesc în Asia).[122]

O altă religie fără de Hristos este șintoismul. Știntoismul este în special o religie a Japoniei. El este o religie concomitent politeistă și panteistă. Șintoiștii cinstesc mai mulți zei pe care ei îi denumesc cu termenul de kami. Acești zei pot să fie după caz spirile ale unor regiuni geografice sau ale unor alte locuri sacre. La fel de bine kami pot să fie și zeii unor procese naturale cum sunt lumina soarelui (zeița Amaterasu). În japoneză cuvântul știnto înseamnă "calea zeilor." Prin acesta înțelegem că șintoismul este cel care îi ajută pe oameni să ajungă la zei. Iată prin urmare că șintoismul japoneze diferă foarte mult de hinduism și de budism. Zeii șintoismului nu pot să fie reprezentați fiindcă ei sunt considerați ca fiind stările pure ce nu au nici o formă. De la budism șintoiștii au preluat idea că trebuie să construiască un fel de case pentru zei și în cele din urmă au părut templele șintoiste. În Japonia șitnoistă în trecutul mai toată lumea avea zei ceea ce a stârnit reacția familiei imperiale ce a impus ca să fie venerați numai zeii familiei imperiale. Așa se face că s-a ajuns la un fel de mit prin care se considera că familia imperială este descendentă din zeița soarelui. La fel de bine este adevărat că deși știnoismul este preponderent politeist au fost preluate mai multe elemente panteiste din budism. Ceea ce este diferit de budism în șintoism este faptul că zeii deși erau ființe supranaturale sunt ființe care erau prinse în ciclul reîncarnării. Kami (zeii) sunt născuți, mor și mai apoi se reîncarnează în conformitate cu principiul karmic. Un călugăr știnoist din japonia a susținut că Buda nu a fost nimic altceva decât o reîncarnare a unui kami (zeu). În acest fel s-a născut idea că kami (zeii) nu sunt nimic altceva decât niște buda dar cu numele schimbat. Așa se face că șintoismul și budismul sunt două religii ce au fuzionat și care au preluat una de la alta mai multe elemente. Au fost mai mulți japonezi ce nu au fost mulțumiți cu această amestecare dintre budism și șintoism și în cele din urmă în anul 1868 la cerea la mai mulți japonezi budismul a fost declarat o religie ilegală. Odată cu ciocnirea de civilizația occidentală pentru mai mulți japonezi șintoismul a devenit o modalitate de a promova tradițiile japoneze. Așa se face că a fi știnoist a devenit un fel de act patriotic ce era menit să reziste occidentalizării ce a venit odată cu revoluția industrială și cu epoca mașinilor.[123]

Adevărul este că deși știntoismul este mai multe un fel de neo-păgânism nu am ales să vorbim în această carte despre el ca un lucru care ține mai mult de neopâgnism fiindcă după cum am văzut știntosimul a preluat mai multe elemente din budism. Ceea ce trebuie să fim siguri este că în mod evident la un anumit nivel știntoismul este fără doar și poate o formă de neopăgânism. Acesta fiindcă după cum am văzut originile șintoismului japonez sunt în magie și șamanism. Este destul de ciudat însă că și în zilele noastre după mai bine de 1600 de ani de la persecuțiile anticreștine orchestrate de păgâni sunt inii care cred în zei. Pentru japonezi este ca și cum cei 300 de ani de persecuții anticreștine din partea păgânilor nu ar fii existat. Este un fapt ce în nici un fel nu poate să ne lase indiferenți. În acest sens ceea ce se poate observa este și în zilele noastre că există o anumită ostilitate a japonezilor față de predica creștină și de persoana lui Hristos. Acesta fiindcă japonezii sunt ignoranți în ceea ce privește alte tradiții religioase. Este pentru ei adevărat că mesajul lui Hristos și mai ales învierea lui din morți nu a avut loc. Pentru japonezi Iisus este mai mult un mit sau cel puțin unul dintre kami (zei). Iată că și în zilele noastre păgânismul cu care s-au luptat sfinții martiri creștini există și este prezent. Este o realitate tristă dar adevărată. Japonezii manifestă în acest sens o indiferență față de creștini și mai ales de creștinii ortodocși. Deși au un cult al onoarei ce le cere să se sinucidă (să își facă sepucu sau harakiri) din

---

122 Chan Khoon San, *Budhist pilgrimage* (Malaezia, 2002).

123 Ceea ce trebuie să știm este că șintoismul s-a format ca religie (pseudoreligie) treptat. Au fost în acest sens preluate mai multe elemente din: cultul eroilor, șamanism, adorarea naturii, cultul fertilității, tehnici de ghicit sau magie. Iată prin urmare că șintoismul nu are un fondator anume ci este mai multe un fel de amalgam de mai multe elemente. La fel de bine șintoismul crede că în oamenii excepționali acei kami (zei) au ajuns să se manifeste și la fel de bine să își facă simțită prezența. La fel de bine trebuie să știm că șintoismul nu are un cod moral bine pus la punct fiindcă moralitatea nu este o problemă a șintoismului. Ceea ce susține șintosimul sunt în special patru puncte centrale: 1. tradiția și familia, 2. iubirea de natură, 3. curățția fizică și 4. masuri care este cultul pe care oamenii îl datorează kamilor (zeilor). Iată prin urmare care sunt principale puncte ale șintoismului pe scurt.

onoare japonezii se pare că nu vor să se trezească din somnul păgânismului. Așa se face că ei au considerat un pericol răspândirea creștinismului în țara lor. Sunt reticenți la tot ceea ce ține de creștinism. Este probabil și această o lucrare demonică cum timp de 2000 de ani japonezii au rezistat la lucrarea și la mesajul creștin. Oricum au fost și unii japonezi care au devenit creștini însă numărul lor este foarte mic. Dacă este să gândim lucrurile duhovnicește ceea ce practică japonezii în zilele noastre prin adorarea așa numiților kami (zei) nu este nimic altceva decât demonolatrie. Am văzut că japonezii nu au o religie care să țină cont de moralitate și nici nu pun accentul pe moralitate. Există în acest sens ca un fel de practică între japonezi ca nunțile să fie oficiate de un preot șintoist și înmormântările să fie oficiate de un preot budist. Este adevărat că șintoismul a preluat multe elemente budiste fără să fie sigur că ele sunt realmente compatibile cu cultul zeilor (demonilor) pe care îl au ei. Iată de ce japonezii sunt un popor care practică o pseudoreligie.[124]

O altă religie fără de Hristos o avem de această dată din China. Este vorba de taoism (daoism după unele scrieri) sau confucianism. Ce este prin urmare taoismul? Taoismul este în mare o religie dualistă ce susține în special că există doi dumnezei: ying și yang. Acești dumnezei sunt veșnic într-o luptă unul contra altuia. Așa se face că în timp ce un dumnezeu ying construiește, celălalt dumnezeu (yang) distruge. Iată de ce este bine să știm că în nici un fel nu trebuie să să credem că în cele din urmă în sens eshatologic (care ține de sfârșitul lumii) va exista un fel de victoria finală a binelui asupra răului. Conflictul dintre bine și rău în cele din urmă va exista în veșnicie și nu va înceta niciodată. Dualismul taoismului este unul care este desprins în special din învățăturile lui Confucius cel mai mare filosof chinez. Chinezii susțin bazați pe învățăturile lui Lao Tze și Confucius că dualitatea există în lumea noastră prin mai multe elemente: noapte-zi, cald-rece, lichid-solid, bine-rău, minciună-adevăr, iubire-ură etc. Pentru taoiști aceste elemente nu sunt în nici un fel realități contradictorii ci mai mult unele care se completează pe altele. La fel cum noaptea și ziua formează o zi la fel de bine și ying și yang, dumnezeul bun și dumnezeul rău sunt un fel de unitate în dualitate. Iată de ce în mentalitatea taoistă în cele din urmă conflictul dintre bine și rău va exista în veșnicie. După cum am spus, fiindcă dualismul este prezent în lumea noastră tot ceea ce trebuie să facă omul în cele din urmă este să urmărească natura și să învețe din ea. Fondatorul taoismului este considerat Lao Tzu care a scris cartea fundamentală a taoismului Tao-te ching. Iată prin urmare că taoismul este o religie a contrarilor care în cele din urmă se armonizează în mod natural. Mai mulți taoiști au devenit implicați în artele marițiale (karate) care sunt considerate adevărate forme de apărare. Omul prin urmare trăiește într-o lume dual, într-o lume a contrariilor și trebuie să învețe să se adapteze. În acest sens este adevărat că taoismul pune mare accent pe adaptare și pe capacitatea omului de a se adapta la condițiile lumii din jur. Iată de ce prin urmare există mult relativism în taoism care este privit ca fiind realitate dual. Totul este dual în taoism fiindcă după cum am spus totul în această lume poate să fie supus legilor lui ying și yang.[125]

Deși este o pseudoreligie fiindcă nu Îl recunoaște pe Hristos, este adevărat că taoismul este un pas înainte față de hinduism și budism. Acesta fiindcă taoismul nu recunoaște că există un Mare Tot care este natura unită cu Dumnezeu ci mai mult faptul că există doi dumnezei. Este adevărat că și în creștinismul ortodox există o anumită dualitate. Acesta fiindcă după cum știm în timp ce Dumnezeu Sfânta Treime este principiul binelui, cel rău sau diavolul este principiul răului. Ceea ce diferențiază creștinismul ortodox de taoism este faptul că în nici un fel diavolul este dumnezeu. Am putea spune că diavolul este pentru taoiști un dumnezeu (ca fiind principiul răului) care se află într-o opoziție eternă cu Dumnezeu. Iată de ce am putea afirma că taoismul este o pseudoreligie: el susține existența a doi dumnezei. Vom vedea în rândurile care vor urma că același lucru îl face și zoroastrianismul. Realitatea este că nu pot să existe doi dumnezei fiindcă aceasta este aporie teologică. Nu pot să existe doi dumnezei fiindcă noțiunea de dumnezeu este absolută. Este la fel cum am spus că un copil nu are o singură mamă ci două mame. Este logic imposibil ca un copil să fie născut de două mame și de noi tați în același timp. Este adevărat că taoismul are dreptate când susține că există un principiu al răului în această lume. Acest principiul al răului este în teologia creștin ortodoxă diavolul sau cel rău. Totuși, fiindcă este o ființă creată

[124] John Breen, Mark Teeuwen, *A new history of shinto* (Oxford, 2010).

[125] La fel cum omul când plouă trebuie să își ia umbrela sau când este soare și cald trebuie să se dezbrace la fel de bine și în religie omul trebuie să se adapteze și la fel de bine să fie unul care să țină cont de condițiile lumii din jur. În ceea ce privește moralitatea taoismul este pentru un fel de atitudine amorală a omului. Fiindcă în cele din urmă moralitatea este considerată o problemă ce ține mai multe de circumstanțe este adevărat că nu trebuie să fie prea stricți cu moralitatea. În această viață omul trebuie să se adapteze condițiilor vieții din viața de zi cu zi. Așa se face că nu putem să vorbim de o moralitate strică așa cum o face creștinismul ci mai mult de o adaptare la condițiile morale ale lumii. Dacă în această viață omul este pus în fața unei situații în care trebuie să renunțe la moralitate în cele din urmă nu este un păcat dacă el o face. Acesta fiindcă după cum am spus el trebuie să se adapteze ca condițiile externe ale vieții. Așa se face că taoismul este amoral sau mai bine spus nu ține la moralitate.

diavolul nu va putea fi niciodată un dumnezei cu numai un principiu. Iată prin urmare de ce taoismul greșește și prin urmare este o pseudoreligie. Că în China, țara de naștere a taoismului sunt mai mulți care trec la Hristos este o realitate. Acesta fiindcă sunt și unii chinezi care s-au trezit la Hristos. Se aproximează că aproape 60 de milioane de chinezi sunt creștini. Totuși este bine să știm că în nici un fel nu putem să considerăm taoismul o religie adevărată fiindcă după cum am arătat în rândurile de mai sus el se bazează pe o imposibilitate logică. Nu are cum să existe două absoluturi: unul bun și altul rău. Totuși raportat la mentalitatea generică panteistă a Asiei este adevărat că taoismul este un pas înainte. Chinezii sunt o mare cultură dar mai au foarte multe de recuperat în materie de religie. Un prim pas ar fi să conștientizeze diferența dintre religie și pseudoreligie. Nu tot ceea ce poate crea mintea umană sau mai bine spus nu toate ideile religioase ale minții umane pot să fie în cele din urmă acceptate ca fiind adevărate religii.[126]

Iată prin urmare că există o diferență dintre religie și pseudoreligie care trebuie să avem în vedere că este existentă în lumea noastră. Sfinții lui Dumnezeu de mai multe ori au ajuns să se confrunte cu acesta. Știm de exemplu din viața Sfântului Benedict de Nursia că la un moment dat el a ajuns în Casino Italia. Aici a existat un templu ce era închinat zeului Apollo. Sfântul Benedict le-a predicat celor din Casino pe Hristos și mai mulți dintre ei au crezut în El.

- Acum că v-ați botezat aș vrea să discut o problemă cu voi, a început sfântul Benedict.

- Te ascultăm părinte Benedict.

- Voi știți că aici în Casino există templul lui Apollo la care vă închinați mai înainte să veniți la credința în Hristos.

- Așa este.

- Eu m-am gândit că nu ar fi bine să îl distrugem.

- Ba mai bine să îl distrugem au răspuns mulțimile. Apolo ne-a mințit, este un zeu fals.

- Nu mai bine ar fi să transformăm templul lui Apollo într-o biserică?

- Se poate una ca acesta?

- Dacă sfințim locul și facem mai multă rugăciune se poate.

- Adevărul este că ne-a fost greu să ridicăm templul lui Apollo. Ar fi în cele din urmă păcat de munca noastră de a îl ridica.

- Așa este și pentru acesta m-am gândit că am putea să în schimbăm într-o biserică.

Cu Sfântul Benedict în fața lor locuitorii din Casino au transformat templul lui Apollo într-o biserică. Ceea ce nu a prevăzut Sfântul Benedict este că acesta a atras cu sine mânia demonului care locuia în acel templu și care se numea pe sine Apollo. Într-o noapte demonul i s-a arătat Sfântului Benedict sub forma unui ființe care se asemăna cu un dragon și care scotea flăcări pe gură.

- Tu Benedict ești un om pierdut.

- În numele lui Hristos îi poruncesc să pleci de aici.

- Nu are rost. O să te i-au cu mine în iad.

- Cred în Iisus Hristos în numele căruia îți poruncesc să pleci din acest loc și să nu te mai întorci aici.

Cu mare greutate și cu multă rugăciune în cele din urmă demonul "Apollo" a plecat. Ceea ce a fost la fel de bine ciudat în acel templu al lui Apollo este că a doua zii au venit oamenii să aranjeze lucrurile din el. Au dat peste o piatră șlefuită ce nu o puteau muta din loc. Oamenii nu știau ce să facă. S-au dus la Sfântul Benedict.

- Părinte Benedict, am găsit o piatră pe care nu o putem mișca din loc.

- Să mă uit și eu și o să vă spun ce este cu ea.

Sfântul Benedict a venit și s-a uitat la piatră.

- Această piatră a fost postamentul pe care a fost pusă statuia lui Apollo și nu se mișcă fiindcă demonul încă mai are putere peste acest loc. Să ne rugăm și problema se va rezolva.

Sfântul Benedict și creștinii s-au rugat și în cele din urmă piatra s-a mutat de la locul ei.

Iată prin urmare cât de crâncenă a fost lupta dintre sfinții lui Dumnezeu și demoni pentru a ajunge ca în cele din urmă creștinismul să prindă rădăcini. În zilele noastre am văzut că știnoiștii japonezi sunt unii ce trăiesc ca și cum aceste lucruri nu ar fi avut loc. Este cu adevărat o dovadă de mare indiferență să nu ținem cont de experiențele sfinților creștin ortodocși. Ei au fost cei care ne-au demonstrat că de multe ori demonii sunt cei care sunt autori au unor pseudoreligii pentru ca prin ele să înșele pe cât mai mulți și să îi poată duce în iad.[127] Sfinții părinți ne-au avertizat că trebuie să ne ferim de lucrarea demonilor fiindcă ei se folosesc de orice pentru ca

126 Alan Watts, *Dao. Calea ca o curgere de apă* (București, 1996).

127 David Brakke, *Demons and the making of the monk: spiritual combat in early Christianity* (Boston, 2006).

să înșele. Așa se face că sunt unii care nu vor să lupte sub nici o formă împotriva demonilor fiindcă le este frică. Adevărul este că demonii sunt cei care induc frica în oameni și mai ales frica de faptul că vor ajunge în iad. Pentru acesta deși sunt mulți necreștini care sunt conștienți de mesajul lui Hristos nu ajung să se convertească la Hristos și să Îl accepte pe El. Ceea ce nu știu acești necreștini este că puterea demonilor este una iluzorie raportat la puterea lui Hristos. Pe cruce Hristos L-a învins pe diavol și prin puterea crucii în cele din urmă și noi vom ajunge să devenim învingători. Ceea ce ne spun sfinții părinți este că trebuie să fim conștienți de victoria lui Hristos asupra demonilor și prin urmare că prin Hristos și prin credința și rugăciunea în El în cele din urmă și noi vom ajunge să învingem pe demoni. Așa se face că Hristos cu adevărat este unul care a deschis calea eliberării omului de puterile demonice. Trebuie să nu ne ferim de Hristos după cum o fac religiile Asiei ci mai mult să ajungem să credem în Hristos pentru a ne elibera de rău și de demoni.[128]

Ultima religie fără de Hristos despre care vom vorbii în această carte este zoroastrinaismul. Trebuie să știm că zoroastrinaismul este o religie ce a apărut în Persia antică și a fost întemeiată de Zoroastru. Prin urmare de ce spunem că zoatrianismul este o religie fără de Hristos fiindcă ea a apărut în lume mai înainte de nașterea lui Hristos? Spunem că zoroastriansimul este o religie fără de Hristos fiindcă și în zilele noastre zoroastrienii nu Îl recunosc pe Hristos. Este adevărat că sunt puțini zoroastrieni în zilele noastre. Ei sunt grupați în special în Iranul zilelor noastre care a fost teritoriul vechiei Persii. Zoroastru a fost propriu zis un reformator religios ce și-a scris ideile sale religioase într-o carte cu numele de Avesta. Fiindcă a fost nemulțumit cu zeii din timpul său Zoroastru a ajuns la concluzia că există numai un singur Dumnezeu atoate creator pe nume Ahuramazda. Ahuara este un termen care a derivat propriu zis din sanscrită și însemna ființă supremă. Așa se face că știm din istorie că unul dintre cei mai cunoscuți regi persani, Darius I a fost un simpatizant al lui Zoroastru și a oferit în cele din urmă libertate religiei propovăduite de el. Zoroastru credea că din Ahuramazda s-a născut un alt dumnezeu Ahriman care era un dumenzeu al răului. La fel ca în taoismul chinez, Auhuramazda și Ahriman sunt într-un conflict etern. Totuși trebuie să știm că dualismul zoroastrian nu era unul absolut. Omul prin faptul că crede în Ahuramazda și îl evită pe Ahriman în cele din urmă va putea ajunge în rai. Zoroatrianismul este unul care recunoaștea că după moarte există rai și iad. Este adevărat că zoroastrinaimul a prezentat mai multe elemente de monoteism dar într-un mod destul de vag. Acesta fiindcă deși îl recunoaște pe Ahuramazda ca Dumnezeul suprem în cele din urmă a ajuns să îl considere pe Ahriman tot ca un Dumnezeu. În acest sens zoroatriansimul este mai mult un fel de henoteism (o religie care se află între monotism și politeism). Zoroastru considera că animalul cel mai sfânt dintre toate este taurul și el era singurul care era jertfit în numele lui Ahuramazda. Ahuramazda este cel care a creat mai multe spirite (îngeri) pe care Zoroastru le-a denumit ca amesa sapenta.[129]

Un alt lucru pe care la fel de bine îl găsim în zoroastrinanism care a fost cu adevărat un pas înainte în viața religioasă a timpului când a apărut este crezul într-un viitor Mesia (Peshotan după denumirea persană). Prin urmare avem aici un element ce ține foarte mult de mozaismul de mai înainte de Hristos. La fel de bine mai trebuie să știm că zoroastrinaismul a fost unul care a propovăduit egalitatea de drepturi pentru toți oamenii. Un alt lucru pe care l-a adus nou zoroastrianimul a fost o concepție ecologică supra vieții. Totuși, deși a venit cu toate aceste lucruri trebuie să știm că puținii zoroastrieni din zilele noastre nu Îl recunosc pe Iisus Hristos ca fiul lui Dumnezeu. Deși după cum am arătat ei propovăduiesc un viitor Mesia ei bine acest Mesia nu este Iisus Hristos. La fel de bine zoroastrienii din zilele noastre nu recunosc învierea lui Iisus. Prin urmare după cum am spus deși există unele tendințe în spre monoteism în zoroastrinaim el este în cele din urmă o religie dualist-henoteistă. Acesta fiindcă deși Ahriman este un fel de Dumnezeu născut în cele din urmă El este tot un dumnezeu al răului. Este în acest sens imposibil să credem că poate să existe un dumnezeu al răului după cum în cele din urmă afirmă zoroastrianismul. Acesta fiindcă după cum putem să ne dăm seama nu poate să existe un principiu etern al răului din moment ce Dumnezeu se identifică pe sine cu binele. În acest sens numai binele poate să fie absolut și etern în timp ce răul nu o poate face fiindcă nu acesta este natura lui Dumnezeu. Prin natura Lui sau mai bine spus prin lucrările lui Dumnezeu este un Dumnezeu al binelui care neagă răul și tot ceea

[128] Sfântul Nicodim Aghioritul, *Războiul nevăzut* (Galați, 2008).

[129] Un accent mare îl pune zoroatrianismul pe Daena (Legea Eternă). Această Lege Eternă înseamnă religie, credință, ordine. Ea este legea corectă a lumii pe care toți oamenii trebuie să o urmeze. În acest sens este adevărat că pentru zoroastrieni moralitatea era un lucru important și ea constituia mai mult un fel de alegere fundamentală în lume. Prin urmare este adevărat că zoroastrienii erau conștienți că moralitatea vine de la Dumnezeu în timp ce imoralitatea de la Ahriman. Este totul destul de important să demonstrăm că în contextul istoric al timpului în care a apărut zoroastriansimul trebuie să avem în vedere că faptul că a pus accentul pe moralitate este un pas înainte. Iată de ce față de religii din vremea lui zoroastrinaimul a dus lumea înainte. În acest sens după Zoroastru omul este unul care singur ajunge să îi hotărască destinul în veșnicie. El punea mult accent pe gânduri bune, cuvinte bune și pe fapte bune. Aceste lucruri de fapt le întâlnim și în creștinism.

ce ține de el. Este destul de ciudat cum se face că de și Zoroastru a avut mai multe elemente monoteiste în religia lui în cele din urmă a preferat un fel de dualism-henoteistic. Aceste lucrui sunt cele care ne fac să coinsiderăm zoroastrianismul ca fiind o pseudoreligie. Este o pseudoreligie fiindcă deși a prezentat mai mult elemente progresiste față de mentalitatea timpului în care a apărut în cele din urmă zoroastrianismul nu este o religie integră. Nu este integră fiindcă în loc să mențină un monoteism cât se poate de ferm ajunge în cele din urmă la un compromis și susține henoteismul. În zilele noastre după cum am spus zoroastrinaismul este o religie pe punctul de extincție. Sunt puțini zoroastrieni azi și la fel de bine există în cadrul zoroastrianismului un fel de conflict dintre modern și tradițional. Sunt mai mulți zoroastrieni care doresc să se adapteze timpului și să primească chiar mai multe elemente creștine dar acest fapt nu este permis de cei care sunt tradionaliști și care sunt într-un anume sens aplecați mult mai mult spre litera Avestei.[130]

CONCLUZII

Prin urmare iată care sunt principalele tendințe în lumea noastră în materie de pseudoreligie. Punctul central pe care am voit să îl facem cunoscut în rândurile acestei cărți este că trebuie să fim conștienți că religia poate să fie falsificată. Este falsificată în special din două cauze:

1. lucrarea oamenilor răi
2. lucrarea celui rău sau a diavolului.

Am putut vedea prin urmare că din cele mai vechi vremuri religia a fost un subiect de dispută. Disputele religioase au ajuns să fie cât se poate de neconvenționale și este adevărat că mai multe dintre ele au dus la vărsare de sânge. Inchiziția catolică ar fi numai un exemplu, aceasta ca să nu ne mai gândim la martirii creștin ai primelor secole ale creștinismului. Timpurile pe care le trăim sunt totuși diferite de cele de mai înainte de Hristos și deși am evoluat tehnic se pare că în plan religios am făcut puține progrese. Dacă mai toată lumea civilizată a ajuns la concluzia că închinarea la zei este demonolatrie sau mai bine spus închinare la demoni iată că sunt și în zilele noastre unii care încă se mai închină la zei. Cazul șintoiștilor japonezi este cât se poate de evident și de concludent în acest sens. Trebuie să știm că în materie de religie "nu tot ce zboară se mănâncă." Cu alte cuvinte trebuie să știm că au fost și oameni răi în lumea noastră care au ajuns să își manifeste răutatea prin schimonosirea adevărurilor și dogmelor (învățăturilor) despre Dumnezeu. Au fost și unii care din proprie inițiativă și fără să fie influențați de demoni și-au propus și unii încă își mai propun să desfigureze religia și să o facă un lucru care ține cel mai mult superstiție. Pentru mulți atei și necredincioși ai zilelor noastre religia nu este nimic mai multe decât o superstiție. Așa se face că sunt foarte multe curente seculariste care susțin că omul trebuie să se elibereze sau mai bine spus să se "descătușeze" de povara religiei.[131]

Sunt mai mulți care consideră că miza este mult prea mare în religie: este vorba de legătura dintre Dumnezeu și om. Fiindcă unii au ajuns să aibă o legătură cu Dumnezeu este adevărat că sunt din ce în ce mai mulți care din invidie ajung să intre în religie și să devină "oameni religioși" cu scopul de corupe religia. Religia încă de la Abel și Cain a produs invidie. Trebuie să știm că lucrurile nu s-au schimbat nici în zilele noastre. Am văzut că sunt mai multe secte în zilele noastre care sunt fondate de unii care știu foarte bine adevărul de credință creștin ortodox dar care din invidie ajung să distorsioneze creștinismul ortodox prin tot felul de învățături străine de ortodoxie și de creștinismul ortodox. Invidia este prin urmare o cauză care poate să ducă la apariția pseudoreligiei. Pentru acesta trebuie să știm că trebuie să evităm invidia în materie de religie și să o evităm cu orice preț. Omul invidios este cel care în loc să se bucure de cei care au ajuns la Dumnezeu sau mai bine spus sunt în legătură cu Dumnezeu se manifestă cât se poate de negativ și îi voiesc răul celui care este cu Dumnezeu. Sunt unii care ar putea să fie mirați de acesta dar în orice caz nu trebuie să uităm că invidia poate să fie mare mai ales când unii ajung să își găsească pacea cu Dumnezeu. Religia este mediul în care ne găsim pacea cu Dumnezeu. Pacea cu Dumnezeu este adevărat că este unul dintre lucrurile cele mai de dorit din zilele noastre

---

130 Paula R. Hartz, *Zoroastrinism* (New York, 2009).

131 Secularismul este cel care susține că religia este o povară pentru om pe care acesta trebuie să renunțe să o mai poarte. Acesta fiindcă secularismul este unul care îl închide și îl ține pe om legat numai de această lume. Religia nu poate să fie acceptată de secularismul modern fiindcă ea nu face decât să îl deschidă pe om spre Dumnezeu și spre viața de apoi. Iată prin urmare că sunt mulți care susțin că nu există nimic mai mult decât această lume materială. Deși este autor al acestei lumi materiale Dumnezeu nu se reduce numai la lumea materială fiindcă El este transcendent lumii materiale. Este evident prin urmare că omul religios este superior omului secular ce este promovat în zilele noastre. Trebuie să ne dăm seama că sunt mulți dușmani seculari ai religiei care doresc ca religia să dispară și să nu mai existe. Ei nu sunt conștienți că în sânul religie există o adevărată luptă ce face demarcația dintre religie și pseduoreligie.

fiindcă orice om sănătos la minte vrea să se simtă împăcat cu Dumnezeu și semenii lui. Iată că sunt unii care fiindcă nu au ajuns să obțină pacea cu Dumnezeu în cele din urmă ajung să creeze mai multe secte și mai multe pseudoreligii pentru ca mai mulți să treacă la aceste secte și aceste pseudoreligii în cele din urmă să ajungă și ei să își piardă pacea cu Dumnezeu. Invidia în materie de religie fost de multe ori prilej de război. Știm că deși nu au spus acesta oficial cruciații medievali când au mers să elibereze Palestina de sub stăpânirea isalmică au ajuns să devasteze Constantinopolul ce era capitala unuia dintre cele mai prospere și mai celebre imperii din lume la acea oră. Adevărul este că cruciații catolici îi invidiau pe bizantini și pentru acesta au făcut mai multe distrugeri în așa numitul lor drum spre eliberarea țării sfinte de sub musulmani. Iată cum indiviza a ajuns să creeze pseudoreligii și la fel de bine să îi facă pe mai mulți să se solidarizeze cu demonii pentru a pierde sufletele celor mici și neînsemnați. Am văzut că omul a căzut în istorie așa de mult că a ajuns la demonolatri, a ajuns să venereze pe demoni ca pe Dumnezeu. Nu putem să rămânem indiferenți în fața unui astfel de lucru și pentru acesta am decis să purcedem la scrierea acestei cărți.[132]

Este adevărat că la fel de bine minciuna poate să fie prezentă și în probleme de religie. Acesta fiindcă sunt mai mulți care mint pe alții în materie de religie. Mincinoșii sunt cei care creează pseudoreligii. Ei sunt cei care îndemnau masele largi de oameni din antichitate să ne închine zeilor, ei sunt cei care în zilele noastre le spun mulțimilor să umble după secte și erezii. Sunt mulți care sunt ușor duși de val. Așa se face că mincinoșii sunt cei care profită de acest fapt prin a crea tot felul de minciuni în materie de religie. De exemplu sunt mai mulți falși preoți creștin ortodocși care "deschid cartea." Ce este deschisul cărții? Când un om mare probleme sau mai multe necazuri el nu mai știe ce să facă. Pentru că nu știe ce să facă merge la un preot care se ocup cu deschisul cărții și îi cere acestuia să îi deschisă cartea. Preotul ia evanghelia și o deschide la întâmplare și primul verset pe care îl citește consideră el că se potrivește omului care se confruntă cu necazuri și probleme. Așa se face că el în cele din urmă îi oferă celui în cauză explicații referitor la ceea ce trebuie să facă. Evident că tot acest proces se face contra unei sume generoase de bani pe care preotul care deschide cartea și-o însușește. Avem de a face aici o practică pseudoreligioasă ce este cunoscută de mai mulți creștin ortodocși. Mai multe practici pseudoreligioase sunt cele care susțin că sunt unii care sunt bolnavi fiindcă au "argintul viu" în ei. Acest argint viu trebuie să fie scos numai de un preot care pune pe cel în cauză (victima) la pământ și începe să umble asupra lui. Iată prin urmare că și în creștinismul ortodox sunt mai multe practici pesudoreligioase care sunt bazate pe a face rost de cât mai mulți bani. Că sunt mulți care ajung să intre în preoția creștin ortodoxă numai pentru poziția socială pe care le-o conferă nu este nici o îndoială. Se cunoaște în acest sens termenul de nepotism. Nepotismul înseamnă că de exemplu dacă un preot are un copil ce devine și el preot (deși el este un preot slab) ajunge să îl pună pe funcții de care acesta nu este capabil.[133]

Prin urmare este bine să fim conștienți să ne dăm seama de modurile în care religia, legătura noastră vitală cu Dumnezeu, ajunge să fie falsificată. Sunt mai mulți care devin din ce în ce mai conștienți în zilele noastre că religia este un lucru vital al omului. Religia este vitală fiindcă în cele din urmă este cea care îl definește pe om. Adevărul este că nu suntem definiți de banii pe care îi avem, de averea pe care o avem, de hainele pe care le purtăm, de mașinile pe care le conducem sau de restaurantele pe care le frecventăm ci mai mult de religia pe care om avem. Că trebuie să fim conștienți de religia pe care o avem și să o prețuim mai mult nu poate să fie în nici un fel negat. Acesta fiindcă sunt mulți care în sens religios trăiesc într-un fel de somnolență spirituală în care nu sunt conștienți de importanța religiei. Vitalitatea religiei este dovedită de faptul că ea ne conferă sensul vieții. Sensul vieții nu este unul pe care și-l construiește omul separat de Dumnezeu ci mai mult este un sens pe care omul ajunge să îl obțină de la Dumnezeu. Dumnezeu este Cel care conferă în cele din urmă sensul vieții noastre. Acesta fiindcă Dumnezeu este Cel care în cele din urmă ne-a dat viață. Iată de ce este bine să fim atenți cu aspectul vital al religiei. Dacă pierdem acest aspect vital în cele din urmă ajungem să pierdem ceea ce este cel mai important în viața noastră. Că sunt mulți care nu sunt conștienți de cât de vitală este religie ne-o spune indiferența religioasă ce există în lumea noastră. Această indiferență este un care ne face să fim orientați numai

---

132 Jaqueline B. Toner, *Ce să faci când nu e corect. Ghid pentru copii care vor să facă față invidiei și gelozziei* (Editura Trei, 2015).

133 O altă modalitate prin care se poate ajunge prin practicarea pseudoreligie este simonia. Ce este simonia? Simonia este cumpărarea unor funcții bisericești contra unor sume de bani. Simonia se practică fiindcă sunt mulți care consideră că demnitățile bisericești ca preoția, arhieria sau patriarhatul pot să fie cumpărate și vândute. Se cunosc în trecutul creștinismului ortodox mai multe cazuri de simonie când funcții importante bisericești au ajuns să fie cumpărate pe bani. Simonia este fără doar și poate o manifestare a pseudoreligie. Este o pseduoreligie fiindcă harul lui Dumnezeu nu poate să fie cumpărat pe bani ci numai prin nevoință și asceză proprie. Iată de ce este bine să știm că cei care practică simonia fac un lucru ce nu este plăcut lui Dumnezeu și la fel de bine este străin de creștinismul ortodox. Este străin de creștinismul ortodox fiindcă îl transformă într-o pseudoreligie.

spre bani și spre plăceri trupești. Așa se face că fără de religie după cum am spus mai sus unii ajung să își piardă sensul vieții și să nu mai știe pentru ce trăiesc și pentru ce au fost aduși de Dumnezeu la viață. Viața fără de Dumnezeu este la un anumit nivel începutul pseudoreligiei. Cu toții am întâlnit oameni care nu neagă existența lui Dumnezeu dar nici nu vor să aibă de a face cu Dumnezeu. Acesta fiindcă ei consideră că viața fără de Dumnezeu este mult mai simplă și mult mai ușoară. Pentru unii a trăi cu Dumnezeu este un lucru complicat și care nu face decât să complice viața. Așa se face că acești oameni ajung să trăiască într-un fel de pseudoreligie. Este o pseduoreligie fiindcă aceste persoane iau din religie numai ceea ce le convine. Un astfel de caz a fost reformatorul german Martin Luther ce după cum am aminit aici a ajuns să susțină că mântuirea sufletului este posibilă numai prin credință și nu prin faptele bune. Fiindcă în Biblie Sfântul Iacov spunea în epistola lui că "credința fără fapte este moartă," Luther a scos din Biblie epistola Sfântului Iacov și a denumit-o "epistolă de paie," adică epistolă fără de nici o valoare.[134]

Am ajuns să trăim într-un veac al pseudoreligiei fiindcă adevărul este că pentru marea majoritate dintre noi religia nu este un fapt fundamental. Dacă este să privim de civilizația occidentală vom vedea aceasta foarte bine. Mulți dintre occidentali sunt interesați de lucrurile externe ale vieții dar în nici un fel de religie fiindcă ei deși sunt conștienți că religia este un lucru fundamental al vieții nu pun mare preț pe ea. Nu putem să avem o viziune sănătoasă și integră despre viață dacă nu ajungem în cele din urmă să ne axăm pe religie și pe tot ceea ce ține de ea. Pentru acest fapt trebuie să facem un efort și să ieșim din noi înșine pentru a ajunge ca în cele din urmă să ne definim. Nu putem să ne definim de o pseudoreligie fiindcă acest fapt în cele din urmă duce la apariția unei pseudo-personalități. Sunt din ce în ce mai mulți care au o pseudo-persoanlitate fiindcă nu sunt cu adevărat interesați de ceea ce este religia și de modurile în care se manifestă ea. La fel de bine mai mulți motivează că nu sunt interesați de religie fiindcă acest lucru este unul care este propriu numai celor care au o vocație în spre viața religioasă. Adevărul este că Dumnezeu pe toți ne cheamă la Sine dar unii pot să facă mai mult în religie în timp ce alții pot face mai puțin. Acesta fiindcă este adevărat că talanții nu sunt identici pentru toți la fel. Iisus ne-a avertizat în pilda talanților că trebuie să ne folosim de talanții pe care i-am primit. Știm că pilda spune că un om a dat unui slujitor 5 talanți, altuia 3 talanți și altuia numai 1 talant. Cel cu 5 talanți i-a investit și a câștigat încă 5 talanți, cel cu 3 talanți i-a investit și a câștigat încă 3 talanți. Cel cu un talant fiindcă a considerat că este puțin nu a făcut nimic cu el. Când stăpânul a venit în cele din urmă l-a pedepsit pe cel din urmă fiindcă nu a lucrat cu talantul lui. Iată prin urmare că în materie de religie cu toții trebuie să lucrăm la măsura pe care o avem. Este adevărat că în religie unii au ajuns să fie sfinți în timp ce noi nu putem decât să fim oameni buni. Este bine să știm că deși nu putem să fim sfinți în cele din urmă putem să fim oameni morali și oameni virtuoși. Iată de ce trebuie să ne aducem aportul nostru propriu în probleme de religie.[135]

Este prin urmare adevărat că sunt mulți care sunt nemulțumiți de dogmele creștin ortodoxe și prin urmare ajung la concluzia că ele trebuie să fie schimbate. Unii găsesc dogmele creștin ortodoxe mult prea simple în timp ce alți le găsesc mult prea complicate. Așa se face că se ajunge la concluzia că dogmele pot să fie schimbate fiindcă nu este nici o problemă dacă se face acesta. Adevărul este că noi putem să schimbăm o religie într-o pseudoreligie dar acesta nu înseamnă că Îl putem schimba pe Dumnezeu. Tendința generică a timpurilor noastre este să facem un Dumnezeu care să ne convină. Este vorba de un Dumnezeu care este indulgent cu păcatele pe care le facem, un Dumnezeu care nu condamnă pe nimeni la iad, un Dumnezeu care este de acord cu răutatea din lumea noastră. Iată cum în cele din urmă omul nu este mulțumit de Dumnezeu așa cum este El și prin urmare caută să Îl modifice. Fiindcă nu poate să facă acesta în cele din urmă ajunge să modifice religia. Așa se face că să nasc mai multe pseudorelgii. În această carte nu am intrat în amănunt în ceea ce privește fenomenul pseudoreligios fiindcă am voit să facem mai mult numai o prezentare a care sunt curentele principale pseudoreligioase din lume la timpul trecut și prezent. Este bine să știm că sunt mult mai multe pseudoreligii decât cele prezentate în acest volum. Ceea ce trebuie să fim conștienți este că deși putem falsifica religia în nici un fel nu putem să Îl falsificăm pe Dumnezeu. Iată de ce iminența unei judecăți particulare după moarte a

---

134 Frank Schaeffer, *Dans de unul singur: căutarea religiei ortodoxe în epoca falsei religii* (Alba Iulia, 2007).

135 Dă dovadă de înțelepciune omul care ajunge să se centreze numai pe religie și pe ceea ce ține de ea. Acesta fiindcă în cele din urmă numai ce vine din religie este cu adevărat fundamental. Pentru acesta trebuie să fim mult mai sensibili în probleme de religie și să ne dăm seama de care este diferența dintre adevărata religie și falsa religie. În acest sens unul dintre lucrurile pe care ajungem să ne dăm seama că este o falsă religie este fariseismul. Ce este fariseismul? Fariseismul este apucătura ce îl face pe om să fie credincios numai de ochii lumii. Fariseii au fost o castă din vremea lui Iisus care erau practicați ai religiei numai pentru a fi văzuți de restul oamenilor și a fi apreciați. Fariseismul există și în zilele noastre și el este practicat de cei care doresc să obțină poziții sociale înalte. Ei se prezintă maselor de oameni ca fiind credincioși în timp ce ei nu cred în Dumnezeu. Iată cum fariseismul este o dovadă de pseudoreligiozitate.

devenit o realitate. Creștinismul ortodox susține că fiecare om după moarte este judecat pentru faptele lui. Este evident că vom fi judecați și pentru faptul că am ajuns să creăm pseudoreligii sau mai bine religii false. Aceasta fiindcă după cum am spus trebuie să Îl acceptăm pe Dumnezeu așa cum este El și să nu încercăm să Îl modificăm. Sunt unii care sunt cu adevărat victime ale iluziilor demonice și care cred că modificând religia în cele din urmă vor ajunge să Îl modifice și pe Dumnezeu. Fiindcă este o ființă atotputernică și veșnică trebuie să știm că Dumnezeu nu poate să fie modificat. Noi suntem cei care trebuie să ne modificăm după voia lui Dumenzeu. Acest fapt a fost cerut de Iisus în rugăciunea Tatăl nostru: facă-se voia Ta. Prin urmare ceea ce trebuie să știm este că dintre voia noastră și voia lui Dumnezeu este mai bine să se facă voia lui Dumnezeu. Că unii cred că Îl pot modifica pe Dumnezeu este o mare eroare și greșeală. Este aceiași greșeală pe care a făcut-o cel rău sau diavolul când a voit să ia locul lui Dumnezeu în ceruri. A voi să Îl modifici pe Dumnezeu este una dintre cele mai facile doctrine pe care le poate avea cineva și la fel de bine una dintre cele mai eronate. Acesta fiindcă Dumnezeu este absolut și suprem și nu ține cont de dorințele noastre deșarte.[136]

O istorie mai puțin cunoscută despre care sunt implicațiile falsei religii o avem din Siria secolului al VI-lea. În Siria a trăit Sfântul Simeon din Emesa (+590). Se spune că Sfântul Simeon din Emesa lucra la magazinul unei familii care este monofizită (acefală).[137] În acea regiune a Emesei se spune că era un demon care făcea mult rău. La un moment dat pentru a alunga demonul care venea în spre oraș Sfântul Simeon a început să se roage și să cânte. Când demonul a văzut că cântă a luat-o la fugă dar mai înainte de a fugii intrat în magazinul în care lucra Sfântul Simeon și a spart toate oalele de acolo. Când a văzut aceasta femeia s-a supărat. Atunci Sfântul Simeon s-a arătat femeii:

- Simeon tu ai spart oalele din magazin? A întrebat femeia.
- Eu? În nici un caz. Eu lucrez în acest magazin.
- Atunci cine le-a spart? Fiindcă un hoț nu putea să fie că el le-ar fi furat.
- Chiar vreți să știți cine a spart oalele?
- Desigur.
- A fost un demon.
- Un demon? Ce tot spui tu acolo?
- Da a fost un demon pe care într-un anume fel l-ați lăsat să intre aici.
- Eu să las un demon să îmi spargă oalele din magazin?
- Întocmai. De ce nu mă credeți?
- Fiindcă nu înțeleg.
- Câți v-ați lepădat de ortodoxie și ați trecut la monofizitism ai dat loc diavolilor să vină în viața dumneavoastră.
- Asta în nici un caz. Eu am trecut la credința cea adevărată.
- Asta rămâne de văzut.

Femeia a înlocuit oalele sparte cu altele și a plecat. A doua zi demonul a venit din nou dar sub chipul unui etiopian. A intrat în magazin și a spart toate oalele din nou. Atunci se spune că femeia și-a venit în fire. Ea s-a dus la Sfântul Simeon și i-a spus:

- Simeon să știi că tu ai dreptate.
- Mă bucur că v-ați dat seama.
- Ce trebuie să fac pentru ca noi și magazinul meu să fim lăsați în pace?
- Să mergeți la preot și să cereți să fiți reprimiți în Biserica Ortodoxă.
- Să știți că așa voi face.
- Să învățați din acesta o lecție: când un om trece la o erezie el dă drepturi demonilor.

Din întâmplarea de mai sus se poate vedea că de multe ori oamenii sunt ceui care crează mai multe erezii și prin urmare prin faptul că ajung să schimbe ceea ce este inspirat de la Dumnezeu la fel de bine ajung să devină cât se poate de infunențați de puterea demonică. Acesta fiindcă în cele din urmă demonii se bucură când adevărurile de credință ce vin de la Dumnezeu sunt schimonosite și ciuntite de oameni. Trebuie ca în orice moment conștient al vieții nostre să ne raportăm la Dumnezeu și la fel de bine să ne dăm seama că fără de Dumnezeu suntem nimic. După cum am vorbit și am arătat în paginile acestei cărți mândria este una care poate să fie cauza pseudoreligie. Acesat fiindcă omul ajunge să se considere pe sine ca fiind cineva și în cele din urmă

136 Autor colectiv, *Viu este Dumenzeu. Catehism ortodox* (Alba Iulia, 2009).

137 Monofizitimul după cum am vorbit în rândurile de mai sus este o erezie care susține că în Iisus a existat numai o fire (natură): cea dumnezească ce ajuns să o înghită și pe cea umană.

capabil să schimbe adevărurile și dogmele ce au fost descoperite de Dumnezeu. Este adevărat că ține de noi în cele din urmă să menținem ortodoxia ce a venit de la Dumnezeu. Cu cât omul devine conștient de nimicnicia lui în fața lui Dumnezeu cu atât mai bine. Acesta fiindcă fiind conștient de nimicnicia lui în fața lui Dumnezeu în cele din urmă omul ajunge să Îl lase în mod liber pe Dumnezeu să acționeze asupra lui. Cei care sunt mândrii sunt cei care consideră că nici măcar Dumnezeu nu are dreptul să lucreze asupra lor. Așa se face că în cele din urmă ei sunt cât se poate de dornici de a schimba raportul cu Dumnezeu. Iată prin urmare care este cauza la mai multe religii. Am văzut în acest sens că Buda nu a fost mulțumit de hinduism dar în loc să citească cărțile Vechiului Testament care erau disponibile la vremea lui a ajuns să creeze el o nouă religie care i se părea că este bună. Realitatea este că un om ca Buda și mulți asemenea lui nu și-au ridicat problema dacă ceea ce au ajuns să creeze nu a fost cumva produsul mândriei. Acesta fiindcă el a fost stăpânit de mândrie.[138]

Adevărul este că toți întemeietorii de religii și de secte se denumesc pe sine oameni de bine care doresc să cunoască adevărul și pe Dumnezeu. Nici un întemeietor de religie nu recunoaște că ceea ce face ele este să înțepe cu venin pe cei simpli și creduli. Așa se face că marii întemeietori de religii și de secte se prezintă pe sine ca "salvatori ai umanității" ceea ce se ascunde în spatele acestei dorințe de a face o nouă sectă și o nouă religie este de multe ori dorința de putere, dorința de a conduce, dorința de a fi mai presus decât restul. Puterea este tot ceea ce doresc acești falși Mesia. Rămânem prin urmare destul de uimiți la acest spectacol ce există și în zilele noastre în care mai mulți fakiri, mai mulți guru, mai mulți maeștrii, mai mulți mari preoți, mai mulți iluminați ni-l oferă. Cu toții susțin că ei din adevărata religie și că ceea ce cred alții și ceea ce susțin alții este fals. Nici unul nu recunoaște că dorește putere și cât mai multă putere fiindcă masele se pleacă în fața iluminaților și a preoților. Pentru a ajunge să îi conduci pe alții în primul rând trebuie să știi să te conduci pe tine însuși. Pentru a ajunge să întemeieze o religie trebuie să fi sigur nu cu tu dorești acest lucru ci că Dumnezeu dorește să facă acesta. Iată prin urmare că acești falși profeți ai pseudoreligilor din zilele noastre nu au nici o scăpare. Ei sunt persoane care din dorința de putere au ajuns să se solidarizeze cu demonii și să le facă lucrarea. Este cu adevărat un lucru trist dar este real. Nu putem să negăm că sunt unii care are face orice pentru putere: pentru a fi măriți și slăviți de oameni, pentru ca oamenii să li se închine ca unor Mesia, pentru ca să ducă o viață fără de nici o problemă. Cel mai bine ca să ne convingem de acest fapt este să privim fenomenul guruist din zilele noastre în care sunt din ce în ce mai mulți care se prezintă pe sine ca adevărați Mesia. Acești oameni sunt cu adevărat de plâns fiindcă ei au căzut atât de jos că au ajuns să considere că pot să obțină slavă și putere prin pseudoreligie, prin distorsionarea marilor adevăruri de credință ale creștinismului ortodox. Iată prin urmare cât de degenerescentă a ajuns să fie natura umană.[139]

Că pseudoreligia este un lucru care se bazează pe ură nu poate să fie negat. Acesta fiindcă sunt din ce în ce mai mulți care sunt cât se poate de gata să îi condamne și să îi lovească pe alții care nu cred ca ei și în același timp să ajungă să considere că ura față de restul care nu cred ca ei este cea mai bună atitudine. Să fie ei cu adevărat oameni ai adevăratei religii? În nici nu caz. De ce? Fiindcă religia adevărată nu propovăduiește ura față de restul care sunt cât se se poate de neimplicați. Trebuie să ne ferim de ură fiindcă ea este la un anumit nivel cea care poate să fie începutul pseudoreligiei. Sunt unii care urăsc pe sfinți și fiindcă nu pot să își manifeste această ură direct asupra lor ajung să creeze noi religii care sunt de fapt pseudoreligii. În nici un fel nu putem să fim oameni credincioși și să îi urăm pe cei din jur. Aceasta fiindcă după cum am spus ura și religia nu au nimic în comun. Trebuie să fugim de ura religioasă fiindcă ea nu este bună. Părinții duhovnicești ai ortodoxiei ne spuneau că trebuie să urâm păcatul dar trebuie să îl iubim pe păcătos. Sunt din ce în ce mai mulți falși profeți care ne îndemână la ură în probleme de religie. Fiindcă alții nu cred ca noi suntem demni de ura noastră. Să fie ura un lucru pe care îl vrea Dumnezeu? Iisus L-a identificat pe Dumnezeu ca un Dumnezeu al iubirii. Iată prin urmare cum putem să recunoaștem un fals profet: el este cel care întotdeauna ne va îndemna să urâm pe cei care nu

---

[138] Euygen Jurca, *Experiența duhovnicească și cultivarea puterilor sufletești* (Editura Glazxia Gutenberg, 2001).

[139] Trăim într-o lume care este plină de falși profeți care ne promit marea cu sarea. Aceștia sunt oameni care sunt cu adevărat periculoși și care au apărut în mai toate epocile istoriei. Fiindcă sunt unii care nu Îl iubesc pe Dumnezeu și nici nu vor să încerce nici măcar experimental iubirea lui Dumnezeu au ajuns să se demonizeze și să facă acțiuni care sunt proprii demonilor: înșelarea, falsificarea, minciuni și sacrilegiul. Trebuie să știm care sunt acești oameni și să ne ferim de ei fiindcă dacă ajungem să fim influențați de ideile și mentalitatea lor nu facem decât să ne vătămăm. Iată de ce este bine să știm care este diferența dintre adevărata și falsa religie. Sunt unii care pentru putere și pentru slava lumii nu țin cont de nimic nici măcar de falsificarea religiei. Câte crime și câte abuzuri nu s-au comis în numele religie? Foarte multe. Iată de ce este timpul să ne trezim și să luăm religia în serios. Vom vedea că nu avem nimic de pierdut. Pascal a propus chiar un pariu: dacă crezi în Dumnezeu și El nu există, nu ai pierdut nimic. Dacă crezi în Dumnezeu și el există, ai câștigat totul.

cred ca noi. Așa se face că după cum am văzut mai multe războaie și atentate teroriste au ca motivație cauze religioase. Ura nu este compatibilă cu religia în nici un fel. Numai cei care sunt pseudoreligioși ajung în cele din urmă să urască. Trăim într-un mediu în care tindem din ce în ce mai mult să ne urâm adversarii religioși. Acesta fiindcă ei nu cred ca noi. Este cea mai proastă soluție să ajungem să urâm pe cei care cred diferit. Acesta fiindcă Dumnezeu a lăsat libertatea omului și omul poate să aleagă să creadă ceea ce vrea. Nu înseamnă că dacă omul a ales să creadă ceea ce vrea ceea ce crede el în cele din urmă este și adevărat. Sunt mulți care se nasc în sânul unei mari religii care are o tradiție veche și care îi face să nu Îl cunoască pe Hristos. Dacă ei vor depune mai mult efort în cele din urmă vor ajunge la adevărata credință și îl vor găsii pe Hristos. Iată de ce chiar dacă unii vin la Hristos chiar în al unsprezecelea ceas ei pot să fie primiți de El. Trebuie să fim conștienți că Hristos ne așteaptă chiar dacă uneori noi întârziem să venim la El. Ceea ce este important și ceea ce contrează în cele din urmă este să fim cu Hristos care este garantul mântuirii noastre. Iată de ce am spus în paginile acestei cărți că toate religiile fără de Hristos nu sunt decât pseudoreligii.[140]

[140] Ioan Petru Culianu, *Religie și putere* (Editura Nemira, 1996).